

การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ
ครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

กัณฑ์วีร์ คำชนะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มกราคม 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ
ครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

กัณฑ์วีร์ คำชนะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มกราคม 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

NEEDS ASSESSMENT AND GUIDELINES FOR DEVELOPING SECOND
LANGUAGE TEACHERS' COMPETENCIES IN WORLDCLASS
STANDARDSCHOOLS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE
SAKON NAKHON

BY
KHANTAWEE KHUMCHANA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

January 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ปดินทร์ นารถโคษา กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ ดร.กัญญา ทองเหลา นายประภาส สมยาภักดี นายสุพร พงษ์สุวรรณ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนโรงเรียน ศึกษานารีวิทยานุกูล โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในการศึกษาคุณงานเก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามทำให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน ความสำเร็จและความภาคภูมิใจอันเกิดจากความสำเร็จครั้งนี้ ต้องขอขอบพระคุณ ปิตามารดา ครอบครัวผู้วิจัย นางสาวจารวี อินธิกาย นายณัฐพงศ์ จันทร์ศรีเมือง คณะครูป็นहतย คณะผู้บริหารและครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือที่ส่งเสริมสนับสนุน เป็นกำลังใจสำคัญให้แก่ผู้วิจัย จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่น 25/1 ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

กัณฑ์วีร์ คำชนะ

ชื่อเรื่อง	การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนา สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ผู้วิจัย	กันตวีร์ คำชนะ
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ ดร.บดินทร์ นารถโคษา
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความต้องการ
จำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร
สถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ปีการศึกษา 2568 จำนวน 205 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตาราง
ของเครจซี่และมอร์แกน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 161 คน
โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์
โดยแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน
มาตรฐานสากล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.291 – 0.891 และมีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.952 และแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่
ระหว่าง 0.276 – 0.552 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.920 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ (F – test)
แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) และการหาความ
ต้องการจำเป็นใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified})

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล มีสภาพปัจจุบันโดยรวม อยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
2. สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ สมรรถนะด้านความรู้ ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะด้านทักษะ การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยี ดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา และสมรรถนะด้านทักษะ การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารรวมสมัย
4. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ที่ได้จากการศึกษาคุณภาพของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติเป็นเลิศ มี 3 ด้าน ดังนี้ 1) สมรรถนะด้านความรู้ ความรอบรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ควรมีนโยบายส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล เพื่อกำหนดแบบแผนทางการเรียนรู้ตามศักยภาพ ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ และกระบวนการ PLC เพื่อพัฒนาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเหมาะสม 2) สมรรถนะด้านทักษะ การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ควรสนับสนุนงบประมาณ และ ทรัพยากรดิจิทัล พัฒนาครูให้เป็นผู้สร้างสรรค์เนื้อหาดิจิทัล และประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันหรือระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ (LMS) เพื่อติดตามและกระตุ้นการเรียนรู้รายบุคคล 3) สมรรถนะด้านทักษะ การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารรวมสมัย มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันและอาชีพ ลดการเน้นไวยากรณ์ที่ซับซ้อน และใช้สื่อรวมสมัยเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างเป็นสากล

คำสำคัญ: การประเมินความต้องการจำเป็น สมรรถนะครูผู้สอนครูผู้สอนภาษาที่สอง
โรงเรียนมาตรฐานสากล

TITLE	Needs Assessment and Guidelines for Developing Second Language Teachers' Competencies in Worldclass Standard Schools under the Secondary Educational Service Area Office Sakon Nakhon
AUTHOR	Khantawee Khumchana
ADVISORS	Dr. Penphaka Panjana Dr. Bodin Nartkhosa
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

The objectives of this research were to examine, compare, and analyze the needs, and to establish guidelines for developing second language teachers' competencies in World-Class Standard Schools under the Secondary Educational Service Area Office Sakon Nakhon. The sample group consisted of 205 participants, including 22 school administrators, 22 Heads of Foreign Language Departments, and 161 second language teachers, obtained through stratified random sampling, during the 2025 academic year. The research instrument comprised questionnaires and interview forms. Questionnaires were used to assess the current and desirable conditions of second language teachers' competencies, with discrimination power values ranging from 0.291 to 0.891 and from 0.276 to 0.552, respectively. The reliability coefficients were 0.952 for the current condition and 0.920 for the desirable condition. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, One-Way ANOVA, and the Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}).

The research findings were as follows:

1. The overall current condition of second language teachers' competencies in Worldclass Standard Schools was at a high level while the overall desirable condition was at the highest level.

2. Regarding the current condition, a significant difference was found when classified by positions at the 0.01 level. However, no significant differences were observed based on school sizes or work experience. Regarding the desirable condition, significant differences were found when classified by positions at the 0.01 level and work experience at the 0.05 level. No significant difference was found based on school sizes.

4. The priority needs for developing second language teachers' competencies, ranked in descending order of importance, with the top three priorities were as follows: 1) Knowledge Competency: Expertise in learner development, 2) Skill Competency: Application of digital technology media and innovation for language teaching, and 3) Skill Competency: Contemporary language learning management and communication.

5. Guidelines for developing second language teachers' competencies derived from Best Practice visits comprise three areas: 1) Knowledge Competency: Expertise in learner development through the implementation of policies that support teachers in conducting individual learner analyses to design personalized learning pathways, as well as the application of educational psychology and Professional Learning Communities (PLC) to address diverse learner groups. 2) Skill Competency: Application of digital technologies, media and innovation in language teaching through the provision of budget and digital resources to empower teachers as digital content creators, and the use of application and Learning Management System (LMS) to monitor and enhance individual learner progress. 3) Skill Competency: Contemporary language learning management and communication focusing on active learning linked to real – world scenarios and careers, shifting focus from complex grammar to contemporary media to enhance international communication skills.

Keywords: Needs Assessment, Second Language Teachers' Competencies,
Worldclass Standard Schools

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดของการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
ภาษาที่สอง	22
ภาษาที่หนึ่ง หรือ ภาษาแม่	22
ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ	23
ความสำคัญของการเรียนภาษาที่สอง	25
นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในประเทศไทย	27
ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในประเทศไทย	30
สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	32
ความหมายของสมรรถนะ	32
ความสำคัญและประโยชน์ของสมรรถนะ	34
ประเภทของสมรรถนะ	36
ความหมายของสมรรถนะครู	40
องค์ประกอบของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	42
โรงเรียนมาตรฐานสากล	166
หลักการและเหตุผลของการจัดโรงเรียนมาตรฐานสากล	166
ลักษณะของโรงเรียนมาตรฐานสากล	168

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากล	169
ความสำเร็จของโรงเรียนมาตรฐานสากล	170
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น	172
ความหมายของความต้องการจำเป็น	172
ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น	173
ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น	174
การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น	176
เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ	180
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	183
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	189
งานวิจัยในประเทศ	189
งานวิจัยต่างประเทศ	188
3 วิธีดำเนินการวิจัย	195
ตอนที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนา สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	196
ประชากร	196
กลุ่มตัวอย่าง	196
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	200
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	203
การเก็บรวบรวมข้อมูล	205
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	206
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	207

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	203
เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ	208
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	209
การวิเคราะห์ข้อมูล	209
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	211
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	211
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	212
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	213
แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร	272
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	301
ความมุ่งหมายของการวิจัย	301
สมมติฐานของการวิจัย	302
วิธีดำเนินการวิจัย	303
สรุปผลการวิจัย	307
อภิปรายผลการวิจัย	313
ข้อเสนอแนะ	329
บรรณานุกรม	320
ภาคผนวก	337
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญ และรายชื่อโรงเรียนที่ศึกษากรณีศึกษา สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	339

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	343
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	349
ภาคผนวก ง คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	395
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	413
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป	423
ภาคผนวก ช ภาพประกอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามในการศึกษา กรณีโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	427
ประวัติย่อของผู้วิจัย	431

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การวิเคราะห์ห้องค้ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่ 2	56
2 การกำหนดชื่อองค์ประกอบใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์ห้องค้ประกอบ	62
3 การกำหนดชื่อองค์ประกอบใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์ห้องค้ประกอบ เพิ่มเติม	65
4 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความรู้ในศาสตร์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	70
5 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	75
6 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านการพัฒนา หลักสูตรการสอนภาษา	83
7 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านการพัฒนา ผู้เรียน	90
8 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา	100
9 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย	109
10 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้และผู้เรียน	121
11 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	126
12 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	134
13 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	142
14 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความเป็นครูเชิงพลวัต	150

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครู	156
16 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู	163
17 ข้อมูลโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร	188
18 สรุปประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมาตรฐานสากลขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 22 โรงเรียน	198
19 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพและ ขนาดของโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	199
20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	214
21 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง โดยรวม	217
22 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ของสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษา และวัฒนธรรม	220

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

23	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	222
24	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม ศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สองสมรรถนะ ด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา	225
25	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน	228
26	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม ที่ส่งเสริมการสอนภาษา	231
27	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม ศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะ ด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย	227

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

28	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านทักษะ: การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน	237
29	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ของสมรรถนะด้านทักษะ: การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ	239
30	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านทักษะ: การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย	241
31	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ...	243
32	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: ความเป็นครูเชิงพลวัต	245

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

33	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู	247
34	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู	250
35	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษา ที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ	253
36	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษา ที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายคู่	256
37	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ	259

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

38	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายคู่	262
39	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน	265
40	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่	268
41	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน	269
42	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่	272

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

43	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	273
44	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นรายคู่	276
45	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นรายคู่	276
46	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ...	277
47	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นรายคู่	280

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

48	การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนา สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	280
49	ผลที่ได้จากการศึกษา Best Practice ทั้ง 3 โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ ในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในองค์ประกอบสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน	290
50	ผลที่ได้จากการศึกษา Best Practice ทั้ง 3 โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ ในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในองค์ประกอบสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยี ดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา	294
51	การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การประเมิน ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษา ที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	397
52	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถามเพื่อการ วิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนา สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	398
53	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร	415

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	11
2 ความสำเร็จของการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล สำนักบริหาร งานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (พ.ศ. 2565, หน้า 8)	171
3 โครงสร้างการบริหารงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร (2565, หน้า 1)	185
4 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามในการศึกษากรณีโรงเรียนที่มี การปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	429
5 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามในการศึกษากรณีโรงเรียนที่มี การปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	429

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถปรับตัวและแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลก ที่มีลักษณะเสรีและ ไร้พรมแดนมากขึ้น โดยประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน ให้มีทักษะ ความรู้ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการเปลี่ยนแปลงของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 1 – 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของประเทศไทยที่กำลังมุ่งสู่การพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีศักยภาพทัดเทียมนานาประเทศ การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างน้อยสองภาษา จึงเป็นเป้าหมายสำคัญในทุกระดับนโยบาย ตั้งแต่ระดับชาติ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

การพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของประชากรไทยได้ถูกกำหนดเป็นวาระแห่งชาติมาอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่ได้วางกรอบการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ไทยอย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งรวมถึงทักษะทางภาษาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม (ราชกิจจานุเบกษา, 2561, หน้า 8) นอกจากนี้ แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ยังได้กำหนดให้การพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะกำลังคนเพื่อรองรับการแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับโลก การผลักดันนโยบายดังกล่าวมีที่มาจากความท้าทายในด้านความสามารถทางภาษาของคนไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 100 – 101) ในระดับกระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องได้รับการศึกษาตลอดช่วงชั้น พร้อมทั้งส่งเสริมให้

สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง เพิ่มเติมตามบริบทและความพร้อม ไม่ว่าจะเป็นภาษาจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมัน หรือภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 221) รวมถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดจุดเน้นประจำปีงบประมาณ 2568 – 2569 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในด้านภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และทักษะดิจิทัล เพื่อให้ครูสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567, หน้า 4)

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในประเทศไทย ในประเด็นของครูผู้สอนภาษาที่สอง มีหลากหลายประการไม่ว่าจะเป็น ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนภาษาต่างประเทศที่มีคุณภาพและความเชี่ยวชาญ เป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ครูผู้สอนหลายคนยังขาดทักษะทางภาษาที่จำเป็น โดยเฉพาะทักษะการพูดและการฟัง ทำให้ไม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนได้ นอกจากนี้ครูบางส่วนยังขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่น่าสนใจและไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ดังนั้นการพัฒนาคูผู้สอนทั้งในด้านทักษะทางภาษาและวิธีการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง รวมถึงการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูงหันมาสนใจอาชีพครูภาษาต่างประเทศมากขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของไทยให้มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างแท้จริง (Nicole, 2024, online)

ภายใต้บริบทของหน่วยงานรัฐบาลและปัญหาที่กล่าวไปข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงริเริ่มนโยบายการยกระดับสถานศึกษาสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล (World Class Standard School) เพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนมาตรฐานสากล โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลจะต้องมีการปรับหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และในหลายโรงเรียนยังเปิดการเรียนการสอนภาษาอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ภาษาจีน ญี่ปุ่น หรือฝรั่งเศส ซึ่งเป็นภาษา

ที่มีความสำคัญในบริบทเศรษฐกิจโลกปัจจุบัน นอกจากนี้ โรงเรียนมาตรฐานสากลยังต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) มีความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม สามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีทักษะการคิดขั้นสูงที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2565, หน้า 6)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครได้มีวิสัยทัศน์คือ ผู้เรียนเป็นพลโลกในศตวรรษที่ 21 มีภูมิรู้คู่คุณธรรม และได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2568) ซึ่งกล่าวถึงจุดเน้นการดำเนินงานโดยได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับสมรรถนะครูภาษาที่สอง อย่างชัดเจน โดยเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาที่ 3 อื่น ๆ พร้อมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ เช่น AI และสื่อดิจิทัล เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร, 2568, หน้า 73)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีโรงเรียนในสังกัดที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลด้วยกันทั้งหมด 22 โรงเรียน ซึ่งเปิดสอนวิชาภาษาที่สอง อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น เวียดนามหรือฝรั่งเศส โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ การจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองถูกพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์โรงเรียน บางแห่งมีครูเจ้าของภาษาหรือมีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและครูต่างประเทศ การพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาดังกล่าวควรครอบคลุมทั้งสมรรถนะด้านความรู้ สมรรถนะด้านทักษะ และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

เพื่อให้การพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามความต้องการที่แท้จริง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนา อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนี้ การประเมิน

ความต้องการจำเป็นควรใช้วิธีการที่หลากหลาย ทั้งการสำรวจ การสัมภาษณ์ การสังเกต การสอน และการวิเคราะห์เอกสาร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและตรงตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ผลจากการประเมินความต้องการจำเป็นจะนำไปสู่การพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ที่มีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของครู สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างแท้จริง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาครูผู้สอนภาษาที่สอง ให้มีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากล และการพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสามารถในการสื่อสารสองภาษาตามเป้าหมายของประเทศต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง อยู่ในระดับใด
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในแต่ละด้านของครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง มีลำดับเป็นอย่างไร

4. แนวทางพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในแต่ละด้านของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง
4. เพื่อหาแนวทางพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ตามลำดับ

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกัน

3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในแต่ละด้านของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง แต่ละด้านมีลำดับที่แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ทำให้ได้สารสนเทศสำหรับการพัฒนาปรับปรุงสมรรถนะครูภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น เพื่อนำไปเป็นแนวทาง ในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาที่สอง ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผลการวิจัยเป็นสารสนเทศพื้นฐานสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนา สมรรถนะครูภาษาที่สอง ให้เกิดประสิทธิผลโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลต่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการศึกษาต่อไป

3. ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการนำความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครู ภาษาที่สอง มาใช้ในการจัดการเรียนสอนในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 358 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 87 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 249 คน จาก 22 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ในปีการศึกษา 2568 ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607 – 610 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) จำนวน 189 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน จาก 22 โรงเรียน เพื่อให้ได้สัดส่วนระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 161 คน รวมทั้งสิ้น 205 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีขอบข่ายเนื้อหา ดังนี้ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โดยจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ตามแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ เอกสารทางวิชาการ

และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ด้านเนื้อหาการวิจัย สอดคล้องกับแนวคิดสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ของเยาวลักษณ์ มุลสระคุณ (2558, หน้า 69 – 71); วรรณรี ปานศิริ (2561, หน้า 23 – 25); ดลวรรณ พวงวิภาต (2562, หน้า 144); ธัญญลักษณ์ เวชกามา (2562, หน้า 67); ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, หน้า 34 – 37); ลักษณะพร เข้มขัน และจิตติมา วรรณศรี (2563, หน้า 303 – 304); วัลภา พงษ์พันธ์ (2560, หน้า 25); สรสิริ วรวรรณ และอดิเรก นวลศรี (2560, 197 – 208); นวพร ศรีสุข (2562, หน้า 68) และ Xiaoyu Lou (2018, pp. 53 – 64) ซึ่งจากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วย 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้

- 1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม
- 1.2 ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษา

เพื่อการสื่อสาร

- 1.3 ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา
- 1.4 ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

2. สมรรถนะด้านทักษะ

- 2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริม

การสอนภาษา

- 2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย
- 2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน
- 2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

- 3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
- 3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต
- 3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู
- 3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพ

3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.1.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.1.1.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง

3.1.2 ขนาดโรงเรียน

3.1.2.1 ขนาดกลาง

3.1.2.2 ขนาดใหญ่

3.1.2.3 ขนาดใหญ่พิเศษ

3.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1.3.1 น้อยกว่า 5 ปี

3.1.3.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี

3.1.3.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์

และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วย 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้

1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม

1.2 ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษา

เพื่อการสื่อสาร

1.3 ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา

1.4 ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

2. สมรรถนะด้านทักษะ

2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม

ที่ส่งเสริมการสอนภาษา

2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

- 2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน
- 2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย
- 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล
 - 3.5 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
 - 3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต
 - 3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู
 - 3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ในปีการศึกษา 2568

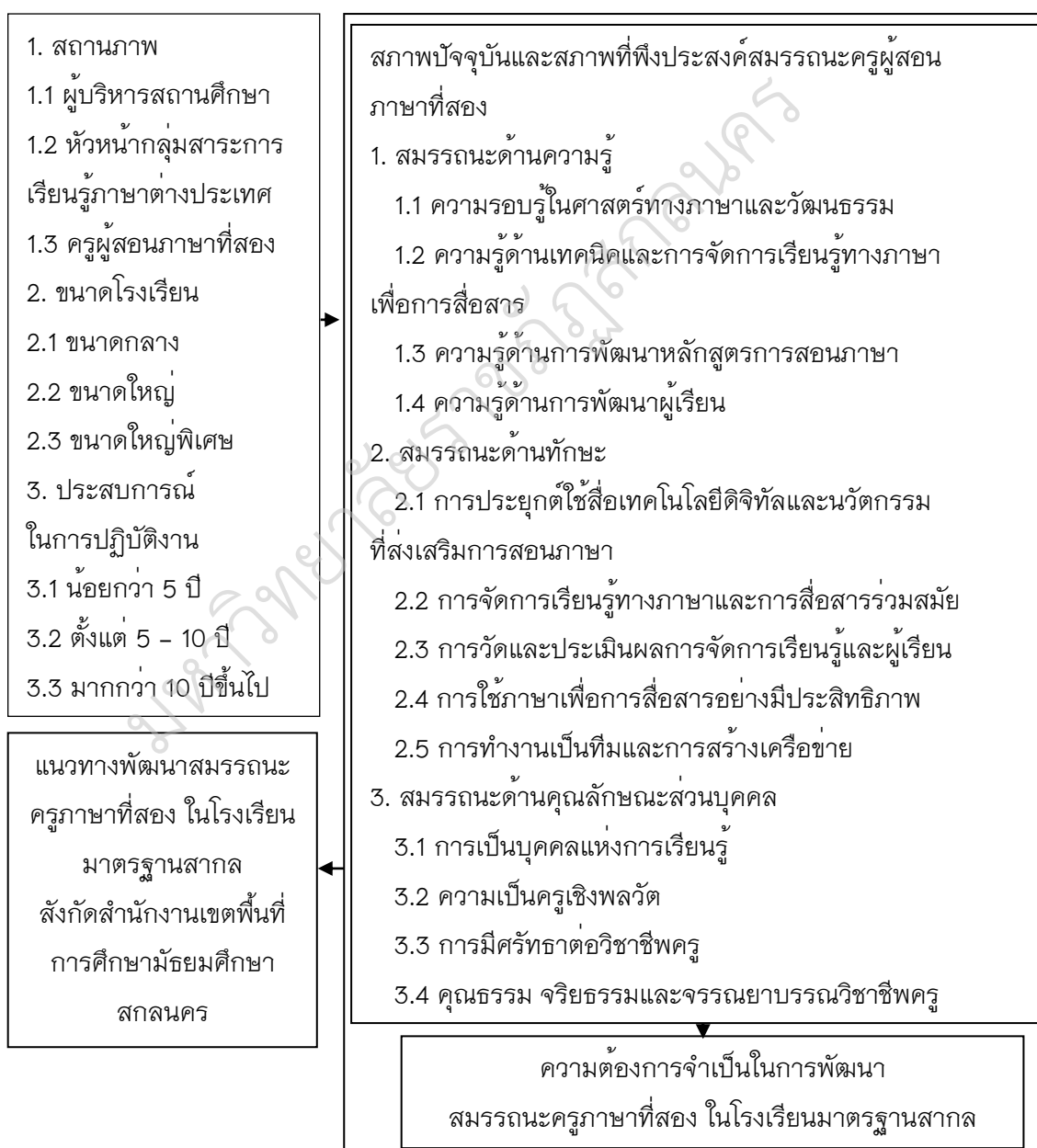
กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ประกอบด้วย 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม 1.2 ความรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร 1.3 ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษา 1.4 ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน 2. สมรรถนะด้านทักษะ 2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา 2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย 2.3 การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้และผู้เรียน 2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต 3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู และ 3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ของเยาวลักษณ์ มูลสระคูณ (2558, หน้า 69 – 71); วรณรี ปานศิริ (2561, หน้า 23 –

25); ดลวรรณ พงษ์วิภาต (2562, หน้า 144); ธัญญลักษณ์ เวชกามา (2562, หน้า 67); ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, หน้า 34 – 37); ลักษณ์พร เข้มขัน และจิตติมา วรณศรี (2563, หน้า 303 – 304); วัลภา พงษ์พันธ์ (2560, หน้า 25); สรสิริ วรวรรณ และอดิเรก นวลศรี (2560, 197 – 208); นวพร ศรีสุข (2562, หน้า 68) และ Xiaoyu Lou (2018, pp. 53 – 64) จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่บุคคลเรียนรู้เพิ่มเติมจากภาษาแม่ ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของผู้เรียน เพื่อใช้ในการสื่อสารในสังคมหรือบริบทที่มีความจำเป็น เช่น การศึกษา การทำงาน หรือการใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษานั้น หรือการประกอบอาชีพ ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลักที่นักเรียนต้องเรียน และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษา กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ

2. สมรรถนะครู หมายถึง พฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ ทักษะคุณลักษณะ ทศนคติ และแรงจูงใจของบุคคล ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่อย่าง โดดเด่นเพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วม

3. สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง หมายถึง พฤติกรรมของครูผู้สอนภาษาที่สอง ซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ ทักษะคุณลักษณะ ทศนคติ และแรงจูงใจของบุคคล ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่นเพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วม แบ่งได้ 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1 สมรรถนะด้านความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ที่รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้มาจากการประสบการณ์ องค์วิชา ในแต่ละสาขา

3.1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง องค์ความรู้ในการเข้าใจ วิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษาและวัฒนธรรม ทั้งในมิติของรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ พลวัตของการเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ โดยสามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือที่กำหนดความคิดและพฤติกรรมทางสังคม รวมถึงสามารถบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษาและวัฒนธรรม ที่ซับซ้อน

3.1.2 ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการองค์ความรู้ เทคนิควิธีและเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ โดยผสมผสานการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม และเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงปัญญาประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง จัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ พัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป มีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน ในยุคดิจิทัล บูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบททางสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

3.1.3 ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา หมายถึง องค์ความรู้ในการสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคม การกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) การนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินผลหลักสูตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิดทางการศึกษาสมัยใหม่เข้ากับการพัฒนาหลักสูตร มีทักษะการคิดขั้นสูง และสามารถประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับความต้องการในศตวรรษที่ 21

3.1.4 ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง องค์ความรู้ แนวคิด และหลักการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ผ่านการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ และการบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา การประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งครู ผู้บริหาร และชุมชน เพื่อสร้างระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่น และสามารถใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

และลดความเหลื่อมล้ำ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.2 สมรรถนะด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้

3.2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนวางแผน ออกแบบ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ากับวิธีการสอนภาษา ในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ (ไฮบริด) มีการใช้ภาระงานเป็นฐานในการพัฒนาทักษะทางภาษา กำหนดให้ผู้เรียนได้ใช้เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ออกแบบ ชี้แนะ และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษาในบริบทดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3.2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย หมายถึง กระบวนการออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทที่หลากหลายของสังคมร่วมสมัย ผ่านการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กระบวนการเรียนรู้คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการประเมินผลตามสภาพจริงที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความสามารถ และพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ แปลความหมาย และตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบ

กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อสะท้อนระดับความสำเร็จของผู้เรียนและคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ของครู โดยผลการวัดและประเมินผลนั้นจะถูกนำไปใช้ในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ตัดสินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ และเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร ครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย มีการประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อพัฒนา ควบคู่ไปกับการประเมินผลการเรียนรู้

3.2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการเลือกใช้และประยุกต์ใช้ระบบสัญลักษณ์ทางภาษาทั้งวัจนภาษา และอวัจนภาษาอย่างเหมาะสม เพื่อถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และทัศนคติระหว่างบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึง ความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมกับบริบทและผู้รับสาร ความชัดเจนในการ นำเสนอ และประสิทธิผลในการสื่อความหมาย รวมถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายในยุคดิจิทัล เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ในการสื่อสารทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ระดับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และระดับสังคม ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ การทำงานร่วมกัน สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม และการถ่ายทอดองค์ความรู้และวัฒนธรรมสู่สังคม

3.2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความ หลากหลายในด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถ โดยมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามความเหมาะสม มีการวางแผน สื่อสาร ประสานงาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ สมาชิกในทีมมีปฏิสัมพันธ์ และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการร่วมกันแก้ไขปัญหาและตัดสินใจ ภายใต้ภาวะผู้นำ ที่เหมาะสม มีการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการทำงาน และมีวัฒนธรรมการทำงานที่เน้น ความร่วมมือและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมี ประสิทธิภาพ เกิดนวัตกรรม และสร้างความผูกพันของสมาชิกต่อทีมและองค์กร พร้อมทั้งมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

3.3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง บุคลิก ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล

3.3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่ครู แสดงออกถึงการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในทุกมิติทั้งด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา ทักษะการสอน และเทคโนโลยี มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอน สามารถออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดขั้นสูงของผู้เรียน มีการทำวิจัย ในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงาน สร้างเครือข่ายทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา มีภาวะผู้นำทางวิชาการที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา และบริบทของผู้เรียน ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้เรียน

3.3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต การปฏิบัติงานในวิชาชีพครูที่มีลักษณะ ของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามบริบทและความต้องการที่เปลี่ยนแปลง ไป โดยครูมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้ให้คำปรึกษา ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ทั้งด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา ทักษะการจัดการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาในการจัดการเรียนรู้ได้อย่าง เหมาะสม รวมทั้งมีความเป็นนักวิจัยที่สามารถพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ บนฐานของข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับ การดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3.3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู หมายถึง การแสดงออกถึง ความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพครูอย่างมีเหตุผลและปัญญา ซึ่งประกอบด้วยการตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครูต่อสังคม การเชื่อมั่น ในความสามารถของตนเองในการปฏิบัติหน้าที่ครู และการยึดมั่นในมาตรฐานและ จรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้มีศรัทธาต่อวิชาชีพครูจะแสดงออกผ่านการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ หุ่นเห เสียสละ และมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู เผยแพร่และปกป้องเกียรติภูมิของวิชาชีพครู อีกทั้งยังบูรณาการความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม

3.3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกและการปฏิบัติตนของครูที่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม และหลักการที่องค์กรวิชาชีพกำหนด ประกอบด้วย การปฏิบัติที่สะท้อนความรับผิดชอบ ใน 5 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านวิชาชีพ ด้านผู้รับบริการ ด้านผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านสังคม โดยครูแสดงออกถึงการยึดมั่นในหลักการและอุดมการณ์ของวิชาชีพ มีจิตวิญญาณความเป็นครู รักษาระเบียบวินัย พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบสูงสุดต่อผู้เรียนให้บริการด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม ใช้วิชาชีพในทางที่ถูกต้องเหมาะสม สร้างความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม การส่งเสริมให้วิชาชีพครูได้รับการยอมรับ ในฐานะวิชาชีพชั้นสูง และยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

4. ความต้องการจำเป็น หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากกระบวนการวิเคราะห์ ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามลำดับก่อนหลัง

4.1 สภาพปัจจุบัน หมายถึง ระดับความสามารถของสมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง ตามกรอบแนวคิดทั้ง 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ 1. สมรรถนะด้าน ความรู้ 1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม 1.2 ความรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร 1.3 ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการ สอนภาษา 1.4 ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน 2. สมรรถนะด้านทักษะ 2.1 การประยุกต์ใช้ สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา 2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย 2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน 2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้าง เครือข่าย 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 3.2 ความเป็นครูครูเชิงพลวัต 3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู และ 3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างการวิจัยด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.2 สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ตามกรอบแนวคิดทั้ง 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ ได้แก่

1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม 1.2 ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร 1.3 ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา 1.4 ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน 2. สมรรถนะด้านทักษะ
- 2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา
- 2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย 2.3 การวัดและประเมินผล
- การจัดการเรียนรู้และผู้เรียน 2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล
- 3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 3.2 ความเป็นครูครูเชิงพลวัต 3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู และ 3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างการวิจัยด้วยแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยวัดสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ได้จากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งหรือหน้าที่ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2568

5.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบในการบริหารจัดการและประสานงานภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา โดยมีหน้าที่หลักในการวางแผน กำกับ ดูแล ส่งเสริม และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาและนโยบายของสถานศึกษาในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2568

5.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง หมายถึง บุคลากรวิชาชีพชาวไทยซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียน การสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สอง ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร ปีการศึกษา 2568

8. โรงเรียนมาตรฐานสากล หมายถึง โรงเรียนที่มีการพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับเดียวกับมาตรฐานสากล หรือมาตรฐานของประเทศ ชี้นำที่มีคุณภาพการศึกษาสูง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพเยาวชนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ตามปฏิญญาว่าด้วยการจัดการ ศึกษาของ UNESCO ทั้ง 4 ด้าน คือ Learning to Know, Learning to Do, Learning to Live Together, และ Learning to Be

9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร หมายถึง หน่วยงานของทางราชการที่จัดตั้งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการกำหนด ขอบเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาภายในจังหวัดสกลนคร

10. ขนาดโรงเรียน หมายถึง ลักษณะของโรงเรียนโดยจำแนกตามจำนวนนักเรียน โดยโรงเรียนมาตรฐานสากลที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร จำแนกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

10.1 ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 120 – 719 คน

10.2 ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 720 – 1,679 คน

10.3 ขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป

11. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ช่วงเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนภาษาที่สอง ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หรือ ครูผู้สอนภาษาที่สอง จนถึงเวลาปัจจุบัน แบ่งได้ดังนี้

11.1 น้อยกว่า 5 ปี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี

11.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ที่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10 – 20 ปี

11.3 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี

12. แนวทางพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน

มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร หมายถึง วิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติ หาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ถ้าผลของการวิจัยพบว่า สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล ในด้านใดที่ความต้องการจำเป็นจัดอยู่ใน 3 ลำดับแรก ผู้วิจัยจะนำด้านนั้น ๆ เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ในโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง จนประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยเก็บข้อมูลต่าง ๆ จากผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาที่สอง ผ่านกระบวนการศึกษาเอกสาร และในรูปแบบของการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากลที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ซึ่งโรงเรียนที่เข้าไปเก็บข้อมูลภาคสนาม ประกอบด้วย ดังนี้ 1) โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา 2) โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา 3) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนา
สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. ภาษาที่สอง

- 1.1 ภาษาที่หนึ่ง หรือภาษาแม่
- 1.2 ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ
- 1.3 ความสำคัญของการเรียนภาษาที่สอง
- 1.4 นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองในประเทศไทย
- 1.5 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองในประเทศไทย

2. สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

- 2.1 ความหมายของสมรรถนะ
- 2.2 ความสำคัญและประโยชน์ของสมรรถนะ
- 2.3 ประเภทของสมรรถนะ
- 2.4 ความหมายของสมรรถนะครู
- 2.5 องค์ประกอบของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

3. โรงเรียนมาตรฐานสากล

- 3.1 หลักการและเหตุผลของการจัดโรงเรียนมาตรฐานสากล
- 3.2 ลักษณะของโรงเรียนมาตรฐานสากล
- 3.3 การดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากล
- 3.4 ความสำเร็จของโรงเรียนมาตรฐานสากล

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น

- 4.1 ความหมายของความต้องการจำเป็น
- 4.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

- 4.3 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น
- 4.4 การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 4.5 เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ
- 5. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ภาษาที่สอง

1. ภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่

มีนักวิชาการ นักวิจัย และหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ ไว้ดังนี้

มณีรัตน์ เอกโยคยะ (2558, หน้า 223) กล่าวว่า ภาษาแม่เป็นภาษาที่บุคคลเรียนรู้เป็นภาษาแรก และมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยเฉพาะในด้านการอ่าน และการทำความเข้าใจเนื้อหา

บุญศรี แสงแก้ว (2564, หน้า 55) กล่าวว่า ภาษาแม่ถือเป็นภาษาพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนชาติพันธุ์ การใช้ภาษาแม่เป็นฐานในการจัดการเรียนรู้แบบพหุภาษาสามารถส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รุ่งฤดี แผลงศร (2561, หน้า 10) กล่าวว่า ภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ หมายถึง ภาษาที่เด็กเรียนรู้เป็นภาษาแรกในชีวิต ซึ่งเป็นภาษาของพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู ใกล้ชิดใช้พูดกันในครอบครัว เด็กจะได้รับรู้ภาษาและอยู่ในสภาพแวดล้อมของภาษานั้น ตั้งแต่วัยเด็ก

UNESCO (2003, ออนไลน์) ระบุว่า ภาษาแม่เป็นภาษาที่บุคคลเรียนรู้ในช่วงวัยเด็กและโดยปกติแล้วจะกลายเป็นเครื่องมือตามธรรมชาติในการคิด และการสื่อสาร

Crystal (2008, p. 68) กล่าวว่า ภาษาแม่ หมายถึง ภาษาที่เรียนรู้เป็นอันดับแรก ภาษาที่บ่งบอกถึงกลุ่มชาติพันธุ์ของบุคคล หรือภาษาที่บุคคลนั้นใช้มากที่สุด

Grosjean (2010, p. 93) กล่าวว่า ภาษาที่ 1 หมายถึง ภาษาที่บุคคล ได้สัมผัสตั้งแต่เกิดและเรียนรู้โดยธรรมชาติ ซึ่งมักเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมของครอบครัว โดยไม่ต้องผ่านการสอนอย่างเป็นระบบ

Richards & Schmidt (2010, p. 42) กล่าวว่า ภาษาที่ 1 หมายถึง ภาษาที่บุคคลเรียนรู้เป็นอันดับแรกในชีวิต โดยปกติจะมาจากพ่อแม่หรือผู้ดูแล และมักใช้สำหรับการโต้ตอบในชีวิตประจำวันในช่วงวัยเด็กตอนต้น

กล่าวโดยสรุป ภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ หมายถึง ภาษาที่บุคคลได้เรียนรู้ เป็นภาษาแรกในชีวิต โดยจะเรียนรู้จากพ่อแม่หรือผู้ดูแล มักจะใช้สำหรับการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน โดยไม่ได้ผ่านการสอนอย่างเป็นระบบ

2. ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ

มีนักวิชาการ นักวิจัย และหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 220 – 221) ได้ประกาศใช้หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และระบุว่าภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษา กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำ รายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2557, หน้า 176, 397) ระบุความหมายของภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้ 1) ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่บุคคลเรียนรู้หลังจากภาษาแรก เป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในสังคม ในฐานะภาษาราชการ ภาษา เพื่อการติดต่อสื่อสาร เพื่อการศึกษา เพื่อธุรกิจ และเพื่อการเมืองการปกครอง 2) ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของประเทศ คนในประเทศศึกษา ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ หรือเพื่อใช้เอกสารที่เขียน เป็นภาษาต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 53) ระบุว่า ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของผู้เรียน และไม่ได้ใช้

ในชีวิตประจำวันของสังคมผู้เรียน แต่มีความสำคัญในการสื่อสารระหว่างประเทศ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2559, หน้า 35) ระบุว่า ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่บุคคลเรียนรู้เพิ่มเติมจากภาษาแม่ เพื่อใช้ในการสื่อสารในสังคมที่ใช้ภาษานั้น หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การศึกษา หรือการทำงาน

มหาวิทยาลัยมหิดล (2560, หน้า 28) ระบุว่า ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่บุคคลเรียนรู้เพิ่มเติมจากภาษาแม่ โดยมักใช้ในบริบทที่มีความจำเป็น เช่น การศึกษา การทำงาน หรือการอยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษานั้น

สุพรรณิ ศรีสวรรณ (2561, หน้า 59) กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของผู้พูด ซึ่งการเรียนรู้ภาษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารกับผู้ที่ใช้ภาษานั้นเป็นหลัก

อักษราพิบูล (2566, หน้า 3) ระบุว่า ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของผู้พูด ซึ่งการแปลชื่อภาพยนตร์จากภาษาต่างประเทศ เป็นภาษาไทย จำเป็นต้องคำนึงถึงความหมายและวัฒนธรรมของทั้งสองภาษา

Ellis (1997, p. 96) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่สอง หมายถึง กระบวนการที่ผู้คนเรียนรู้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตนภายในหรือภายนอกห้องเรียน”

UNESCO (2003, ออนไลน์) ระบุว่า ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือภาษาหลักของประชากรส่วนใหญ่ และโดยทั่วไปแล้วเรียนรู้กันในโรงเรียน

Brown (2007, p. 114) กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาที่ชุมชน ไม่ได้พูดในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ภาษาที่สองใช้ในสภาพแวดล้อมที่กำลังเรียนรู้”

Richards & Schmidt (2010, p. 67) กล่าวว่า ภาษาที่สอง คือภาษา ที่เรียนรู้หลังจากภาษาที่ 1 โดยทั่วไปใช้ในการสื่อสารในสภาพแวดล้อมทางสังคม หรือการศึกษา หรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ

กล่าวโดยสรุป ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่บุคคล เรียนรู้เพิ่มเติมจากภาษาแม่ ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของผู้เรียน เพื่อใช้ในการสื่อสาร ในสังคมหรือบริบทที่มีความจำเป็น เช่น การศึกษา การทำงาน หรือการใช้ชีวิตใน สภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษานั้น หรือการประกอบอาชีพ ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

หลักที่นักเรียนต้องเรียน และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ

3. ความสำคัญของการเรียนภาษาที่สอง

มีหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญของการเรียนภาษาที่สอง ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 220) ได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และระบุว่าในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สถาบันวิจัย พัฒนา และสาธิตการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2566, ออนไลน์) ระบุว่า การเรียนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันนี้นั้นนับว่ามีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคประเทศไทย 4.0 ซึ่งนอกเหนือจากภาษาอังกฤษที่คนไทยควรเรียนรู้เป็นภาษาที่สองและเป็นภาษาที่มีความสำคัญมาอย่างต่อเนื่องยาวนานแล้วนั้น ในปัจจุบันนี้การเรียนรู้ภาษาที่สามก็นับว่ามีความสำคัญ และควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์ในด้านการศึกษาและการทำงานในอนาคต

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (2566, หน้า 4) ระบุว่า เพราะในโลกปัจจุบันที่ไร้พรมแดนเทคโนโลยีการสื่อสารเข้ามามีบทบาท รวมถึงองค์ความรู้ที่มีมากกว่ายุคก่อน ทำให้กำแพงด้านภาษากำลังถูกทำลายลงอย่างรวดเร็ว ภาษาที่สอง และที่ 3 จึงเป็นทักษะที่ถูกยกเป็นอันดับต้น ๆ ที่ควรมีของเด็กยุคใหม่ และยังระบุถึงข้อดีของการเรียนภาษาที่สอง คือ

1. การเรียนภาษาทำให้เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ นอกจากทักษะการใช้ภาษาที่เราต้องการแล้ว การเรียนภาษานั้น ๆ ยังสามารถทำให้คุณได้รับมุมมองใหม่ ๆ ผ่านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และทำให้เข้าใจและเปิดใจยอมรับในความแตกต่างของผู้คน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต

2. การเรียนภาษาช่วยโลกการสื่อสารให้กว้างขึ้น ทะลายกำแพงภาษาเพราะคนที่รู้ภาษาที่สอง หรือที่ 3 สามารถสื่อสารได้กับคนหลากหลายชาติ อาทิ ประเทศที่ใช้ภาษาราชการเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาจีนกลาง ก็มีหลากหลายประเทศ

3. การเรียนภาษาช่วยเพิ่ม Multitasking Skill ได้มากขึ้น Multitasking Skill หรือการทำงานด้วยทักษะ ความสามารถที่หลากหลาย ผู้ที่เรียนรู้หลากหลายภาษานั้น จะสามารถทำหลายอย่างไปพร้อมกันได้ดีกว่า

4. การเรียนภาษาช่วยพัฒนาสมองและด้านการวิเคราะห์ การเรียนรู้เรื่องหลักไวยากรณ์ โครงสร้างหรือคำศัพท์เฉพาะของภาษานั้น ๆ ทำให้สมองของเราพัฒนาและพยายามที่จะเรียนรู้และทำความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้าง รวมไปถึงพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาผ่านการนำภาษาไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน หรือการทำงาน

5. การเรียนภาษาช่วยป้องกันโรคอัลไซเมอร์ แต่ละภาษา ก็มีไวยากรณ์ การเรียงประโยค การใช้งาน การออกเสียงที่ไม่เหมือนกัน และพื้นฐานที่สำคัญคือ การจดจำความหมายของคำศัพท์ การใช้ทักษะการจำ ซึ่งช่วยกระตุ้นสมองให้เรียนรู้อยู่เสมอ ทำให้ช่วยลดการเกิดโรคอัลไซเมอร์ได้

6. การเรียนภาษาเพิ่มโอกาสการทำงาน ภาษา คือ 1 ในทักษะสำคัญของโลกการทำงานปัจจุบัน การที่เราสามารถสื่อสารได้หลายภาษา สามารถเพิ่มมูลค่าในกับตัวเรา และเป็นข้อได้เปรียบถ้าเรามีทักษะภาษาที่สอง หรือ ทักษะภาษาที่ 3 การเป็นข้อได้เปรียบในการทำงานปัจจุบัน

ดังนั้น สามารถสรุปความสำคัญของเรียนภาษาที่สอง จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะในยุคประเทศไทย 4.0 ที่เทคโนโลยีการสื่อสารเข้ามามีบทบาทสำคัญ การเรียนภาษาที่สอง ไม่เพียงช่วยลดกำแพงการสื่อสารให้กว้างขึ้น แต่ยังสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ทำให้ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม อันนำไปสู่มิตรไมตรีและความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การเรียนภาษายังมีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะ Multitasking ช่วยพัฒนาสมองและความสามารถด้านการวิเคราะห์ ช่วยป้องกันโรคอัลไซเมอร์ และที่สำคัญคือเพิ่มมูลค่าและโอกาสในการทำงานให้กับผู้เรียน โดยภาษาอังกฤษได้ถูกกำหนดให้เป็นภาษาต่างประเทศพื้นฐานที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในปัจจุบันการเรียนภาษาที่สอง ก็นับว่ามีความสำคัญและควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้เพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษาและการทำงานในอนาคต

4. นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในประเทศไทย

มีหน่วยงานต่าง ๆ ได้กล่าวถึงนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 221) ได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และระบุว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถกเถียงแสดงความคิดเห็นและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง – พูด – อ่าน – เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 100 – 101) ได้จัดทำแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 กล่าวถึงยุทธศาสตร์ที่ 2 ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะ ตรงกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและผลผลิต รวมทั้งเพิ่มผลิตภาพ ของกำลังแรงงานของประเทศ ด้วยการกำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมายการผลิตและพัฒนา กำลังคนที่ชัดเจนในสาขาต่าง ๆ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่สอดคล้อง เชื่อมโยงกับ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและมาตรฐานอาชีพ / วิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน และการฝึกงานที่มุ่งเน้นการปฏิบัติจริงอย่างครบวงจร ในสถานการณ์จริง พัฒนาฝีมือแรงงาน ระดับสูงในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ของประเทศ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่บูรณาการองค์ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ (STEM Education) พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และพัฒนาครูผู้สอนอาชีพที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อสร้างกำลังคนให้มีสมรรถนะ ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รองรับ พลวัตของโลกและการแข่งขันในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0

ราชกิจจานุเบกษา ได้ประกาศยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580 (2561, หน้า 8) มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย

ให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบ ต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดมอม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดี ของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษ และภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกร นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2567, หน้า 11 – 13) ได้ประกาศนโยบาย การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – 2569 ซึ่งได้ระบุว่า จะต้องมีการพัฒนาระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่นทั้งในระบบ นอกกระบบ ตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุน ตอบโจทย์ศักยภาพ ของผู้เรียน ลดภาระและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ส่งเสริม ให้เกิดการเรียนการสอนสองภาษาโดยใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นตัวช่วย รวมถึงมีการพัฒนาทักษะดิจิทัล และการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2567, หน้า 4) ได้ประกาศนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2568 – 2569 ซึ่งได้ระบุว่า จะต้องมีการพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่ทันสมัย มีการพัฒนาสมรรถนะครู ด้านภาษาอังกฤษ ภาษาจีน เทคโนโลยีดิจิทัล จิตวิญญาณความเป็นครูและทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร (2568, หน้า 73) ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2568) ซึ่งกล่าวถึงจุดเน้นการดำเนินงาน (Strategic Positioning) ประกอบด้วย 3 ข้อ คือ

1. ต้องได้ (Guaranteed Success) เน้นความสามารถในการคิด การอ่าน การเขียน การสื่อสาร ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอื่น ๆ
2. ต้องดี (Great Quality) เน้นให้ผู้เรียนมีความปลอดภัย และส่งเสริม ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนพร้อมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมโลก

3. ต้องก้าวล้ำ (Going Beyond) เน้นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
ที่ทันสมัย และเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ (AI)

5. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในประเทศไทย

Nicole (2024, ออนไลน์) ได้กล่าวถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในประเทศไทยเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจและถกเถียงกันมาอย่างยาวนาน ทั้งนี้เนื่องจากความสำคัญของภาษาต่างประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งถือเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาและความท้าทายมากมายในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของผู้เรียน จึงได้สรุปปัญหาสำคัญในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในไทย พร้อมทั้งเสนอแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของประเทศไทย ดังนี้

1. หลักสูตรและวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในไทยคือ หลักสูตรและวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมในการใช้ภาษาจริง หลักสูตรส่วนใหญ่มักเน้นการท่องจำไวยากรณ์และคำศัพท์มากกว่าการฝึกฝนทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ วิธีการสอนแบบบรรยายที่ครูเป็นศูนย์กลางยังคงเป็นรูปแบบหลักในห้องเรียนภาษา ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนและแสดงออกทางภาษา การปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทการใช้ภาษาในชีวิตจริง รวมถึงการนำเทคนิคการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนไทยได้อย่างมาก

2. ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีคุณภาพและความเชี่ยวชาญ ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนภาษาต่างประเทศที่มีคุณภาพและความเชี่ยวชาญเป็นอีกหนึ่งอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในไทย ครูหลายคนยังขาดทักษะทางภาษาที่จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดและการฟัง ทำให้ไม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาให้กับผู้เรียนได้ นอกจากนี้ ครูบางส่วนยังขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่น่าสนใจและไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ การพัฒนาครูผู้สอนทั้งในด้านทักษะทางภาษา

และวิธีการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง รวมถึงการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูงหันมาสนใจอาชีพครูภาษาต่างประเทศมากขึ้น

3. สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้และฝึกฝนภาษา

สภาพแวดล้อมในประเทศไทยไม่เอื้อต่อการเรียนรู้และฝึกฝนภาษาต่างประเทศเท่าที่ควร โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลจากเมืองใหญ่ ผู้เรียนมีโอกาสน้อยมากในการใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้และไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ สื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีที่ช่วยในการเรียนภาษายังมีจำกัดในหลายโรงเรียน ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา เช่น การจัดกิจกรรมภาษาต่างประเทศนอกห้องเรียน การสร้างพื้นที่แลกเปลี่ยนภาษาในชุมชน และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ภาษา จะช่วยกระตุ้นความสนใจและเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนภาษาให้กับผู้เรียนได้มากขึ้น

4. ทักษะและความกลัวในการใช้ภาษาต่างประเทศ ทักษะดี

และความกลัวในการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นอีกหนึ่งปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนไทย ผู้เรียนหลายคนมีความกังวลและกลัวที่จะพูดภาษาต่างประเทศ เนื่องจากกลัวผิดพลาดหรือถูกวิจารณ์ ทำให้ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาและหลีกเลี่ยงการฝึกฝน นอกจากนี้ ทักษะดีที่มองว่าภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องยากและไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ยังทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและเป็นมิตร การให้กำลังใจและสนับสนุนผู้เรียนในการใช้ภาษา รวมถึงการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศในยุคปัจจุบัน จะช่วยลดความกลัวและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนไทยได้

5. การขาดการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการใช้

ภาษาจริง ระบบการประเมินผลการเรียนภาษาต่างประเทศในไทยยังคงเน้นการทดสอบความรู้ทางไวยากรณ์และคำศัพท์เป็นหลัก มากกว่าการประเมินทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนมุ่งเน้นการท่องจำเพื่อสอบมากกว่าการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอย่างแท้จริง นอกจากนี้ การขาดมาตรฐานการประเมินผลที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ทำให้ยากต่อการเปรียบเทียบและพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติ การปรับปรุงระบบการประเมินผลให้สอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง

และการนำมาตรฐานการทดสอบภาษาระดับสากลมาใช้ จะช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยเป็นความท้าทายที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ สถาบันการศึกษา ครูผู้สอน และตัวผู้เรียนเอง การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมา ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการสอน การพัฒนาครูผู้สอน การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และการพัฒนาระบบการประเมินผล ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยยกระดับมาตรฐานการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศของไทย การลงทุนในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของคนไทยจะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว เพราะจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก และเปิดโอกาสให้คนไทยสามารถเข้าถึงความรู้และโอกาสใหม่ ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างเต็มที่

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

1. ความหมายของสมรรถนะ

มีนักวิชาการ นักวิจัย และหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ดังนี้

รัชนิดา รักกาญจน์ (2560, หน้า 28) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง แบบแผน พฤติกรรม ความสามารถ คุณลักษณะที่อยู่ในแต่ละบุคคล อาจหมายถึง แรงขับ (Motive) บุคลิกที่ค่อนข้างถาวร (Trait) ทักษะ (Skill) บทบาททางสังคมหรือการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง (Social Role or Aspect of One's Self – image) หรือองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับงาน โดยตรงแต่ช่วยผลักดันให้การปฏิบัติงานของบุคคลผู้นั้นมีประสิทธิภาพและนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จ

รัชพงษ์ อึ้งวงศ์ (2561, หน้า 21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะตนที่เกิดจากความรู้ ทักษะและความสามารถ รวมถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล บุคลิกภาพ เมื่อหลอมรวมสิ่งดังกล่าวมารวมกันจะช่วยทำให้การทำงานเกิดความสำเร็จและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562, หน้า 9) ได้ระบุถึง ความหมายของสมรรถนะ ไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลในระดับที่สามารถปฏิบัติงาน

ในงานหนึ่งได้สำเร็จ โดยใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ / คุณลักษณะที่ตนมีอยู่ ทั้งนี้สมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของตน มาประยุกต์ใช้ในงาน หรือในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จนประสบความสำเร็จ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต

กิตติชัย สุธาสีโนบล (2564, หน้า 137) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงาน

เกรียงไกร แสนสุข (2564, หน้า 39) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถในการด้านคุณลักษณะความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ มโนทัศน์และแรงจูงใจในการทำงาน ผสมผสานกันจนทำให้บุคคลนั้น สามารถสร้างผลงาน ส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ที่ต้องการขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วรารณ ทิพสุข (2564, หน้า 16) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะ ไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นในองค์กร และเกิดผลสูงสุดตามที่องค์กรต้องการได้ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดหรือสูงกว่า

ยวิยส มาอยู่ (2566, หน้า 11) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่มีอยู่ในตัวบุคคลซึ่งมีความโดดเด่นเฉพาะทาง บุคคลที่พร้อมด้วยสมรรถนะนั้นยังสามารถเป็นตัวขับเคลื่อนให้องค์กรมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น เนื่องจากบุคคลที่มีสมรรถนะเหล่านั้นได้ใช้ความรู้ ทักษะ กระบวนการ และความสามารถที่มีในการช่วยพัฒนาองค์กร

McClelland (1973, pp. 1 – 14) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมที่สามารถใช้ทำนายความสำเร็จในการทำงานได้ดีกว่าการพิจารณาสถาบันการศึกษาที่จบระดับการศึกษา คะแนนสอบที่ได้จากสถาบันการศึกษา และคะแนนผลสอบแข่งขันเข้าทำงาน โดยอธิบายความหมายของสมรรถนะว่าเปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็งที่มีส่วนที่อยู่เหนือน้ำ ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ที่สุดที่คนส่วนใหญ่มี ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) Social Role คือ

บทบาททางสังคมซึ่งแสดงออกตามค่านิยมที่บุคคลมี 2) Self Image คือ ภาพที่บุคคลมองตัวเอง 3) Traits Personality คือ บุคลิกภาพและตัวตนที่แท้จริงของบุคคล และ 4) Motive คือ แรงจูงใจที่ผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมในแบบที่เป็น

Boyotzis (1982, p. 58) ที่ได้นิยามสมรรถนะว่า หมายถึงสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลซึ่งถือเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้บรรลุ ถึงความต้องการของงานภายใต้ปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์การ และทำให้บุคคลมุ่งมั่นสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับนิยามสมรรถนะในทัศนะของ

Spencer & Spencer (1993, p. 9) ที่ให้ความหมายของสมรรถนะว่าเป็น คุณลักษณะของบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลต่อความมีประสิทธิภาพของเกณฑ์ที่ใช้หรือการปฏิบัติงานที่ได้ผลการทำงานที่ดีขึ้นกว่าเดิม

Kirmayer (2012, p. 156) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ เพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่คาดหวัง และการแสดงออกอย่างเหมาะสมตามบริบท

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถหรือคุณลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่เกิดจากการหลอมรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ บุคลิกภาพ แรงจูงใจ และพฤติกรรม ซึ่งสามารถแสดงออกผ่านการปฏิบัติงานหรือการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยสมรรถนะเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในงานที่รับผิดชอบ แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผลักดันให้องค์กรบรรลุเป้าหมายและเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ สมรรถนะถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สะท้อนความพร้อมของบุคคลในการปรับตัวและสร้างผลงานในบริบทที่หลากหลาย

2. ความสำคัญและประโยชน์ของสมรรถนะ

มีนักวิชาการและนักวิจัย ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของสมรรถนะ ไว้ดังนี้

ฉัตรชัย หวังมีจมี และองอาจ นัยวัฒน์ (2560, หน้า 47) กล่าวว่า ครูผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสมรรถนะของครูผู้สอน แต่การที่ครูผู้สอนจะมีสมรรถนะที่สูงขึ้นได้ครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี จนเกิดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ภัทรสุดา เกิดแสง (2563, หน้า 26) กล่าวว่า สมรรถนะหรือ Competency มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กร สมรรถนะ มีประโยชน์ต่อตัวผู้ปฏิบัติงานต่อตัวองค์กรหรือหน่วยงาน และต่อการบริหารบุคคล โดยรวม ดังนี้

1. ช่วยให้การคัดสรรบุคคลที่มีลักษณะดีทั้งความรู้ ทักษะ และความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริง
 2. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงระดับความสามารถของตัวเองว่าอยู่ในระดับใดและจะต้องพัฒนาในเรื่องใด ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น
 3. ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาฝึกอบรมแก่พนักงานในองค์กร
 4. ช่วยสนับสนุนให้ตัวชี้วัดหลักของผลงาน (KPIs) บรรลุเป้าหมาย
- เพราะ Competency ตัวไหนบ้าง
5. ป้องกันไม่ให้งานเกิดจากโชคชะตาเพียงอย่างเดียว เช่น ยอดขายของพนักงานขายเพิ่มสูงกว่าเป้าที่กำหนดทั้ง ๆ ที่พนักงานขายคนนั้นไม่ค่อยตั้งใจทำงานมาก แต่เนื่องจากความต้องการของสูง จึงทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้นเองโดยไม่ต้องลงแรงอะไรมาก แต่ถ้ามีการวัดสมรรถนะแล้ว จะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าพนักงานคนนั้นประสบ ความสำเร็จเพราะโชคช่วยหรือด้วยความสามารถของเขาเอง
 6. ช่วยให้เกิดการหล่อหลอมไปสู่สมรรถนะขององค์กรที่ดีขึ้น
- เพราะถ้าทุกคนปรับสมรรถนะของตัวเองให้เข้าผลงานที่องค์กรต้องการอยู่ตลอดเวลาแล้ว ในระยะยาวก็จะส่งผลให้เกิดเป็นสมรรถนะเฉพาะขององค์กรนั้น ๆ เช่น เป็นองค์กรแห่งการคิดสร้างสรรค์เพราะทุกคนในองค์กรมีสมรรถนะในเรื่องการคิดสร้างสรรค์

วรารณ์ ทิพสุข (2563, หน้า 18) กล่าวว่า สมรรถนะมีประโยชน์ และมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ต่อองค์กร หน่วยงาน และต่อการบริหารงานบุคคล

ณัฐนิชา หล่อประดิษฐ์ (2564, หน้า 20) กล่าวว่า สมรรถนะ มีประโยชน์อยู่ 3 ด้าน คือ

1. เป็นประโยชน์ต่อองค์กรสมรรถนะทำให้ได้มาซึ่งการบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงเหมาะสมกับงานการวางแผนในการสืบทอดตำแหน่ง

การจ่ายค่าตอบแทนและในกรณีพนักงานไม่สามารถปฏิบัติตามสมรรถนะได้ ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลตามส่วนขาดได้

2. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ซึ่งเป็นตัวชี้วัดการประเมินและการพัฒนาพนักงาน หรือข้าราชการในการทำงาน

3. เป็นประโยชน์ต่อตัวพนักงานเองคือช่วยให้พนักงานสามารถวางแผนในเรื่อง ความก้าวหน้าในอาชีพของตนเองได้

พรวลี ตรีประการ (2564, หน้า 22) กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายขององค์กร สมรรถนะเป็นกลุ่ม พฤติกรรมในการทำงาน อันประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ หรือคุณลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดในตำแหน่งงานนั้น ๆ ทั้งนี้ สมรรถนะจะต้องสามารถวัดได้ สังเกตได้ และสามารถพัฒนาได้ด้วย

สรุปได้ว่า สมรรถนะมีความสำคัญในการกำหนดมาตรฐานเพื่อคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมจะเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กรต่าง ๆ นอกจากนี้ยังใช้ในการยกระดับคุณภาพของบุคคลเพื่อให้องค์กร สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

3. ประเภทของสมรรถนะ

นักวิชาการ นักวิจัย และองค์กรต่าง ๆ ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะไว้อย่างหลากหลายดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561, ออนไลน์) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 2 ประเภท คือ สมรรถนะหลักสำหรับข้าราชการพลเรือน และสมรรถนะประจำกลุ่มงาน จำแนกได้ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเป็นคุณลักษณะร่วมของข้าราชการพลเรือนทั้งระบบ เพื่อเป็นการหล่อหลอมค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกันได้ ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะ 5 สมรรถนะ ดังนี้

1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความมุ่งมั่นจะปฏิบัติราชการให้หรือให้เกินมาตรฐานที่มีอยู่ โดยมาตรฐานนี้อาจเป็นผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาของตนเอง หรือเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น อีกทั้งยังรวมถึงการสร้างสรรคพัฒนาผลงาน หรือกระบวนการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ยากและท้าทาย ชนิดที่อาจไม่เคยมีผู้ใดสามารถกระทำได้มาก่อน โดยเฉพาะการบริหารงานภาครัฐ

ในปัจจุบันเน้นผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ โดยในบางครั้งก็จะต้องพิจารณา ตัดขั้นตอนบางอย่างที่ไม่จำเป็นทิ้งไปบ้าง เพื่อรังสรรค์งานที่มีคุณค่าและคุณประโยชน์ อย่างแท้จริง

1.2 การบริการที่ดี (Service Mind) เป็นสมรรถนะที่เน้นความตั้งใจ และความพยายามของข้าราชการในการให้บริการเพื่อสนองความต้องการของประชาชน ตลอดจนของหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในสถานการณ์ปัจจุบันประชาชน คาดหวังที่จะได้รับการบริการที่ดี มีมาตรฐานจากภาครัฐมากยิ่งขึ้น รวมทั้งข้าราชการเอง ก็จำเป็นที่จะต้องปรับบทบาทของตนเองให้เป็นผู้บริการประชาชนมากยิ่งขึ้น

1.3 การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงาน (Expertise) เป็นความ ขวณขวาย สนใจใฝ่รู้ เพื่อสั่งสมศักยภาพ ความรู้ความสามารถของตนในการปฏิบัติราชการ ด้วยการศึกษาค้นคว้าความรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอีกทั้งรู้จักพัฒนา ปรับปรุง ประยุกต์ใช้ความรู้เชิงวิชาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ากับการปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ด้วยเพราะปัจจุบันระบบการสื่อสารของโลก (WORLD NET) มีประสิทธิภาพทำให้ประชาชน ในทุกส่วนของโลกได้รับรู้ข่าวสารความเคลื่อนไหวทั่วถึงกันหมด การทำงานของข้าราชการ จะต้องปรับการทำงาน และวิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องมองเห็นความสำคัญของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและนำมา ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับการทำงานของตนให้มากที่สุด

1.4 จริยธรรม (Integrity) เป็นการครองตน และประพฤติปฏิบัติ ถูกต้องเหมาะสมทั้งตามหลักกฎหมาย และคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนหลักแนวทางใน วิชาชีพข้าราชการ อีกทั้งเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนผลักดันให้ภารกิจหลักภาครัฐ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ มหาตมะคานธี รัฐบุรุษของโลกชาวอินเดียได้กล่าวไว้ถึง “คุณธรรม คือ คุณงามความดี ซึ่งจะมียืนยงและยิ่งใหญ่อยู่ในประวัติบุคคลก็ต่อเมื่อ กาลเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ คุณธรรมของคนดีที่ต้องมีก็คือ เป็นผู้สร้าง มิใช่เป็นผู้ทำลาย และเป็นผู้สนับสนุน มิใช่ผู้ขัดขวาง ผู้ขาดคุณธรรมพื้นฐานดังกล่าวนี้หาใช่คนดีที่สังคม ต้องการไม่ ผู้ใดได้ผ่านการพิสูจน์มาดีแล้ว ผู้นั้นได้ชื่อว่าเป็นรัฐบุรุษเอกของโลก” คุณธรรมจริยธรรม จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการทำหน้าที่ของข้าราชการที่ดี

1.5 ความร่วมแรงร่วมใจ (Teamwork) เป็นความตั้งใจที่จะทำงาน ร่วมกับผู้อื่น การเป็นส่วนหนึ่งในทีมงาน หน่วยงานหรือองค์กรในฐานะเป็นสมาชิกในทีม ในารแข่งขันฟุตบอลโลกที่ผ่านมา ทีมฟุตบอลทีมชาติบราซิลได้ชื่อว่าเป็นทีมที่เล่นเกมรุก

ได้ดีเลิศ แต่พลังของทีมที่ประสบความสำเร็จคือเป็นทีมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการเล่นที่เป็นกลุ่มก้อน แข็งแกร่งทั้งในด้านการรับและการรุก หากเปรียบเทียบกับการทำงานแล้วก็คือ “การทำงานร่วมกันเป็นทีม” รับผิดชอบงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันด้วยทีมงานนั่นเอง

2. สมรรถนะประจำกลุ่มงาน หมายถึง สมรรถนะที่กำหนดเฉพาะสำหรับกลุ่มงาน เพื่อสนับสนุนให้ข้าราชการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่หน้าที่ และส่งเสริม ให้ปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น โดยโมเดลสมรรถนะกำหนดให้แต่ละกลุ่มงานมีสมรรถนะประจำกลุ่มงานละ 3 สมรรถนะ (ยกเว้นกลุ่มงานนักบริหารระดับสูงมี 5 สมรรถนะ)

วิรัชฐา อัดโถปกรณ์ (2561, หน้า 11) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ

1. สมรรถนะหลัก ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พนักงานทุกคนในองค์กร จำเป็นต้องมี ทั้งนี้เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายขององค์กร อาทิ ความรอบรู้เกี่ยวกับองค์กร ความซื่อสัตย์ ความรู้และความรับผิดชอบ เป็นต้น

2. สมรรถนะตามสายงาน ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พนักงานที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ควรมีเพื่อให้งานสำเร็จและได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ

ภัทธสุตา เกิดแสง (2563, หน้า 31) กล่าวว่า สมรรถนะครูสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. สมรรถนะหลัก หมายถึง สมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมีตามที่สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

2. สมรรถนะประจำสายงานของครู หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลและแสดง

McClelland (1973, p. 26) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competencies) หมายถึง สมรรถนะที่แต่ละคน มีเป็นความสามารถเฉพาะตัว คนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ ความสามารถของนักดนตรี นักกายกรรมและนักกีฬา เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ยากที่จะเลียนแบบหรือต้องมีความพยายามสูงมาก

2. สมรรถนะเฉพาะงาน (Job competencies) หมายถึง สมรรถนะของบุคคลกับการทำงานในตำแหน่ง หรือบทบาทเฉพาะ เช่น อาชีพนักสำรวจก็ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข การคิดคำนวณ ความสามารถในการทำบัญชี เป็นต้น

3. สมรรถนะองค์การ (Organization competencies) หมายถึง ความสามารถพิเศษเฉพาะองค์การเท่านั้น

4. สมรรถนะหลัก (Core competencies) หมายถึง ความสามารถที่บุคคลต้องมีหรือต้องทำเพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น พนักงานเลขานุการสำนักงาน ต้องมีสมรรถนะหลัก คือ การใช้คอมพิวเตอร์ได้ติดต่อประสานงานได้ดี หรือผู้จัดการบริษัท ต้องมีสมรรถนะหลัก คือ การวางแผน การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม และการบริหารจัดการ เป็นต้น

5. สมรรถนะในงาน (Functional competencies) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ต่างกัน เช่น ข้าราชการตำรวจเหมือนกัน แต่มีความสามารถต่างกัน บางคนมีสมรรถนะทางปราบปราม เป็นต้น

Spencer & Spencer (1993, p. 11) ได้แบ่งประเภทสมรรถนะออกเป็น 3 กลุ่มเพื่อใช้ในการทำวิจัย ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Essential competency) หมายถึง พื้นฐานของความรู้และทักษะที่ทุกคนในองค์กรจำเป็นต้องมี ซึ่งสามารถพัฒนาขึ้นมาได้โดยการฝึกอบรม

2. สมรรถนะขั้นแยกแยะได้ (Differentiating competency) หมายถึง สมรรถนะที่สามารถแยกผู้ปฏิบัติงานที่มีความสามารถโดดเด่นออกจากผู้ปฏิบัติงานที่มีความสามารถระดับปานกลาง (Average performance) ได้แม้ว่าสมรรถนะด้านนี้จะยากต่อการพัฒนา แต่ก็เป็นตัวกำหนดความสำเร็จในการทำงานของบุคคลในระยะยาว

3. สมรรถนะขั้นกลยุทธ์ (Strategic competency) หมายถึง สมรรถนะหลักขององค์กรแต่มุ่งไปที่สมรรถภาพขององค์กร (Organizational capability) รวมไปถึงสมรรถนะที่จะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ ความสามารถด้านนวัตกรรม การให้บริการ ความรวดเร็วในการปฏิบัติงานและเทคโนโลยี

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สมรรถนะสามารถแบ่งออกได้เป็น

2 ประเภทหลัก คือ

1. สมรรถนะหลัก ซึ่งเป็นความสามารถที่บุคคลต้องมีหรือต้องทำเพื่อ บรรลุผล ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

2. สมรรถนะประจำสายงาน ซึ่งเป็นความสามารถของบุคคลที่มี ตามหน้าที่ต่างกัน ที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้น ๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูง กว่ามาตรฐาน เพื่อให้งานสำเร็จและได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ

4. ความหมายของสมรรถนะครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 3) นำเสนอว่า สมรรถนะครู หมายถึง พฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ ทักษะคุณลักษณะ ทัศนคติ และแรงจูงใจของบุคคล ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ อย่างโดดเด่นเพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน สมรรถนะของครู ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะและสมรรถนะประจำสายงาน 6 สมรรถนะ ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) คือ คุณลักษณะ ความสามารถ ที่บุคลากรทุกคนในองค์กรจำเป็นต้องมีเหมือนกัน เพื่อสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุ เป้าหมายตามวิสัยทัศน์ที่องค์กรได้กำหนดไว้ ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่

1.1 สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพและผลงาน อย่างต่อเนื่อง

1.2 สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี (Service Mind) หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการ ให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

1.3 สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง (Self – Development) หมายถึง การศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการ และวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน

1.4 สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม (Team Work) หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัว เข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสม

ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิก ตลอดจน
เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

1.5 สมรรถนะที่ 5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างคุณธรรมในวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) คือ คุณลักษณะ
ความสามารถของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน้าที่นั้น ๆ จำเป็นต้องมี เพื่อใช้ในการปฏิบัติ
หน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย
6 สมรรถนะ ได้แก่

2.1 สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
(Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนา
หลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญใช้และพัฒนาสื่อวัตกรรมการเทคโนโลยี และการวัดประเมินผลการเรียนรู้
เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2.2 สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน (Student Development)
หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต
สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย
การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

2.3 สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ
และเอกสารประจำชั้นเรียน / ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น / รายวิชา
เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน

2.4 สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนา
ผู้เรียน (Analysis & Synthesis & Classroom Research) หมายถึง ความสามารถในการ
ทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบ
และนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้องครหรืองาน
ในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

2.5 สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนโดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

2.6 สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน เพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship & Collaborative – Building for Learning Management) หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

5. องค์ประกอบของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

มีนักวิชาการ และนักวิจัยได้อธิบายสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ไว้หลายท่านดังนี้

เยาวลักษณ์ มูลสระคูณ (2558, หน้า 69 – 71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ที่รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้มาจากประสบการณ์ องค์วิชาในแต่ละสาขา องค์ประกอบด้านความรู้ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1.1 รู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา หมายถึง สามารถรู้ และเข้าใจระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษาและวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ

1.2 รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สามารถรู้เข้าใจ และวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.3 รู้และเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน จัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

1.4 รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจแนวคิด เทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ บูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา เพื่อการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนได้เหมาะสม

2. ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านทักษะ ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ

2.1 ทักษะการสื่อสาร หมายถึง สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร ตามสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2.2 ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน หมายถึง สามารถใช้ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

2.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สามารถวิเคราะห์หลักสูตร วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้และระดับ พัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิด

2.4 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สามารถบูรณาการ ออกแบบ เลือกใช้ และพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคข้อมูล ข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2.5 ทักษะการวัดและประเมินผล หมายถึง สามารถวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตามสภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

2.6 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น หรือแสดงบทบาทผู้นำ หรือผู้ตาม

2.7 การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาหาความรู้ติดตาม องค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาทักษะทางภาษาและมีการประเมินตนเอง

3. คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง บุคลิก ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล องค์ประกอบด้านคุณลักษณะ ส่วนบุคคล ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

3.1 แรงจูงใจ หมายถึง รักและศรัทธาในวิชาชีพครู มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.2 รักการเรียนรู้ หมายถึง กระตือรือร้นเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

วรรณรี ปานศิริ (2561, หน้า 23 – 25) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยสรุปองค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การพัฒนาตนเอง ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.1 มีความสามารถวิเคราะห์และเลือกวิธีพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับจุดเด่นและจุดด้อย

1.2 มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการและวิจัย เพื่อพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 มีความสามารถในการสร้างและพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้

1.4 มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายมาใช้ในการพัฒนาและสืบค้นงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 มีความสามารถในการเขียน อ่าน และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

2. การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ดังนี้

2.1 มีความสามารถในการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานศึกษาและมีการบูรณาการกับรายวิชาอื่น

2.2 มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาในเชิงลึก

2.3 มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น การทำโครงการ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.4 มีความสามารถในการใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการวัดและประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศมาปรับปรุงการเรียนการสอนและแก้ไขผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น

3. การสัมพันธ์กับชุมชน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 3.1 มีการประสานความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
เพื่อการจัดการเรียนรู้
- 3.2 มีการสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการ
เรียนรู้
- 3.3 มีการให้บริการด้านความรู้วิชาการและด้านวิชาชีพแก่ชุมชน
- 3.4 มีการบูรณาการการเรียนรู้ ทักษะที่หลากหลายระหว่างชุมชน
กับการจัดการเรียนรู้

4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 4.1 การให้ความร่วมมือช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงาน
ของโรงเรียน
- 4.2 การปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสมกับบทบาท
และหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ
- 4.3 การสนับสนุนให้กำลังใจ ยกย่อง และให้เกียรติผู้อื่น
- 4.4 การปรับตัวเข้ากับกลุ่มคนหรือสถานการณ์ที่หลากหลาย
ได้อย่างเหมาะสม

5. จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 5.1 ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบทางราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
- 5.2 มีความเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมและให้กำลังใจ
แก่ศิษย์
- 5.3 ประพฤติตนได้อย่างเหมาะสมกับสถานภาพ
หลักเลียงอบายมุข
- 5.4 มีความตั้งใจ เสียสละและอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่
อย่างต่อเนื่อง

ดลวรรณ พวงวิภาต (2562, หน้า 144) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา
องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระบุถึงองค์ประกอบ
สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ

1. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และการใช้สื่อ คือ การสร้างและ
จัดการบรรยากาศทางกายภาพและจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา รวมถึงการเลือกใช้

การผลิต และการประยุกต์ใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น สื่อเทคโนโลยี สื่อวิชาการ และสื่อธรรมชาติ เพื่อกระตุ้นความสนใจและสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการจัดพื้นที่เรียนรู้ที่ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

2. การออกแบบและประเมินผู้เรียน คือ กระบวนการวางแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน และการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อวัดความก้าวหน้าและพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การบริหารจัดการชั้นเรียน คือ ความสามารถในการจัดการและควบคุมชั้นเรียนให้เป็นระเบียบและมีประสิทธิภาพ การสร้างข้อตกลงร่วมกัน การจัดการพฤติกรรมผู้เรียน การจัดสรรเวลา การแบ่งกลุ่มผู้เรียน และการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4. การออกแบบการสอนอย่างมีส่วนร่วม คือ การวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ การระดมสมอง การอภิปรายกลุ่ม หรือการทำโครงการ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการลงมือปฏิบัติและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

5. การถ่ายทอดและการให้คำปรึกษาในชั้นเรียน คือ ความสามารถในการอธิบายและถ่ายทอดความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย รวมถึง การให้คำแนะนำ คำปรึกษา และข้อมูลย้อนกลับที่สร้างสรรค์แก่ผู้เรียน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง และส่งเสริมความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษา ตลอดจนการสร้าง ความไว้วางใจ และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและผู้เรียน

6. การใช้นวัตกรรมทางภาษาที่หลากหลาย คือ การประยุกต์ใช้เทคนิค วิธีการ หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการสอนภาษา เช่น แอปพลิเคชัน สื่อดิจิทัล เกมการศึกษา หรือแนวคิดการสอนสมัยใหม่ เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจ ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน รวมถึงการพัฒนา รูปแบบการสอนที่สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

7. การพัฒนาหลักสูตร คือ กระบวนการออกแบบปรับปรุง และประเมินหลักสูตรการสอนภาษาอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของผู้เรียน บริบทสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนแนวโน้มการเรียนรู้ภาษา ในปัจจุบัน เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธัญญลักษณ์ เวชกามา (2562, หน้า 67) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือ ประสบการณ์ ประกอบด้วย
 - 1.1 ความรู้ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์
 - 1.2 ความรู้ความเข้าใจด้านหลักสูตร
 - 1.3 ความรู้ความเข้าใจด้านผู้เรียน
 - 1.4 ความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิค และวิธีการสอนภาษาอังกฤษ
2. ด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 2.1 ทักษะการสื่อสาร
 - 2.2 ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน
 - 2.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้
 - 2.4 ทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการเรียนรู้
 - 2.5 ทักษะการวัดและประเมินผล
 - 2.6 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - 2.7 การพัฒนาตนเอง
3. ด้านคุณลักษณะ หมายถึง บุคลิกภาพ ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทศนคติ ความต้องการส่วนบุคคล ประกอบด้วย
 - 3.1 แรงจูงใจ
 - 3.2 รักในการเรียนรู้

3.3 บุคลิกลักษณะ

3.4 คุณธรรม จริยธรรม

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, หน้า 34 – 37) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ ดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมา จากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้มาจากรับการอบรม องค์วิชา ในแต่ละสาขา ได้แก่

1.1 ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของภาษา วรรณกรรม การแปล และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับสัทสัญลักษณ์ การออกเสียง ระบบเสียง การสร้างคำ ความหมายของคำ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค การแปลไทยเป็นอังกฤษและอังกฤษเป็นไทย การเลือกใช้คำให้ถูกต้องตามบริบท ความเข้าใจ วรรณกรรมที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน รู้จักความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม

1.2 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การนำหลักสูตรไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด การจัดทำหลักสูตรที่ตรงกับบริบทของสถานศึกษา มีการบูรณาการเรียนรู้อังกฤษกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การประเมินหลักสูตร

1.3 ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง มีความรู้ในความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทราบพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ความสามารถในการเรียนภาษา จุดประสงค์ในการเรียนภาษา การเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน โดยเท่าเทียมกัน เสริมแรงในขณะการจัดการเรียนรู้

1.4 ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง มีความรู้แนวการสอน ภาษาอังกฤษรูปแบบต่าง ๆ การออกแบบการเรียนรู้ ใช้เทคนิค กลวิธีการสอนที่หลากหลาย เข้าใจแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ออกแบบ กิจกรรมที่สร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีการบูรณาการของทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

1.5 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ หมายถึง มีความรู้ ขั้นตอน วิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ ออกแบบการวิจัย เพื่อแก้ปัญหา และนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและพัฒนา ผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้

2. สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งบุคคลสามารถ สร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ ได้แก่

2.1 ทักษะการสื่อสาร หมายถึง มีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษและภาษาท่าทางในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว เลือกใช้ระดับภาษาได้เหมาะสมกับบุคคล และกาลเทศะ สามารถถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ได้อย่างชัดเจน

2.2 ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน หมายถึง มีความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ข้อมูล จากสื่อต่าง ๆ จากการฟังและการอ่าน สามารถแลกเปลี่ยน ความรู้ ความคิด ประสบการณ์นำเสนอ ข้อมูลรวบยอด แสดงความคิดเห็นผ่านการพูด และการเขียน มีการพัฒนาทักษะเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง

2.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง มีการวางแผนการสอน ก่อนการจัดการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตรงกับตัวชี้วัด จัดลำดับเนื้อหา ความยากง่ายให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ใช้กิจกรรมและเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหา จัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทักษะ การคิด มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างทั่วถึง

2.4 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม หมายถึง มีความสามารถ ในการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมให้เหมาะสมกับ เนื้อหาหรือกิจกรรมในการจัดการเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน เลือกใช้สื่อ ที่ทันสมัย บูรณาการ ICT กับการเรียนรู้ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถคิดค้น ออกแบบ พัฒนา และสร้างสื่อนวัตกรรมการสอนได้ด้วยตนเอง

2.5 ทักษะการวัดและประเมินผล หมายถึง มีความสามารถ ในการสร้าง และเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคล ตรงกับ สิ่งที่จะวัดตามวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงทั้งก่อน

ระหว่าง และหลังการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง ให้ข้อมูลสะท้อนกลับที่เหมาะสม

2.6 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ติดต่oprสานงานกับผู้อื่น ช่วยเหลือ สนับสนุนเพื่อนร่วมงาน เพื่อมุ่งผลสำเร็จของทีม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีจิตอาสา มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีภาวะผู้นำแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้กับเพื่อนร่วมงานเป็นประจำ

2.7 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ใช้เหตุผลในการพิจารณาอย่างรอบคอบ ค้นหาเหตุที่แท้จริงของปัญหา แก้ปัญหา ด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม และตรงจุด

3. ทักษะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง บุคลิก ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล ได้แก่

3.1 ความศรัทธาต่อวิชาชีพ หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษ มีความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ อุทิศตน พุ่มเทเวลา กับการจัดการเรียนรู้ จนส่งผลเป็นประสบการณ์ เป็นมืออาชีพและได้รับรางวัลจากการทำงาน

3.2 ความใฝ่เรียนรู้ หมายถึง เป็นบุคคลที่รู้จักแสวงหาองค์ความรู้ใหม่อยู่เสมอ มีการวางแผนในการพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างรอบด้าน ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างต่อเนื่องจากแหล่งเรียนรู้และวิธีการที่หลากหลาย มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพครูและวิชาที่ตนเองสอน

3.3 บุคลิกลักษณะ หมายถึง มีบุคลิกภาพดี มีความฉลาดทางอารมณ์ สุขภาพแข็งแรง มั่นใจในตนเอง คล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง ร่าเริง สนุกสนาน มองโลกในแง่ดี มีความยืดหยุ่น อดทนต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียน

3.4 คุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง มีจิตสำนึกดีมีแนวทางในการปฏิบัติตน มีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับหลักศาสนาที่ตนยึดถือ และเป็นไปตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู

ลักษณะพร เข้มขัน และจิตมา วรรณศรี (2563, หน้า 303 – 304) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะที่บ่งบอกถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่พึงมี เพื่อให้การ ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ประกอบด้วย 2 สมรรถนะย่อย คือ

1.1 สมรรถนะด้านวิชาชีพของครู คุณลักษณะที่ครูภาษาอังกฤษใน สถานศึกษาพึงมี มีความรัก ความศรัทธา และทัศนคติที่ดีที่มีต่อความเป็นครูภาษาอังกฤษ เป็นแบบอย่างที่ดีในทางความคิด และการกระทำให้มีการพัฒนาตนเองและวิชาชีพอยู่เสมอ

1.2 สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพครู เป็นสมรรถนะ ของครูภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และเป็นผู้คนแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ของตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถใช้เทคโนโลยีสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทางวิชาชีพ เข้าร่วมกิจกรรม และสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) เป็นสมรรถนะที่บ่งบอกถึงความรู้ความสามารถ และทักษะความชำนาญการเฉพาะ ของครูภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้สำเร็จอย่างมี ประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและหน่วยงาน ประกอบด้วย 4 สมรรถนะย่อย คือ

2.1 สมรรถนะด้านความรู้รอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาอังกฤษ ครูภาษาอังกฤษมีความรู้ ทักษะ และความสามารถในด้านเนื้อหาวิชาที่สอน ความสามารถ ในการใช้ภาษาตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพ ยุโรป (CEFR) สามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน

2.2 สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร ครูภาษาอังกฤษ ควรมีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2.3 สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีครูภาษาอังกฤษมีความรู้ ความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การผลิตสื่อและสร้าง นวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม สามารถสอนให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และการใช้

สื่อเทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่มีความรอบรู้เท่าทันและยอมรับในการเปลี่ยนแปลง

2.4 สมรรถนะด้านบุคลิกภาพครูภาษาอังกฤษ ครูภาษาอังกฤษควรเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นมิตร มีอารมณ์ขัน ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นผู้ที่มีสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง มีบุคลิกภาพดี เป็นผู้นำ และผู้ตามได้อย่างเหมาะสมเป็นผู้ที่มีแนวคิดเชิงบวกอย่างสร้างสรรค์เอาใจใส่ให้กำลังใจผู้เรียนอย่างเสมอภาค และจริงใจเป็นแบบอย่างให้ผู้เรียนในด้านการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ

วัลภา พงษ์พันธ์ (2560, หน้า 25) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก พบว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน คือ ความเข้าใจในระบบภาษาจีน ทั้งในด้านตัวอักษร การออกเสียง ไวยากรณ์ และความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม ศิลปะ วรรณคดี และประวัติศาสตร์จีน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการสอนภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพและการถ่ายทอดบริบททางวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับการใช้ภาษา

2. ทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร คือ ความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการใช้ภาษาในระดับที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. เทคนิคการสอนและผลิตสื่อ คือ วิธีการและกลยุทธ์ในการถ่ายทอดความรู้ภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น สื่อมัลติมีเดีย แอปพลิเคชัน เกมการศึกษา หรือกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพและน่าสนใจ

4. พัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่น คือ การออกแบบและจัดทำหลักสูตรการสอนภาษาจีนที่คำนึงถึงบริบทท้องถิ่น วัฒนธรรม และความต้องการของผู้เรียนในชุมชนนั้น ๆ โดยบูรณาการเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน เพื่อสร้างความสอดคล้องระหว่างการเรียนภาษาจีนกับการประยุกต์ใช้ในบริบทท้องถิ่น

5. พัฒนาทักษะการวิจัย และการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน คือ การพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น การวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ และการพัฒนานวัตกรรมการสอน ควบคู่กับทักษะการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน

6. สร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู คือ การปลูกฝังและพัฒนาทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นครูสอนภาษาจีน ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครู มีความภาคภูมิใจ มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

สรสิริ วรวรรณ และอดิเรก นวลศรี (2560, หน้า 197 – 208) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณลักษณะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ตามแนวคิดการเรียนรู้ ควบคู่การปฏิบัติในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลพบว่า สมรรถนะของผู้สอนภาษาจีน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมจีน คือ ความรู้ในหลักภาษา การใช้คำ วลี หลักไวยากรณ์ ภาษาจีน รวมไปถึงความรู้ทางวัฒนธรรมจีน วิถีชีวิต และประเพณีนิยมของคนจีน
2. การจัดการเรียนการสอน คือ การจัดทำหลักสูตร และหรือพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน และเทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้
3. การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ คือ ความสามารถของครูในการใช้ เลือก หรือสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลทักษะภาษาจีนของนักเรียน
4. คุณธรรมจริยธรรม คือ การประพฤติตนในคุณงามความดีในจิตใจ ที่มีต่อนักเรียน

5. ความใฝ่รู้ พัฒนาตนเอง คือ การพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ เสริมสร้างความรู้

นพพร ศรีสุข (2562, หน้า 68) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ไว้ว่าสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา พบว่า มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ 12 ตัวบ่งชี้คือ

1. องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1.1 ความรู้เกี่ยวกับภาษา คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน เช่น การออกเสียงภาษาจีน การเขียนตัวอักษรจีน คำศัพท์ภาษาจีน ไวยากรณ์ภาษาจีน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับการใช้ทักษะในการสื่อสาร

1.2 ความรู้ทางวัฒนธรรม คือ ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ซึ่งมีวัฒนธรรมทางภาษา และวัฒนธรรมทางความเป็นอยู่ เช่น วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี ปรัชญาและคุณธรรมอันดีงามของจีน ฯลฯ รวมทั้งความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน เช่น ภูมิศาสตร์ประเทศจีน ประวัติศาสตร์ประเทศจีน ฯลฯ โดยมีความรู้ความเข้าใจสามารถพิจารณาความเหมือน และความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนและต่างประเทศ

1.3 ความรู้วิชาการ คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพครู การสร้างและการพัฒนา หลักสูตรการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

1.4 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความคิด การคิดค้น การรังสรรค์ผลงานใหม่หรือการนำผลงานที่มีอยู่เดิมมาต่อยอด ความคิดและพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบใหม่อย่างสร้างสรรค์

2. องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ได้แก่

2.1 ความสามารถในการใช้ภาษา คือ ความสามารถในการใช้ภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ ทั้งสามารถใช้ภาษา น้ำเสียง ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ สถานการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2.2 เทคนิคและวิธีการสอน คือ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และสามารถนำเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลายเข้ามาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ

2.3 การวัดและประเมินผล คือ ความสามารถในการเลือกและใช้วิธีเครื่องมือ และเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การใช้สื่อเทคโนโลยี คือ สามารถเลือกใช้ สร้าง และพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา และระดับความสามารถของผู้เรียน

3. องค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ได้แก่

3.1 ศรัทธาในวิชาชีพ คือ มีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เห็นว่าเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า ควรแก่การดำรงและปกป้องวิชาชีพ

3.2 ความใฝ่รู้ คือ มีความสนใจชวนหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ มีความพร้อมที่จะพัฒนาตัวเองในรูปแบบที่หลากหลาย

3.3 ความเอาใจใส่ คือ มีความตระหนักต่อบทบาทหน้าที่ และภาระงานของครู โดยมีความมุ่งมั่นทุ่มเท เสียสละในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับผู้เรียนให้ความดูแล และช่วยเหลือผู้เรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียน พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

3.4 การปรับตัว คือ มีการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง อยู่เสมอ เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน การปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียน การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีการรวมตัวแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Xiaoyu Lou (2018, pp. 53 – 64) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหาร การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับโรงเรียนสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า สมรรถนะของครูภาษาจีน ประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. ความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรม คือการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ การสอนภาษาจีนตามมาตรฐานสากล และการจัดทำเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สำหรับผู้สอนกับหน่วยงานระดับประเทศ

2. หลักสูตรและสื่อการสอน การจัดหลักสูตรในโรงเรียน และนอกโรงเรียน และการใช้สื่อการสอน เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้

3. เทคนิคและวิธีการสอน การจัดการเรียนการสอนประกอบ การส่งเสริมวัฒนธรรมจีน – ไทย และการฝึกประสบการณ์นอกสถานที่

4. การพัฒนาผู้สอนและผู้เรียน การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ การสอน และการนิเทศและติดตามผล

จากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหา องค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ดังตาราง 1

ตาราง 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

องค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	เยาวลักษณ์ (2558)	วรรณรี (2561)	ดลวรรณ (2562)	ธิญลักษณ์ (2562)	ปิยาภรณ์ (2562)	ลักษณ์พร (2563)	กุลภา (2560)	สรสิริ&อติเรก (2560)	นวพร (2562)	Xiaoyu (2018)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
ความรู้													
รู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา / ความรู้ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์ / ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของภาษา วรรณกรรม การแปลและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา / สมรรถนะด้านความรู้รอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาอังกฤษ / ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน / ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	80	✓
รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษา / การพัฒนาหลักสูตร / ความรู้ความเข้าใจด้านหลักสูตร / ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร / พัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่น	✓		✓	✓	✓		✓			✓	6	60	✓

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	เยาวลักษณะ (2558)	วรณร (2561)	ดลวรณ (2562)	ธณณลักษณะ (2562)	ปณณ (2562)	ลักษณะพร (2563)	วลณ (2560)	สรลลลลลลลล (2560)	นลพร (2562)	Xiaoyu (2018)	คณมาถ	รณยล	องค์ประกอบที่เลือก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
รู้และเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน / ความรู้ความเข้าใจด้านผู้เรียน / ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน / การพัฒนาผู้เรียน	✓			✓	✓					✓	4	40	
รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษา / การออกแบบการสอน อย่างมีส่วนร่วม / ความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ/ ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ / สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร / เทคนิคการสอน / เทคนิคและวิธีการสอน	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	8	80	✓
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ / พัฒนาทักษะการวิจัย					✓		✓				2	20	
การบริหารจัดการชั้นเรียน			✓								1	10	

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	เยาว์ลักษณะ (2558)	วรรณ (2561)	ดลวรรณ (2562)	ธิบัญญัติลักษณะ (2562)	ปิยาภรณ์ (2562)	ลักษณะพร (2563)	วิมลภา (2560)	สรสิริ&อติเรก (2560)	นวพร (2562)	Xiaoyu (2018)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
ความรู้วิชาการ									✓		1	10	
ด้านทักษะ													
ทักษะการสื่อสาร / ทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร / ความสามารถในการใช้ภาษา	✓			✓	✓		✓		✓		5	50	✓
ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	✓			✓	✓						3	30	
ทักษะการจัดการเรียนรู้ / การจัดการเรียนรู้ / การใช้นวัตกรรมทางภาษาที่หลากหลาย / การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน	✓	✓	✓		✓		✓	✓			6	60	✓

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	เยวาลักษณ์ (2558)	วรณรี (2561)	ดลวรรณ (2562)	ธิญลักษณ์ (2562)	ปิยาภรณ์ (2562)	ลักษณพร (2563)	กุลภา (2560)	สรสิริ&อติเรก (2560)	นวพร (2562)	Xiaoyu (2018)	ควมาถึ	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี/ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และการใช้สื่อ / ทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการเรียนรู้ / ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม/ สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีครูภาษาอังกฤษ / การผลิตสื่อ / การใช้สื่อเทคโนโลยี/ สื่อการสอน	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	8	80	✓
ทักษะการวัดและประเมินผล / การออกแบบและประเมินผู้เรียน / การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ / การวัดและประเมินผล	✓		✓	✓	✓			✓	✓		6	60	✓
ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น / การทำงานร่วมกับผู้อื่น	✓	✓		✓	✓						4	40	
ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ					✓						1	10	

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	เยาวลักษณ์ (2558)	วรณรี (2561)	ดลวรรณ (2562)	ธิญลักษณ์ (2562)	ปิยาภรณ์ (2562)	ลักษณ์พร (2563)	วิมลภา (2560)	สรสิริ&อติเรก (2560)	นวพร (2562)	Xiaoyu (2018)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล													
การพัฒนาตนเอง / สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพครู / การพัฒนาผู้สอน	✓	✓		✓		✓		✓		✓	6	60	✓
แรงจูงใจ	✓			✓							2	20	
รักการเรียนรู้ / รักในการเรียนรู้ / ความใฝ่เรียนรู้ / ความใฝ่รู้	✓			✓	✓			✓	✓		5	50	✓
การสัมพันธ์กับชุมชน		✓									1	10	
จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ / คุณธรรม จริยธรรม		✓		✓	✓			✓			4	40	
การถ่ายทอดและการให้คำปรึกษาในชั้นเรียน			✓								1	10	
บุคลิกลักษณะ / สมรรถนะด้านบุคลิกลักษณะครูภาษาอังกฤษ				✓	✓	✓					3	30	

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	เยาว์ลักษณะ (2558)	วรณรี (2561)	ดลวรณ (2562)	ธิญ์ลักษณะ (2562)	ปิยาภรณ์ (2562)	ลักษณะพร (2563)	วิมลภา (2560)	สรสิริ&อติเรก (2560)	นพพร (2562)	Xiaoyu (2018)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
ความศรัทธาต่อวิชาชีพ / สมรรถนะด้านวิชาชีพของครู / สร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู / ศรัทธาในวิชาชีพ					✓	✓	✓		✓		4	40	
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์									✓		1	10	
ความเอาใจใส่									✓		1	10	
การปรับตัว									✓		1	10	

จากตาราง 1 จากแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิจัยหลาย ๆ คนได้ศึกษาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้พิจารณาองค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป (ร้อยละ 40) ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบใหม่ให้มีความครอบคลุมตามแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเรียงตามลำดับความถี่ตามกลุ่มความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 การกำหนดชื่อองค์ประกอบใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
สมรรถนะด้านความรู้			
รู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา / ความรู้ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์ / ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของภาษา วรรณกรรม การแปลและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา / สมรรถนะด้านความรู้รอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาอังกฤษ / ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน / ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม	สมรรถนะด้านความรู้รอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม	8	80.00
รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน ภาษา / การออกแบบการสอน อย่างมีส่วนร่วม / ความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิค และวิธีการสอนภาษาอังกฤษ / ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ / สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร / เทคนิคการสอน / เทคนิคและวิธีการสอน	สมรรถนะความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	8	80.00

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน ภาษา / การพัฒนาหลักสูตร / ความรู้ ความเข้าใจด้านหลักสูตร / ความรู้ เกี่ยวกับหลักสูตร / พัฒนาหลักสูตร ที่สอดคล้องกับท้องถิ่น	สมรรถนะความรู้ด้าน การพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษา	6	60.00
รู้และเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน / ความรู้ความ เข้าใจด้านผู้เรียน / ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน / การพัฒนาผู้เรียน	สมรรถนะความรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน	4	40.00
สมรรถนะด้านทักษะ			
ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี / การจัด สภาพแวดล้อมการเรียนรู้และการใช้สื่อ / ทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทางการเรียนรู้ / ทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม / สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีครู ภาษาอังกฤษ / การผลิตสื่อ / การใช้สื่อ เทคโนโลยี / สื่อการสอน	สมรรถนะการ ประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	8	80.00
ทักษะการจัดการเรียนรู้ / การจัดการ เรียนรู้/ การใช้นวัตกรรมทางภาษาที่ หลากหลาย / การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน	สมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ทางภาษาและ การสื่อสารร่วมสมัย	6	60.00
ทักษะการวัดและประเมินผล / การออกแบบและประเมินผู้เรียน / การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ / การวัดและประเมินผล	สมรรถนะการวัด และประเมินผล การจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน	6	60.00
ทักษะการสื่อสาร / ทักษะภาษาจีนเพื่อ การสื่อสาร / ความสามารถในการใช้ภาษา	สมรรถนะการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร	5	50.00

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น / การทำงานร่วมกับผู้อื่น	สมรรถนะการทำงาน เป็นทีม	4	40.00
สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล			
การพัฒนาตนเอง / สมรรถนะด้านการ พัฒนาตนเองและวิชาชีพครู / การพัฒนา ผู้สอน	สมรรถนะด้านการ เป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	8	80.00
รักการเรียนรู้ / รักในการเรียนรู้ / ความใฝ่เรียนรู้ / ความใฝ่รู้			
จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ / คุณธรรม จริยธรรม	สมรรถนะด้าน คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	4	40.00
ความศรัทธาต่อวิชาชีพ / สมรรถนะ ด้านวิชาชีพของครู / สร้างเจตคติที่ดีต่อ วิชาชีพครู / ศรัทธาในวิชาชีพ	สมรรถนะด้านการมี ศรัทธาต่อวิชาชีพครู	4	40.00

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาความถี่จากตารางวิเคราะห์องค์ประกอบเพิ่มเติมที่มีความสำคัญและสะท้อนให้เห็นถึงการเป็นองค์ประกอบของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงรวม 4 องค์ประกอบเพิ่มเติม ได้องค์ประกอบใหม่

ดังตาราง 3

ตาราง 3 การกำหนดชื่อองค์ประกอบใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์องค์ประกอบเพิ่มเติม

องค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล			
บุคลิกลักษณะ / สมรรถนะ ด้านบุคลิกภาพครู	สมรรถนะวิชาชีพอครู เชิงพลวัต	6	60.00
การถ่ายทอดและการให้คำปรึกษา ในชั้นเรียน			
การสัมพันธ์กับชุมชน			
การปรับตัว			

ดังนั้น สรุปองค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ได้ทั้งหมด

3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ ดังนี้

สมรรถนะด้านความรู้

1. ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม
2. ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา
4. ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะด้านทักษะ

1. การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา
2. การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย
3. การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน
4. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

1. การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
2. ความเป็นครูเชิงพลวัต
3. การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู
4. คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

สมรรถนะด้านความรู้

1. ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม

1.1 ความหมายของความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม

นัฐฤติ สิงห์กุล (2560, หน้า 815) ให้ความหมายความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรมว่าเป็นการศึกษาเชิงรากเหง้าและพลวัตของภาษา เพื่อเข้าใจที่มา ความเป็นอนิจจัง และพัฒนาการของภาษา รวมถึงการบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาและความบกพร่องทางภาษา โดยเน้นภาษาศาสตร์เป็นระบบสัญลักษณ์ที่สื่อสารความนึกคิดและอารมณ์ของมนุษย์

จุฑามณี อ่อนสุวรรณ (2567, หน้า 4) กล่าวถึงความรอบรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมในฐานะทักษะที่ครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับภาษาพร้อมกับความเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมและสังคมเพื่อให้สามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยอนุรักษ์ภาษาถิ่นได้

โสรัจจ์ หงศ์ลดารมภ์ (2568, หน้า 712) ให้ความหมายของปรัชญาภาษาโดยมองว่าภาษาคือปรากฏการณ์เชิงระบบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความหมาย ซึ่งเป็นหลักการสำคัญในการทำความเข้าใจวัฒนธรรมผ่านภาษา

Phillipson (2012, p. 64) วิเคราะห์แนวคิด linguistic and cultural imperialism ว่าความรอบรู้ทางภาษาต้องรวมถึงความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจและการครอบงำทางภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและการรักษาเอกลักษณ์วัฒนธรรม ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์และลัทธิล่าอาณานิคมทางภาษา

Sharifian (2017, p. 12) อธิบายความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรมในมุมมอง Cultural Linguistics ว่าเป็นความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและการมีรูปแบบคิดเชิงวัฒนธรรม (cultural conceptualizations) ซึ่งภาษาเป็นสื่อกลางแสดงออกถึงแนวคิดและค่านิยมทางวัฒนธรรมในชีวิตมนุษย์

Kim et al. (2023, p. 281) เสนอแนวคิด intercultural feedback literacy คือความสามารถในการชื่นชมและเข้าใจบทบาทของวัฒนธรรมในกระบวนการให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์อย่างเหมาะสมในบริบทสหวัฒนธรรม นำไปสู่การทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างผู้มีพื้นเพทางวัฒนธรรมหลากหลาย

Nash (2024, p. 150) นิยามความรอบรู้ในทางวัฒนธรรม และภาษาว่า การรับรู้ความรู้ที่ตั้งอยู่ในบริบททางภาษาและวัฒนธรรมของผู้อ่าน เป็นส่วนสำคัญของการอ่านที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ส่วนบุคคล

สรุปความหมายความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับระบบภาษาในฐานะเครื่องมือสื่อสารที่เชื่อมโยงกับบริบททางวัฒนธรรมและสังคม โดยครอบคลุมทั้งรากเหง้า พลวัต และความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภาษา ซึ่งเป็นสื่อกลางแสดงออกถึงแนวคิดและค่านิยมทางวัฒนธรรม การมีความรอบรู้ดังกล่าวช่วยให้สามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและการมีรูปแบบคิดเชิงวัฒนธรรม ตระหนักถึงประเด็นการครอบงำทางภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงสามารถอนุรักษ์ภาษาถิ่นและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ยังเป็นการบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษาและส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างผู้มีพื้นเพทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

1.2 ความสำคัญของความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษา

และวัฒนธรรม

บุญยแสนอ ตริวิเศษ และ สมเกียรติ รักษ์มณี (2560, หน้า 9) เห็นว่าภาษาเป็นพลังที่สามารถกำหนดความคิด การปฏิบัติ และอนาคตของสังคมได้ วาทกรรมซึ่งเชื่อมโยงกับความรู้และอำนาจ มีความสำคัญในกระบวนการสื่อสาร และกำหนดแนวทางสังคม

ปิติวรรณ สมไทย (2561, หน้า 71 – 90) มองว่าภาษา ไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสื่อสารทั่วไป แต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยผลิตสร้างและสืบทอดอำนาจในสังคม ทำให้ภาษาและวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการกำหนดความรู้ทางสังคม และความสัมพันธ์อำนาจ

จุฑามณี อ่อนสุวรรณ (2564, หน้า 126) ชี้ให้เห็นว่า ภาษาศาสตร์และความรอบรู้ทางวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือสำหรับการแก้ไขปัญหาทางภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีความซับซ้อน และยังเป็นรากฐานในการพัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

Nash (2024, p. 150) ชี้ถึงความสำคัญของการเข้าใจ ความรอบรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมในแง่ของการพัฒนาทักษะการอ่านที่ตอบสนองต่อ

ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้อ่าน และเสริมสร้างความเข้าใจที่เข้มแข็งในการเรียนรู้

สรุปความสำคัญของด้านความรู้ในศาสตร์ทางภาษา และวัฒนธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากภาษาไม่เพียงเป็นเครื่องมือสื่อสารธรรมดา แต่เป็นพลังที่สามารถกำหนดความคิด การปฏิบัติ และอนาคตของสังคม ดังที่นักวิชาการหลายคนได้ชี้ให้เห็นว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการผลิตสร้างและสืบทอดอำนาจในสังคม มีบทบาทสำคัญในการกำหนดความรู้ทางสังคมและความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่านวาทกรรมที่เชื่อมโยงกับความรู้และอำนาจ นอกจากนี้ ความรอบรู้ดังกล่าวยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาทางภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีความซับซ้อน เป็นรากฐานในการพัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการอ่านที่ตอบสนองต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้อ่าน ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเข้าใจที่เข้มแข็งในการเรียนรู้และการสื่อสารในบริบทที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

1.3 แนวคิดของความรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม

Levi – Strauss (2013, pp. 600 – 620) ใช้แนวคิดโครงสร้างนิยมในการศึกษาความรู้ทางวัฒนธรรม โดยมองว่าวัฒนธรรมและภาษาเป็นระบบโครงสร้างที่มีแม่แบบคู่ตรงกันข้าม (binary opposition) เป็นแกนกลาง และภาษาเป็นตัวกลางในการแสดงความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

Nash (2024, p. 150) เสนอแนวคิดการอ่านที่เชื่อมโยงความรู้ทางวัฒนธรรมและภาษาในบริบทของผู้อ่าน ส่งเสริมให้มีการสอนที่คำนึงถึงความหลากหลายทางภาษาวัฒนธรรมและเพิ่มการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้

สรุปแนวคิดของด้านความรู้ในศาสตร์ทางภาษา และวัฒนธรรม ได้ว่า ประกอบด้วยมุมมองที่หลากหลาย โดยเฉพาะแนวคิดโครงสร้างนิยมที่มองวัฒนธรรมและภาษาเป็นระบบโครงสร้างที่มีแม่แบบคู่ตรงกันข้าม (binary opposition) เป็นแกนกลาง ซึ่งภาษาทำหน้าที่เป็นตัวกลางสำคัญในการแสดงความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านที่เชื่อมโยงความรู้ทางวัฒนธรรมและภาษาในบริบทของผู้อ่าน โดยส่งเสริมวิธีการสอนที่ตระหนักถึงความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการเข้าใจมิติทางวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในภาษา

1.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ
และตัวบ่งชี้ของความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 4 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับระบบภาษาในฐานะเครื่องมือสื่อสารที่เชื่อมโยงกับบริบททางวัฒนธรรมและสังคมโดยครอบคลุมทั้งรากเหง้า พลวัตและความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภาษา ซึ่งเป็นสื่อกลางแสดงออกถึงแนวคิดและค่านิยมทางวัฒนธรรม การมีความรอบรู้ดังกล่าวช่วยให้สามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและการมีรูปแบบคิด	ภาษาไม่เพียงเป็นเครื่องมือสื่อสารธรรมดา แต่เป็นพลังที่สามารถกำหนดความคิด การปฏิบัติ และอนาคตของสังคมนักวิชาการหลายท่านได้ชี้ให้เห็นว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการผลิตสร้างและสืบทอดอำนาจในสังคม มีบทบาทสำคัญในการกำหนดความรู้ทางสังคมและความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่านวาทกรรมที่เชื่อมโยงกับความรู้และอำนาจ นอกจากนี้ ความรอบรู้ดังกล่าวยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหา	ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรมเป็นมุมมองที่หลากหลายโดยเฉพาะแนวคิดโครงสร้างนิยมที่มองวัฒนธรรมและภาษาเป็นระบบโครงสร้างที่มีแม่แบบคู่ตรงกันข้าม (binary opposition) เป็นแกนกลาง ซึ่งภาษาทำหน้าที่เป็นตัวกลางสำคัญในการแสดงความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านที่เชื่อมโยงความรู้ทางวัฒนธรรมและภาษา	องค์ความรู้ในการเข้าใจ วิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมทั้งในมิติของรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ พลวัตของการเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ โดยสามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือที่กำหนดความคิดและวาทกรรมทางสังคม รวมถึง	1. ความรู้ความสามารถในการเข้าใจ วิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม 2. ความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ พลวัตของการเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์เชิงอำนาจ 3. ความรู้ความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. ความตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือที่กำหนด

ตาราง 4 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
เชิงวัฒนธรรม ตระหนักถึง ประเด็นการครอบงำทางภาษา และวัฒนธรรม รวมถึงสามารถ อนุรักษ์ภาษาถิ่นและเอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรมท่ามกลางกระแส โลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ยัง เป็นการบูรณาการข้ามศาสตร์ เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษา และส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ระหว่างผู้มีพื้นเพทางวัฒนธรรม ที่หลากหลาย	ทางภาษาศาสตร์และ วัฒนธรรมที่มีความซับซ้อน เป็นรากฐานในการพัฒนา ทักษะการสื่อสารข้าม วัฒนธรรม และมีความสำคัญ ต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน ที่ตอบสนองต่อความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ของผู้อ่าน ซึ่งช่วยเสริมสร้าง ความเข้าใจที่เข้มแข็งในการ เรียนรู้และการสื่อสารใน บริบทที่มีความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม	ในบริบทของผู้อ่าน โดย ส่งเสริมวิธีการสอนที่ตระหนัก ถึงความหลากหลายทางภาษา และวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มการมี ส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษาและวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพและการเข้าใจมิติ ทางวัฒนธรรมที่แฝง อยู่ในภาษา	สามารถบูรณาการ ความรู้ข้าม ศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหา ทางภาษาและวัฒนธรรม ที่ซับซ้อน	ความคิดและ วาทกรรม ทางสังคม 5. ความสามารถในการ บูรณาการ ความรู้ข้ามศาสตร์ เพื่อแก้ไขปัญหาทาง ภาษาและวัฒนธรรม ที่ซับซ้อน

2. ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษา

เพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

พิชญาภา กล้าวิจารณ์ (2560, หน้า 21) นิยามความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการบูรณาการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใช้งานภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผ่านกิจกรรมหลากหลายที่ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่เหมาะสม พร้อมทั้งพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป

วรวิทย์ จันทรสุวรรณ (2563, หน้า 32) ระบุว่าความรู้ด้านเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นองค์ความรู้ที่ครูหรือผู้สอนต้องมีในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ทั้งสื่อดิจิทัลและสื่อดั้งเดิม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

Anggraini (2022, p. 137) ได้เสนอว่า ความรู้ด้านเทคนิคในการเรียนภาษา คือ การใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ช่วยในการฝึกทักษะภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการออกเสียง ถูกผสมรวมอย่างมีประสิทธิภาพกับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างโอกาสในการสื่อสารที่แท้จริง

Peters et al. (2023, p. 14) เน้นถึงบทบาทของความรู้ทางเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ภาษาในยุคดิจิทัลที่ต้องควบคู่ไปกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างยืดหยุ่น

สรุปความหมายความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ว่า ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง องค์ความรู้เชิงบูรณาการที่ครูหรือผู้สอนต้องมีในการออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใช้งานภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยผสมผสานการใช้เครื่องมือหลากหลายทั้งสื่อดิจิทัลและสื่อดั้งเดิม รวมถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่เหมาะสม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป เพื่อสร้างโอกาสในการสื่อสารที่แท้จริงและมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยครอบคลุมถึงการใช้เทคนิคเฉพาะทาง เช่น การฝึกทักษะการออกเสียงผ่านเทคโนโลยี เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ความสำคัญของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมพร โกมารทัต (2559, หน้า 20) มองว่าความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาและความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสมกับยุคสมัย

พริมลักษณ์ ตันปาน (2561, หน้า 45) เห็นว่าความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาและความมั่นใจของผู้เรียน โดยเฉพาะในบริบทของการเรียนการสอนที่มีการผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่และกลวิธีช่วยจำ

Shadiev et al. (2022, p. 55) เน้นว่าเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเสริมสร้างทักษะศตวรรษที่ 21 เช่น การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และความคิดวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีอย่างมีระบบ

Chapelle & Sauro (2017, p. 78) กล่าวถึงความสำคัญที่เพิ่มขึ้นของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีในภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากช่วยขยายโอกาสผู้เรียนในการฝึกภาษากับสื่อที่หลากหลายและสถานการณ์จริง

สรุปความสำคัญของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดังนี้ ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียนและพัฒนาทักษะภาษาที่เหมาะสมกับยุคสมัย ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้ชี้ให้เห็นว่า การผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่กับกลวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน นอกจากนี้ ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และความคิดวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ยังเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากช่วยขยายโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะภาษา กับสื่อที่หลากหลาย และในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง ซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้ภาษา มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2.3 แนวคิดของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

วรวิทย์ จันทรสุวรรณ (2563, หน้า 40) กล่าวว่าแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารรวมกับการใช้เทคโนโลยีเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เห็นคุณค่าและนำภาษาที่เรียนไปใช้ในบริบทจริง

Canale & Swain (1980, p. 18) วางรากฐานแนวคิดว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาจะประสบความสำเร็จเมื่อมีการบูรณาการความสามารถทาง ไวยากรณ์ การสื่อสารในทางสังคม การวางแผนกลวิธี และการใช้ภาษาเชิงปฏิบัติที่ปรับให้เหมาะสมตามบริบท

สรุปแนวคิดของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดังนี้ แนวคิดของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นการบูรณาการวิธีการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และสามารถเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้ เมื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะต้องผสมผสานความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบททางสังคม รวมถึงการวางแผนกลวิธี และการประยุกต์ใช้ภาษาอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ โดยวิธีการนี้ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาและพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในโลกยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง

2.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 5 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
องค์ความรู้เชิงบูรณาการที่ครูหรือผู้สอนต้องมีในการออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใช้งานภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยผสมผสานการใช้เครื่องมือหลากหลาย ทั้งสื่อดิจิทัลและสื่อดั้งเดิม รวมถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ และปัญญาประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่เหมาะสม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้มุ่งพัฒนาทั้งทักษะ	ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียนและพัฒนาทักษะภาษาที่เหมาะสมกับยุคสมัย ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้ชี้ให้เห็นว่า การผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่กับกลวิธี การสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความสามารถในการสื่อสาร	แนวคิดของความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นการบูรณาการวิธีการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และสามารถเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้เมื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะต้องผสมผสานความรู้	ความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการองค์ความรู้เทคนิควิธี และเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ โดยผสมผสานการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม และเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงปัญญาประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง จัดกิจกรรมที่เน้นให้	1. ความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการองค์ความรู้เทคนิควิธี และเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ 2. ความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม และเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงปัญญาประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมการฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

ตาราง 5 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไปเพื่อสร้างโอกาสในการสื่อสารที่แท้จริงและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยครอบคลุมถึงการใช้เทคนิคเฉพาะทาง เช่น การฝึกทักษะการออกเสียงผ่านเทคโนโลยีเพื่อสร้างประสบการณ์การ	ของผู้เรียน นอกจากนี้ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น การสื่อสารการทำงานร่วมกันและความคิดวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากช่วยขยายโอกาสให้ผู้เรียนได้	ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบททางสังคม รวมถึงการวางแผนกลวิธีและการประยุกต์ใช้ภาษาอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ โดยวิธีการนี้ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาและพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในโลกยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ พัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป มีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล บูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบททางสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้	3. ความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และพัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป 4. ความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล 5. ความสามารถในการบูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะ

ตาราง 5 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
เรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิผลสูงสุด	ฝึกฝนทักษะภาษา กับสื่อ ที่หลากหลายและใน สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับ การใช้ภาษาในชีวิตจริงซึ่ง ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษามี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล มากยิ่งขึ้น		อันจะนำไปสู่การพัฒนา ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ	การสื่อสารในบริบททางสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจและเห็น คุณค่าของภาษาที่เรียนรู้และ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

3. ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา

3.1 ความหมายของความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2562, หน้า 18) ได้เสนอแนวคิดในหนังสือ “วิธีสอนภาษาอังกฤษ” โดยกล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาว่าควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านอย่างสมดุล คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นการบูรณาการทักษะเหล่านี้เข้าด้วยกันในบริบทการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม การพัฒนาหลักสูตรภาษาต้องคำนึงถึงแนวโน้มของการใช้ภาษาในโลกปัจจุบัน และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอย่างเหมาะสม

ทิตนา แชมมณี (2564, หน้า 37) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรว่าควรให้ความสำคัญกับการเข้าใจแนวคิดพื้นฐาน (concept) อย่างแท้จริง เพราะเมื่อผู้สอนเข้าใจแนวคิดที่ชัดเจนและถูกต้องแล้ว จะสามารถถ่ายทอดการเรียนรู้ไปสู่การสอนได้ดี เห็นความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดกับกิจกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และสามารถสอนตามสถานการณ์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ชนิตา รัชพลเมือง (2567, หน้า 32) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาว่าควรใช้แนวคิดที่หลากหลายและบูรณาการ โดยเฉพาะการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทสังคมไทยและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หลักสูตรการสอนภาษาควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยมีการประเมินและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม

สรุปความหมายความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ได้ว่า ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา หมายถึง กระบวนการวางแผน และดำเนินการอย่างเป็นระบบในการสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษา โดยคำนึงถึงหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรม และวิธีการประเมินผล ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม โดยบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควบคู่ไปกับการพัฒนา

ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริง ทั้งนี้ การพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาต้องดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคม การกำหนดจุดมุ่งหมาย การออกแบบและจัดทำหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผล และการปรับปรุงหลักสูตร โดยมีการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวทางการศึกษาสมัยใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพทางภาษาได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับความต้องการในศตวรรษที่ 21

3.2 ความสำคัญของความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอน

ภาษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2561, หน้า 25) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยการพัฒนาหลักสูตรต้องใช้ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม มากำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้าง ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากทักษะทางภาษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ การพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต

สมิตรา อังวัฒนกุล (2562, หน้า 18) ได้นำเสนอความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคที่การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสำคัญ การพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการบูรณาการทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในบริบทการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับแนวโน้มการใช้ภาษาในโลกปัจจุบันและนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้จะทำให้การเรียนการสอนภาษามีความทันสมัยและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคม

ปริญญา บัณสุวรรณ์ (2563, หน้า 45) ได้อธิบายความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาในแง่ของการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับการสอนภาษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการสร้างความตระหนักและความภาคภูมิใจในภาษา และวัฒนธรรมของตนเอง โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาครูภาษาไทย การพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่นจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการจัดการ

ความรู้และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อันเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาในการพัฒนาการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชนิตา รัชพลเมือง (2567, หน้า 32) ได้เน้นย้ำความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาในบริบทสังคมไทยยุคดิจิทัลว่าเป็นกระบวนการที่จำเป็นต่อการรักษาอัตลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรมไทย ในขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนาทักษะทางภาษาที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่บูรณาการแนวคิดที่หลากหลายและสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรที่มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษามีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

สรุปความสำคัญของความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมไทยและโลกในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากทักษะทางภาษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในบริบทการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการสอนภาษาช่วยสร้างความตระหนักและความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมของตนเอง ขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในยุคดิจิทัล การพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

3.3 แนวคิดของความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2561, หน้า 25) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรว่าควรเป็นกระบวนการที่เป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีขั้นตอนสำคัญ ได้แก่

- 1) การศึกษาข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมเพื่อนำมากำหนดจุดมุ่งหมาย

หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร 2) การออกแบบหลักสูตรโดยการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 3) การทดลองใช้หลักสูตรในสถานศึกษานำร่องและแก้ไขข้อบกพร่อง 4) การอบรมผู้สอน ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษาให้เข้าใจหลักสูตรใหม่ 5) การปฏิบัติการสอนตาม หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดเตรียมบุคลากรและวัสดุ หลักสูตร และการบริการต่างๆ สำหรับการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษานั้น ท่านเห็นว่า ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับธรรมชาติของภาษาและการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน รวมถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่ภาษานั้นๆ ถูกใช้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2562, หน้า 18) ได้นำเสนอแนวคิด

เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา โดยเน้นการบูรณาการแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เข้ากับการพัฒนาหลักสูตร ท่านเชื่อว่าการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาควรคำนึงถึงการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) อย่างสมดุล และควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในบริบท การสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ หลักสูตรการสอนภาษาที่ดีควรเน้นการเรียนรู้แบบ มีความหมาย (Meaningful Learning) และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Authentic Situations) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาควรคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม

ปริญญา บันสุวรรณ (2563, หน้า 45) ได้พัฒนาแนวคิด

การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยแนวคิดการถ่วงความรู้เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการจัดการความรู้และการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษา ครูภาษาไทย โดยได้นำเสนอรูปแบบ TSCACEA Model ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการจัดการความรู้ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการความรู้ 3) กระบวนการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอน (วางแผนกำหนดเป้าหมาย, ขวนขวายแสวงหา ความรู้, พินิจหมวดหมู่ให้เป็นระบบ, วิเคราะห์จับแล้วกลั่นกรอง, ตรึงตรองโยงความรู้ เก่าสู่ใหม่, แลกเปลี่ยนได้ให้แบ่งปัน, ประยุกต์พลักกับงานตน) และ 4) เงื่อนไขของการนำ รูปแบบการจัดการความรู้ไปใช้แนวคิดนี้เน้นการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ที่บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับการสอนภาษา เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของภาษา และวัฒนธรรมท้องถิ่น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชนิตา รัชกุลพลเมือง (2567, หน้า 32) ได้เสนอแนวคิด การพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาในยุคดิจิทัล โดยเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอนภาษา ท่านเชื่อว่าการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาในศตวรรษที่ 21 ควรคำนึงถึงทักษะทางภาษาที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในยุคดิจิทัล เช่น การอ่านและเขียนในสื่อออนไลน์ การสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล และการใช้ภาษาในการสร้างสรรค์เนื้อหาดิจิทัล นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรควรคำนึงถึงการรักษาลักษณะทางภาษา และวัฒนธรรมท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะภาษาสากล ท่านยังเสนอให้มีการประเมินและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล โดยเน้นการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาผ่านการใช้ภาษา

สรุปแนวคิดของความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ได้ว่าแนวคิดด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาจากนักวิชาการไทยมีความหลากหลาย และสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี โดยมีประเด็นสำคัญร่วมกัน คือ การพัฒนาหลักสูตรควรเป็นกระบวนการที่เป็นระบบและต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมเป็นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายและออกแบบหลักสูตร หลักสูตรการสอนภาษาควรมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านอย่างสมดุล และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในบริบทการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับการสอนภาษาช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นความเข้าใจแนวคิดพื้นฐานอย่างลึกซึ้งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาในยุคดิจิทัลควรบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอน พร้อมทั้งรักษาลักษณะทางภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยสรุป แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาควรให้ความสำคัญกับการบูรณาการทักษะทางภาษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และการคิดขั้นสูง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางภาษาที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ และการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา

ตาราง 6 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
กระบวนการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นระบบในการสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษา โดยคำนึงถึงหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรม และวิธีการ ประเมินผล ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมโดยบูรณาการทักษะทางภาษา	การพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมไทยและโลกในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากทักษะทางภาษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถ	การพัฒนาหลักสูตรควรเป็นกระบวนการที่เป็นระบบและต่อเนื่องโดยคำนึงถึงสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมเป็นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายและออกแบบหลักสูตร หลักสูตรการสอนภาษาควรมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านอย่างสมดุล และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในบริบทการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ การบูรณาการภูมิปัญญา	องค์ความรู้ในการสร้างปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการสอนภาษาให้ มีประสิทธิภาพ โดยมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคม การกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ บูรณาการทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) การนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินผลหลักสูตรด้วย	1. ความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคมในการพัฒนาหลักสูตรภาษา 2. ความรู้ความสามารถในการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) 3. ความรู้ความสามารถในการประเมินผลหลักสูตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ตาราง 6 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและ การเขียน ควบคู่ไปกับการ พัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ การคิดอย่างมี วิเคราะห์ญาณ และการ ประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริง ทั้งนี้ การพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษาต้อง ดำเนินการอย่างเป็น กระบวนการต่อเนื่อง ตั้งแต่ การวิเคราะห์ความต้องการ ของผู้เรียนและสังคม การกำหนดจุดมุ่งหมาย การออกแบบและจัดทำ	บูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในบริบทการสื่อสารที่เป็น ธรรมชาติ นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรที่ เชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่น กับการสอนภาษาช่วย สร้างความตระหนักและ ความภาคภูมิใจในภาษา และวัฒนธรรมของตนเอง ขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับ เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วเพื่อให้ผู้เรียน มีทักษะทางภาษาที่จำเป็น	ทองถิ่นเข้ากับการสอน ภาษาช่วยให้ผู้เรียนเห็น คุณค่าของภาษาและ วัฒนธรรมท้องถิ่น การพัฒนาหลักสูตรที่เน้น ความเข้าใจแนวคิดพื้นฐาน อย่างลึกซึ้งจะช่วยให้ผู้สอน สามารถออกแบบการเรียนรู้ การสอนที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษาในยุคดิจิทัล ควรบูรณาการเทคโนโลยี เข้ากับการเรียนการสอน พร้อมทั้งรักษาอัตลักษณ์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	วิธีการที่หลากหลาย และการปรับปรุงหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง บูรณาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิด ทางการศึกษาสมัยใหม่เข้า กับการพัฒนาหลักสูตร มีทักษะการคิดขั้นสูง และสามารถประยุกต์ใช้ ภาษาในชีวิตจริงได้อย่าง เหมาะสมกับบริบททาง สังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับ ความ ต้องการในศตวรรษที่ 21	และการปรับปรุงหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง 4. ความรู้ความสามารถ ในการบูรณาการภูมิ ปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิดทางการศึกษา สมัยใหม่เข้ากับการพัฒนา หลักสูตร 5. ความรู้ความสามารถ ในการสร้างหลักสูตรที่ ส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง และสามารถประยุกต์ใช้ ภาษาในชีวิตจริงได้อย่าง เหมาะสมกับบริบท ทางสังคมและวัฒนธรรม

ตาราง 6 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผล และการปรับปรุงหลักสูตร โดยมีการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิดทางการศึกษา สมัยใหม่ เพื่อให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาศักยภาพทางภาษาได้อย่างเต็ม ที่สอดคล้องกับความต้องการ ในศตวรรษที่ 21	สำหรับการสื่อสาร ในยุคดิจิทัล การพัฒนา หลักสูตรการสอนภาษา ที่มีการประเมินและ ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจะ ช่วยให้กระบวนการเรียน การสอนมีคุณภาพ และตอบสนองต่อความ ต้องการของผู้เรียนและ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว	ท้องถิ่น โดยสรุป แนวคิด การพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษาควรให้ ความสำคัญกับการง บูรณาการทักษะทางภาษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และการคิด ขั้นสูง เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีทักษะทางภาษา ที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ และการสื่อสารใน ศตวรรษที่ 21 อย่างมี ประสิทธิภาพ		สอดคล้องกับ ความ ต้องการในศตวรรษที่ 21

4. ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

4.1 ความหมายของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

สิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ (2561, หน้า 12) ให้ความหมายว่า ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนเป็นการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพในอนาคต)

วีระชาติ กิเลนทอง (2564, หน้า 25) ให้ความหมายว่า ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนเป็นความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้และการเติบโตของผู้เรียนในทุกช่วงวัย โดยเน้นการพัฒนาทักษะสมรรถนะสำคัญ เช่น ความคิดวิเคราะห์ และทักษะชีวิต เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

ชาญศิลป์ ส่งเสริม (2565, หน้า 6) ให้ความหมายว่า ความรู้ดังกล่าวเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะด้านการสื่อสาร การคิดแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ไกรยส ภัทราวาท (2567, หน้า 3) ให้ความหมายว่า ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนคือการสร้างพื้นฐานที่มั่นคงเพื่อให้เด็กเติบโตทั้งทางสติปัญญา และทักษะชีวิต โดยเน้นความเสมอภาคและการเข้าถึงการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสำหรับทุกคน

สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ (2568, หน้า 9) ให้ความหมายว่า เป็นองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนกับระบบการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคลและตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

สรุปความหมายความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะสำคัญ เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม นักวิชาการได้ให้ความสำคัญกับการสร้างพื้นฐานที่มั่นคงสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมทั้งเน้นย้ำเรื่องความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ในระยะหลังยังมีการขยายความไปสู่การเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนกับระบบการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้

แบบเฉพาะบุคคล ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและมีความพร้อมสำหรับอนาคต

4.2 ความสำคัญของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

สิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ (2561, หน้า 18) เน้นความสำคัญของความรู้ด้านนี้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางการศึกษารวมทั้งเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศในระยะยาว

วีระชาติ กิเลนทอง (2564, หน้า 27) ชี้ให้เห็นว่าความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างสมรรถนะผู้เรียนที่จะช่วยพัฒนาความสามารถการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก

ชาญศิลป์ ส่งเสริม (2565, หน้า 10) เห็นว่าความรู้ด้านนี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ไกรยส ภัทราวาท (2567, หน้า 7) ย้ำว่า ความรู้การเติมพันพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการแก้ไขปัญหาเด็กออกนอกระบบ ลดความเหลื่อมล้ำและส่งเสริมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละบุคคล

สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ (2568, หน้า 15) เน้นว่าความรู้ดังกล่าวเป็นฐานสำคัญสำหรับการใช้เทคโนโลยี AI ในการวางแผนและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนในระดับรายบุคคลและระดับระบบ

สรุปความสำคัญของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ได้ดังนี้ ความสำคัญของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนมีความหลากหลายและลึกซึ้ง โดยเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว นอกจากนี้ ยังเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างสมรรถนะให้ผู้เรียนที่จะช่วยยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก ในแง่การบริหารจัดการ ความรู้ด้านนี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาเด็กออกนอกระบบ ลดความเหลื่อมล้ำและส่งเสริมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละบุคคล ในยุคปัจจุบัน ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนยังเป็นฐานสำคัญสำหรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการวางแผนและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนทั้งในระดับรายบุคคลและระดับระบบ

เพื่อให้การศึกษาสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 แนวคิดของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

สิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ (2561, หน้า 22) เสนอแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการบูรณาการทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และยั่งยืน

วีระชาติ กิเลนทอง (2564, หน้า 30) เสนอแนวคิดการพัฒนาการเรียนรู้โดยเน้นผลทดสอบมาตรฐาน เช่น PISA เพื่อประเมินสมรรถนะ และปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

ชาญศิลป์ ส่งเสริม (2565, หน้า 11) มองว่า แนวคิดนี้ควรสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนผ่านการประสานงานอย่างเข้มแข็งระหว่างครู ผู้บริหาร และชุมชน พร้อมทั้งเน้นการพัฒนาครูเพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้

ไกรยส ภัทราวาท (2567, หน้า 9) นำเสนอแนวคิดเชิงนโยบายที่สนับสนุนการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น มีพาสปอร์ตการเรียนรู้ (learning passport) เพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างอิสระและเชื่อมโยงผลการเรียนรู้ได้

สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ (2568, หน้า 13) สะท้อนแนวคิดการใช้ระบบข้อมูลและ AI เพื่อสนับสนุนการศึกษาแบบเฉพาะบุคคล และการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้วยวิธีการทางระบบที่มีเป้าหมายชัดเจนและก้าวหน้า

สรุปแนวคิดของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนได้ดังนี้ แนวคิดของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทสังคมและเทคโนโลยี โดยเริ่มจากแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการบูรณาการทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และยั่งยืน ต่อมาได้มีการเสนอแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับผลทดสอบมาตรฐานอย่าง PISA เพื่อประเมินสมรรถนะและปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ในระยะถัดมา แนวคิดได้ขยายไปสู่การสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนผ่านการประสานงานอย่างเข้มแข็งระหว่างครู ผู้บริหาร และชุมชน พร้อมทั้งเน้นการพัฒนาครูให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ จากนั้นแนวคิดเชิงนโยบายได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น เช่น การมีพาสปอร์ตการเรียนรู้ (learning passport) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างอิสระและเชื่อมโยงผล

การเรียนรู้ได้ และในปัจจุบัน แนวคิดได้ก้าวหน้าไปสู่การใช้ระบบข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อสนับสนุนการศึกษาแบบเฉพาะบุคคลและการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ด้วยวิธีการทางระบบที่มีเป้าหมายชัดเจนและก้าวหน้า

4.3 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัย ได้ทำการสรุป ความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ ของความรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียนดังรายละเอียดในตาราง 7

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 7 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะสำคัญ เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม นักวิชาการได้ให้ความสำคัญกับการสร้าง	ความสำคัญของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนมีความหลากหลายและลึกซึ้ง โดยเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว นอกจากนี้ ยังเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างสมรรถนะให้ผู้เรียนที่จะช่วยยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก ในแง่การบริหารจัดการ ความรู้	แนวคิดของความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทสังคมและเทคโนโลยี โดยเริ่มจากแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการบูรณาการทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และยั่งยืน ต่อมาได้มีการเสนอแนวคิดที่ให้ ความสำคัญกับผลทดสอบมาตรฐานอย่าง PISA เพื่อประเมินสมรรถนะและปรับปรุงมาตรฐานการศึกษา	องค์ความรู้ แนวคิดและหลักการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ผ่านการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ และการบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเท่าเทียมในการเข้าถึง	1. ความรู้ในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ แนวคิด และหลักการ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา 2. ความรู้ในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา

ตาราง 7 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
พื้นฐานที่มั่นคงสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมทั้งเน้นย้ำเรื่องความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ในระยะหลังยังมีการขยายความไปสู่การเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนกับระบบการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคล ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายสูงสุดใน	ด้านนี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาเด็กออกนอกระบบ ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละบุคคล ในยุคปัจจุบันความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนยังพื้นฐานสำคัญสำหรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ในระยะถัดมาแนวคิดได้ขยายไปสู่การสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนผ่านการประสานงานอย่างเข้มแข็งระหว่างครู ผู้บริหาร และชุมชน พร้อมทั้งเน้นการพัฒนาครูให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ จากนั้นแนวคิดเชิงนโยบายได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น เช่น การมีพาสปอร์ตการเรียนรู้ (learning passport) เพื่อให้	โอกาสทางการศึกษา การประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งครู ผู้บริหาร และชุมชน เพื่อสร้างระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่น และสามารถใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมี	3. ความรู้ในการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผู้เรียน 4. ความรู้ในการบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอน และการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำ 5. ความรู้ในการประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งครู ผู้บริหาร

ตาราง 7 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การพัฒนาเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและมีความพร้อมสำหรับอนาคต	(AI) ในการวางแผนและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนทั้งในระดับรายบุคคลและระดับระบบ เพื่อให้การศึกษาสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างอิสระและเชื่อมโยงผลการเรียนรู้ได้ และในปัจจุบัน แนวคิดได้ก้าวหน้าไปสู่การใช้ระบบข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อสนับสนุนการศึกษาแบบเฉพาะบุคคลและการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้วยวิธีการทางระบบที่มีเป้าหมายชัดเจนและก้าวหน้า	ความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	และชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สมรรถนะด้านทักษะ

1. การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริม

การสอนภาษา

1.1 ความหมายของการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

นิตยา วงศ์ใหญ่ (2560, หน้า 1630 – 1632) ได้ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการสอนภาษา หมายถึง การนำเครื่องมือและสื่อดิจิทัลต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยผสมผสานกับทักษะการรู้ดิจิทัล ซึ่งเป็นความสามารถในการเข้าถึง วิเคราะห์ ประเมิน และสร้างสรรค์สื่อในรูปแบบดิจิทัล อันเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนยุคดิจิทัลหรือดิจิทัลเนทีฟ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนภาษาจึงไม่เพียงมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างทักษะการรู้ดิจิทัลที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21

รักษิต สุทธิพงษ์ (2560, หน้า 344 – 345) อธิบายว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการสอนภาษา คือ การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาภายใต้กระบวนการทัศน์ การศึกษาใหม่ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีครูเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ อำนวยความสะดวก และสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทในศตวรรษที่ 21

ยีน ภู่วรรณ อ่างถึงใน จิราวัฒน์ ประยูรวงษ์ (2562, หน้า 215) ได้ให้ความหมายว่า การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการสอนภาษา เป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน โดยผสมผสานความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เทคโนโลยีการศึกษา และความอัจฉริยะทางดิจิทัล (Digital Intelligence) เข้าด้วยกัน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี

ทิพย์ ชันแก้ว (2564, หน้า 4 – 5) อธิบายว่า การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการสอนภาษา หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ

และนวัตกรรมมาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนภาษา ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัล ทฤษฎีการเรียนรู้ และวิธีการสอนภาษา เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน โดยเทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถฝึกฝนทักษะทางภาษาได้อย่างอิสระทั้งในและนอกห้องเรียน

พิมพ์วิรัช อาทรวรังกูร และจารุณี ทิพยมณฑล (2565, หน้า 13 – 14) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนภาษาดิจิทัลฐานภาระงานแบบไฮบริดว่า เป็นการผสมผสานระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน ในรูปแบบผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มุ่งเน้นการปฏิบัติภาระงานที่สอดคล้องกับบริบทจริง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในลักษณะนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปความหมายการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษาได้ว่า การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา หมายถึง กระบวนการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล สื่อการเรียนรู้ และนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ากับการจัดการเรียนการสอนภาษา เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน โดยมีการผสมผสานองค์ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เทคโนโลยีการศึกษา และทักษะดิจิทัลเข้าด้วยกัน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนภาษาสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบไฮบริดที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หรือการใช้สื่อสังคมและแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะทางภาษา ทั้งนี้ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับทักษะการรู้ดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดิจิทัลในศตวรรษที่ 21

5.2 ความสำคัญของการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

นิตยา วงศ์ใหญ่ (2560, หน้า 1632 – 1635) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนภาษาว่า เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของผู้เรียนยุคใหม่ที่เป็นดิจิทัลเนทีฟ (Digital Native) โดยการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการสอนภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในบริบทดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถเข้าถึง วิเคราะห์ ประเมิน และสร้างสรรค์เนื้อหาทางภาษาในรูปแบบดิจิทัลได้ ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21

รักษิต สุทธิพงษ์ (2560, หน้า 346 – 348) ได้อธิบายความสำคัญของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนภาษาว่า เป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการทัศน์ใหม่ทางการศึกษาที่มุ่งพัฒนาครูไทยในยุคดิจิทัล การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการสอนภาษาจะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ซึ่งรวมถึงทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนภาษา จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยในภาพรวม

ยีน ภูววรรณ อ่างถึงใน จิรรัตน์ ประยูรวงษ์ (2562, หน้า 216 – 217) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการบูรณาการความเป็นพลเมืองดิจิทัลและอัจฉริยะทางดิจิทัล (Digital Intelligence) เข้ากับการสอนภาษาว่า เป็นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในทุกแง่มุมของชีวิต การสอนภาษาในปัจจุบันจึงไม่ควรมุ่งเน้นเพียงแค่การพัฒนาทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ควรบูรณาการการพัฒนาทักษะดิจิทัลเข้าไปด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทดิจิทัล และเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทิพย์ ชันแก้ว (2564, หน้า 5 – 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศในการสอนภาษาว่า เป็นการขยายโอกาสและทรัพยากรการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ทางภาษาที่หลากหลายจากทั่วโลก และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการและความถนัดของตนเอง นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสอนภาษา

ยังช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทจริงของการใช้ภาษาในยุคดิจิทัล ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง และพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

พิมพัรีย์ อาทรวรางกูร และจารุณี ทิพยมณฑล (2565, หน้า 14 – 18) ได้อธิบายความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาดิจิทัลฐานภาระงานแบบไฮบริดว่าเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานะสังคมที่ถูกขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถผลิตนวัตกรรมการเรียนรู้ควบคู่การสร้างความรู้เข้าใจเทคโนโลยีตามวิถีพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) การออกแบบการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นสื่อสังคม (Social Media) แพลตฟอร์มออนไลน์ (Online Platform) หรือชุมชนเสมือนจริง (Virtual Community) จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาทั้งในและนอกชั้นเรียน มีอิสระในการศึกษาและคิดค้นองค์ความรู้ทางภาษาตามความเข้าใจของตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาที่มีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สรุปความสำคัญของการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษาได้ว่า การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษามีความสำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) เป็นการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลควบคู่กับทักษะทางภาษา ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นดิจิทัลเนทีฟ 2) ช่วยปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ขยายโอกาสและแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ภาษาให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา 4) ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองและการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง 5) สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาที่สอดคล้องกับบริบทจริงของการใช้ภาษาในยุคดิจิทัล 6) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 7) เป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร การทำงาน และการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 แนวคิดของการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

นิตยา วงศ์ใหญ่ (2560, หน้า 1635 – 1638) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของดิจิทัลเนทีฟ (Digital Native) ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการสอนภาษา โดยเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการเข้าถึง วิเคราะห์ ประเมิน และสร้างสรรค์เนื้อหาทางภาษาในรูปแบบดิจิทัล แนวคิดนี้มีหลักการสำคัญคือการบูรณาการทักษะการรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) เข้ากับการสอนภาษา โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะทางภาษาและสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียนในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวได้เสนอกรอบการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Use) ทักษะการเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัล (Understand) และทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Create) ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษาในศตวรรษที่ 21

รัชชิต สุทธิพงษ์ (2560, หน้า 348 – 351) เสนอแนวคิดกระบวนการทัศน์ใหม่ทางการศึกษาในการพัฒนาครูไทยยุคดิจิทัล โดยมีหลักการสำคัญในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนภาษา คือ การเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) ที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือ แนวคิดนี้เน้นการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมการสอนภาษาที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ ยังได้เสนอแนวทางการพัฒนาครูในยุคดิจิทัล 3 ระยะ ได้แก่ 1) การเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเป็นนิสิต/นักศึกษาครู 2) การฝึกภาคปฏิบัติระหว่างการเป็นนิสิต / นักศึกษาครู และ 3) การพัฒนาครูประจำการหลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งในทุกระยะมีการเน้นการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการสอนภาษาให้แก่ครู

ยีน ภูววรรณ อ่างถึงใน จิรรัตน์ ประยูรวงษ์ (2562, หน้า 217 – 219) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) และอัจฉริยะทางดิจิทัล (Digital Intelligence) เข้ากับการสอนภาษา โดยกำหนดขอบเขตการเรียนการสอนที่ครอบคลุม 3 องค์ความรู้หลัก ได้แก่ 1) การคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) 2) การเขียนโปรแกรม (Coding) และ 3) วิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Science) แนวคิดนี้เน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล 8 ด้าน (Digital Skills Set) ได้แก่ ทักษะความเป็นผู้นำดิจิทัล ทักษะการขับเคลื่อนองค์กรดิจิทัล ทักษะด้านธรรมาภิบาลดิจิทัล ทักษะการบริหารโครงการดิจิทัล ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทักษะการออกแบบบริการดิจิทัล ทักษะการประยุกต์ใช้กฎระเบียบดิจิทัล และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลดิจิทัล ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางภาษาและทักษะดิจิทัลที่จำเป็นในยุคดิจิทัล

ทิพย์ ชันแก้ว (2564, หน้า 7 – 10) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศในการสอนภาษา โดยนำเสนอทฤษฎีการเรียนรู้ที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษา ได้แก่ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีคอนเน็คติวิซึม (Connectivism) ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายและการเชื่อมโยงความรู้ แนวคิดนี้เสนอรูปแบบการสอนภาษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบ เช่น การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) การเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) และการเรียนรู้แบบอีเลิร์นนิ่ง (e – Learning) นอกจากนี้ ยังได้เสนอแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบสื่อการสอนภาษาที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษาแบบองค์รวม

พิมพ์วิริย์ อาทรวรางกูร และจารุณี ทิพย์มณฑล (2565, หน้า 19 – 24) ได้นำเสนอแนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาดิจิทัลฐานภาระงานแบบไฮบริด (Hybrid Learning Approach for Digital Task – Based Language Teaching) ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนการสอนแบบไฮบริด (Hybrid Learning) กับการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task – Based Language Teaching) แนวคิดนี้มีหลักการสำคัญ คือ การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการสอนภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน โดยแบ่งการเรียนรู้เป็น 2 ส่วน คือ การเรียนในชั้นเรียน (On – site Learning) และการเรียนออนไลน์ (Online Learning) ซึ่งมีการกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre – task) 2) ขั้นปฏิบัติการภาระงาน (Task Cycle) และ 3) ขั้นศึกษาภาษา (Language Focus) โดยในแต่ละขั้นตอนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนรู้ แนวคิดนี้เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับทักษะดิจิทัล ผ่านการปฏิบัติภาระงานที่สอดคล้องกับบริบทจริงของการใช้ภาษาในยุคดิจิทัล

สรุปแนวคิดของการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา มีองค์ประกอบสำคัญ

หลายประการ ได้แก่ 1) แนวคิดการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) ที่เน้นการบูรณาการทักษะการใช้ เข้าใจ และสร้างสรรค์เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการสอนภาษา 2) แนวคิดกระบวนการทัศน์ใหม่ทางการศึกษาที่เปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ 3) แนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) และอัจฉริยะทางดิจิทัล (Digital Intelligence) ที่พัฒนาทักษะดิจิทัล 8 ด้านควบคู่กับการสอนภาษา 4) แนวคิดการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้สมัยใหม่ เช่น ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์และคอนเน็คติวิซึมในการสอนภาษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาดิจิทัลฐานภาระงานแบบไฮบริดที่ผสมผสานการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับการเรียนออนไลน์ โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ทั้งนี้ แนวคิดเหล่านี้มีจุดร่วมสำคัญคือการมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทจริงของการใช้ภาษาในยุคดิจิทัล

5.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

ตาราง 8 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
กระบวนการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล สื่อการเรียนรู้ และนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ากับการจัดการเรียนการสอนภาษา เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน โดยมีการผสมผสานองค์ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เทคโนโลยีการศึกษาและทักษะดิจิทัลเข้าด้วยกัน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนภาษา	การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา มีความสำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) เป็นการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลควบคู่กับทักษะทางภาษา ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นดิจิทัลเนทีฟ 2) ช่วยปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์การจัดการเรียนการสอนภาษา	การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา มีองค์ประกอบสำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) แนวคิดการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) ที่เน้นการบูรณาการทักษะการใช้ เข้าใจ และสร้างสรรค์เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการสอนภาษา 2) แนวคิดกระบวนการใหม่ทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงบทบาทของครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ 3) แนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล	กระบวนการที่ผู้สอนวางแผน ออกแบบ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา โดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ากับวิธีการสอนภาษา ในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ (ไฮบริด) มีการใช้ภาระงานเป็นฐานในการพัฒนาทักษะทางภาษา กำหนดให้ผู้เรียนได้ใช้เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา	1. การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ากับวิธีการสอนภาษา อย่างมีประสิทธิภาพ 2. การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ (ไฮบริด) ที่เน้นการใช้ภาระงานเป็นฐาน 3. การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมี

ตาราง 8 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
สามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบไฮบริดที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหรือการใช้สื่อสังคมและแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะทางภาษา ทั้งนี้ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และ	ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ขยายโอกาสและแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ภาษาให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา 4) ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองและการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง 5) สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาที่สอดคล้องกับบริบทจริงของการใช้ภาษาในยุคดิจิทัล 6) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา	(Digital Citizenship) และอัจฉริยะทางดิจิทัล (Digital Intelligence) ที่พัฒนาทักษะดิจิทัล 8 ด้านควบคู่กับการสอนภาษา 4) แนวคิดการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้สมัยใหม่ เช่น ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์และคอนเน็คติวิซึมในการสอนภาษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ผสมผสานการเรียนในชั้นเรียนกับการเรียนออนไลน์ โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ทั้งนี้	ความเป็นพลเมืองดิจิทัล ที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ออกแบบ ชี้นำและสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน	จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 4. การทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง 5. การพัฒนาทักษะทางภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษาในบริบทดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ตาราง 8 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับทักษะการรู้ดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดิจิทัลในศตวรรษที่ 21	ความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 7) เป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร การทำงานและการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	แนวคิดเหล่านี้มีจุดรวมสำคัญคือการมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทจริงของการใช้ภาษาในยุคดิจิทัล		

2. การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

ทิตนา แคมมณี (2561, หน้า 25-26) ได้อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยเป็นกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลายและเหมาะสมกับยุคสมัย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2562, หน้า 15) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยเป็นการบูรณาการแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาและเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าด้วยกัน โดยเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่สอดคล้องกับบริบทสังคมปัจจุบัน ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะภาษาผ่านสถานการณ์จริง สื่อดิจิทัล และกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

สมพงษ์ จิตระดับ (2563, หน้า 42) นิยามว่าการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยเป็นการออกแบบการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างทักษะภาษา การคิดวิเคราะห์ และการใช้เทคโนโลยี โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก สามารถเลือกใช้ภาษาและช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับบริบทและวัตถุประสงค์

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2565, หน้า 18) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยว่าเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่อาศัยความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา ระบบภาษา และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคมและวัฒนธรรม มาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทที่หลากหลายของสังคมปัจจุบัน

สุวิทย์ มูลคำ (2566, หน้า 30) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการองค์ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีการสื่อสาร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการสื่อสารที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการจัดประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงและเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สรุปความหมายการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ได้ว่า การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย หมายถึง กระบวนการออกแบบและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลายของสังคมร่วมสมัย โดยเน้นการจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท้าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมสมัยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21

2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

ทิตนา แคมมณี (2561, หน้า 125 – 126) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เนื่องจากสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการทักษะทางภาษากับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและก้าวทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่จำเป็นสำหรับพลเมืองในยุคดิจิทัล

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2562, หน้า 38 – 40) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยมีความสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาผ่านกระบวนการทางภาษา เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการคิดและสื่อสาร การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาควบคู่ไปกับการพัฒนากระบวนการคิดขั้นสูง ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ สร้างความรู้ และถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลาย

สมพงษ์ จิตระดับ (2563, หน้า 72 – 75) นำเสนอว่าการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยมีความสำคัญต่อการสร้างอัตลักษณ์และความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพจะช่วยเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียน ทำให้เข้าใจมุมมองที่แตกต่างและเคารพในความ

หลากหลายทางความคิดและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมและการเป็นพลเมืองโลก นอกจากนี้ ยังช่วยลดช่องว่างและความเหลื่อมล้ำทางสังคมผ่านการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียนทุกกลุ่ม

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2565, หน้า 45 – 48) ชี้ให้เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยในแง่ของการรักษาและพัฒนาภาษาและวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติ การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมของตน ขณะเดียวกันก็สามารถเรียนรู้และเข้าถึงภาษาและวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อย่างเท่าทัน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

สุวิทย์ มูลคำ (2566, หน้า 82 – 85) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยในฐานะกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกันจะช่วยเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของโลกการทำงานในอนาคต รวมทั้งสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจผ่านการใช้ภาษาและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก

สรุปความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ได้ว่า การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในหลายมิติที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบันและอนาคต ได้แก่ (1) การพัฒนาทักษะสำคัญสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (2) การเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิด แสวงหาความรู้ และสร้างความรู้ใหม่ (3) การพัฒนาความเข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมและการเป็นพลเมืองโลก (4) การอนุรักษ์และพัฒนาภาษาและวัฒนธรรมของชาติท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ และ (5) การเตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับโลกการทำงานในอนาคตและการพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรม ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

2.3 แนวคิดของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสาร รวมสมัย

ทิตนา แคมมณี (2561, หน้า 112 – 115) นำเสนอแนวคิดการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารรวมสมัยที่เน้นการบูรณาการหลักการทางภาษาศาสตร์กับทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) โดยมองว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเองผ่านประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การจัดการเรียนรู้ควรเน้นการออกแบบสถานการณ์ที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย มีการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิด วิเคราะห์ และพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) มากกว่าการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2562, หน้า 45 – 48) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ที่ผสมผสานกับเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งประกอบด้วยความสามารถด้านไวยากรณ์ ความสามารถในการใช้ภาษาในบริบททางสังคม ความสามารถในการเชื่อมโยงความคิด และการใช้กลวิธีในการสื่อสาร แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย โดยบูรณาการสื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างบริบทการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับยุคสมัย

สมพงษ์ จิตระดับ (2563, หน้า 82 – 85) นำเสนอแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมที่เชื่อมโยงกับพัฒนาการทางสมองและจิตวิทยาการเรียนรู้ โดยมองว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบประสาทและสมองหลายส่วน (Neurological Approach) ควบคู่ไปกับมิติทางอารมณ์และสังคม การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงการทำงานของสมอง ช่วงความสนใจ (Attention Span) และปัจจัยทางอารมณ์ของผู้เรียน โดยออกแบบกิจกรรมที่กระตุ้นการทำงานของสมองทั้งซีกซ้ายและขวา สร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยทางอารมณ์ และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2565, หน้า 63 – 67) เสนอแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง

ของภาษาในบริบทของโลกาภิวัตน์และความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Sociolinguistic Approach) โดยมองว่าภาษาเป็นระบบที่มีพลวัตและมีความสัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรม การจัดการเรียนรู้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม เพ้าทันการเปลี่ยนแปลงของภาษาในยุคดิจิทัล และสามารถปรับเปลี่ยนการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบทที่หลากหลาย นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนาความตระหนักรู้เชิงวิพากษ์ (Critical Awareness) เกี่ยวกับอิทธิพลของภาษาต่อโลกทัศน์และความคิดของผู้คนในสังคม

สุวิทย์ มูลคำ (2566, หน้า 95 – 98) นำเสนอแนวคิดการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารตามแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ (Competency – based Approach) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนในรูปของสมรรถนะ (Competency) ซึ่งประกอบด้วยความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Attitudes) ที่จำเป็นต่อการใช้ภาษาสื่อสารในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้เน้นการออกแบบสถานการณ์และภาระงาน (Tasks) ที่ท้าทายและสอดคล้องกับบริบทจริง มีการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และให้ข้อมูลย้อนกลับที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

สรุปแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยของนักวิชาการไทยมีจุดร่วมที่สำคัญคือการมองการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายมิติ ทั้งด้านปัญญา (Cognitive) ด้านจิตใจและอารมณ์ (Affective) และด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural) โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับบริบทจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการปฏิบัติและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม พัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสมกับบริบทที่หลากหลาย และบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคมและวัฒนธรรม และสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21

2.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ
และตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 9 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย หมายถึง กระบวนการออกแบบและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลายของสังคมร่วมสมัย โดยเน้นการจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับ	การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในหลายมิติที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบันและอนาคต ได้แก่ (1) การพัฒนาทักษะสำคัญสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (2) การเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยของนักวิชาการไทยมีจุดรวมที่สำคัญคือการมองการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายมิติ ทั้งด้านปัญญา (Cognitive) ด้านจิตใจและอารมณ์ (Affective) และด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural) โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับบริบทจริง เปิดโอกาสให้	กระบวนการออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทที่หลากหลายของสังคมร่วมสมัย ผ่านการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	1. การบูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อออกแบบและจัดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ 2. การจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อพัฒนาทักษะภาษา 4. มีการปรับกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความแตกต่างของ

ตาราง 9 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ชีวิตจริง ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมสมัยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21	ในการคิด แสวงหาความรู้ และสร้างความรู้ใหม่ (3) การพัฒนาความเข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมและการเป็นพลเมืองโลก (4) การอนุรักษ์และพัฒนาภาษาและวัฒนธรรมของชาติท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ และ (5) การเตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับโลก	ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการปฏิบัติและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม พัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสมกับบริบทที่หลากหลาย และบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับสังคมและวัฒนธรรม และสามารถปรับตัวกับ	กระบวนการเรียนรู้คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคม และวัฒนธรรม ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการประเมินผลตามสภาพจริงที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับ	ผู้เรียน และการประเมินผลตามสภาพจริงที่หลากหลาย 5. การใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตาราง 9 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
	การทำงานในอนาคตและการพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน	การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21	การดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและการ	

3. การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน

7.1 ความหมายของการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน

อัศรเดช เกตน้า (2560, หน้า 8) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ เป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษาที่มุ่งรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และคุณภาพเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อตัดสินคุณค่า และพัฒนาการเรียนรู้ การวัดเป็นการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนคุณลักษณะ ของสิ่งที่ต้องการวัด ขณะที่การประเมินผลเป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งนั้นโดยใช้เกณฑ์ เปรียบเทียบ

มนตา ตูลย์เมธการ (2563, หน้า 12) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีความแตกต่างกันในเชิงวัตถุประสงค์ โดยการวัด (Measurement) เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งที่วัด ส่วนการประเมิน (Assessment) เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และการประเมินผล (Evaluation) เป็นการตัดสินคุณค่าจากคุณภาพของสิ่งที่ประเมิน

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2563, หน้า 15) การวัดผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขให้กับคุณลักษณะของผู้เรียนอย่างมีระบบ โดยใช้เครื่องมือ ที่เหมาะสม ส่วนการประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของข้อมูลเพื่อการพัฒนา และตัดสินผลการเรียนรู้ ทั้งสองกระบวนการต้องมีความเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมาย การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอน

สมนึก ภัททิยธนี (2562, หน้า 21) การวัดผลการศึกษา เป็นกระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนของคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัด โดยผลจาก การวัดจะออกมาเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ ส่วนการประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินใจ หรือสรุปผลเพื่อพิจารณาคุณค่าของสิ่งนั้นว่ามีคุณภาพหรือเหมาะสมเพียงใด โดยใช้ผล จากการวัดเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

เยาวดี รวงชัยกุล วิบูลย์ศรี (2560, หน้า 18) การวัดผลเป็น กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่กำหนดจำนวนให้กับวัตถุ เหตุการณ์ หรือพฤติกรรม ตามกฎเกณฑ์ ขณะที่การประเมินผลเป็นกระบวนการที่มีระบบเพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง โดยการวัดเป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน และการประเมินต้องอาศัยการวัด ที่มีคุณภาพ

สรุปความหมายการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กัน และเป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอน โดยการวัด (Measurement) หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนคุณลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้เรียน ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่วัดโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุง ในขณะที่ การประเมิน (Assessment) มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้กระบวนการวัดและประเมินผลต้องมีความ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ สารสนเทศที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและการจัดการศึกษา

3.2 ความสำคัญของการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน

อัศรเดช เกตน์ (2560, หน้า 15) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนเนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ ครูทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ทำให้ครูสามารถ วางแผนและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูล ย้อนกลับที่มีคุณค่าสำหรับผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2563, หน้า 22) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ทราบถึง สัมฤทธิ์ผลของการจัดการศึกษา สามารถนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการสอนของครู และพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร

ศิริชัย กาญจนวาสี (2559, หน้า 31) การวัดและประเมินผล การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ช่วยใน การตรวจสอบและยืนยันผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังช่วยในการวิจัยเพื่อพัฒนา การศึกษาและนวัตกรรมทางการศึกษา

ศรีมงคล เทพเรณู (2561, หน้า 27) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีความสำคัญในการสะท้อนคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้

และตัวชี้วัด ซึ่งเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ช่วยให้ครูผู้สอนมีข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และช่วยให้ผู้ปกครองได้ทราบผลการเรียนรู้ของบุตรหลานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ต่อไป

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2560, หน้า 42) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีความสำคัญในฐานะที่เป็นกระบวนการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจะต้องสามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าที่แท้จริงของการจัดการศึกษา

สรุปความสำคัญของการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความสำคัญต่อระบบการศึกษา ในหลายมิติ ทั้งในระดับผู้เรียน ผู้สอน สถานศึกษา และระดับประเทศ โดยช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบพัฒนาการของตนเองและสามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนรู้ ขณะที่ครูผู้สอนสามารถนำสารสนเทศจากการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การวัดและประเมินผลยังมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพ และเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเป็นแนวทางในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของชาติให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

3.3 แนวคิดของการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

และผู้เรียน

อัศรเดช เกตน์ (2560, หน้า 12) แนวคิดการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของการวัดผลทางการศึกษาที่มีความเป็นนามธรรม มีหน่วยการวัดที่ไม่คงที่ และมีความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดจากเครื่องมือที่ใช้วัด การวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นกระบวนการที่เป็นระบบ มีการวางแผนอย่างรอบคอบ และใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

พิชิต ฤทธิจุฑา (2563, หน้า 18) แนวคิดการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ไม่ใช่เพียงการตัดสินผลการเรียนเท่านั้น แต่ต้องเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การวัด

และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพต้องมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด และประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2561, หน้า 24) แนวคิดการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ต้องเป็นกระบวนการที่เป็นวิทยาศาสตร์ มีการกำหนด จุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีการออกแบบการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต้องเน้นที่คุณภาพของเครื่องมือในด้านความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความโปร่งใส เพื่อให้ผลการวัดและประเมินมีความน่าเชื่อถือ

ศิริชัย กาญจนวาสี (2562, หน้า 31) แนวคิดการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ในปัจจุบันต้องมุ่งเน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for Learning) มากกว่า การประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning) แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการใช้ การประเมินเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณค่า แก่ผู้เรียนสำหรับการพัฒนาตนเอง และช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงการจัดการเรียน การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมนึก ภัททิยธนี (2560, หน้า 22) แนวคิดการวัดและ ประเมินผลการศึกษาต้องเน้นความสอดคล้องระหว่างการวัดกับจุดมุ่งหมายของการเรียน การสอน การวัดและประเมินผลควรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย การวัดและประเมินผลที่ดีควรใช้ เครื่องมือที่หลากหลายและเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ซึ่งจะทำได้ข้อมูลที่ครบถ้วน สมบูรณ์เกี่ยวกับผู้เรียน

สรุปแนวคิดของการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนได้ว่าแนวคิดการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียนของนักวิชาการ ไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จากเดิมที่เน้นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อตัดสิน ผลการเรียน มาสู่แนวคิดที่ว่า การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือการพัฒนา คุณภาพผู้เรียน แนวคิดร่วมที่สำคัญคือ การวัดและประเมินผลต้องมีความสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเหมาะสมกับสิ่งที่

ต้องการวัด มีการประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง เทียบตรง น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.3 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ
และตัวบ่งชี้การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ตาราง 10 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และนักเรียน

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การวัดและประเมินผล การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอน โดยการวัด (Measurement) หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนคุณลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้เรียนตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่วัดโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อนำไปสู่การ	การวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีความสำคัญต่อระบบการศึกษาในหลายมิติ ทั้งในระดับผู้เรียน ผู้สอน สถานศึกษา และระดับประเทศ โดยช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบพัฒนาการของตนเองและสามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนรู้อยู่ ขณะที่ครูผู้สอนสามารถนำสารสนเทศจากการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	แนวคิดการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียนของนักวิชาการไทยมีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง จากเดิมที่เน้นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อตัดสินผลการเรียน มาสู่นวัตกรรมที่ว่าการวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือการพัฒนา	กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความสามารถ และพฤติกรรมของผู้เรียน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ แปลความหมาย และตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อสะท้อนระดับความสำเร็จของผู้เรียนและคุณภาพ	1. มีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความสามารถและพฤติกรรมของผู้เรียน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด 2. การวิเคราะห์แปลความหมายและตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อย่างมีหลักการ

ตาราง 10 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
พัฒนาและปรับปรุง ในขณะที่ ที่การประเมิน (Assessment) และเหตุผล 3. การประเมินที่สะท้อน มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นสำคัญ ทั้งนี้กระบวนการ วัดและประเมินผลต้องมี ความสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายการเรียนรู้และ กระบวนการจัดการเรียน การสอน เพื่อให้ได้ สารสนเทศที่มีคุณค่าต่อการ	นอกจากนี้ การวัด และประเมินผลยังมี ความสำคัญในฐานะ ที่เป็นเครื่องมือตรวจสอบ คุณภาพการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของระบบการ ประกันคุณภาพ และเป็น กลไกสำคัญในการพัฒนา คุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง รวมถึง เป็นแนวทางในการวิจัย และพัฒนานวัตกรรม ทางการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาของชาติ	คุณภาพผู้เรียน แนวคิด ร่วมที่สำคัญคือ การวัด และประเมินผลต้องความ สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด ใช้วิธีการและเครื่องมือ ที่หลากหลายเหมาะสมกับ สิ่งที่ต้องการวัด มีการ ประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อ การเรียนรู้มากกว่าการ ประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความ ถูกต้อง เทียบตรง น่าเชื่อถือ และสามารถ	การจัดการเรียนรู้ของครู โดยผลการวัดและ ประเมินผลนั้นจะถูก นำไปใช้ในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียน ปรับปรุงการ จัดการเรียนการสอน ตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน และเป็นข้อมูลในการ พัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามหลักสูตร ครอบคลุม พฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย	และเหตุผล 3. การประเมินที่สะท้อน ระดับความสำเร็จของ ผู้เรียนและคุณภาพการ จัดการเรียนรู้ของครู โดยครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ทุกด้าน 4. การนำผลการวัดและ ประเมินผลไปใช้ในการ พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียน ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอน ตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและเป็นข้อมูลในการ พัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตาราง 10 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
พัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการจัดการศึกษา	ให้สามารถแข่งขันได้ ในระดับสากล	นำไปใช้ในการพัฒนาการ เรียนการสอนและพัฒนา ผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	และทักษะพิสัย มีการ ประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อ พัฒนาควบคู่ไปกับการ ประเมินผลการเรียนรู้	5. มีการประเมินตาม สภาพจริง และเน้นการ ประเมินเพื่อพัฒนาและ ประเมินผลการเรียนรู้

4. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

4.1 ความหมายของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2560, หน้า 18) กล่าวว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาโดยเฉพาะในบริบทการศึกษา โดยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทของผู้เรียน วัฒนธรรม และเป้าหมายในการสื่อสาร รวมถึงการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปริญญา ปานภูมิ (2562, หน้า 45) อธิบายว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้นเนื่องจากการหลอมรวมของเทคโนโลยีและวัฒนธรรม โดยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท (Contextual Appropriateness) 2) ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน (Clarity in Meaning) และ 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนรูปแบบภาษาตามสถานการณ์ (Adaptability) ซึ่งทั้งสามองค์ประกอบนี้จะช่วยส่งเสริมให้การสื่อสารเกิดประสิทธิผลสูงสุด

กรกช ฉวีวรรณชล (2565, หน้า 22) นำเสนอว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัลต้องผสมผสานระหว่างการสื่อสารแบบดั้งเดิมและการสื่อสารผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะในบริบทการเรียนการสอน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจำเป็นต้องมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บอร์ดเกม หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์จริง

จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ (2566, หน้า 12) เสนอแนวคิดว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันต้องให้ความสำคัญกับมิติทางสังคมและจิตวิทยา โดยการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์ กระบวนการรับรู้ และบริบททางสังคมวัฒนธรรม ทั้งนี้ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับปัจเจกบุคคล (Individual Level) เน้นทักษะและความสามารถส่วนบุคคล 2) ระดับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Level)

เน้นการสร้าง ความเข้าใจร่วมกัน และ 3) ระดับสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Level) เน้นบรรทัดฐานและค่านิยมทางสังคมที่ส่งผลต่อการใช้ภาษา

ณัฏฐชุตา วิจิตรจามรี (2566, หน้า 35) อธิบายถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นกระบวนการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และทัศนคติผ่านระบบสัญลักษณ์ทางภาษา โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความถูกต้องของภาษา (Accuracy) 2) ความเหมาะสมกับบริบท (Appropriateness) 3) ความชัดเจนในการถ่ายทอด (Clarity) และ 4) ประสิทธิผลในการสื่อความหมาย (Effectiveness) ซึ่งทั้งสี่องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อคุณภาพของการสื่อสารโดยรวม

สรุปความหมายด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพได้ว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และทัศนคติผ่านระบบสัญลักษณ์ทางภาษา ทั้งในรูปแบบวัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในยุคปัจจุบันต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ความถูกต้องของภาษา (Accuracy) ความเหมาะสมกับบริบท (Appropriateness) ความชัดเจนในการถ่ายทอด (Clarity) และประสิทธิผลในการสื่อความหมาย (Effectiveness) นอกจากนี้ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัลยังต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย มีการบูรณาการระหว่างการสื่อสารแบบดั้งเดิมกับการสื่อสารผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนึงถึงมิติทางสังคม จิตวิทยา และวัฒนธรรม เพื่อให้การสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิผลสูงสุดทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ระดับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และระดับสังคมและวัฒนธรรม

4.2 ความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2560, หน้า 18) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยเสริมสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึง

ความรู้ที่หลากหลาย นอกจากนี้ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จทั้งในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ปริญญา ปานภูมิ (2562, หน้า 45) อธิบายความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นกลไกหลักในการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับนานาชาติ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และนวัตกรรมระหว่างกลุ่มคนที่มีความหลากหลาย ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ที่การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความเข้าใจอันดีและลดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มคนที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมแตกต่างกัน

กรกช ฉวีวรรณชล (2565, หน้า 22) ชี้ให้เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัลว่า เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศ และสื่อสารความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจน ในบริบทการศึกษา การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคต

จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ (2566, หน้า 12) เน้นความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในแง่ของการพัฒนาสังคมและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพช่วยลดความขัดแย้ง เสริมสร้างความเข้าใจอันดี และส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม นอกจากนี้ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและการแสดงออกทางความคิดและความรู้สึก ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของสุขภาวะทางจิตใจและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ณัฐชัฐดา วิจิตรจามรี (2566, หน้า 35) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม องค์ความรู้ และภูมิปัญญาจากรุ่นสู่รุ่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพช่วยรักษา และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรม สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นทางสังคมและสิ่งแวดล้อมและกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก ในบริบทขององค์กร

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญต่อการสร้างวัฒนธรรมองค์กร การบริหารจัดการความรู้ และการพัฒนานวัตกรรม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จและความยั่งยืนขององค์กรในระยะยาว

สรุปความสำคัญของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในหลากหลายมิติทั้งระดับปัจเจกบุคคล สังคม และระดับโลก โดยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกัน และสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเป็นกลไกหลักในการแลกเปลี่ยนความรู้และนวัตกรรม อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจโดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ในสังคมดิจิทัล การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศ และพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการประกอบอาชีพ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารยังมีบทบาทสำคัญในการลดความขัดแย้ง เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และพัฒนาอัตลักษณ์ส่วนบุคคล รวมถึงเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์ความรู้ และภูมิปัญญาจากรุ่นสู่รุ่น ตลอดจนสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในสังคมและองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จและความยั่งยืนในระยะยาว

4.3 แนวคิดของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2560, หน้า 18) มีแนวคิดว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการเชื่อมโยงการใช้ภาษา กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ท่านเสนอว่าการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องบูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภายใต้สถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง นอกจากนี้ ท่านยังเน้นความสำคัญของการสร้างแรงจูงใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ภาษาในกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคที่การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสำคัญ

ปริญญ์ ปานภูมิ (2562, หน้า 45) นำเสนอแนวคิดว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัลต้องคำนึงถึงบริบทของการสื่อสารที่หลากหลายมากขึ้น ท่านได้พัฒนาแนวคิด "ตัวแบบการสื่อสารสามมิติ" ซึ่งประกอบด้วย มิติด้านภาษา (Linguistic Dimension) มิติด้านบริบท (Contextual Dimension) และมิติด้านเทคโนโลยี

(Technological Dimension) ท่านเสนอว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบันต้องสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสื่อสารให้เหมาะสมกับช่องทางและเครื่องมือที่หลากหลาย โดยยังคงรักษาความชัดเจนและความถูกต้องของสาร รวมถึงความเหมาะสมกับผู้รับสารและบริบททางสังคมวัฒนธรรม

กรรข จวีวรรณชล (2565, หน้า 22) พัฒนาแนวคิดการบูรณาการนวัตกรรมการเรียนรู้กับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ท่านเสนอว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคปัจจุบันต้องผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบดั้งเดิมกับการใช้เทคโนโลยี และสื่อดิจิทัล ท่านพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้สื่อการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เกมการศึกษา และแอปพลิเคชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยเน้นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกัน และการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ (2566, หน้า 12) นำเสนอแนวคิด “การสื่อสารเชิงพฤติกรรมศาสตร์” โดยเชื่อมโยงระหว่างศาสตร์ด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยา และสังคมวิทยา ท่านเสนอว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นพฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกบุคคล ท่านแบ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับปัจเจกบุคคล (Individual Level) ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการรับรู้และการประมวลผลข้อมูล ระดับปฏิสัมพันธ์ (Interaction Level) ที่เน้นการสร้าง ความหมายร่วมกันระหว่างบุคคล และระดับสังคม (Social Level) ที่คำนึงถึงบรรทัดฐานและบริบททางวัฒนธรรม ท่านเสนอว่า การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องดำเนินการทั้งสามระดับอย่างบูรณาการ

ณัฏฐ์ชุตา วิจิตรจามรี (2566, หน้า 35) พัฒนาแนวคิด “การสื่อสารเชิงกลยุทธ์” (Strategic Communication) โดยมุ่งเน้นที่การใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ท่านเสนอว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบและคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ (Clear Objective) 2) การวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis) 3) การออกแบบสาร (Message Design) 4) การเลือกช่องทางการสื่อสาร (Channel Selection) และ 5) การประเมินผล การสื่อสาร (Communication

Evaluation) ท่านยังเน้นความสำคัญของการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ และลดความขัดแย้งที่อาจเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม

สรุปแนวคิดของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพได้ว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพมีการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยมีประเด็นร่วมที่สำคัญ คือ การบูรณาการระหว่างทักษะทางภาษากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ และการพิจารณาการสื่อสารในหลากหลายมิติทั้งระดับปัจเจกบุคคล ระดับปฏิสัมพันธ์ และระดับสังคม นักวิชาการส่วนใหญ่มีแนวคิดที่สอดคล้องกันว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบท ผู้รับสาร และช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย โดยยังคงรักษาความชัดเจนและความถูกต้องของสาร นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง และการบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมถึงการวางแผนและประเมินผลการสื่อสารอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารบรรลุเป้าหมาย และเกิดประสิทธิผลสูงสุดในยุคที่การสื่อสารมีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น

4.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 11 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
กระบวนการถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และทัศนคติ ผ่านระบบสัญลักษณ์ ทางภาษา ทั้งในรูปแบบวัจน ภาษาและอวัจนภาษา เพื่อสร้างความเข้าใจ ร่วมกันระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร โดยการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพในยุคปัจจุบัน ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ หลายประการ ได้แก่ ความ ถูกต้องของภาษา (Accuracy) ความเหมาะสม	การใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารมีความสำคัญ อย่างยิ่งในหลากหลายมิติ ทั้งระดับปัจเจกบุคคล สังคม และระดับโลก โดยเป็น เครื่องมือสำคัญในการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ช่วยส่งเสริมความสามารถ ในการทำงานร่วมกันและ สร้างความเข้าใจระหว่าง วัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเป็น กลไกหลักในการแลกเปลี่ยน ความรู้และนวัตกรรม อันเป็นรากฐานสำคัญของ	การใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารมีการพัฒนา ที่สอดคล้องกับบริบท ของสังคมดิจิทัลและ การเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยี โดยมีประเด็น ร่วมที่สำคัญ คือ การบูรณาการระหว่าง ทักษะทางภาษากับบริบท ทางสังคมและวัฒนธรรม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมการเรียนรู้ และการพิจารณาการ สื่อสารในหลากหลายมิติ ทั้งระดับปัจเจกบุคคล	ความสามารถในการ เลือกใช้และประยุกต์ใช้ ระบบสัญลักษณ์ทางภาษา ทั้งวัจนภาษาและอวัจน ภาษาอย่างเหมาะสม เพื่อถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และทัศนคติระหว่างบุคคล ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ของเนื้อหา ความเหมาะสม กับบริบทและผู้รับสาร ความชัดเจนในการ นำเสนอ และประสิทธิผล	1. ความสามารถในการใช้ ระบบสัญลักษณ์ทางภาษา อย่างเหมาะสม 2. ความสามารถในการ ถ่ายทอดข้อมูลและความคิด อย่างมีประสิทธิภาพ 3. ความสามารถในการปรับ การสื่อสารให้เหมาะสมกับ บริบทและผู้รับสาร 4. ความสามารถในการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และช่องทางการสื่อสาร ในยุคดิจิทัล 5. ความสามารถในการ สื่อสารเพื่อการสร้าง

ตาราง 11 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
กับบริบท (Appropriateness) ความชัดเจนในการถ่ายทอด (Clarity) และประสิทธิผลในการสื่อความหมาย (Effectiveness) นอกจากนี้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัลยังต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย มีการบูรณาการระหว่างการใช้สื่อสารแบบดั้งเดิมกับการสื่อสารผ่านช่องทาง	การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจโดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ในสังคมดิจิทัล การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศ และพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการประกอบอาชีพ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารยังมีบทบาทสำคัญในการลดความขัดแย้ง เสริมสร้างความสัมพันธ์	ระดับปฏิสัมพันธ์และระดับสังคม นักวิชาการส่วนใหญ่มีแนวคิดที่สอดคล้องกันว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบท ผู้รับสาร และช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย โดยยังคงรักษาความชัดเจนและความถูกต้องของสาร นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การลงมือ	ในการสื่อความหมาย รวมถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ในยุคดิจิทัล เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ระดับความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และระดับสังคม ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ การทำงานร่วมกัน สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม และการถ่ายทอดองค์	ความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความรู้

ตาราง 11 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
อิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนึงถึงมิติทางสังคม จิตวิทยา และวัฒนธรรม เพื่อให้การสื่อสารบรรลุ วัตถุประสงค์และเกิด ประสิทธิผลสูงสุดทั้งใน ระดับปัจเจกบุคคล ระดับความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และระดับ สังคมและวัฒนธรรม	ระหว่างบุคคล และ พัฒนาอัตลักษณ์ส่วนบุคคล รวมถึงเป็นเครื่องมือในการ ถ่ายทอดวัฒนธรรม องค์ความรู้ และภูมิปัญญา จากรุ่นสู่รุ่น ตลอดจนสร้าง การเปลี่ยนแปลงเชิงบวก ในสังคมและองค์กร ซึ่งเป็น ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จ และความยั่งยืนในระยะยาว	ปฏิบัติในสถานการณ์จริง และการบูรณาการกับ ทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นใน ศตวรรษที่ 21 รวมถึงการ วางแผนและประเมินผล การสื่อสารอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารบรรลุเป้าหมายและ เกิดประสิทธิผลสูงสุด ในยุคที่การสื่อสารมีความ ซับซ้อนและหลากหลาย มากขึ้น	ความรู้และวัฒนธรรม สู่สังคม	

5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

5.2 ความหมายของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

ภารดี อนันต์นารี (2563, หน้า 78) ให้ความหมายว่า การทำงานเป็นทีม คือ กระบวนการที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และทรัพยากรร่วมกัน มีการติดต่อประสานงาน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนและมีเป้าหมายร่วมกัน

อรอนงค์ โรจน์วัฒนบุลย์ (2564, หน้า 93) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง กลุ่มคนที่ทำงานร่วมกันอย่างมีเป้าหมายเดียวกัน โดยมีการประสานงาน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และระดมความคิดร่วมกันในการแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจ การทำงานเป็นทีมจะเกิดประสิทธิภาพได้ต้องมีการสื่อสารที่ดี มีความสามัคคี การยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และการเรียนรู้ร่วมกัน

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2565, หน้า 124) อธิบายว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การร่วมกันปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน มารวมตัวกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการปรึกษาหารือกัน มีการช่วยเหลือกัน และมีการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน

ประภัสสร กิตติมนิรม (2566, หน้า 89) ได้ให้ความหมายของ การทำงานเป็นทีมว่า หมายถึง ทักษะหรือกระบวนการทำงานร่วมกันของสมาชิกในองค์กร ที่มีเป้าหมายเดียวกัน โดยมีการแบ่งปันความรู้ ทักษะ และความรับผิดชอบ มีการประสานงานกัน มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และมีการแก้ไขความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2567, หน้า 112) อธิบายว่า การทำงานเป็นทีม คือ การร่วมกันทำงานของสมาชิกที่มากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป โดยที่สมาชิกทุกคนจะต้องมีเป้าหมายเดียวกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน มีการแบ่งบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีกระบวนการทำงานร่วมกัน และมีการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปความหมายด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย
ได้ว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
ที่มีเป้าหมายเดียวกันชัดเจน โดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามความรู้
ความสามารถของแต่ละบุคคล มีการวางแผนร่วมกัน มีการสื่อสารและประสานงาน
ที่มีประสิทธิภาพ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์
และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้การทำงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้
อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

การดี อนันต์นาวิ (2563, หน้า 85) กล่าวว่า การทำงาน
เป็นทีม มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เพราะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ
ในการทำงาน เนื่องจากเป็นการผสมผสานทักษะ ความรู้ ความสามารถที่หลากหลาย
ของสมาชิกในทีม ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และวิธีการแก้ปัญหาใหม่ ๆ
นอกจากนี้ การทำงานเป็นทีมยังช่วยให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะ
การสื่อสาร การประสานงาน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นทักษะสำคัญ
ในศตวรรษที่ 21

อรอนงค์ โรจน์วัฒนบูลย์ (2564, หน้า 97) อธิบายว่า
การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบความสำเร็จ
เนื่องจากเป็นการบูรณาการความสามารถหลากหลายของสมาชิกในทีม ทำให้เกิดพลังร่วม
ที่มากกว่าผลรวมของความสามารถรายบุคคล (Synergy) ช่วยให้การงานที่ยาก
และซับซ้อนประสบความสำเร็จได้ในเวลาอันรวดเร็ว ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการทำงาน
ที่เปิดกว้าง มีส่วนร่วม และเคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้สมาชิกมีความรู้สึกเป็น
เจ้าของร่วมในผลงาน มีความภาคภูมิใจ และมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ

ประเวศน์ มหารัตน์สกุล (2565, หน้า 63) กล่าวถึง
ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมว่า เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity)
และประสิทธิภาพขององค์กร ช่วยให้เกิดการแบ่งปันทรัพยากร ความรู้ และทักษะระหว่าง
สมาชิก ลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน ลดข้อผิดพลาด และเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ไข
ปัญหา ช่วยพัฒนาการสื่อสารภายในองค์กร สร้างความผูกพันของบุคลากรต่อองค์กร
ลดอัตราการลาออก และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง ซึ่งส่งผลต่อความสามารถ
ในการแข่งขันและความยั่งยืนขององค์กรในระยะยาว

ประภัศสร กิตติมนิรม (2566, หน้า 94) อธิบายว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรในยุคดิจิทัล เนื่องจากช่วยเสริมสร้างนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ผ่านการระดมความคิดและมุมมองที่หลากหลาย ช่วยให้องค์กรปรับตัวได้ดีในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพิ่มความยืดหยุ่นในการทำงาน ช่วยกระจายความเสี่ยงและความรับผิดชอบ ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะร่วมกัน เพิ่มความผูกพันของบุคลากรต่อองค์กร และสร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบร่วมมือกัน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2567, หน้า 110) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญต่อการบริหารองค์กรสมัยใหม่ เพราะช่วยให้องค์กรสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการ เนื่องจากได้รับการพิจารณาจากหลายมุมมอง ช่วยลดต้นทุนและเวลาในการทำงาน ส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มขวัญกำลังใจและความพึงพอใจในการทำงาน ลดความขัดแย้ง และพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2568, หน้า 128) อธิบายว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญในฐานะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ โดยช่วยในการเพิ่มผลผลิตภาพและคุณภาพของงาน ช่วยให้เกิดการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการระดมสมอง ส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มความผูกพันของพนักงานต่อองค์กร ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของสมาชิก ลดความขัดแย้งและเพิ่มความสามัคคี สร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่เป็นมิตร และส่งเสริมคุณค่าของความหลากหลาย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการก้าวไปสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูงในยุคปัจจุบัน

สรุปความสำคัญของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายได้ว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์กรสมัยใหม่ให้ประสบความสำเร็จและมีความยั่งยืน เนื่องจากช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการทำงาน ทำให้เกิดการผสมผสานความรู้ ทักษะ และความสามารถที่หลากหลายของสมาชิกในทีม นำไปสู่การระดมความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ อีกทั้งยังช่วยสร้างความสามัคคี ลดความขัดแย้ง สร้างความผูกพันของบุคลากรต่อองค์กร พัฒนาทักษะการสื่อสารและการประสานงาน

ตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทำให้องค์กรสามารถปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 แนวคิดของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

ธีระ รุ่งเจริญ (2561, หน้า 58) ได้นำเสนอแนวคิดการทำงานเป็นทีมในสถานศึกษาว่า ควรมีการบูรณาการแนวคิด “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” (Professional Learning Community: PLC) เข้ากับการทำงานเป็นทีม โดยมีหลักการสำคัญคือ 1) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) การทำงานร่วมกันแบบร่วมมือร่วมพลัง 3) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล 5) การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน และ 6) การสร้างเครือข่าย การทำงานเป็นทีมในรูปแบบนี้จะช่วยให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2567, หน้า 118) นำเสนอแนวคิดการทำงานเป็นทีมแบบองค์รวม (Holistic Team Approach) ที่บูรณาการแนวคิดจากหลากหลายศาสตร์ ทั้งการบริหารทรัพยากรมนุษย์ จิตวิทยาองค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดการความรู้ โดยเสนอว่าการพัฒนาทีมควรให้ความสำคัญกับ 1) การพัฒนาภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ 2) การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการทำงานเป็นทีม 3) การพัฒนาระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 4) การสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมทั้งรายบุคคลและรายทีม 5) การพัฒนาเครื่องมือและเทคโนโลยีที่สนับสนุนการทำงานร่วมกัน และ 6) การประเมินผลการทำงานที่สะท้อนทั้งผลงานรายบุคคลและผลงานของทีม

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2568, หน้า 132) ได้นำเสนอแนวคิดการพัฒนาทีมสู่ความเป็นเลิศ (Team Excellence) โดยเน้นองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ได้แก่ 1) การมีเป้าหมายร่วมกันที่ท้าทายและวัดผลได้ 2) การมีสมาชิกที่มีความสามารถหลากหลายและเติมเต็มซึ่งกันและกัน 3) การมีโครงสร้างและกระบวนการทำงานที่ยืดหยุ่น 4) การมีภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ 5) การมีวัฒนธรรมการทำงานที่เน้นความร่วมมือและนวัตกรรม 6) การมีระบบการจัดการความรู้และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ 7) การมีระบบการประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเสนอแนวคิดการพัฒนาทีมแบบ SECI Model (Socialization, Externalization, Combination, Internalization) เพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และการเรียนรู้ร่วมกันในทีม

สรุปแนวคิดของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย
 ได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับบริบท
 สังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีหลักการสำคัญที่ผสมผสานกัน ได้แก่
 การมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน การมีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบและยืดหยุ่น
 การมีบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน การมีภาวะผู้นำที่เหมาะสม การมีการสื่อสาร
 ที่มีประสิทธิภาพ การสร้างความไว้วางใจและความผูกพันระหว่างสมาชิก การเสริมสร้าง
 พลังอำนาจให้กับสมาชิก การพัฒนาทีมอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน การเรียนรู้และพัฒนา
 อย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการทำงานร่วมกัน การสร้างวัฒนธรรมการ
 ทำงานที่เน้นความร่วมมือและนวัตกรรม และการมีระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ
 ซึ่งแนวคิดเหล่านี้ได้ปรับเปลี่ยนจากการทำงานเป็นทีมแบบดั้งเดิมที่มุ่งเน้นโครงสร้าง
 และระบบ มาสู่การทำงานเป็นทีมแบบยืดหยุ่นที่เน้นการปรับตัว การผสมผสาน
 ความหลากหลาย และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการทำงานร่วมกัน

4.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ
 และตัวบ่งชี้ขอการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

ตาราง 12 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มีเป้าหมายเดียวกันชัดเจน โดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล มีการวางแผนร่วมกัน มีการสื่อสารและประสานงานที่มีประสิทธิภาพ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์และความ	การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์กรสมัยใหม่ให้ประสบความสำเร็จและมีความยั่งยืน เนื่องจากช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการทำงาน ทำให้เกิดการผสมผสานความรู้ ทักษะ และความสามารถที่หลากหลายของสมาชิกในทีม นำไปสู่การระดมความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน	แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับบริบทสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปโดยมีหลักการสำคัญที่ผสมผสานกัน ได้แก่ การมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน การมีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบและยืดหยุ่น การมีบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน การมีภาวะผู้นำที่เหมาะสม	กระบวนการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความหลากหลายในด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถ โดยมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามความเหมาะสม มีการวางแผน สื่อสาร ประสานงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ สมาชิกในทีมมีปฏิสัมพันธ์และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน	1. การกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจนและแบ่งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบตามความเหมาะสม 2. การวางแผน สื่อสาร และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ 3. การสร้างปฏิสัมพันธ์ ความไว้วางใจและวัฒนธรรมการทำงานร่วมมือ 4. การร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและตัดสินใจร่วมกัน ภายใต้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม

ตาราง 12 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้การทำงานบรรลุผล สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ	ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนานวัตกรรม ใหม่ ๆ อีกทั้งยังช่วยสร้าง ความสามัคคี ลดความ ขัดแย้ง สร้างความผูกพัน ของบุคลากรต่อองค์กร พัฒนาทักษะการสื่อสาร และการประสานงาน ตลอดจนส่งเสริมการ เรียนรู้และพัฒนาศักยภาพ ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทำให้องค์กรสามารถ ปรับตัวและรับมือกับการ เปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	การมีการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ การสร้าง ความไว้วางใจและความ ผูกพันระหว่างสมาชิก การ เสริมสร้างพลังอำนาจ ให้กับสมาชิก การพัฒนา ทีมอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอน การเรียนรู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยีสนับสนุน การทำงานร่วมกัน การสร้างวัฒนธรรม การทำงานที่เน้นความ ร่วมมือและนวัตกรรมและ การมีระบบการประเมินผล	มีการร่วมกันแก้ไขปัญหา และตัดสินใจ ภายใต้ภาวะ ผู้นำที่เหมาะสม มีการใช้ เทคโนโลยีสนับสนุนการ ทำงาน และมีวัฒนธรรม การทำงานที่เน้นความ ร่วมมือและการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายร่วมกันอย่างมี ประสิทธิภาพ เกิดนวัตกรรม และสร้าง ความผูกพันของสมาชิกต่อ ทีมและองค์กร พร้อมทั้ง มีความยืดหยุ่น	5. การประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสนับสนุนและมี ความยืดหยุ่น ในการปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

ตาราง 12 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
		ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวคิดเหล่านี้ได้รับเปลี่ยนจากการทำงานเป็นทีมแบบดั้งเดิมที่มุ่งเน้นโครงสร้างและระบบ มาสู่การทำงานเป็นทีมแบบยืดหยุ่นที่เน้นการปรับตัว การผสมผสานความหลากหลาย และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการทำงานร่วมกัน		

สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

1. การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

1.1 ความหมายของด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560, หน้า 22) ได้อธิบายถึงครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการคิดในระดับสูง โดยเฉพาะการคิดสร้างสรรค์และการคิดแก้ปัญหา ครูต้องเป็นผู้ที่เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 โดยครูต้องเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นหลัก

ครุสภา (2563, หน้า 12) ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูที่เกี่ยวข้องกับการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ไว้ว่า ครูต้องมีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเป็นผู้มีความรู้ในเนื้อหาที่สอนและกลยุทธ์การสอน มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีวิสัยทัศน์ มีความคิดสร้างสรรค์ และต้องมีทักษะในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

กฤษณพงศ์ กีรติกร (2564, หน้า 8) กล่าวถึงการยกระดับคุณภาพครู โดยเน้นว่าครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์นวัตกรรมการศึกษา รวมทั้งต้องเป็นผู้ที่เรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและเทคโนโลยี ซึ่งครูต้องเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

สรุปความหมายด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ว่า ครูที่มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการคิดระดับสูง โดยเฉพาะการคิดสร้างสรรค์และการคิดแก้ปัญหา มีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและเทคโนโลยี ครูต้องมีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ทั้งในเนื้อหาที่สอนและกลยุทธ์การสอน มีวิสัยทัศน์และความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงทักษะในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ครูต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์นวัตกรรมการศึกษา และเป็นแบบอย่างที่ดีของการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ผ่านการเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

1.2 ความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560, หน้า 22) กล่าวถึงความสำคัญของครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในยุคการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ครูต้องเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงที่สามารถสร้างสรรค์และมีผลผลิตเพื่อการศึกษาสู่อนาคตของประเทศไทย การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูจะช่วยให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยครูต้องเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเผชิญกับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุทัศน์ เอกา (2563, หน้า 45) อธิบายถึงความสำคัญของครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน ครูที่มีคุณลักษณะของบุคคลแห่งการเรียนรู้จะสามารถสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องจากครูจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน แก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และพัฒนานวัตกรรมการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างยั่งยืน

กรองกาญจน์ อรุณเมฆ (2565, หน้า 18) กล่าวถึงความสำคัญของครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ว่าเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนองค์การแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ในยุคที่ความรู้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ครูจำเป็นต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูจะส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งจะกระตุ้นให้ทั้งครูและนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ นอกจากนี้ ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดภาวะผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็ง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

ธนาตล สมบูรณ์ (2566, หน้า 255) อธิบายถึงความสำคัญของครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในบริบทของการศึกษาไทยว่าเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาการศึกษาในยุคดิจิทัล เนื่องจากครูเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาไปสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียน การที่ครูเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้จะช่วยให้

สามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล ของผู้เรียน นอกจากนี้ ครูที่เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ยังสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็น สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพร้อมรับมือกับความท้าทายในอนาคต ได้อย่างมั่นใจ

สรุปความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ว่า ครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งในระบบการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว ครูต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่เป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการคิด เพื่อรับมือกับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งครูเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนา นวัตกรรมการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูจำเป็นต้องพัฒนาตนเอง อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี สร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ทั้งครูและนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ครูเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาการศึกษายุคดิจิทัล ช่วยบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการ จัดการเรียนการสอน สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาทักษะจำเป็น ให้ผู้เรียนพร้อมรับมือกับความท้าทายในอนาคตได้อย่างมั่นใจ

1.3 แนวคิดของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

สุทัศน์ เอกา (2563, หน้า 45) เสนอแนวคิดที่ว่าครูผู้เป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้ต้องมีการพัฒนาตนเองผ่านกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ท่านเชื่อว่าครูต้องมีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับเพื่อนร่วมวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ มีการสังเกตการสอนของกันและกัน ให้ข้อมูล ย้อนกลับที่สร้างสรรค์ และร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อหาแนวทาง แก้ไขร่วมกัน ท่านยังเน้นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนและแก้ปัญหาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยครูต้องมีทักษะ ในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการสอนของตนเอง อย่างต่อเนื่อง

กรองกาญจน์ อรุณเมฆ (2565, หน้า 18) นำเสนอแนวคิดที่ว่า ครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ (academic leadership)

ที่เข้มแข็ง ท่านอธิบายว่าครูที่เป็นผู้นำทางวิชาการจะมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาที่สอน และสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ครูต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และมีความเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ครูที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการจะส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

ธนาตล สมบูรณ์ (2566, หน้า 255) เสนอแนวคิดที่ว่าครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลต้องมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียนการสอน (Technological Pedagogical Content Knowledge: TPACK) ท่านอธิบายว่าครูต้องมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลากหลายรูปแบบ เช่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ และเครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ ครูต้องสามารถวิเคราะห์ว่าเทคโนโลยีใดเหมาะสมกับเนื้อหาและวิธีการสอนแบบใด และต้องมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เข้ากับบริบทและความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย นอกจากนี้ ครูยังต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล (digital literacy) และใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณและมีความรับผิดชอบ

ศิวลักษณ์ นันทปรีชา (2567, หน้า 32) นำเสนอแนวคิดที่ว่าครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องมีสมรรถนะด้านการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) ท่านอธิบายว่าครูต้องสามารถออกแบบและใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย ไม่เน้นเพียงการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ แต่ต้องใช้ในการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ครูต้องสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพ (quality feedback) ที่ช่วยให้ผู้เรียนทราบจุดแข็ง จุดที่ต้องพัฒนา และแนวทางในการปรับปรุงตนเอง ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมิน ผ่านการประเมินตนเอง (self – assessment) และการประเมินโดยเพื่อน (peer assessment) เพื่อพัฒนาทักษะการกำกับตนเอง (self – regulation) ของผู้เรียน นอกจากนี้ ครูยังต้องสามารถใช้ผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปแนวคิดของด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ว่า ครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องมีการพัฒนาตนเองผ่านกระบวนการของชุมชน

แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ สังเกตการสอนซึ่งกันและกัน ให้ข้อมูลย้อนกลับที่สร้างสรรค์ และร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา การเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อหาแนวทางแก้ไข อีกทั้งการวิจัยในชั้นเรียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและแก้ปัญหาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ครูต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็ง มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาที่สอน และสามารถนำความรู้ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ครูต้องสร้างเครือข่าย การเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ทางการศึกษา ในยุคดิจิทัล ครูต้องมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการ จัดการเรียนการสอน มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ ต้องวิเคราะห์ได้ว่า เทคโนโลยีใดเหมาะสมกับเนื้อหาและวิธีการสอนแบบใด รวมทั้งมีความยืดหยุ่นในการ ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เข้ากับบริบทและความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย ด้านการประเมิน ครูต้องสามารถออกแบบและใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย ใช้การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินตนเองและการประเมิน โดยเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะการกำกับตนเองของผู้เรียน และนำผลการประเมินมาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ตาราง 13 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ครูที่มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการคิดระดับสูง โดยเฉพาะการคิดสร้างสรรค์และการคิดแก้ปัญหา มีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและเทคโนโลยี ครูต้องมีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพทั้งในเนื้อหาที่สอนและกลยุทธ์การสอน มีวิสัยทัศน์และความคิด	ครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งในระบบการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ครูต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่เป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะการคิดเพื่อรับมือกับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งครูเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรม	ครูผู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องมีการพัฒนาตนเองผ่านกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ สังเกตการสอนซึ่งกันและกัน ให้ข้อมูลย้อนกลับที่สร้างสรรค์และร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อหาแนวทางแก้ไข อีกทั้งการวิจัยในชั้นเรียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและ	พฤติกรรมที่ครูแสดงออกถึงการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในทุกมิติทั้งด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา ทักษะการสอนและเทคโนโลยี มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดขั้นสูงของผู้เรียน มีการทำวิจัยในชั้น	1. การพัฒนาความรู้ในเนื้อหา ทักษะการสอนและเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง 2. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้ในการออกแบบกิจกรรมส่งเสริมการคิดขั้นสูง 3. การดำเนินการวิจัยหรือประเมินผลในชั้นเรียน และถ่ายทอดผลการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

ตาราง 13 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
สร้างสรรค์ รวมถึงทักษะในการสร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ครูต้องมี ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์นวัตกรรม การศึกษา และเป็นแบบอย่างที่ดีของการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ การเรียนรู้แห่งศตวรรษ ที่ 21 ผ่านการเป็นผู้จัด	การศึกษาที่ตอบสนอง ความต้องการของ ผู้เรียน ครูจำเป็นต้อง พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทันต่อ ความก้าวหน้าทางวิชาการ และเทคโนโลยี สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ที่กระตุ้นให้ทั้งครู และนักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการ แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ครูเป็นกุญแจสำคัญ ในการพัฒนาการศึกษา ยุคดิจิทัล ช่วยบูรณาการ	แก้ปัญหาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ครูต้องมี ภาวะผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็ง มีความกระตือรือร้น ในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ ติดตาม ความก้าวหน้าทางวิชาการใน สาขาที่สอน และสามารถนำ ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการ จัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ครูต้องสร้าง เครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน และ เป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการ เปลี่ยนแปลงทางการศึกษา	เรียนเพื่อแก้ปัญหาและ พัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีส่วนร่วมในชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับเพื่อนร่วมงาน สร้างเครือข่ายทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ที่ขับเคลื่อนการ เปลี่ยนแปลงทาง การศึกษา บูรณาการ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับ การจัดการเรียนการสอน ได้อย่างเหมาะสมกับ	4. การมีส่วนร่วมและสร้าง เครือข่ายในชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ 5. การบูรณาการ เทคโนโลยีและภาวะผู้นำ ในการจัดการเรียนรู้ และเป็นแบบอย่างของ การเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตาราง 13 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
กระบวนการเรียนรู้ ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	เทคโนโลยีเข้ากับการ จัดการเรียนการสอน สร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาทักษะจำเป็นให้ ผู้เรียนพร้อมรับมือกับ ความท้าทายในอนาคต ได้อย่างมั่นใจ	ในยุคดิจิทัล ครูต้องมี ความสามารถในการบูรณาการ เทคโนโลยีเข้ากับการจัดการเรียน การสอน มีความรู้และทักษะ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ ต้องวิเคราะห์ได้ว่าเทคโนโลยีใด เหมาะสมกับเนื้อหาและวิธีการ สอนแบบใด รวมทั้งมีความ ยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการ สอนให้เข้ากับบริบทและความ ต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย ด้านการประเมิน ครูต้อง	เนื้อหาและบริบทของผู้เรียน ใช้วิธีการวัดและประเมินผล ที่หลากหลายเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน อย่างต่อเนื่องและเป็น แบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ ตลอดชีวิตให้กับผู้เรียน	

ตาราง 13 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
		สามารถออกแบบและใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย ใช้การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะการกำกับตนเองของผู้เรียน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น		

2. ความเป็นครูเชิงพลวัต

2.1 ความหมายของความเป็นครูเชิงพลวัต

ศิริวรรณ ชุมกว้าง (2563, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของความเป็นครูเชิงพลวัต ว่า หมายถึง วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตามบริบทสังคมและเทคโนโลยี โดยครูต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติในการประกอบวิชาชีพ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

สุรศักดิ์ แสงแสงธรรม (2564, หน้า 8) ได้อธิบายว่า ความเป็นครูเชิงพลวัต คือ กระบวนการทำงานของครูที่มีลักษณะเป็นพลวัต มีการเคลื่อนไหว และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามบริบทการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ไม่ยึดติดกับรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกในยุคดิจิทัล

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2565, หน้า 21) กล่าวว่า ความเป็นครูเชิงพลวัต เป็นแนวคิดที่มองวิชาชีพครูในลักษณะที่ไม่หยุดนิ่ง แต่มีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตามกระแสโลกและเทคโนโลยี ครูในยุคปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (facilitator) ผู้ออกแบบการเรียนรู้ (learning designer) และผู้ให้คำปรึกษา (mentor) ที่สามารถบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2567, หน้า 18) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ความเป็นครูเชิงพลวัต คือ การปฏิบัติวิชาชีพครูที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักการสำคัญคือการเรียนรู้ตลอดชีวิต การปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบการศึกษา ครูต้องสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินข้อมูลได้อย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปความหมายความเป็นครูเชิงพลวัต ได้ว่า ความเป็นครูเชิงพลวัต หมายถึง วิชาชีพครูที่มีลักษณะของการเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลง และพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามบริบททางสังคม เทคโนโลยี และความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลง

ไปโดยครูต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ผู้ออกแบบการเรียนรู้ และผู้ให้คำปรึกษา มีการพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติอย่างสม่ำเสมอ สามารถบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนา ผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ความสำคัญของความเป็นครูเชิงพลวัต

ศิริวรรณ ชุมกว้าง (2563, หน้า 15) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความเป็นครูเชิงพลวัตว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากบริบททางสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ครูต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การเป็นครูที่มีลักษณะเชิงพลวัต จะช่วยให้สามารถรับมือกับความท้าทายใหม่ๆ ในวิชาชีพและสามารถพัฒนาผู้เรียน ให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุรศักดิ์ แสงแสงธรรม (2564, หน้า 8) ได้อธิบายว่า ความเป็นครูเชิงพลวัตมีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัล เพราะการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันไม่สามารถยึดติดกับรูปแบบเดิมได้อีกต่อไป ครูต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการสอนได้อย่างเหมาะสม วิชาชีพครูเชิงพลวัตจึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2565, หน้า 21) ชี้ให้เห็นความสำคัญของความเป็นครูเชิงพลวัตว่าเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ครูที่มีแนวคิดเชิงพลวัตจะกล้าทดลองใช้วิธีการสอนแบบใหม่ ๆ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับครูคนอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระยะยาว

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2567, หน้า 18) ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของความเป็นครูเชิงพลวัตในฐานะที่เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ในยุคที่โลกเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอน ครูที่มีแนวคิดเชิงพลวัตจะสามารถเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนรับมือกับความท้าทายในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ความคิด

สร้างสรรค์และความสามารถในการปรับตัว ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และการทำงานในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

สรุปความสำคัญของความเป็นครูเชิงพลวัตได้ว่าเป็นครูเชิงพลวัตมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถปรับตัวและรับมือกับความท้าทายในวิชาชีพ ตลอดจนบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา และการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในโลกยุคดิจิทัล ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

2.3 แนวคิดของความเป็นครูเชิงพลวัต

ศิริวรรณ ชุมกว้าง (2563, หน้า 15) ได้นำเสนอแนวคิดที่ว่าความเป็นครูเชิงพลวัตเป็นการมองวิชาชีพครูในลักษณะที่มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ครูต้องเป็นผู้ที่พร้อมปรับตัวและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แนวคิดนี้มองว่าครูไม่ใช่เพียงผู้ถ่ายทอดความรู้ แต่เป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ (learning designer) ที่ต้องประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการสอนที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

สุรศักดิ์ แสงแสงธรรม (2564, หน้า 8) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นครูเชิงพลวัตว่าเป็นการเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากการสอนแบบเดิมที่เน้นการถ่ายทอดความรู้ มาสู่การเป็นครูที่มีความยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ แนวคิดนี้เชื่อว่าครูต้องเป็นทั้งผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (facilitator) ผู้สร้างแรงบันดาลใจ (inspirator) และผู้ชี้แนะ (coach) ที่คอยสนับสนุนให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังเน้นให้ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2565, หน้า 21) นำเสนอแนวคิดที่ว่าความเป็นครูเชิงพลวัตประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ความเป็นนักคิดเชิงนวัตกรรม (innovative thinking) ที่สามารถสร้างสรรค์วิธีการสอนใหม่ ๆ 2) ความเป็น

นักเทคโนโลยีการศึกษา (educational technologist) ที่สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน 3) ความเป็นนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (classroom action researcher) ที่สามารถนำผลการวิจัยมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และ 4) ความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (change agent) ที่สามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษา แนวคิดนี้เน้นว่าครูต้องเป็นผู้ที่พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและสามารถนำพาผู้เรียนให้ก้าวทันโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2567, หน้า 18) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นครูเชิงพลวัตว่าเป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง (continuous professional development) กับแนวคิดการปรับตัวในยุคพลิกผัน (adaptation in disruptive era) ซึ่งเน้นการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในหมู่ครู การพัฒนาทักษะใหม่ที่จำเป็น (upskill) และการเพิ่มเติมทักษะ (reskill) เพื่อให้สามารถรับมือกับความท้าทายในอนาคต นอกจากนี้ ยังเสนอแนวคิดเรื่อง “ครูนวัตกรรม” (teacher innovator) ที่ไม่เพียงแต่ใช้นวัตกรรมการสอนที่มีอยู่ แต่ยังสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

สรุปแนวคิดของความเป็นครูเชิงพลวัตได้ว่าแนวคิดความเป็นครูเชิงพลวัตเป็นการมองวิชาชีพครูในลักษณะที่ไม่หยุดนิ่ง แต่มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตามบริบททางสังคมและเทคโนโลยี โดยเน้นการปรับเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ ผู้อำนวยการความสะดก ผู้สร้างแรงบันดาลใจ และผู้ชี้แนะ ครูในแนวคิดนี้ต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ ความเป็นนักคิดเชิงนวัตกรรม ความเป็นนักเทคโนโลยีการศึกษา ความเป็นนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ ยังต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง การปรับตัวในยุคพลิกผัน และการเป็นครูนวัตกรรมที่สามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และอนาคต

2.3 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของความเป็นครูเชิงพลวัต

ตาราง 14 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของความเป็นครูเชิงพลวัต

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ความเป็นครูเชิงพลวัต หมายถึง ครูที่มีลักษณะของการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง และพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามบริบททางสังคม เทคโนโลยีและความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป โดยครูต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ผู้ออกแบบการเรียนรู้ และผู้ให้คำปรึกษา มีการพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ อย่างสม่ำเสมอ สามารถ	ความเป็นครูเชิงพลวัตมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถปรับตัวและรับมือกับความท้าทายในวิชาชีพ ตลอดจนบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนา	แนวคิดความเป็นครูเชิงพลวัต เป็นการมองวิชาชีพครูในลักษณะที่ไม่หยุดนิ่ง แต่มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตามบริบททางสังคมและเทคโนโลยี โดยเน้นการปรับเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ ผู้อำนวยความสะดวก ผู้สร้างแรงบันดาลใจ และผู้ชี้แนะครูในแนวคิดนี้ต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญคือ ความเป็นนักคิดเชิงนวัตกรรม ความเป็นนัก	การปฏิบัติงานในวิชาชีพครูที่มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามบริบทและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป โดยครูมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้ให้คำปรึกษาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอทั้งด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา ทักษะการ	1. การปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้อำนวยความสะดวก และผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามบริบท 2. การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้านเนื้อหาวิชา ทักษะการจัดการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ 3. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบท

ตาราง 14 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
บูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	นวัตกรรมทางการศึกษาและการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในโลกยุคดิจิทัล ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว	เทคโนโลยีการศึกษา ความเป็นนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ ยังต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง การปรับตัวในยุคพลิกผัน และการเป็นครูนวัตกรรมที่สามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และอนาคต	จัดการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีความเป็นนักวิจัยที่สามารถพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้บนฐานของข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	4. การวิจัยและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้บนฐานข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ 5. การส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ด้วยกิจกรรมและการสื่อสารที่เน้นความยั่งยืนและประสิทธิภาพ

3. การมีศรัทธาต่อวิชาชีพอคร

3.1 ความหมายของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพอคร

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2561, หน้า 1) กล่าวว่า ความรักและความศรัทธาในวิชาชีพอครจะเป็นรากฐานที่จะช่วยให้การประกอบอาชีพอครเป็นไปได้ด้วยดี มีความสุขและก่อให้เกิดประโยชน์ให้กับผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย นอกจากนี้ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์แล้ว ยังจะต้องมีแรงบันดาลใจ ความรักและความศรัทธาในวิชาชีพอครอีกด้วย

รักษิต สุทธิพงษ์ (2563, หน้า 4) กล่าวว่า จิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครูเกี่ยวข้องกับการมีศรัทธาต่อวิชาชีพอคร ซึ่งหมายถึงความเชื่อมั่น ยึดมั่น และเห็นคุณค่าของวิชาชีพอคร อันนำไปสู่การอุทิศตนในการพัฒนาผู้เรียนด้วยความรักและความเมตตา

กัญกร เอี่ยมพญา, นิวัตต์ น้อยมณี, อภิชาติ อนุกุลเวช และดาวประกาย ระโส (2564, หน้า 401) กล่าวถึงจิตวิญญาณครูในศตวรรษที่ 21 ว่าความศรัทธาในวิชาชีพอครเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นครู อันประกอบด้วยความรักและเชื่อมั่นในอาชีพอคร ซึ่งทำให้เป็นบุคคลที่ทุ่มเท เสียสละ มุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง วิชาชีพอครและพัฒนาผู้เรียน

อนุสรณ์ จันทรประทักษ์ และ จันทรเพ็ญ ภูโสภา (2563, หน้า 546) กล่าวถึงการเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นครูด้านความรักและศรัทธาในวิชาชีพอครว่า เป็นความเชื่อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นครูและองค์การวิชาชีพอครที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม ซึ่งนำไปสู่การประพฤติตนที่เหมาะสม ปกป้องเกียรติภูมิของครูและองค์การวิชาชีพ

มนตรี หลินภู (2566, หน้า 3) อธิบายว่า ศรัทธาในวิชาชีพอครเป็นการผสมผสานระหว่างความเชื่อมั่นและความรักในวิชาชีพอคร การเห็นคุณค่าของการเป็นครู และความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ครูอย่างเต็มความสามารถ โดยเฉพาะการบ่มเพาะความรักและศรัทธานี้เป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาจิตวิญญาณความเป็นครู

สรุปความหมายการมีศรัทธาต่อวิชาชีพอครได้ว่า การมีศรัทธาต่อวิชาชีพอคร หมายถึง ความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพอคร ที่เป็นพลังขับเคลื่อนให้ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความทุ่มเท เสียสละ และมุ่งมั่นพัฒนาทั้งตนเอง วิชาชีพอคร

และผู้เรียน โดยการมีศรัทธาในวิชาชีพครูมี 3 ระดับคือ ศรัทธาต่อตนเองในฐานะครู ศรัทธาต่ออาชีพครูโดยเห็นคุณค่าและรักษาเกียรติศักดิ์ศรีของความเป็นครู และศรัทธาต่อองค์การวิชาชีพครูที่แสดงออกผ่านการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูจะช่วยให้ครูมีความสุขในการทำงาน สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม

3.2 ความสำคัญของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู

รักษิต สุทธิพงษ์ (2563, หน้า 45) ได้อธิบายความสำคัญของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูว่า เป็นรากฐานสำคัญของจิตวิญญาณและอุดมการณ์ ความเป็นครู ครูที่มีศรัทธาต่อวิชาชีพจะมีความมุ่งมั่น ทุ่มเทในการพัฒนาตนเอง และวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ศรัทธาเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้ครูอดทนต่อความยากลำบากและความท้าทายในวิชาชีพ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

อนุสรณ์ จันทรประทักษ์ และ จันทรเพ็ญ ภูโสภา (2563, หน้า 547) กล่าวถึง ความสำคัญของการมีศรัทธาในวิชาชีพครูว่า เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญของความเป็นครู ครูที่มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครูจะประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความรับผิดชอบ อุทิศตนเพื่อส่วนรวม และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแรงขับเคลื่อนที่ส่งเสริมให้ครูปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

กัญกร เอี่ยมพญา, นิวัตต์ น้อยมณี, อภิชาติ อนุกุลเวช และดาวประกาย ระโส (2564, หน้า 402) ได้กล่าวถึงความสำคัญของศรัทธาต่อวิชาชีพครูว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของจิตวิญญาณครูในศตวรรษที่ 21 ผู้ที่มีศรัทธาในวิชาชีพจะประกอบวิชาชีพด้วยความภาคภูมิใจ มีความสุขในการทำงาน สามารถปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสม ความศรัทธาในวิชาชีพครูยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนการสอนและสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ในวิชาชีพ

มนตรี หลินภู (2566, หน้า 68) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูว่า ศรัทธาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาจิตวิญญาณ ความเป็นครู ความศรัทธาช่วยให้ครูมีความเข้าใจและเมตตาต่อผู้เรียน มีความอดทน และเสียสละในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน นอกจากนี้ ศรัทธายังเป็นแรงผลักดันให้ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แสวงหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

สรุปความสำคัญของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูได้ว่าการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประกอบวิชาชีพครู โดยเป็นรากฐานของจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู เป็นพลังขับเคลื่อนที่ทำให้ครูมีความมุ่งมั่น ทุ่เม่ เสี่ยงสละในการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียน ศรัทธาในวิชาชีพช่วยให้ครูประกอบวิชาชีพด้วยความภาคภูมิใจ มีความสุขในการทำงาน สามารถอดทนต่อความยากลำบากและความท้าทายต่างๆ ในวิชาชีพได้ นอกจากนี้ ศรัทธาในวิชาชีพครูยังส่งเสริมให้ครูประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แสวงหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและการยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับในสังคม โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ศรัทธาในวิชาชีพครูยิ่งทวีความสำคัญในการหล่อเลี้ยงให้ครูสามารถปรับตัว เรียนรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

3.3 แนวคิดของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู

รักษิต สุทธิพงษ์ (2563, หน้า 52) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูว่า เป็นลักษณะของความเชื่อมั่นที่มีพื้นฐานมาจากเหตุผลและปัญญา ไม่ใช่เพียงความรู้สึกเชื่อโดยไร้เหตุผล โดยแนวคิดนี้เน้นว่าศรัทธาที่แท้จริงต่อวิชาชีพครูประกอบด้วยความเชื่อมั่น 3 ประการ ได้แก่ 1) มั่นใจว่าการเป็นครูเป็นไปได้อย่างเหมาะสมกับตน 2) มั่นใจว่าวิชาชีพครูมีคุณค่าและความสำคัญต่อสังคม 3) มั่นใจว่าสามารถพิสูจน์คุณค่าของวิชาชีพครูให้เป็นที่ประจักษ์ได้ด้วยการปฏิบัติตนและพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

อนุสรณ์ จันทรประทักษ์ และ จันทรเพ็ญ ภูโสภา (2563, หน้า 549) นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูว่า เป็นการบูรณาการระหว่างความรักและความศรัทธาที่มีต่อวิชาชีพ โดยเสนอองค์ประกอบสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเชื่อมั่น ชื่นชม และภาคภูมิใจในความเป็นครู 2) ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู และ 3) ด้านการปกป้องเกียรติภูมิของครูและองค์กรวิชาชีพ

โดยแนวคิดนี้เน้นการส่งเสริมให้ครูแสดงออกถึงศรัทธาผ่านการประพาดิตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

กัญกร เอี่ยมพญา, นิวัตต์ น้อยมณี, อภิชาติ อนุกุลเวชและดาวประกาย ระโส (2564, หน้า 404) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิญญาณครูในศตวรรษที่ 21 โดยอธิบายว่าการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูเป็นองค์ประกอบสำคัญของจิตวิญญาณความเป็นครู แนวคิดนี้เน้นการพัฒนาศรัทธาผ่านกระบวนการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ การสร้างความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครู และการส่งเสริมประสบการณ์เชิงบวกในการประกอบวิชาชีพ นอกจากนี้ ยังเสนอว่าครูในศตวรรษที่ 21 ต้องมีการบูรณาการศรัทธาในวิชาชีพเข้ากับความสามารถในการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้

สรุปแนวคิดของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูได้ว่าการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูเป็นความเชื่อมั่นที่มีพื้นฐานมาจากเหตุผลและปัญญา ไม่ใช่เพียงความรู้สึกเชื่อโดยปราศจากการไตร่ตรอง เป็นการบูรณาการระหว่างความรักและความศรัทธาที่มีต่อวิชาชีพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของจิตวิญญาณความเป็นครู โดยศรัทธาที่แท้จริงประกอบด้วยความเชื่อมั่นว่าตนเองเหมาะสมกับวิชาชีพครู เชื่อมั่นในคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครูต่อสังคม และเชื่อมั่นว่าสามารถพิสูจน์คุณค่าของวิชาชีพครูให้เป็นที่ประจักษ์ได้ การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูแสดงออกผ่านการเชื่อมั่น ชื่นชม และภาคภูมิใจในความเป็นครู การเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู และการปกป้องเกียรติภูมิของครูและองค์กรวิชาชีพ โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูต้องบูรณาการเข้ากับความสามารถในการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ การพัฒนาศรัทธาต้องผ่านกระบวนการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ การสร้างความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครู และการส่งเสริมประสบการณ์เชิงบวกในการประกอบวิชาชีพ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ช่วยให้ครูประพาดิตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

3.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู

ตาราง 15 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของการมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพครูที่เป็นพลังขับเคลื่อนให้ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความทุ่มเท เสียสละ และมุ่งมั่น พัฒนาทั้งตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียน โดยการมีศรัทธาในวิชาชีพครูมี 3 ระดับคือ ศรัทธาต่อตนเองในฐานะครู ศรัทธาต่ออาชีพครูโดยเห็นคุณค่า และรักษาเกียรติศักดิ์ศรีของความเป็นครู	การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประกอบวิชาชีพครู โดยเป็นรากฐานของ จิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู เป็นพลังขับเคลื่อนที่ทำให้ครูมีความมุ่งมั่น ทุ่มเท เสียสละในการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียน ศรัทธาในวิชาชีพช่วยให้ครูประกอบวิชาชีพด้วยความภาคภูมิใจ มีความสุขในการทำงาน สามารถอดทนต่อความยากลำบากและ	การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู เป็นความเชื่อมั่นที่มีพื้นฐานมาจากเหตุผลและปัญญา ไม่ใช่เพียงความรู้สึกเชื่อ โดยปราศจากการไตร่ตรอง เป็นการบูรณาการระหว่างความรักและความศรัทธาที่มีต่อวิชาชีพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของ จิตวิญญาณความเป็นครู โดยศรัทธาที่แท้จริง ประกอบด้วยความเชื่อมั่นว่าตนเองเหมาะสมกับวิชาชีพครู เชื่อมั่นในคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครู	การแสดงออกถึงความเชื่อมั่น ความรักและความภาคภูมิใจในวิชาชีพครู อย่างมีเหตุผลและปัญญา ซึ่งประกอบด้วยการตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครู ต่อสังคม การเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ในการปฏิบัติหน้าที่ครู และการยึดมั่นในมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้มีศรัทธาต่อวิชาชีพครูจะแสดงออกผ่านการปฏิบัติ	1. แสดงความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพครู ผ่านการสื่อสารที่ชัดเจน และสร้างแรงบันดาลใจ 2. ตระหนักในคุณค่า และเห็นความสำคัญของวิชาชีพครูต่อสังคม 3. การยึดมั่นในมาตรฐาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ พร้อมสื่อสารหลักการและจรรยาบรรณได้อย่างชัดเจน 4. ความทุ่มเท เสียสละ และมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียน

ตาราง 15 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
และศรัทธาขององค์กร วิชาชีพครูที่แสดงออก ผ่านการปฏิบัติตาม มาตรฐานและ จรรยาบรรณวิชาชีพ การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู จะช่วยให้ครูมีความสุข ในการทำงาน สามารถ พัฒนาผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และเป็น แบบอย่างที่ดีให้กับสังคม	ความท้าทายต่าง ๆ ในวิชาชีพได้ นอกจากนี้ ศรัทธาในวิชาชีพครูยัง ส่งเสริมให้ครูประพฤติตน เป็นแบบอย่างที่ดี ปฏิบัติ ตามมาตรฐานและ จรรยาบรรณวิชาชีพ มีการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง แสวงหา ความรู้และนวัตกรรม ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนา การจัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อ คุณภาพการศึกษาและ การยกระดับวิชาชีพครู	ต่อสังคม และเชื่อมั่นว่า สามารถพิสูจน์คุณค่า ของวิชาชีพครูให้เป็น ประจักษ์ได้ การมีศรัทธาต่อ วิชาชีพครูแสดงออก ผ่านการเชื่อมั่น ชื่นชมและ ภาคภูมิใจในความเป็นครู การเป็นสมาชิกที่ดีของ องค์กรวิชาชีพครู และการ ปกป้องเกียรติภูมิของครูและ องค์กรวิชาชีพ โดยเฉพาะใน ศตวรรษที่ 21 การมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครูต้องบูรณาการ เข้ากับความสามารในการ ปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลง	หน้าที่ด้วยความทุ่มเท เสียสละ และมุ่งมั่นในการ พัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีส่วนร่วมในกิจกรรม พัฒนาวิชาชีพครู เผยแพร่ และปกป้องเกียรติภูมิ ของวิชาชีพครู อีกทั้ง ยังบูรณาการความรู้และ ทักษะในการจัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่าง มีประสิทธิภาพและเป็น แบบอย่างที่ดีให้กับสังคม	อย่างต่อเนื่อง รวมถึง ถ่ายทอดและแบ่งปัน แรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น 5. การมีส่วนร่วมใน กิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู เผยแพร่ ปกป้องเกียรติภูมิ ของวิชาชีพ และบูรณาการ ความรู้ในการจัดการ เรียนรู้ที่สอดคล้องยุคสมัย เพื่อเป็นแบบอย่าง การสื่อสารที่ดีในสังคม

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
	ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทรัพยากรในวิชาชีพครูยิ่งทวีความสำคัญในการหล่อเลี้ยงให้ครูสามารถปรับตัวเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	และการพัฒนานวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ การพัฒนา ทรัพยากรต้องผ่านกระบวนการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ การสร้างความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครู และการส่งเสริมประสบการณ์เชิงบวกในการประกอบวิชาชีพ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ช่วยให้ครูประพฤติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง		

4. คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

4.1 ความหมายของคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ

วิชาชีพครู

กัลยาณี สุธสมบัติ (2550, หน้า 13) กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง กรอบหรือแนวทางในการประพฤติปฏิบัติที่พึงามของการประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ หรือรูปแบบในการดำรงตนของคนในกลุ่ม สังคม หมู่คณะ หรือองค์กรต่าง ๆ ซึ่งนอกเหนือจากการแสดงออกในแนวทางที่ถูกตองที่สังคมยอมรับแล้ว การมีจิตสำนึกที่ดี มีจิตใจงาม มีความเมตตา โอบอ้อมอารี ซื่อสัตย์สุจริต เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้ประกอบลัมมาอาชีพ หรือการดำรงตนที่จะส่งผลต่อชื่อเสียง เกียรติยศ และความมีคุณธรรมของแต่ละบุคคล หรือผู้ประกอบการหรือกลุ่มสังคมนั้น ๆ ที่สามารถจะมองเห็นเป็นรูปธรรมได้

อดิศร ก่อนคำ (2551, หน้า 27) จรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง ประมวลพฤติกรรมที่กำหนดลักษณะมาตรฐานการกระทำของครู อันจะทำให้วิชาชีพครูก้าวหน้าอย่างถาวร โดยที่ครูจะต้องดำเนินการเรียนการสอนโดยการยึด จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ต่อผู้เรียน และต่อตนเอง ในการทำหน้าที่ของครูให้สมบูรณ์

พญธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2556, หน้า 18) จรรยาบรรณวิชาชีพครู คือ กฎแห่งความประพฤติสำหรับสมาชิกวิชาชีพครู ซึ่งองค์กรวิชาชีพครูเป็นผู้กำหนด และสมาชิกในวิชาชีพทุกคนต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด หากมีการละเมิด จะมีการลงโทษ จรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง กฎแห่งความประพฤติที่องค์กรวิชาชีพครูกำหนดขึ้น ให้ครูประพฤติปฏิบัติตามในแนวทางที่ถูกตอง เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิกครู

สรุปความหมายคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง กรอบแนวทาง การประพฤติปฏิบัติที่พึงามที่องค์กรวิชาชีพครูกำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานความประพฤติ และข้อพึงปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู เพื่อเป็นแนวทางให้สมาชิกในวิชาชีพปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสม นำไปสู่การรักษาเกียรติ ศักดิ์ศรี และผดุงความเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งไม่เพียงแคเป็นกฎระเบียบที่ต้องปฏิบัติตามเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการมีจิตสำนึกที่ดี มีจิตวิญญาณความเป็นครู และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาชีพครู อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ช่วยปกป้องการปฏิบัติงานของสมาชิก

ในวิชาชีพ ยกย่องคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของวิชาชีพครู และสังคมโดยรวม หากผู้ประกอบการวิชาชีพครูละเมิดจรรยาบรรณ จะต้องได้รับโทษทางวินัย ตามที่องค์กรวิชาชีพกำหนด

4.2 ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ

วิชาชีพครู

พญทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2563, หน้า 18) จรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสำคัญยิ่งต่อวิชาชีพที่มีความเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยเฉพาะวิชาชีพครูซึ่งมีความสำคัญใน 3 ประการหลัก คือ ประการแรก เป็นการปกป้องการปฏิบัติงานของสมาชิกในวิชาชีพให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีคุณภาพ ประการที่สอง ช่วยรักษามาตรฐานวิชาชีพให้มีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับจากสังคม และประการที่สาม ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูให้ก้าวหน้าและมั่นคง เนื่องจากจรรยาบรรณเป็นกรอบควบคุมให้ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบสูงสุด ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียน

ไพรินทร์ ชัดดีพงษ์ และคณะ (2565, หน้า 87) จากการศึกษารวบรวมเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูในบริบทการเปลี่ยนแปลงทางสังคม” พบว่าจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสำคัญยิ่งต่อความอยู่รอดและการพัฒนาของวิชาชีพครูในปัจจุบัน โดยเฉพาะในภาวะที่วิชาชีพครูเผชิญกับความท้าทายจากนวัตกรรมเทคโนโลยีและปัญหาทางสังคมที่ซับซ้อน จรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจที่ทำให้ครูยังคงรักษาหลักการและอุดมการณ์ของวิชาชีพ อีกทั้งยังเป็นกลไกช่วยคุ้มครองนักเรียนให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและเป็นธรรม ป้องกันการละเมิดสิทธิของผู้เรียน และส่งเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม

ชนิษฐา ชูสุข (2566, หน้า 123) คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสำคัญในหลายมิติต่อการพัฒนาการศึกษาในยุคดิจิทัล ประการแรก เป็นหลักในการกำกับกับการปฏิบัติงานของครูให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน ประการที่สอง เป็นแนวทางให้ครูใช้ดุลยพินิจและตัดสินใจอย่างมีหลักการเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายทางจริยธรรมในยุคข้อมูลข่าวสารที่ซับซ้อน ประการที่สาม เป็นเครื่องมือในการสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจจากผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ว่าครูจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบสูงสุด

และประการสุดท้าย เป็นปัจจัยสำคัญในการธำรงรักษาสถานภาพความเป็นวิชาชีพชั้นสูงของวิชาชีพครู ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

สรุปความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ว่า คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาของวิชาชีพครูในฐานะวิชาชีพชั้นสูงอย่างยิ่ง โดยทำหน้าที่เป็นกรอบมาตรฐานที่ปกป้องและรักษาคุณภาพการปฏิบัติงานของครู ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ และการยอมรับจากสังคม รวมถึงเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจที่ช่วยให้ครูรักษาหลักการและอุดมการณ์ของวิชาชีพท่ามกลางความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และสังคมที่ซับซ้อน อีกทั้งยังเป็นกลไกสำคัญในการคุ้มครองผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและเป็นธรรม นอกจากนี้ ในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จรรยาบรรณวิชาชีพครูยังทำหน้าที่เป็นหลักในการกำกับ การปฏิบัติงาน เป็นแนวทางในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่ท้าทาย เป็นเครื่องมือสร้างความเชื่อมั่นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา และเป็นปัจจัยสำคัญในการธำรงรักษาสถานภาพความเป็นวิชาชีพชั้นสูงของครู ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวได้ว่า คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบการศึกษา สังคม และการพัฒนาประเทศในภาพรวม

4.3 แนวคิดของคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

พญธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2563, หน้า 15) กล่าวว่า คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นชุดของหลักการและกรอบพฤติกรรมที่กำกับการปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยมีแนวคิดสำคัญว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่สังคมให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่น จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นกรอบควบคุม จรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นระบบที่มีทั้งกรอบควบคุมพฤติกรรมและแนวทางส่งเสริมการพัฒนาตนเอง ประกอบด้วยมาตรฐานการปฏิบัติตนใน 5 ด้านหลัก ได้แก่ จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม ซึ่งเป็นระบบที่มีการกำกับดูแลผ่านองค์กรวิชาชีพที่ทำหน้าที่ทั้งส่งเสริมและควบคุมการประพฤติปฏิบัติของสมาชิก

สรุปแนวคิดของด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ว่า คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นชุดของหลักการและกรอบพฤติกรรมที่กำกับการปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยมีแนวคิดสำคัญว่า

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่สังคมให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่น จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นกรอบควบคุม จรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นระบบที่มีทั้งกรอบควบคุมพฤติกรรมและแนวทางส่งเสริมการพัฒนาด้านตนเอง ประกอบด้วยมาตรฐานการปฏิบัติตนใน 5 ด้านหลัก ได้แก่ จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม ซึ่งเป็นระบบที่มีการกำกับดูแลผ่านองค์กรวิชาชีพที่ทำหน้าที่ทั้งส่งเสริมและควบคุมการประพฤติปฏิบัติของสมาชิก

4.4 สรุปความหมาย ความสำคัญ แนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ตาราง 16 ตารางสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ของคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุบนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง กรอบแนวทางการประพฤติปฏิบัติที่พึงามที่องค์กรวิชาชีพครูกำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานความประพฤติและข้อพึงปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู เพื่อเป็นแนวทางให้สมาชิกในวิชาชีพปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสมนำไปสู่การรักษาเกียรติศักดิ์ศรี และผลุดความเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นกฎระเบียบที่ต้อง	คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาของวิชาชีพครูในฐานะวิชาชีพชั้นสูงอย่างยิ่ง โดยทำหน้าที่เป็นกรอบมาตรฐานที่ปกป้องและรักษาคุณภาพการปฏิบัติงานของครู ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและการยอมรับจากสังคม รวมถึงเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจที่ช่วยให้ครูรักษาหลักการและอุดมการณ์ของวิชาชีพ	คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นชุดของหลักการและกรอบพฤติกรรมที่กำกับการปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยมีแนวคิดสำคัญว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่สังคมให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่น จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นกรอบควบคุม จรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นระบบที่มีทั้งกรอบควบคุมพฤติกรรมและแนวทางส่งเสริมการ	พฤติกรรมกรรมการแสดงออกและการปฏิบัติตนของครูที่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมและหลักการที่องค์กรวิชาชีพกำหนด ประกอบด้วย การปฏิบัติที่สะท้อนความรับผิดชอบต่อ 5 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านวิชาชีพ ด้านผู้รับบริการ ด้านผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านสังคม โดยครูแสดงออกถึงการยึดมั่นในหลักการและอุดมการณ์ของวิชาชีพ มีจิตวิญญาณความเป็นครู	1. การปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยรักษาวินัยและแสดง ความรับผิดชอบต่อนตนเอง 2. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสูงสุดต่อผู้เรียนและวิชาชีพ 3. ให้บริการทางการศึกษาด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอตรงไปตรงมาและสร้างสรรค์

ตาราง 16 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
ปฏิบัติตามเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการมีจิตสำนึกที่ดี มีจิตวิญญาณความเป็นครู และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาชีพครู อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ช่วยปกป้องการปฏิบัติงานของสมาชิกในวิชาชีพ ยกย่องคุณภาพ การศึกษา และส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของวิชาชีพครูและสังคมโดยรวม หากผู้ประกอบ	ท่ามกลางความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมที่ซับซ้อน อีกทั้งยังเป็นกลไกสำคัญในการคุ้มครองผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและเป็นธรรม นอกจากนี้ ในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จรรยาบรรณวิชาชีพครูยังทำหน้าที่เป็นหลักในการกำกับ การปฏิบัติงานเป็นแนวทางในการตัดสินใจเชิงจริยธรรม	พัฒนาตนเอง ประกอบด้วยมาตรฐาน การปฏิบัติตนใน 5 ด้านหลัก ได้แก่ จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม ซึ่งเป็นระบบที่มีการกำกับดูแลผ่านองค์กรวิชาชีพ ที่ทำหน้าที่ทั้งส่งเสริม และควบคุมการประพฤติปฏิบัติของสมาชิก	รักษาระเบียบวินัย พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบสูงสุดต่อผู้เรียน ให้บริการด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม ใช้วิชาชีพ ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม สร้างความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา และมีส่วนร่วมในการพัฒนา สังคม การส่งเสริมให้วิชาชีพครูได้รับการยอมรับในฐานะ วิชาชีพชั้นสูง และยกระดับคุณภาพการศึกษา อย่างยั่งยืน	4. การสร้างความร่วมมือ และปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมวิชาชีพและผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาโดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างสรรค์และสร้างความสามัคคี 5. การมีส่วนร่วมพัฒนา และยกระดับสังคมและคุณภาพการศึกษา โดยเผยแพร่ ใช้นโยบายในการยกย่องคุณค่าและเกียรติภูมิของวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ตาราง 16 (ต่อ)

ความหมาย	ความสำคัญ	แนวคิด	สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้
วิชาชีพครูละเมิด จรรยาบรรณ จะต้องได้รับ โทษทางวินัยตามที่องค์กร วิชาชีพกำหนด	ที่ท้าทาย เป็นเครื่องมือสร้างความ เชื่อมั่นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทางการศึกษา และเป็นปัจจัยสำคัญ ในการธำรงรักษาสถานภาพ ความเป็นวิชาชีพชั้นสูงของครู ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ จึงกล่าวได้ว่าคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบ การศึกษา สังคม และการพัฒนา ประเทศในภาพรวม			

โรงเรียนมาตรฐานสากล World Class Standard School

1. หลักการและเหตุผลของการจัดโรงเรียนมาตรฐานสากล

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2553, หน้า 3) โครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล ได้เริ่มดำเนินการนำร่องในปีการศึกษา 2553 กับโรงเรียนจำนวน 500 โรงเรียน ทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ด้วยการให้โรงเรียนในโครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และพัฒนาวิธีการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับปฏิญญาว่าด้วยการจัดการศึกษาของ UNESCO ทั้ง 4 ด้าน คือ Learning to Know, Learning to Do, Learning to Live Together, และ Learning to Be รวมถึงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยระบบคุณภาพ ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุคุณภาพตาม มาตรฐานที่กำหนดของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ความเป็นสากล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก มีทักษะความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับเดียวกับมาตรฐานของสากล หรือมาตรฐานของประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูง ความสำเร็จในการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล จะพิจารณาจาก คุณภาพของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายที่แต่ละโรงเรียนกำหนดและทำความเข้าใจกับโครงการเป็นสำคัญสำหรับความสำเร็จด้านการพัฒนา หลักสูตรด้านการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยระบบบริหารคุณภาพถือเป็นความสำเร็จในการดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากลบนพื้นฐานความเชื่อว่า ถ้าโรงเรียนมีหลักสูตร มีกระบวนการจัดการเรียนการสอน และมีระบบการบริหารจัดการที่ดีก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่ดีขึ้นเป็นลำดับ

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2560, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนมาตรฐานสากลว่า เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและศักยภาพความเป็นสากล คือ เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีทักษะในการค้นคว้า แสวงหาความรู้ และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

ธีระ รุญเจริญ (2561, หน้า 42) กล่าวว่า โรงเรียนมาตรฐานสากลเป็นนวัตกรรมการจัดการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำมาใช้เป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีศักยภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล

โดยมีเป้าหมายในการยกระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเท่ามาตรฐานสากล หรือมาตรฐานของประเทศชั้นนำที่มีคุณภาพการศึกษาสูง

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2562, หน้า 35) อธิบายว่า โรงเรียนมาตรฐานสากลมีการพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่เน้นการบูรณาการสาระการเรียนรู้ โดยใช้มาตรฐานสากลเป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้และประเมินผล ตลอดจนการสร้างให้นักเรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการ สื่อสารได้อย่างน้อยสองภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก

จิรวรรณ นาคพัฒน์ (2563, หน้า 76) ได้กล่าวว่า โรงเรียนมาตรฐานสากลเป็นโรงเรียนที่พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen) โดยมีคุณลักษณะสำคัญคือ เป็นเลิศทางวิชาการ สื่อสารอย่างน้อยสองภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2564, หน้า 51) ได้อธิบายว่า โรงเรียนมาตรฐานสากลมีการบริหารจัดการระบบคุณภาพ (Quality System Management) ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เทียบเคียงมาตรฐานสากล มีการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (พ.ศ. 2565, หน้า 3) โรงเรียนมาตรฐานสากล (World Class Standard School) เป็นนวัตกรรมจัดการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำมาใช้เป็น มาตรการเร่งด่วน ในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพเทียบเท่ามาตรฐานของสากล หรือมาตรฐานของประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูง มีความสามารถในการร่วมมือทำงาน และแข่งขันกับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้ประเทศไทยดำรงอยู่ในเวทีระดับนานาชาติได้อย่างรู้เท่าทัน สมศักดิ์ศรี เคียงบ่าเคียงไหล่ ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ได้รับประโยชน์ในสิ่งที่ควรจะได้รับและมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบ สันติ ถ้อยทีถ้อยอาศัย และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (พ.ศ. 2565, หน้า 5) ยังได้กล่าวอีกว่า นอกจากนี้ ปัจจุบันรัฐบาลไทยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่เน้นการใช้ความรู้ สร้างนวัตกรรม การพัฒนาและเสริมสร้าง

ศักยภาพคนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และได้กำหนด วิสัยทัศน์ประเทศไทย 4.0 “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” คนไทย 4.0 เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถสูง เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในศตวรรษที่ 21 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้มุ่งเน้นการเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพคน ให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2564 – 2565) ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนทุกกลุ่มวัยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะที่จำเป็น ของโลกอนาคต สามารถแก้ปัญหาปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวินัย มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และเป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรัก และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มุ่งเน้นกิจกรรม การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อตอบสนอง การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีหลักสูตรการศึกษาที่ยืดหยุ่น ตอบสนองต่อความถนัด และความสนใจของผู้เรียนรายบุคคล จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะแบบผู้เรียน สร้างความรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ แบบถักทอความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ผู้เรียนเข้าด้วยกันด้วยการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถ เข้าใจและเรียนรู้อย่างมีความสุขและพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ขยายผลการดำเนินงานของโครงการ โรงเรียนมาตรฐานสากล เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ให้มี คุณภาพและมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ผู้เรียนได้รับพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเป็นคนไทย 4.0

2. ลักษณะของโรงเรียนมาตรฐานสากล

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (พ.ศ. 2565, หน้า 5) ได้ระบุถึงลักษณะของโรงเรียนมาตรฐานสากลว่า โรงเรียนมาตรฐานสากล หมายถึง โรงเรียนที่มีการพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ ด้วยระบบคุณภาพ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก มีทักษะ ความรู้

ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับเดียวกับมาตรฐานสากลหรือมาตรฐานของประเทศ ชัยนาที่มีคุณภาพการศึกษาสูง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพเยาวชนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ตามปฏิญญาว่าด้วยการจัดการ ศึกษาของ UNESCO ทั้ง 4 ด้าน คือ Learning to Know, Learning to Do, Learning to Live Together, และ Learning to Be

3. การดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากล

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2565, หน้า 5 – 6) ได้ระบุถึงการดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากลไว้ว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากล จะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการพัฒนาหลายมิติ ไปพร้อมกัน โดยจะต้องดำเนินการทั้งระบบ คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ มิใช่เป็นการจัดการศึกษาเพียงบางส่วนของโรงเรียน หรือเพียงจัดเป็นแผนการเรียนมาตรฐานสากล การจัดการศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากลจะต้องมีจุดมุ่งหมายและทิศทางที่ชัดเจน ดังนี้

3.1 เพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนให้เทียบเคียงมาตรฐานสากลหรือมาตรฐานของประเทศ ชัยนาที่มีคุณภาพการศึกษาสูง ได้แก่ประเทศที่ประสบความสำเร็จสูงในการเข้าร่วมโครงการ PISA หรือ TIMSS โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนทางด้านสติปัญญา ความสามารถ และความถนัด มีการจัดการเรียนรู้ ที่เหมาะสมในการเพิ่มพูนศักยภาพของผู้เรียน ส่งเสริมพหุปัญญาของผู้เรียน บนพื้นฐานของความเข้าใจและรู้ใจ มีการใช้กระบวนการคัดกรองในระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้สามารถพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดแห่งศักยภาพ

3.2 เพื่อยกระดับการบริหารจัดการของโรงเรียนให้มีการบริหารด้วยระบบคุณภาพตามเกณฑ์ รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) ทั้งนี้ เพื่อให้การพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน ดำเนินไปตามมาตรฐานสากล หรือมาตรฐานของประเทศชัยนาที่มีคุณภาพการศึกษาสูงทั้งหลาย แต่ในสภาพ ความเป็นจริงการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโรงเรียนมาตรฐานสากลมีความแตกต่างกันทั้งบริบท ศักยภาพ ขนาดโรงเรียน รวมทั้งสภาพแวดล้อมอื่น ๆ

ดังนั้นเพื่อให้การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนเกิดการพัฒนา จึงกำหนดให้มีการบริหาร จัดการด้วยระบบคุณภาพ เป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ระดับโรงเรียน (School Quality Award: ScQA) ระดับที่ 2 การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission Quality Award : OBECQA) ระดับที่ 3 การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ระดับชาติ (Thailand Quality Award : TQA) ทั้งนี้ หวังว่ารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพในแต่ละระดับจะทำให้โรงเรียน เกิดการพัฒนาอย่างมีขั้นตอน สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและบริบทของโรงเรียน

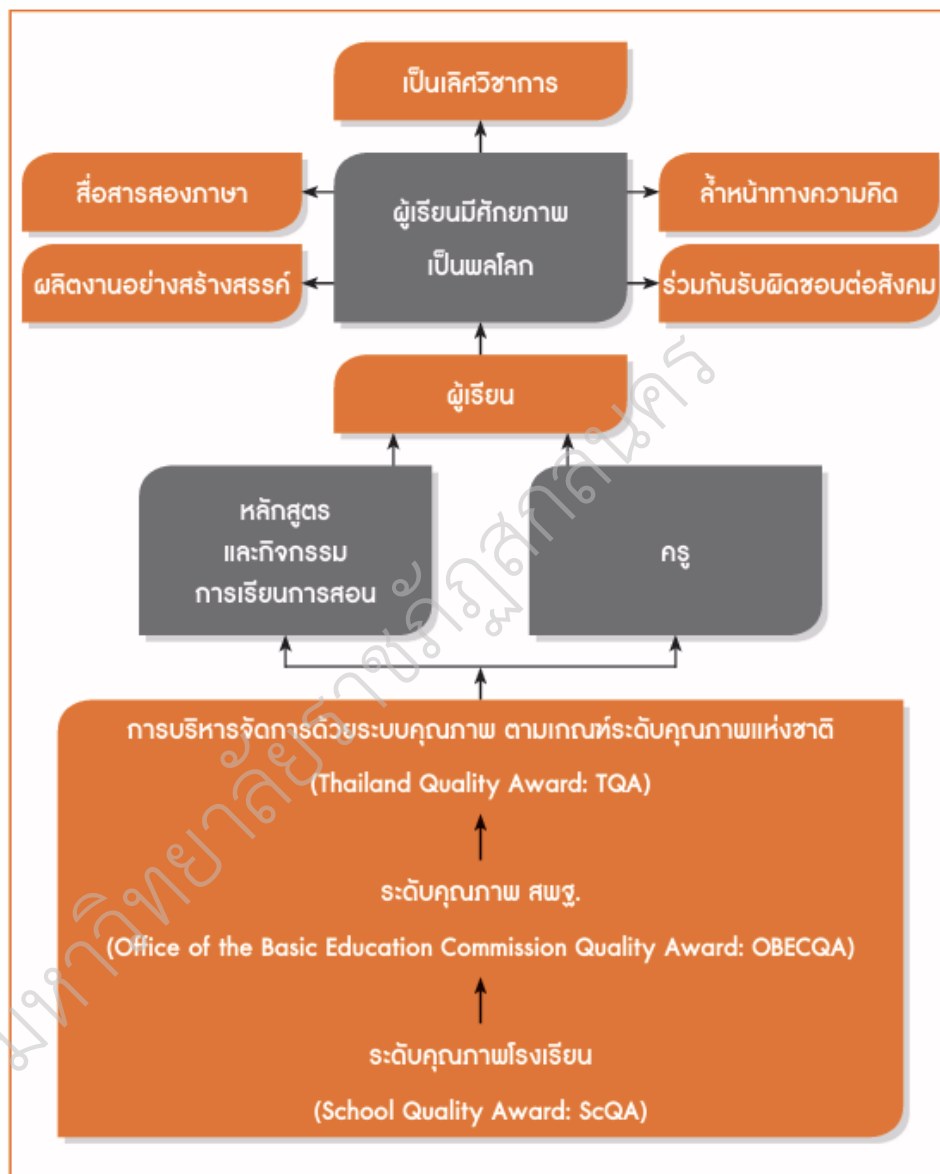
3.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนมาตรฐานสากล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก โดยเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ สื่อสารสองภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก ปัจจุบัน ปี 2565 มีโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลที่ได้รับรางวัลคุณภาพการบริหาร จัดการด้วยระบบคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย โรงเรียนมาตรฐานสากล ที่อยู่ในระดับเกณฑ์รางวัล ScQA จำนวน 706 โรงเรียน และระดับเกณฑ์รางวัล OBECQA จำนวน 403 โรงเรียน

4. ความสำเร็จของโรงเรียนมาตรฐานสากล

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2565, หน้า 6) ได้ระบุถึงความสำเร็จของโรงเรียนมาตรฐานสากลไว้ว่า ความสำเร็จขั้นสุดท้ายของโรงเรียนมาตรฐานสากล คือ คุณภาพของผู้เรียน โรงเรียนที่ได้รับการประเมิน ว่ามีหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการที่ดีเยี่ยม แต่การประเมินคุณภาพของผู้เรียน ยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ก็ไม่ถือว่าโรงเรียนนั้นประสบความสำเร็จในการเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล

ความสำเร็จของโรงเรียนในการดำเนินงานตามโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลจะพิจารณาจากคุณภาพของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายที่แต่ละโรงเรียนกำหนดและทำความเข้าใจกับโครงการเป็นสำคัญ ความสำเร็จด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ โรงเรียนด้วยระบบบริหารคุณภาพ ถือเป็นความสำเร็จในการดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากลบนพื้นฐาน

ความเชื่อว่า ถ้าโรงเรียนมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและมีระบบการบริหารจัดการโรงเรียนที่ดี ก็จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่ดีขึ้นเป็นลำดับ

ภาพประกอบ 2 ความสำเร็จของการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (พ.ศ. 2565, หน้า 8)

จากภาพประกอบ 2 จะเห็นได้ว่า เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จด้านผู้เรียนในการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล มี 5 เป้าหมาย ดังนี้

1. ความเป็นเลิศทางวิชาการ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับสูง เทียบได้ไม่ต่ำกว่านักเรียนของประเทศ ที่มีคุณภาพการศึกษาสูง

2. สื่อสารสองภาษา นักเรียนมีทักษะและความสามารถด้านภาษา อยู่ในระดับสูง เทียบได้ไม่ต่ำกว่านักเรียนของประเทศ ที่มีคุณภาพการศึกษาสูง
3. ล้ำหน้าทางความคิด นักเรียนมีทักษะและความสามารถในการคิดและ ทักษะและความชำนาญในการใช้ ICT ในระดับสูง เทียบได้ไม่ต่ำกว่านักเรียนของประเทศ ที่มีคุณภาพการศึกษาสูง
4. ผลงานอย่างสร้างสรรค์ นักเรียนมีทักษะและความสามารถเกี่ยวกับการ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (Independent Study) และมีศักยภาพ ทักษะ และความสามารถในการผลิตผลงานต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพ เทียบได้ไม่ต่ำกว่านักเรียน ของประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูง
5. ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วิถีชีวิต วัฒนธรรม และลักษณะเฉพาะของชาติต่าง ๆ ในระดับสูง มีความมุ่งมั่นจริงจัง ในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรค มีจิตสาธารณะ มีสำนึกในการบริการสังคม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมอยู่ในระดับสูง เทียบได้ไม่ต่ำกว่านักเรียนของประเทศ ที่มีคุณภาพการศึกษาสูง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึง ความหมายการประเมินความต้องการ จำเป็น ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น ขั้นตอนการประเมิน ความต้องการจำเป็น วิธีการที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็น เชิงสำรวจ ประโยชน์ของการประเมินความต้องการจำเป็น ไว้ในมุมมองที่แตกต่างกัน ออกไป ดังนี้

1. ความหมายของความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวานิช (2558, หน้า 62) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมิน ความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพ ที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมิน สิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินและสิ่งที่เกิดขึ้น จริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูล ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้น

ปลายทางการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็น
การเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

สุทธาวรรณ ภาณุรัตน์ และวลัยพร ศิริภิรมย์ (2560, หน้า 408) ได้ให้
ความหมายไว้ว่า เป็นกระบวนการที่เป็นระบบเพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพ
ที่เป็นอยู่กับสภาพที่มุ่งหวัง โดยเน้นไปที่ความแตกต่างของผลลัพธ์ และนำความแตกต่าง
ดังกล่าวมาจัดเรียงลำดับ และเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไข

สายใจ ชุนประเสริฐ (2563, หน้า 63) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความ
ต้องการจำเป็นเป็นผลต่างระหว่างผลที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันและผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น
ในอนาคต และเมื่อได้ข้อมูลของผลที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันและผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น
ในอนาคต แล้วจึงนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นนั้นเป็นการจัด
เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

พิมพ์ชนก สีหา และสุภาวดี บาลี (2564, หน้า 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า
เป็นกระบวนการที่เป็นระบบเพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพ
ที่มุ่งหวังโดยเน้นไปที่ความแตกต่างของผลลัพธ์ และนำความแตกต่างดังกล่าวมาจัด
เรียงลำดับ และเลือกความต้องการจำเป็นที่ใจความสำคัญมาแก้ไข

ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ (2565, หน้า 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า
ความต้องการจำเป็นเป็นผลต่างระหว่างผลที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันและผลที่ต้องการ
ให้เกิดขึ้นในอนาคต และเมื่อได้ข้อมูลของผลที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน และผลที่ต้องการ
ให้เกิดขึ้นในอนาคต แล้วจึงนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นนั้น
เป็นวิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นการศึกษาผลต่างระหว่าง
ผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เปรียบเทียบกับผลที่คาดหวังให้เกิดขึ้น โดยเป็นการวิเคราะห์
อย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ออกมา เป็นผลต่างระหว่างสภาพจริงกับสภาพที่คาดหวัง
นำมาจัดลำดับ และเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไข

2. ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 29) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนแบบครบวงจรและเป็นกระบวนการที่สำคัญและ
มีประโยชน์ ดังนี้ ผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นข้อมูลที่ สะท้อนสภาพ
บริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การวางแผน

การกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการขององค์กร ป้องกันการสูญเสียทรัพยากร และนำมาช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้มีความชัดเจน มั่นใจได้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรนั้นอย่างแท้จริง นอกจากนี้การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจะเป็นกระบวนการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดกล่าวโดยสรุป การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนและเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาการบริหารขององค์กรเพราะผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพปัจจุบันที่เป็นจริงและนำไปสู่การวางแผนเพื่อพัฒนาให้เกิดผลตามสภาพที่พึงประสงค์ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้

3. ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

สฤมิล ว่องวานิช (2558, หน้า 105) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

1. ระยะแรก เป็นระยะก่อนการประเมิน ประกอบด้วย ขั้นตอนการเตรียมการ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือวิสัยทัศน์ที่ต้องการจะให้เกิด กำหนดกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากผลการประเมินความต้องการจำเป็น กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น และขั้นตอนออกแบบการประเมินเกี่ยวข้องกับการกำหนดนิยามประเภท ขอบข่ายของการประเมินความต้องการจำเป็น การวางแผนการดำเนินงานด้านทรัพยากร ค่าใช้จ่าย และเวลาในการดำเนินงาน
2. ระยะที่สอง เป็นระยะระหว่างการประเมิน มีการกำหนดนิยามประเภท ขอบข่ายของการประเมินความต้องการจำเป็น และการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
3. ระยะที่สาม เป็นระยะหลังการประเมิน มีการนำผลไปใช้ประโยชน์ การเสนอผลหรือ รายงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบกำหนดแนวทางแก้ไข เพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น การดำเนินงานในระยะที่สามซึ่งเกี่ยวกับการนำผลประเมินความต้องการจำเป็นไปใช้ประโยชน์นี้ จะพบว่าการเสนอให้มีการวางแผนการดำเนินงานเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น โดยมีได้มีการดำเนินงานที่หยุดอยู่เพียงขั้นการกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาเท่านั้น แต่ต้องวางแผนว่าจะนำแนวทางที่กำหนดไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ การวิจัยประเมิน

ความต้องการจำเป็นตามแนวคิดใหม่จึงเป็นการดำเนินงานที่ครบขั้นตอนของการวางแผนงานจนถึงขั้นการใช้ประโยชน์สิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการเป็นลำดับแรกในการประเมินความต้องการจำเป็น คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น โดยอธิบายเหตุผลสำคัญที่ต้องทำการวิจัย ผลการวิจัยจะนำไปใช้เพื่อจุดมุ่งหมายใด เพื่อคนกลุ่มใด จากนั้น กำหนดคำถามการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งคำถามจะช่วยในการกำหนดขอบเขตการวิจัยเป็นประเด็นสำคัญ ทั้งจุดมุ่งหมาย รวมถึงคำถามจะนำมาใช้ในการออกแบบกรอบการวิจัย ในการกำหนดกรอบการวิจัย ประเมินความต้องการจำเป็นต้องมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การกำหนดกลุ่ม ผู้เกี่ยวข้อง การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล การกำหนดเครื่องมือเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงาน และการใช้ผลการประเมิน

สุกิมล ว่องวานิช (2558, หน้า 107) ได้กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นโดยทั่วไปมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นอธิบายเหตุผลที่จำเป็นต่อการทำการประเมินความต้องการจำเป็น
2. กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น เนื่องจากความต้องการจำเป็นมีหลายระดับ ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นต้องกำหนดว่าความต้องการจำเป็นนั้นเป็นของผู้รับบริการ ผู้ให้บริการ หรือเป็นทรัพยากรที่ต้องการในทางการศึกษา
3. กำหนดเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่ต้องการประเมิน เช่น ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นต้น
4. ออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 4.1 กำหนดผู้เกี่ยวข้องกับการระบุนการประเมินความต้องการจำเป็น เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องกับการทำงานมีหลายกลุ่ม ในทางการศึกษามีทั้งนักเรียน อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง เป็นต้น
 - 4.2 กำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น วิธีการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายวิธี ผู้ที่รับผิดชอบต้องมีการพิจารณาว่าวิธีการใดที่มีความเหมาะสม ควรนำมาใช้ในการประเมิน โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกได้แก่ ลักษณะของความต้องการจำเป็น กลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูล ระยะเวลา ทรัพยากรที่มีอยู่

4.3 กำหนดผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็น ผู้ให้ข้อมูลเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความต้องการจำเป็นนั้นว่าสำคัญมากต่อการได้ ความต้องการจำเป็นที่ถูกต้องเหมาะสมผู้ที่สร้างหรือจัดหาเครื่องมือต้องทำความเข้าใจว่า ข้อมูลที่ต้องการคือ อะไร การนิยามความหมายของความต้องการจำเป็นส่งผลต่อข้อมูล ที่ต้องการจัดเก็บ

4.4 กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นไม่ได้แตกต่างไปจากการเก็บข้อมูลการวิจัย หรือการประเมินอื่น แต่การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นให้ ความสำคัญกับการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนั้นสถิติหรือเทคนิค ที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเน้นที่การจัดลำดับความสำคัญ

4.5 กำหนดวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น การทำการประเมินความต้องการจำเป็นจะถือว่าสิ้นสุดสมบูรณ์ต่อเมื่อมีการระบุ ความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญที่สุด เทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับจึงนับว่า มีความสำคัญ

4.6 กำหนดแนวทางเพื่อจัดการความต้องการจำเป็น งานในขั้นตอนนี้ คือ การวิเคราะห์หาสาเหตุ/ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความต้องการจำเป็นนั้น ๆ

จากขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นข้างต้นตามแนวคิดของ สุวิมล ว่องวานิช (2558, หน้า 105 – 107) สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

- 1) ระยะก่อนการประเมิน 2) ระยะระหว่างประเมิน และ 3) ระยะหลังการประเมิน และมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กำหนดจุดมุ่งหมาย ของการประเมินความต้องการจำเป็น 2) กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความ ต้องการจำเป็น 3) กำหนดเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่ต้องการประเมิน และ 4) การออกแบบการประเมิน ความต้องการจำเป็น

4. การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวานิช (2558, หน้า 263 – 279) กล่าวว่า การจัดลำดับ ความสำคัญ (priority setting) ของความต้องการจำเป็นเป็น ขั้นตอนสุดท้ายของการระบุ ความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์สาเหตุ และการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ในการ

วิเคราะห์หาสาเหตุและวิธีการแก้ไขต่อไป การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นแต่ละประเด็น จากนั้นนำความต้องการจำเป็นมาจัดลำดับ (sort) ตั้งแต่ความสำคัญมากไปหาน้อย โดยมีวิธีการแนวคิดเบื้องหลังของแต่ละเทคนิควิธีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกัน ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการสำคัญ คือ การให้คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด การเรียงลำดับความสำคัญและการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดียว
ข้อมูลแบบการตอบสนองเดียว ได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ตอบเลือกตอบข้อความในแบบสอบถามเพียงส่วนเดียว โดยอาจถามว่าข้อความนี้มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับใดหรือท่านมีความต้องการจำเป็นด้านนี้มากน้อยเพียงใด เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นตามนิยามการแก้ปัญหา (solution definition) ในกลุ่มเทคนิควิธีการนี้ผู้เขียนนำเสนอการจัดลำดับจำนวน 3 วิธี ดังนี้

1.1 วิธีการจัดเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานสำหรับมาตรแบบกลุ่ม (category scales) วิธีนี้นักวิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุน้ำหนักความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามการรับรู้เป็นรายประเด็นตามมาตรประมาณค่า ผู้ให้ข้อมูลจะให้น้ำหนักความสำคัญกับความต้องการจำเป็นประเด็นต่าง ๆ เท่ากันได้ หากเห็นว่าความต้องการจำเป็นเหล่านั้นมีระดับความสำคัญเท่ากันจากนั้นทำการแจกแจงน้ำหนักความถี่ที่กระจายตามมาตรประมาณค่าของแต่ละข้อรายการแล้วหาค่ามัธยฐานหรือฐานนิยมหรือค่าเฉลี่ย แต่ค่ามัธยฐานจะเป็นค่าสถิติที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่อยู่ในมาตราจัดอันดับในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถเรียงค่าจากมากไปหาน้อยหรือจากน้อยไปหามากตามค่าสถิติที่ได้ในแต่ละข้อรายการ อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ในการจัดลำดับความสำคัญมีความเป็นไปได้สูงที่ความต้องการจำเป็นทุกประเด็นมีค่าเท่ากันซึ่งทำให้ต้องมีการอภิปรายเสริมหรือหาข้อมูลอื่นเสริมว่าความต้องการจำเป็นประเด็นใดมีความสำคัญมากที่สุดนับเป็นจุดอ่อนของวิธีนี้

1.2 วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (magnitude estimation scaling) การจัดความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling – MES) โดยเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งมีหลายด้านว่าด้านใดมีความสำคัญ มากกว่าวิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาดจะมีการกำหนดความสำคัญของแต่ละข้อรายการ

ด้วยคะแนนในเชิงเปรียบเทียบกับคะแนนความสำคัญของข้อความแรก ความต้องการจำเป็นที่ใช้เป็นฐานการอ้างอิง ซึ่งกำหนดโดยการประเมินความต้องการจำเป็นถือว่าเป็นวิธีที่ลดจุดอ่อนของวิธีแรก

1.3 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (paired – weighing procedure) กระบวนการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired – Weighing Procedure – PWP) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นทุกประเด็นเป็นรายคู่ให้ครบทุกคู่ที่เป็นไปได้ วิธีนี้จึงมีจุดเด่นกว่าสองวิธีแรก โดยปกติความต้องการจำเป็นที่ต้องการจัดลำดับความสำคัญไม่ควรเกิน 15 ข้อ หากเกิน 15 ข้อ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสน และไม่สามารถจำรายละเอียดของข้อรายการต่าง ๆ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.4 วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ด (card sort) การจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ดเป็นวิธีการที่ใช้การ์ดเป็นอุปกรณ์ที่ทำให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นมีความสะดวกในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากขึ้น วิธีนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1.4.1 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นเตรียมข้อความที่แสดงความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่ต้องจัดลำดับโดยการพิมพ์ในกระดาษที่เป็นการ์ด จัดทำการ์ดเป็นชุด ตามจำนวนคนที่ทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญ

1.4.2 มอบการ์ดให้กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่จัดเรียงลำดับความสำคัญชี้แจงให้แยกการ์ดออกเป็นกอง ๆ ตามกลุ่มของข้อความที่คิดว่ามีความสำคัญอยู่ในกองเดียวกันจะเป็นกี่กองก็ได้

1.4.3 ระบุระดับความสำคัญในการ์ดแต่ละใบแล้วมอบการ์ดคืน

1.4.4 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นจัดทำการแจกแจงความถี่ของคะแนนของการ์ดแต่ละใบ แล้วสรุปคะแนนเป็นภาพรวมเสนอเป็นผลการประเมินความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

2. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่ รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (dual-response format) มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้ระบุข้อมูลทั้งสองชุด คือระดับของสภาพที่เป็นอยู่จริง และสภาพที่ควรจะเป็น รูปแบบนี้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐาน

แนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้ ดังต่อไปนี้ เป็นวิธีการที่ใช้หลักประเมินความแตกต่างพบว่าเป็นที่นิยมใช้กันมาก เป็นวิธีที่มีรากฐาน มาจากการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้โมเดลความแตกต่าง ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูล แบบการตอบสนองจากผู้จากมาตรวัดที่แสดงระดับความสำคัญ (Importance – I) ของข้อความ นั้นเปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what should be” และ มาตรวัดที่แสดงระดับ ที่ข้อรายการนั้นได้รับการตอบสนองหรือระดับสัมฤทธิ์ผล (Degree of success – D) ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what is” สูตรในการ คำนวณระดับ ความต้องการจำเป็นแต่ละวิธีมีดังนี้

2.1 วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่าง ของค่าเฉลี่ยของ I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า Rank Order of Difference Scores

$$MDF = I - D$$

2.2 วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับ ความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถ บอกค่าต่ำสุด และสูงสุดได้ โดยสร้างดัชนี ชื่อว่า Priority Needs Index (PNI) ซึ่งดัดแปลง มาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพ ที่คาดหวังกับที่เป็นอยู่จริง (mean difference) โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนักความสำคัญของ I

$$PNI = (I - D) \times I$$

2.3 วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) เป็นสูตร ที่ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิมของ นางลักษณ วัชรชัย และสุวิมล ว่องวาณิช ซึ่งเป็นวิธี ที่หาค่าผลต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง (I – D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันเป็นฐาน ในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม

$$PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

PNI_{modified} (Priority Needs Index) หมายถึง ดัชนีอันดับ ความต้องการจำเป็น

I (Important)

หมายถึง ระดับความคาดหวัง

สภาพที่คาดหวัง

D (Degree of Success) หมายถึง ระดับความคาดหวัง

สภาพเป็นจริงในปัจจุบัน

2.4 การวิเคราะห์เมทริกซ์ (matrix analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับการพัฒนา โดยการแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่อง แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่มุ่งหวัง (หรือเรียกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพที่เกิดขึ้นจริงจุดที่ใช้ในการแบ่ง อาจเป็น ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงต่ำที่กำหนดหรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็นจุดตัด (cut – off score)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในการวิเคราะห์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

5. เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ

การใช้วิจัยสำรวจในการระบุความต้องการจำเป็นใช้เพื่อบรรยายลักษณะประชากรที่เป็นภาพรวม และอธิบายสาเหตุที่มีของความต้องการจำเป็น โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

1. การใช้แบบสอบถาม การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการประเมินความต้องการจำเป็นมีข้อดีหลายประการ ประการแรก ผู้ตอบมีความสามารถในการอ่าน เข้าใจความหมายของข้อความ หรือคำถามที่ถาม ประการที่สอง ผู้ตอบมีข้อมูลหรือมีความรู้พอจะตอบคำถามหรือให้ข้อมูลได้ และประการที่สาม ผู้ตอบมีความเต็มใจและตั้งใจที่จะตอบโดยให้ข้อมูลที่จริงอย่างซื่อสัตย์ (Wolf, 1998, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

1.1 ลักษณะของแบบสอบถามประกอบไปด้วย

1.1.1 ข้อความหรือคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ของการวิจัย

1.1.2 มีการวางแผนการสร้างที่เหมาะสมทำให้ได้ข้อมูล

ครบถ้วนสมบูรณ์

1.1.3 สามารถดำเนินการเก็บข้อมูลได้ภายในเวลา

และทรัพยากรที่เหมาะสม

1.2 ประเภทของแบบสอบถามธรรมชาติของข้อมูลที่ต้องการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง หรือ ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น จึงมีการเรียกแบบสอบถามให้มีความเฉพาะเจาะจง 2 แบบ คือ

1.2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่เน้นการเก็บข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง เช่น ข้อมูลภูมิหลังทั่วไป พฤติกรรมการปฏิบัติงาน เป็นต้น

1.2.2 แบบวัดความคิดเห็น (Opinionnaire) เป็นเครื่องมือที่เน้นการเก็บข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น ความรู้สึก หรือทัศนคติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.3 ประเภทของคำถามสอบถาม

1.3.1 คำถามปลายปิด (Close – ended question) หรือคำถามแบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วยข้อความ หรือคำถามและกลุ่มของคำตอบให้ผู้ตอบเลือก โดยจัดเรียงลำดับคำถามตามที่ ผู้วิจัยต้องการทราบ

1.3.2 คำถามปลายเปิด (Open – ended Question) ประกอบด้วยคำถามที่ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบอาจมีความลึกซึ้งกว่าที่ผู้วิจัยคาดไว้ ลักษณะของข้อมูลที่ได้เป็นการแสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นตามการรับรู้ของผู้ตอบที่สำรวจด้วยแบบสอบถามเป็นความต้องการจำเป็นระดับกลุ่มบุคคลหรือระดับองค์กร ผลการประเมินความต้องการจำเป็นที่ได้รับจะนำไปใช้ได้กับการพัฒนาการปฏิบัติงานขององค์กร มากกว่าการพัฒนารายบุคคล สิ่งที่จะต้องพิจารณาในการสร้างแบบสอบถาม คือ ชุดคำถามที่ได้เตรียมไว้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษากับตัวอย่างประชากรที่เป็นตัวแทนของประชากร ซึ่งกำหนดรูปแบบการตอบได้ 2 แบบ คือ

1.3.2.1 รูปแบบการตอบสนองเดียว (Single – response Format) เป็นคำถามที่กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุระดับปัญหา สภาพที่เป็นอยู่ หรือระดับของสิ่งที่ต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง ปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อคำถามให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้คำตอบเพียงชุดเดียว ซึ่งคำตอบที่ได้ คือความต้องการจำเป็น แล้วนำมาจัดเรียงลำดับตามความสำคัญวิธีการจัด เรียงลำดับตามความสำคัญวิธีการ

จัดเรียงลำดับข้อมูลประเภทนี้รู้จักกันดี และนิยมใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มนักประเมิน
รู้จักกันโดยทั่วไปเพราะเป็นวิธีที่เข้าใจได้ง่าย มีความซับซ้อนน้อย เก็บข้อมูลได้ง่าย
มีความสะดวกและรวดเร็วในการบริหารจัดการ แต่มีข้อจำกัดที่วิธีการดังกล่าวใช้กัน
ค่อนข้างมากอาจ ทำให้ไม่ดึงดูดใจผู้ตอบแบบสอบถามได้ (Witkin, 1984 อ้างถึงใน สุวิมล
ว่องวานิช, 2558) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ใช้รูปแบบการตอบสนองเดียว
เป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือวัดความต้องการจำเป็น ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณารูปแบบ
เครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3.2.2 รูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual – response Format)

เป็นคำถามชุดเดียวกัน แต่ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับของการดำเนินงาน
ในสภาพจริง และระดับสภาพที่พึงประสงค์ ปรากฏในแบบสอบถามมีข้อความให้ตอบในรูป
มาตรฐานค่า โดยให้ตอบข้อมูล 2 ชุด ซึ่งพัฒนามาจากชุดคำถาม การตอบสนองเดียว

2. การใช้วิธีการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลแบบเผชิญหน้าระหว่าง
ผู้ทำการประเมินความต้องการจำเป็นกับผู้ให้ข้อมูล สำหรับการประเมินความต้องการ
จำเป็นที่เป็นระบบจะใช้การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ ซึ่งการสัมภาษณ์แบบ
เป็นทางการนั้น สามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการ 3 ลักษณะการสัมภาษณ์แบบมี โครงสร้าง
การสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างระดับกลาง และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

3. การสนทนากลุ่ม (Focus Group) การสนทนากลุ่มเป็นวิธีการ
ที่มีความน่าสนใจ มักใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้
สามารถระบุความต้องการจำเป็นที่ได้จากบุคคลเป้าหมายทั้งกลุ่ม มีประโยชน์ในการเปิด
โอกาส ให้ผู้เข้าร่วมสนทนาแสดงความคิดเห็นเป็นความรู้สึจากสภาพที่เป็นอยู่ได้อย่างเต็มที่
การมีปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มจะช่วยกระตุ้นและส่งเสริมความคิดเห็นของ
ผู้เข้าร่วมสนทนา เพื่อระบุความต้องการจำเป็น วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการ
จำเป็น และการกำหนด ทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

สรุปได้ว่า เครื่องมือการประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจตาม
แนวคิดของสุวิมล ว่องวานิช, 2558) ประกอบด้วย 3 วิธี ดังนี้ 1) การใช้แบบสอบถาม
2) การใช้วิธีการสัมภาษณ์ และ 3) การสนทนากลุ่ม ซึ่งการสร้างเครื่องมือจะต้องมีความ
ชัดเจนในสิ่งมุ่งหวังเพื่อเชื่อมโยงมโนทัศน์ของสิ่งนั้นเป็นข้อมูลหลักฐานที่เป็นรูปธรรม
ต้องพิจารณาเครื่องมือ รูปแบบคำถาม ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะและความเหมาะสม
กับผู้ให้ข้อมูล

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

1. ประวัติความเป็นมา

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา และได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2553 สืบเนื่องจากที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2553 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 กำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 37 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และมาตรา 8 และมาตรา 33 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของ สภาการศึกษา เมื่อคราวประชุม วันที่ 17 สิงหาคม 2553 ได้ประกาศเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา จำนวน 42 เขต และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 183 เขต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดสกลนครและต่อมาภายหลังได้ย้ายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มาอยู่ใกล้โรงเรียนสกลพัฒนศึกษา ถนนไธยุ ตำบลจันทวน อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ซึ่งมีโรงเรียนในสังกัด 45 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 26 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 10 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 9 โรงเรียน

2. พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ส่งเสริมการจัดการศึกษา ยกย่องคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา พัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนให้เป็นพลโลก สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
3. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ

5. เพิ่มโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความปลอดภัย
ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

6. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาแบบมีส่วนร่วม โดยใช้เครือข่าย
การจัดการศึกษา

3. เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง
มีหลักคิดที่ถูกต้อง และเป็นพลเมืองดีของชาติ

2. ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีความรู้ มีทักษะ
และสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

3. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดำรงชีวิต
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีสมรรถนะตามมาตรฐาน
วิชาชีพเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทนต่อการเปลี่ยนแปลง นำเทคโนโลยีที่ทันสมัย
และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาช่วยในการบริหารและการจัดการเรียนรู้

5. ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงเท่าเทียม
และเสมอภาค และได้รับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้มีความสมดุลด้านทักษะวิชาการ
ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต

6. ผู้เรียนได้รับการดูแลความปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ
รู้เท่าทันสื่อและเทคโนโลยี รวมถึงได้รับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงรุก

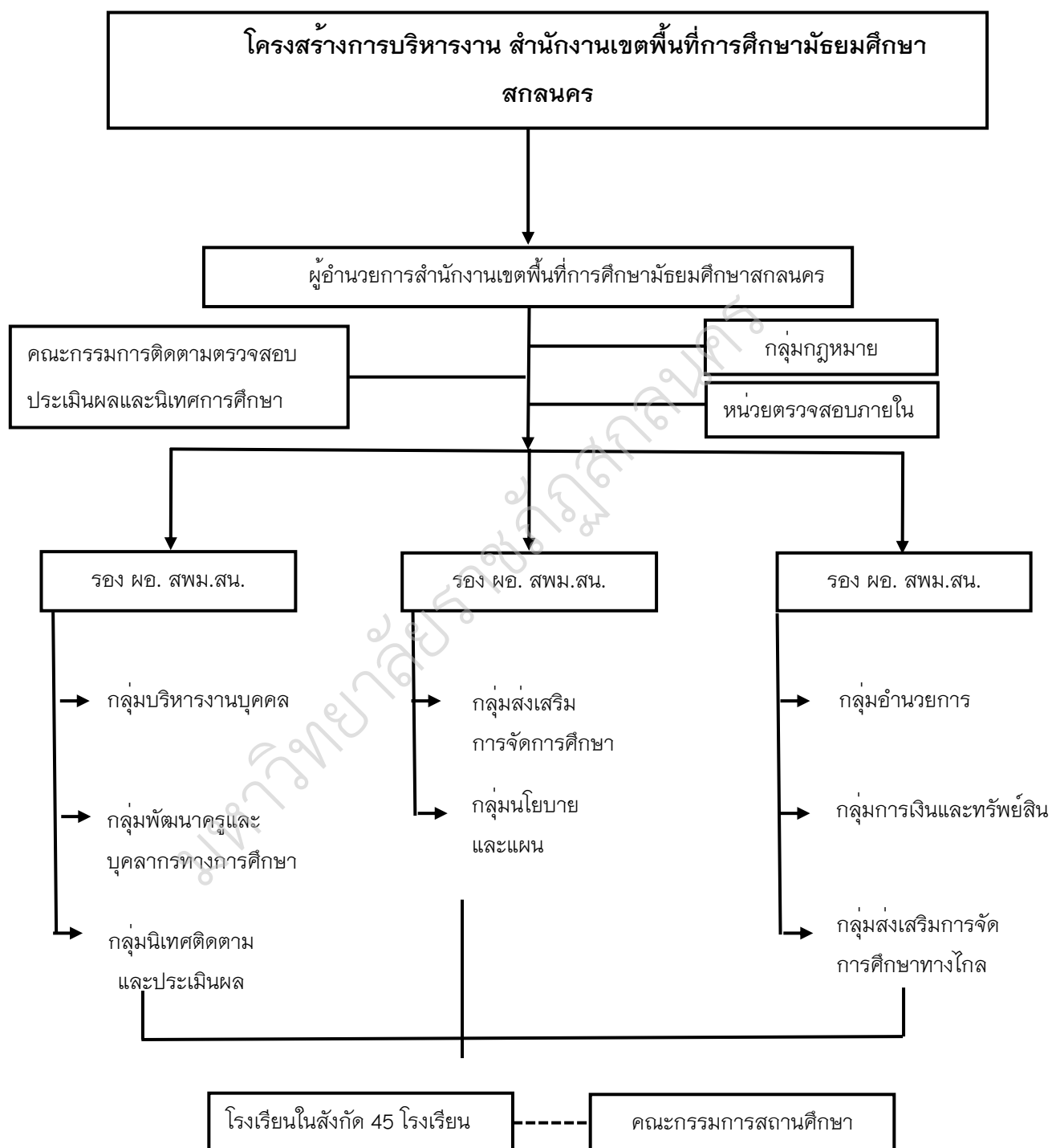
7. สถานศึกษามีคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการบริหารการศึกษา
แบบมีส่วนร่วม โดยใช้เครือข่ายในการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครได้กำหนดวิสัยทัศน์ ดังนี้
“ผู้เรียนเป็นพลโลกในศตวรรษที่ 21 มีภูมิรู้ คุณธรรม”

โครงสร้างการบริหารงาน

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างการบริหารงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร (2565, หน้า 1)

5. อำนาจหน้าที่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวง มาตรา 37 แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการ กระทรวง ศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2546 กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนา การศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงาน ข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงาน ดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษา และพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่มีรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา
9. ดำเนินการประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

10. ประสาน ส่งเสริม การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา

11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไประหว่างองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทน กระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้มอบหมาย

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560 และฉบับที่ 2 ประกาศ ณ วันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2561 ให้แบ่งส่วนราชการภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วน ราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566 ไว้ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มนโยบายและแผน
3. กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
5. กลุ่มบริหารงานบุคคล
6. กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
7. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
8. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
9. หน่วยตรวจสอบภายใน
10. กลุ่มกฎหมายและคดี

6. โรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร

ตาราง 17 ข้อมูลโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร

ที่	โรงเรียน	อำเภอ	ขนาด	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน ภาษาที่สอง	รวม
1	โพธิ์แสนวิทยา	กุสุมาลย์	กลาง	2	5	7
2	คำเพิ่มพิทยา	ภูพาน	กลาง	2	5	7
3	หนองหลวงศึกษา	สว่างแดนดิน	กลาง	2	5	7
4	ท่าแร่ศึกษา	เมือง	กลาง	2	3	5
5	มัธยมวาริชภูมิ	วาริชภูมิ	ใหญ่	4	12	16
6	เจริญศิลป์ศึกษา (โพธิ์คำอนุสรณ์)	เจริญศิลป์	ใหญ่	3	5	8
7	พรรณาวุฒาจารย์	พรรณานิคม	ใหญ่	4	8	12
8	กุสุมาลย์วิทยาคม	กุสุมาลย์	ใหญ่	4	8	12
9	คำตากลา ราชประชาสงเคราะห์	คำตากลา	ใหญ่	4	9	13
10	กุดบากพัฒนาศึกษา	กุดบาก	ใหญ่	4	10	14
11	ร่มเกล้า	โคกศรีสุพรรณ	ใหญ่	4	12	16
12	เต่างอยพัฒนศึกษา	เต่างอย	ใหญ่	3	6	9
13	โพนงามศึกษา	อากาศอำนวย	ใหญ่	4	7	11
14	สกลราชวิทยานุกูล	เมือง	ใหญ่พิเศษ	5	31	36
15	ธาตุนารายณ์วิทยา	เมือง	ใหญ่พิเศษ	5	28	33
16	สกลนครพัฒนศึกษา	เมือง	ใหญ่พิเศษ	5	11	16
17	สว่างแดนดิน	สว่างแดนดิน	ใหญ่พิเศษ	5	19	24
18	เตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	สว่างแดนดิน	ใหญ่พิเศษ	5	25	30
19	พังโคนวิทยาคม	พังโคน	ใหญ่พิเศษ	5	16	21
20	บ้านม่วงพิทยาคม	บ้านม่วง	ใหญ่พิเศษ	5	13	18

ตาราง 17 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	อำเภอ	ขนาด	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน ภาษาที่สอง	รวม
21	มัธยมวานรนิวาส	วานรนิวาส	ใหญ่พิเศษ	5	16	21
22	อากาศอำนวยศึกษา	อากาศอำนวย	ใหญ่พิเศษ	5	17	22
รวม				87	271	358

สรุปได้ว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร คือ หน่วยงานของทางราชการที่จัดตั้งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการกำหนด ขอบเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาภายในจังหวัดสกลนคร มีโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 45 โรงเรียน เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลทั้งหมด 22 โรงเรียน มีวิสัยทัศน์คือ “ผู้เรียนเป็นพลโลกในศตวรรษที่ 21 มีภูมิรู้ คุณคุณธรรม” มุ่งเน้นส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนและบุคลากร สนับสนุนความเสมอภาคและความปลอดภัยทางการศึกษา และบริหารแบบมีส่วนร่วม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

นภาพร ศรีสุข (2558, หน้า 9 – 11) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้รวมทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ความรู้ทางวิชาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เทคนิคและวิธีการสอน การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อและเทคโนโลยี และองค์ประกอบที่ 3 ด้านเจตคติ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ทัศนคติในวิชาชีพ ความใฝ่รู้ ความเอาใจใส่ และการปรับตัว 2) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

อมรรัตน์ วัฒนาร และคณะ (2560, หน้า 34 – 49) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษา ผ่านประสบการณ์แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ผลวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์แบบซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้ (1) ผลการพัฒนาครูตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) (2) ผลการพัฒนาครูตามความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) (3) ผลการสะท้อนการเรียนรู้ของครูโดยภาพรวม พบว่า ครูได้แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบซินเนคติกส์ รวมถึงการนำ ICT ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ และ 2) ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการพัฒนา พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$)

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, หน้า 6 – 8) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนา สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะ พบว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษด้านที่มีความต้องการในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2) ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า มีทั้งหมด 17 แนวทาง แบ่งออกเป็น สมรรถนะด้านความรู้ของครูภาษาอังกฤษ ด้านความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ 6 แนวทาง สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม 6 แนวทาง และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนภาษาอังกฤษ ด้านบุคลิกลักษณะ มีทั้งหมด 5 แนวทาง

อมรรัตน์ ทับทิมทอง (2564, หน้า 98 – 99) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า 1) การสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ 2) การวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า มีทั้งหมด 20 แนวทาง แบ่งออกเป็น ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ 7 แนวทาง ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน 7 แนวทาง และด้านการวัดและประเมินผล 6 แนวทาง

พรณี สิมิ (2566, หน้า 282) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อพัฒนาอาชีพสำหรับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่ออาชีพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และ 11 ตัวชี้วัด คือ (1) ด้านความรู้ 4 ตัวชี้วัด (2) ด้านทักษะ 3 ตัวชี้วัด (3) ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 2 ตัวชี้วัด และ (4) ด้านการบูรณาการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเพื่ออาชีพ 2 ตัวชี้วัด ผลการตรวจสอบยืนยัน พบว่า ทุกองค์ประกอบและตัวชี้วัด มีความเป็นไปได้และความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่ออาชีพ ประกอบด้วย 4 โมดูล คือ (1) ภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการสื่อสารเพื่ออาชีพ (2) การใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย (3) การสร้างความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู และ (4) แนวทางการบูรณาการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเพื่ออาชีพรวม 250 ชั่วโมง ผลการประเมินโปรแกรมโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ด้านความถูกต้องและด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความเป็นไปได้ และด้านความมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Makarova et al. (2021, pp. 144 – 158) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสอนภาษาต่างประเทศแบบมีส่วนร่วม: มาตรฐานความสามารถของครู” ผลวิจัยพบว่า ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศในห้องเรียนแบบเรียนรวมจำเป็นต้องมีความพร้อมทั้งในด้าน

จิตวิทยาและวิธีการสอนอย่างเหมาะสม โดยผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ และทักษะที่ครูควรมี และจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมครูซึ่งสามารถปรับใช้ได้ตามบริบท เพื่อเสริมสร้างความสามารถเฉพาะในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในชั้นเรียนแบบเรียนรวม

Vakaliuk, Tetiana A & Osova, Olha O & Chernysh, Oksana A (2021, p. 77) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของครูสอนภาษาต่างประเทศในอนาคต ผลวิจัยพบว่า เทคโนโลยีได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เป็นวิธีการสำคัญในการสร้างทักษะทางภาษาสำหรับครูสอนภาษาต่างประเทศในอนาคต พบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการศึกษา (การนำเสนอแบบมัลติมีเดีย บริการคลาวด์ บล็อก การเขียนวิดีโอ พอร์ตโฟลิโอ อิเล็กทรอนิกส์ การค้นหาบนเว็บ ฯลฯ) มอบโอกาสทางการสอนที่เป็นเอกลักษณ์ ในการสร้างสมรรถนะทางภาษาสำหรับครูสอนภาษาต่างประเทศในอนาคต ได้แก่ การสร้างเงื่อนไขการทำงานกับเอกสารทางธุรกิจภาษาต่างประเทศ การสร้างแบบจำลองสภาพแวดล้อมเสมือนจริงสำหรับการสื่อสารทางธุรกิจภาษาต่างประเทศ การได้รับข้อมูลทางภาษาและนอกภาษา การสนับสนุนกิจกรรมการพูดทุกประเภท (การอ่าน การพูด การฟัง การเขียน) การนำเสนอและการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาและประเทศต่าง ๆ เป็นต้น งานวิจัยที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เช่น การสร้างพอร์ตโฟลิโออิเล็กทรอนิกส์ส่วนบุคคล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถทางวิชาชีพของครูยุคใหม่ และพัฒนาทักษะการนำเสนอตนเองและการสะท้อนตนเองของครูในอนาคต มีการศึกษาและพิสูจน์แล้วในเชิงทดลองถึงประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการสร้างสมรรถนะทางภาษาสำหรับครูสอนภาษาต่างประเทศในอนาคต

Çelik, Sehnaz Nigar & Memduhoglu & Hasan Basri (2022, p. 833) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการการศึกษาครูภาษาอังกฤษในประเทศตุรกี วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ประกอบด้วยการพัฒนาโปรแกรมสำหรับการสอนครูสอนภาษาต่างประเทศในอนาคตโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในศึกษานี้ ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงวิเคราะห์ การวิเคราะห์วรรณกรรมเฉพาะทางในหัวข้อวิจัย รวมถึงโปรแกรมการฝึกอบรมสำหรับครูสอนภาษาต่างประเทศในอนาคต ได้มีการพัฒนาระบบการเรียนการสอนสำหรับครูสอนภาษาต่างประเทศในอนาคตเป็นเวลาหนึ่งภาคเรียนในวิชา

“ภาษาอังกฤษ” และข้อเสนอแนะต่าง ๆ สำหรับการสร้างหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ได้มีการดำเนินการศึกษานำร่องที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของเทคนิคเหล่านี้ พบว่าด้วยวิธีการของผู้เขียน นักศึกษาสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จได้มากขึ้น

Luisa Scherzinger & Taiga Brahm (2023, pp. 1 – 10) ได้ทำการวิจัยเรื่องการทบทวนอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับสมรรถนะของครูในระบบการศึกษาสองภาษา ผลวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์งานวิจัย 79 ฉบับ ผู้วิจัยสามารถระบุสมรรถนะที่มีความสอดคล้องกัน 16 ด้านสำหรับครูในระบบการศึกษาสองภาษา โดยเน้นที่ความสามารถทางภาษา ความรู้ด้านจิตวิทยาและวิธีสอน รวมถึงการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การประสานงาน และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งควรถูกบูรณาการในหลักสูตรการฝึกอบรมครูอย่างครอบคลุม

Yusupov Rajab Rasul ugli (2025, pp. 977 – 979) ได้ทำการวิจัยเรื่องระเบียบวิธีในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูสอนภาษาต่างประเทศ ผลวิจัยพบว่า การพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาต่างประเทศควรใช้แนวทางแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทั้งด้านภาษาศาสตร์ ทักษะด้านวิชาชีพ การเข้าใจวัฒนธรรม การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยี และการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการสะท้อนตนเองอย่างสม่ำเสมอและการใช้สื่อดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับความสามารถของครูในโลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ประกอบด้วย

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

1. เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

**ตอนที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนา
สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ประกอบด้วย**

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 358 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 87 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 249 คน จาก 22 โรงเรียน (ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2567, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ในปีการศึกษา 2568 ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางของเครชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) จำนวน 189 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน จาก 22 โรงเรียน เพื่อให้ได้สัดส่วนระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยใช้โรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 22 โรงเรียน เป็นหน่วยสุ่ม และใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น ได้แก่ ขนาดกลาง จำนวน 4 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 9 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 9 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยเลือกผู้บริหารสถานศึกษาแบบเจาะจง จากโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ขนาดกลาง
ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา
จำนวน 22 คน ดังนี้

1. ขนาดกลาง	จำนวน 4 คน
2. ขนาดใหญ่	จำนวน 9 คน
3. ขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวน 9 คน

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยเลือกหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
แบบเจาะจงจากโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง
เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน ดังนี้

1. ขนาดกลาง	จำนวน 4 คน
2. ขนาดใหญ่	จำนวน 9 คน
3. ขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวน 9 คน

ขั้นที่ 4 ผู้วิจัยกำหนดครูผู้สอนภาษาที่สอง ที่อยู่ในโรงเรียน
มาตรฐานสากลที่เป็นหน่วยสุ่ม โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลากแบบใส่คืน
ดังนี้ ขนาดกลาง จำนวน 2 คน ขนาดใหญ่ จำนวน 5 คน และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน
12 คน ได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูผู้สอน จำนวน 161 คน ดังนี้

1. ขนาดกลาง	จำนวน 8 คน
2. ขนาดใหญ่	จำนวน 45 คน
3. ขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวน 108 คน

ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน และ ครูผู้สอนภาษาที่สอง
จำนวน 161 คน รวมทั้งสิ้น 205 คน ดังตาราง 18 - 19

ตาราง 18 สรุปประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมาตรฐานสากลขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 22 โรงเรียน

โรงเรียนกลุ่ม ตัวอย่างแต่ละ ขนาด	ประชากร					กลุ่มตัวอย่าง				
	โรงเรียน (โรง)	ผู้บริหารสถานศึกษา (คน)	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ครูผู้สอนภาษาที่สอง (คน)	รวม	โรงเรียน (โรง)	ผู้บริหารสถานศึกษา (คน)	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ครูผู้สอนภาษาที่สอง (คน)	รวม
ขนาดกลาง	4	8	4	14	26	4	4	4	8	16
ขนาดใหญ่	9	34	9	68	111	9	9	9	45	63
ขนาดใหญ่พิเศษ	9	45	9	167	221	9	9	9	108	126
รวม	22	87	22	249	358	22	22	22	161	205

ตาราง 19 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ และขนาดของโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ลำดับ	รายชื่อโรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	จำนวนบุคลากรใน โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง				กลุ่มตัวอย่าง			
			ผู้บริหารสถานศึกษา (คน)	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ครูผู้สอนภาษาที่ 2 (คน)	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา (คน)	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ครูผู้สอนภาษาที่ 2 (คน)	รวม
1	โพธิ์แสนวิทยา	กลาง	2	1	4	7	1	1	2	4
2	คำเพิ่มพิทยฯ	กลาง	2	1	4	7	1	1	2	4
3	หนองหลวงศึกษา	กลาง	2	1	4	7	1	1	2	4
4	ท่าแร่ศึกษา	กลาง	2	1	4	5	1	1	2	4
5	มัธยมวาริชภูมิ	ใหญ่	4	1	11	16	1	1	5	7
6	เจริญศิลป์ศึกษา (โพธิ์คำอนุสรณ์)	ใหญ่	3	1	4	8	1	1	5	7
7	พรรณาวุฒาจารย์	ใหญ่	4	1	7	12	1	1	5	7
8	กุสุมาลย์วิทยาคม	ใหญ่	4	1	7	12	1	1	5	7
9	คำตากลาราช ประชาสงเคราะห์	ใหญ่	4	1	8	13	1	1	5	7
10	กุดบากพัฒนาศึกษา	ใหญ่	4	1	9	14	1	1	5	7
11	ร่มเกล้า	ใหญ่	4	1	11	16	1	1	5	7
12	เต่างอยพัฒนศึกษา	ใหญ่	3	1	5	9	1	1	5	7
13	โพนงามศึกษา	ใหญ่	4	1	6	11	1	1	5	7
14	สกลราชวิทยานุกูล	ใหญ่พิเศษ	5	1	30	36	1	1	12	14

ตาราง 19 (ต่อ)

ลำดับ	รายชื่อโรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	จำนวนบุคลากรในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง				กลุ่มตัวอย่าง			
			ผู้บริหารสถานศึกษา (คน)	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ครูผู้สอนภาษาที่ 2 (คน)	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา (คน)	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ครูผู้สอนภาษาที่ 2 (คน)	รวม
15	ธาดุนารายณ์วิทยา	ใหญ่พิเศษ	5	1	27	33	1	1	12	14
16	สกลนครพัฒนศึกษา	ใหญ่พิเศษ	5	1	10	16	1	1	12	14
17	สว่างแดนดิน	ใหญ่พิเศษ	5	1	18	24	1	1	12	14
18	เตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ใหญ่พิเศษ	5	1	24	30	1	1	12	14
19	พังโคนวิทยาคม	ใหญ่พิเศษ	5	1	15	21	1	1	12	14
20	บ้านม่วงพิทยาคม	ใหญ่พิเศษ	5	1	12	18	1	1	12	14
21	มัธยมวานรนิวาส	ใหญ่พิเศษ	5	1	15	21	1	1	12	14
22	อากาศอำนวยศึกษา	ใหญ่พิเศษ	5	1	16	22	1	1	12	14
รวม			87	22	271	358	22	22	183	205

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires)

จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) มีรายละเอียดดังนี้

1. สถานภาพ

- 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
- 1.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 1.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง

2. ขนาดโรงเรียน

- 2.1 ขนาดกลาง
- 2.2 ขนาดใหญ่
- 2.3 ขนาดใหญ่พิเศษ

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

- 3.1 น้อยกว่า 5 ปี
- 3.2 ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
- 3.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ที่ได้จากการสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีองค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ทั้งหมด 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. สมรรถนะด้านความรู้

- 1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม
- 1.2 ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษา

เพื่อการสื่อสาร

- 1.3 ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา
- 1.4 ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

2. สมรรถนะด้านทักษะ

- 2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริม

การสอนภาษา

2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน

2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต

3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู

3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

สำหรับแบบสอบถามในตอนที 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซีสไลเคอร์ท (Rensis Likert
Method) มีความหมายและค่าน้ำหนัก ดังนี้

5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอน
ภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอน
ภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร อยู่ในระดับมาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอน
ภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอน
ภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร อยู่ในระดับน้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอน
ภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์สรุปเป็นภาพรวม เพื่อให้ได้กรอบ แนวคิดเบื้องต้นในการวิจัยและได้องค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายการดำเนินงานเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิสไล เคอร์ท (Rensis Likert Method)

4.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

4.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.5 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไข และหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบสอบถามมีค่า IOC เท่ากับ ทุกข้อ จากนั้นนำมาปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้ตลอดจนเนื้อหาให้สอดคล้องถูกต้องและ สมบูรณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 ท่าน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 ท่าน ผู้บริหารสถานศึกษา 1 ท่าน และครูผู้สอนภาษาที่ 2 2 ท่าน

4.5.1 เกณฑ์กำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือมีดังนี้

4.5.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป

4.5.1.2 กำหนดผู้เชี่ยวชาญเป็น 4 กลุ่ม คือ

1) นักวิชาการในระดับอุดมศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์สอนในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา 10 ปีขึ้นไป

และมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขึ้นไป จำนวน 2 คน

2) ศึกษานิเทศก์ วิชยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับด้านสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

3) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับด้านสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

4) ครูผู้สอน วิชยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่มีประสบการณ์และปฏิบัติหน้าที่สอนภาษาที่สอง จำนวน 2 คน

4.5.2 ผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกตามเกณฑ์ ประกอบด้วย

4.5.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2.3 นายสุพร พงษ์สุวรรณ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

4.5.2.4 ดร.ภิญโญ ทองเหลา ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนกุดบากพัฒนาศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

4.5.2.5 นายประภาส สมยาภักดี ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

4.6 นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่า IOC คัดข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้

4.7 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

4.8 ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนครพนม จำนวน 50 ชุด

4.9 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ต่ำกว่า 0.23 ออกไป นำคำถามที่ใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's – Correlation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117) รายละเอียดของค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นนำเสนอในภาคผนวก

4.10 นำร่างแบบสอบถามที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

4.11 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมดังนี้

5.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนมาตรฐานสากล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยโดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองทางไปรษณีย์ และแบบออนไลน์

6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

6.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม

6.1.2 นำแบบสอบถามที่ได้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อและรายด้านตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121)

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดสภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามสมมติฐานการวิจัย

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ร้อยละ (Percentage)

7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

7.2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

7.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach' s Alpha coefficient)

7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3.2 สมมติฐานข้อ 2 ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติ (t – test) ชนิด Independent Samples t – test) ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นจำแนกตามสถานภาพ ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในกรณีพบ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe – Method) หรือ LSD, วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

7.3.3 สมมติฐานข้อ 3 สถิติที่ใช้ในการคำนวณระดับความต้องการ
จำเป็นใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) โดยใช้สูตรดังนี้

$$PNI_{modified} = (I - D) / D$$

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

1. เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ถ้าผลของการวิจัย พบว่า สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล ในด้านใดที่ความต้องการจำเป็นจัดอยู่ใน 3 ลำดับแรก ผู้วิจัยจะนำด้านนั้น ๆ เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ในโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านการบริหารและการจัดการเรียน การสอนภาษาที่สอง จนประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์กับผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยเก็บข้อมูลต่าง ๆ จากผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนครู และบุคลากรทางการศึกษา ผ่านกระบวนการศึกษาเอกสาร ในรูปแบบของการสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์ อย่างเป็นทางการ เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษา ที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากลที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ซึ่งโรงเรียนที่เข้าไปเก็บข้อมูล ภาคสนาม ประกอบด้วย ดังนี้ 1) โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา 2) โรงเรียนอากาศอำนวย ศึกษา และ 3) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงการพัฒนา สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐาน สากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงการพัฒนาสมรรถนะ ครูผู้สอนภาษาที่สอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยนำผลวิจัยตัวแปรสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ด้านที่มีความต้องการจำเป็นใน 3 ลำดับแรกมาพิจารณา เพื่อจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อความที่ได้จากการสังเกตการณ์ สอบถาม การพูดคุย และการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเรียบเรียงเพื่อนำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ t – test (Independent Sample)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ F – test (One – Way ANOVA)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน

MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
$PNI_{modified}$	แทน ค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น
I	แทน สภาพที่พึงประสงค์
D	แทน สภาพปัจจุบัน
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอน
ภาษาที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ
ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยการหาค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “สภาพปัจจุบันและสภาพ
ที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง อยู่ในระดับมาก
และมากที่สุด ตามลำดับ” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation S.D.)

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “สภาพปัจจุบันและสภาพ
ที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตาม
สถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกัน”
ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของสมรรถนะครูผู้สอน
ที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติ

ทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอน ที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นจำแนกตาม สถานภาพ ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี ของเชฟเฟ้ (Scheffe – Method) หรือ LSD, วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามความเหมาะสม

2.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 “ความต้องการจำเป็นในการ พัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในแต่ละด้านของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง แต่ละด้านมีลำดับที่แตกต่างกัน” โดยสถิติที่ใช้ในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็น ใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ซึ่งใช้สูตรดังนี้

$$PNI_{modified} = (I - D) / D$$

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่ 2 ในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร สถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 22 โรงเรียน ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน หัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 161 คน รวมทั้งสิ้น 205 คน

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ
ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพ	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	22	10.73
	1.2 หัวหน้ากลุ่มสาระ	22	10.73
	การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	161	78.54
	1.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง		
รวม		205	100.00
2. ขนาดโรงเรียน	2.1 ขนาดกลาง	16	7.80
	2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	4	2.00
	2.1.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	4	2.00
	2.1.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง	8	3.80
	2.2 ขนาดใหญ่	63	30.73
	2.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	9	4.39
	2.2.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	9	4.39
	2.2.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง	45	21.95
	2.3 ขนาดใหญ่พิเศษ	126	61.47
	2.3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	9	4.39
	2.3.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	9	4.39
	2.3.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง	108	52.69
รวม		205	100.00

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน(คน)	ร้อยละ
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	3.1 น้อยกว่า 5 ปี	59	28.78
	3.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	0	00.00
	3.1.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	0	00.00
	3.1.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง	59	28.78
	3.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี	80	39.02
	3.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	9	4.39
	3.2.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	4	1.95
	3.2.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง	67	32.68
	3.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	66	32.20
	3.3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	13	6.34
	3.3.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	18	8.78
	3.3.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง	35	17.08
รวม		205	100.00

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 205 คน เมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.73 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.73 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 78.54

เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 และเป็นครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 30.73 เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 และเป็นครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 21.95 และผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงเรียนขนาดใหญ่ พิเศษ มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 61.47 เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 และเป็นครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 52.69

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.78 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 00.00 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 00.00 และเป็นครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.78 ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 39.02 เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.95 และเป็นครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 32.68 และผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 6.34 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.78 และเป็นครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.08

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “สภาพปัจจุบันและสภาพ ที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง โดยรวม ดังตาราง 21

ตาราง 21 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง โดยรวม

สมรรถนะของครูผู้สอน ภาษาที่สอง	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. สมรรถนะด้านความรู้						
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	4.30	0.36	มาก	4.81	0.15	มากที่สุด
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.39	0.33	มาก	4.75	0.23	มากที่สุด
1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	4.35	0.25	มาก	4.82	0.21	มากที่สุด
1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน	4.02	0.39	มาก	4.84	0.20	มากที่สุด
2. สมรรถนะด้านทักษะ						
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	4.03	0.26	มาก	4.85	.016	มากที่สุด
2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสาร ร่วมสมัย	4.02	0.33	มาก	4.82	0.19	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะของครูผู้สอน ภาษาที่สอง	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
2.3 การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน	4.12	0.35	มาก	4.84	0.16	มากที่สุด
2.4 การใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	4.27	0.45	มาก	4.87	0.15	มากที่สุด
2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	4.40	0.38	มาก	4.87	0.20	มากที่สุด
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล						
3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	4.43	0.37	มาก	4.85	0.17	มากที่สุด
3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต	4.11	0.43	มาก	4.89	0.15	มากที่สุด
3.3 การมีศรัทธาต่อ วิชาชีพครู	4.06	0.44	มาก	4.82	0.17	มากที่สุด
3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	4.09	0.46	มาก	4.84	0.16	มากที่สุด
รวม	4.20	0.20	มาก	4.84	0.09	มากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ใน
ระดับมากทุกองค์ประกอบ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
($\bar{x} = 4.43$) การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย ($\bar{x} = 4.40$) ความรอบรู้ด้านเทคนิค
และการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.39$) ความรอบรู้ด้านการพัฒนา
หลักสูตรการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.35$) ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม

($\bar{x} = 4.30$) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.27$) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน ($\bar{x} = 4.12$) ความเป็นครูเชิงพลวัต ($\bar{x} = 4.11$) คุณธรรม จริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{x} = 4.09$) การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู ($\bar{x} = 4.06$) การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.03$) ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.02$) และ การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ($\bar{x} = 4.02$)

สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$) เมื่อพิจารณาเป็นองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความเป็นครูเชิงพลวัต ($\bar{x} = 4.89$) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.87$) การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย ($\bar{x} = 4.87$) การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.85$) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.85$) ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.84$) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน ($\bar{x} = 4.84$) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{x} = 4.84$) ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.82$) การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ($\bar{x} = 4.82$) การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู ($\bar{x} = 4.82$) ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษา และวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.81$) และ ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.75$)

2.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง รายงาน ดังตาราง 22 - 34

ตาราง 22 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ของสมรรถนะ
 ด้านความรู้: ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม

1. สมรรถนะด้านความรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม						
1. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการเข้าใจ วิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม	4.16	0.41	มาก	4.76	0.42	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ พลวัตของการเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ	4.18	0.45	มาก	4.82	0.38	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.33	0.56	มาก	4.84	0.36	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษาและวัฒนธรรมที่ซับซ้อน	4.37	0.67	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

1. สมรรถนะด้านความรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม						
5. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือที่กำหนดความคิดและวาทกรรมทางสังคม	4.42	0.56	มาก	4.77	0.42	มากที่สุด
รวม	4.30	0.36	มาก	4.81	0.15	มากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรมทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือที่กำหนดความคิดและวาทกรรมทางสังคม ($\bar{x} = 4.42$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษาและวัฒนธรรมที่ซับซ้อน ($\bar{x} = 4.37$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.33$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษาและวัฒนธรรมที่ซับซ้อน ($\bar{x} = 4.86$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.84$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ พลวัตของการเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ($\bar{x} = 4.82$)

ตาราง 23 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านความรู้:
 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและ การจัดการเรียนรู้ทางภาษา เพื่อการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการ องค์ความรู้ เทคนิควิธีและ เทคโนโลยีที่หลากหลาย เพื่อออกแบบและดำเนินกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ	4.24	0.62	มาก	4.75	0.43	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม และเทคโนโลยี สมัยใหม่รวมถึงปัญญาประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมการฝึกฝนทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ในบริบทที่สอดคล้องกับ สถานการณ์จริง	4.41	0.55	มาก	4.75	0.43	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรม ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และพัฒนาทั้งทักษะทางภาษา และความเข้าใจทางวัฒนธรรม ควบคู่กันไป	4.41	0.52	มาก	4.84	0.36	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ทางภาษา เพื่อการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความ ยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยน วิธีการสอนให้ตอบสนองต่อ ความต้องการที่หลากหลาย ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล	4.42	0.54	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สองมี ความสามารถในการบูรณาการ ความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับ ทักษะการสื่อสารในบริบท ทางสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจ และเห็นคุณค่าของภาษา ที่เรียนรู้ และการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ	4.45	0.55	มาก	4.75	0.43	มากที่สุด
รวม	4.39	0.33	มาก	4.75	0.23	มากที่สุด

จากตาราง 23 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อ
การสื่อสาร ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้
ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะ
การสื่อสารในบริบททางสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้
และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.45$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความยืดหยุ่นในการ
ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล
($\bar{x} = 4.42$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม

และเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงปัญญาประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมการฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ($\bar{x} = 4.41$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน

มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และพัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป ($\bar{x} = 4.84$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบททางสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.75$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการองค์ความรู้ เทคนิควิธี และเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.75$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม และเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงปัญญาประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมการฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ($\bar{x} = 4.75$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 4.71$)

ตาราง 24 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านความรู้:
 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา

1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ความสามารถใน การวิเคราะห์ความต้องการ ของผู้เรียนและสังคมในการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	4.41	0.50	มาก	4.77	.425	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ความสามารถ ในการออกแบบโครงสร้าง หลักสูตรและกิจกรรม การเรียนรู้ที่บูรณาการ ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน)	4.37	0.52	มาก	4.84	.364	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ความสามารถ ในการประเมินผลหลักสูตร ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการปรับปรุงหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง	4.41	0.51	มาก	4.82	.381	มากที่สุด

ตาราง 24 (ต่อ)

1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ความสามารถใน การบูรณาการภูมิปัญญา ท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิดทางการศึกษา สมัยใหม่เข้ากับการพัฒนา หลักสูตร	4.34	0.47	มาก	4.80	.397	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ความสามารถ ในการสร้างหลักสูตรที่ ส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง และสามารถประยุกต์ใช้ ภาษาในชีวิตจริงได้อย่าง เหมาะสมกับบริบท ทางสังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับความต้องการ ในศตวรรษที่ 21	4.20	0.45	มาก	4.86	.344	มากที่สุด
รวม	4.35	0.25	มาก	4.82	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 24 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ทุกข้ออยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สอง

มีความรู้ความสามารถในการประเมินผลหลักสูตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.41$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคมในการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.41$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ($\bar{x} = 4.37$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิดทางการศึกษาสมัยใหม่เข้ากับการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 4.34$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.82$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการสร้างหลักสูตรที่ส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง และสามารถประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับความต้องการในศตวรรษที่ 21 ($\bar{x} = 4.86$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ($\bar{x} = 4.84$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการประเมินผลหลักสูตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.82$)

ตาราง 25 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านความรู้:
 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ในการประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ แนวคิดและ หลักการเพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้และพัฒนาศักยภาพ ของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.06	0.48	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ในการออกแบบ กระบวนการเรียนรู้ที่ยึด ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและความ เท่าเทียมในการเข้าถึง โอกาสทางการศึกษา	4.04	0.58	มาก	4.84	0.36	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ในการใช้เครื่องมือ การวัดและประเมินผลที่มี ประสิทธิภาพ ในการพัฒนา ผู้เรียน	4.03	0.48	มาก	4.88	0.32	มากที่สุด

ตาราง 25 (ต่อ)

1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ในการบูรณาการ เทคโนโลยีในการเรียน การสอน และการใช้ข้อมูล และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการพัฒนาการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและลดความ เหลื่อมล้ำ	4.00	0.52	มาก	4.84	0.36	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ในการประสาน ความร่วมมือกับผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งครู ผู้บริหาร และชุมชน เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นพลเมือง ที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็น สำหรับศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถ ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.06	0.59	มาก	4.80	0.39	มากที่สุด
รวม	4.02	0.39	มาก	4.84	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 25 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ทุกข้ออยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 4.02$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้
ในการประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งครู ผู้บริหาร และชุมชน เพื่อพัฒนา

ผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{x} = 4.06$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ แนวคิด และหลักการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน อย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ($\bar{x} = 4.06$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.04$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.03$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะ ด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการใช้เครื่องมือ การวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.88$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทั้งครู ผู้บริหาร และชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{x} = 4.86$) และครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความรู้ในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.84$)

ตาราง 26 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านทักษะ:
 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

2. สมรรถนะด้านทักษะ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา						
1. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการบูรณาการเทคโนโลยี ดิจิทัลและนวัตกรรม ทางการศึกษาเข้ากับวิธี การสอนภาษาอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.00	0.49	มาก	4.79	0.41	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการจัดการเรียนรู้ใน รูปแบบที่ผสมผสานระหว่าง การเรียนรู้ในชั้นเรียนและ การเรียนรู้ออนไลน์ (ไฮบริด) ที่เน้นการใช้ภาระงาน เป็นฐาน	4.05	0.48	มาก	4.90	0.30	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สองมี การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา ความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความ รับผิดชอบ และมีจริยธรรม ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.10	0.46	มาก	4.88	0.32	มากที่สุด

ตาราง 26 (ต่อ)

2. สมรรถนะด้านทักษะ 2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้และ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.00	0.47	มาก	4.90	0.29	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการพัฒนาทักษะทาง ภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษา ในบริบทดิจิทัลได้อย่าง เหมาะสมและมี ประสิทธิภาพ	4.03	0.54	มาก	4.82	0.38	มากที่สุด
รวม	4.03	0.26	มาก	4.85	0.16	มากที่สุด

จากตาราง 26 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริม
การสอนภาษา ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ
ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทัน
เทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{x} = 4.10$)
ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียน
และการเรียนออนไลน์ (ไฮบริด) ที่เน้นการใช้ภาระงานเป็นฐาน ($\bar{x} = 4.05$) และครูผู้สอน

ภาษาที่สองมีการพัฒนาทักษะทางภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษาในบริบทดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.03$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน

มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษาทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.85$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ (ไฮบริด) ที่เน้นการใช้ภาระงานเป็นฐาน ($\bar{x} = 4.90$) ครูผู้สอนภาษาที่สองทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.90$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{x} = 4.88$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาทักษะทางภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษาในบริบทดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.82$)

ตาราง 27 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านทักษะ:
 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

2. สมรรถนะด้านทักษะ 2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสาร ร่วมสมัย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการบูรณาการแนวคิด ทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้และ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ ออกแบบและจัดการเรียนรู้ ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ	4.01	0.56	มาก	4.88	0.32	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการจัดกิจกรรมที่เน้น การปฏิบัติจริง สอดคล้อง กับชีวิตประจำวัน และให้ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ทางสังคม เพื่อพัฒนาทักษะ ภาษา	4.02	0.49	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการส่งเสริมการคิด วิเคราะห์และความตระหนัก รู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับบริบท ทางสังคมและวัฒนธรรม	4.04	0.54	มาก	4.77	0.42	มากที่สุด

ตาราง 27 (ต่อ)

2. สมรรถนะด้านทักษะ 2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสาร ร่วมสมัย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการปรับกิจกรรมและสื่อ การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ ความแตกต่างของผู้เรียน และการประเมินผลตาม สภาพจริงที่หลากหลาย	4.09	0.56	มาก	4.77	0.42	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการใช้สื่อและเทคโนโลยี ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริม สมรรถนะการสื่อสารที่ จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต และการทำงานในศตวรรษ ที่ 21 และเสริมสร้างเจตคติ ที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.02	0.47	มาก	4.82	0.38	มากที่สุด
รวม	4.02	0.33	มาก	4.82	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 27 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ทุกข้ออยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สอง
มีการปรับกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน
และการประเมินผลตามสภาพจริงที่หลากหลาย ($\bar{x} = 4.09$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการ
ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบท

ทางสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.04$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อพัฒนาทักษะภาษา ($\bar{x} = 4.02$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านทักษะ การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.82$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการบูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล . เพื่อออกแบบและจัดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.88$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อพัฒนาทักษะภาษา ($\bar{x} = 4.86$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{x} = 4.82$)

ตาราง 28 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านทักษะ:
 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และนักเรียน

2. สมรรถนะด้านทักษะ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย
2.3 การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้และนักเรียน						
1. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีกระบวนการเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความสามารถ และพฤติกรรมของนักเรียน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ด้วยเครื่องมือและวิธีการ ที่หลากหลาย เหมาะสมกับ สิ่งที่ต้องการวัด	4.01	0.61	มาก	4.80	0.39	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการวิเคราะห์ แปลความหมายและตัดสิน คุณค่าโดยเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อย่างมีหลักการและเหตุผล	4.21	0.54	มาก	4.84	0.36	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการประเมินที่สะท้อนระดับ ความสำเร็จของนักเรียนและ คุณภาพการจัดการเรียนรู้ ของครู โดยครอบคลุม พฤติกรรมการเรียนรู้ทุกด้าน	4.06	0.55	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

2. สมรรถนะด้านทักษะ 2.3 การวัดและ ประเมินผลการจัดการ เรียนรู้และผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการนำผลการวัดและ ประเมินผลไปใช้ในการ พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียน ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอน ตัดสินผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้และเป็นข้อมูล ในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	4.17	0.55	มาก	4.82	0.38	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการประเมินตามสภาพ จริง และเน้นการประเมิน เพื่อพัฒนาและประเมินผล การเรียนรู้	4.19	0.55	มาก	4.88	0.32	มากที่สุด
รวม	4.12	0.35	มาก	4.84	0.16	มากที่สุด

จากตาราง 28 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านทักษะ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการวิเคราะห์ แปลความหมายและตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อย่างมีหลักการและเหตุผล ($\bar{x} = 4.21$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.19$)

และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการนำผลการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{x} = 4.17$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านทักษะ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และนักเรียน ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.88$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประเมินที่สะท้อนระดับความสำเร็จของผู้เรียนและคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โดยครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทุกด้าน ($\bar{x} = 4.86$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวิเคราะห์ แปลความหมายและตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อย่างมีหลักการและเหตุผล ($\bar{x} = 4.84$)

ตาราง 29 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ของสมรรถนะด้านทักษะ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สมรรถนะด้านทักษะ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย
2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ						
1. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการใช้ระบบสัญลักษณ์ทางภาษาอย่างเหมาะสม	4.23	0.51	มาก	4.82	0.38	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลและความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ	4.17	0.49	มาก	4.90	0.29	มากที่สุด

ตาราง 29 (ต่อ)

2. สมรรถนะด้านทักษะ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย
2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ						
3. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการปรับการสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทและผู้รับสาร	4.33	0.64	มาก	4.79	0.41	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารในยุคดิจิทัล	4.34	0.67	มาก	4.98	0.13	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการสื่อสารเพื่อการสร้างความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความรู้	4.27	0.65	มาก	4.88	0.32	มากที่สุด
รวม	4.27	0.45	มาก	4.87	0.15	มากที่สุด

จากตาราง 29 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านทักษะ: การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 4.34$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการปรับการสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทและผู้รับสาร ($\bar{x} = 4.33$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการสื่อสารเพื่อการสร้างความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความรู้ ($\bar{x} = 4.27$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน
 มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะ
 ด้านทักษะ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด
 ($\bar{x} = 4.87$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมี
 ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 4.98$)
 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลและความคิดอย่างมี
 ประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.90$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล
 และความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.88$)

ตาราง 30 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะด้านทักษะ:
 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย

2. สมรรถนะด้านทักษะ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย						
1. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการ กำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน และแบ่งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ ตามความเหมาะสม	4.23	0.57	มาก	4.90	0.29	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการ วางแผน สื่อสาร และแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ	4.35	0.64	มาก	4.90	0.29	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการ สร้างปฏิสัมพันธ์ ความไว้วางใจ และวัฒนธรรมการทำงาน ที่เน้นความร่วมมือและ การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.43	0.57	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด

ตาราง 30 (ต่อ)

2. สมรรถนะด้านทักษะ 2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สองมี การร่วมมือกันแก้ไขปัญหา และตัดสินใจร่วมกัน ภายใต้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม	4.51	0.53	มากที่สุด	4.84	0.36	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สนับสนุนและมีความ ยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลง ในยุคดิจิทัล	4.50	0.56	มาก	4.84	0.36	มากที่สุด
รวม	4.40	0.38	มาก	4.87	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 30 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านทักษะ: การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย โดยรวม อยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการร่วมมือกันแก้ไข
ปัญหาและตัดสินใจร่วมกัน ภายใต้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{x} = 4.51$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้าน
ทักษะ: การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.87$)
โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการกำหนดเป้าหมาย
ร่วมกันที่ชัดเจนและแบ่งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบตามความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.90$)
ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวางแผน สื่อสาร และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ

($\bar{x} = 4.90$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ ความไว้วางใจ และวัฒนธรรมการทำงานที่เน้นความร่วมมือและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.86$)

ตาราง 31 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะ
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

3. สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล 3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการพัฒนาตนเอง ทั้งใน ด้านความรู้ในเนื้อหา ทักษะ การสอน และเทคโนโลยี ด้วยความกระตือรือร้น ในการแสวงหาความรู้ใหม่ อย่างต่อเนื่อง	4.51	0.53	มากที่สุด	4.86	0.34	มาก
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ ใช้ความรู้ ในการออกแบบกิจกรรม ส่งเสริมการคิดขั้นสูง	4.54	0.52	มากที่สุด	4.75	0.44	มาก
3. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการดำเนินการวิจัย และใช้วิธีการประเมินผล ในชั้นเรียนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาอย่างเป็นระบบ	4.45	0.55	มาก	4.88	0.32	มาก

ตาราง 31 (ต่อ)

3. สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล 3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีส่วนร่วมและสร้าง เครือข่ายการเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา	4.41	0.51	มาก	4.86	0.34	มาก
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการบูรณาการเทคโนโลยี ดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา และบริบทของผู้เรียน และเป็นแบบอย่าง ของการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.23	0.63	มาก	4.92	0.27	มาก
รวม	4.43	0.37	มาก	4.85	0.17	มากที่สุด

จากตาราง 31 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้โดยรวม อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการ
วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ ใช้ความรู้ในการออกแบบกิจกรรมส่งเสริมการคิดขั้นสูง
($\bar{x} = 4.54$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้ในเนื้อหา
ทักษะการสอน และเทคโนโลยีด้วยความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่
อย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.51$) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้าน
คุณลักษณะส่วนบุคคล: การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{x} = 4.87$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทของผู้เรียน และเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{x} = 4.92$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการดำเนินการวิจัยและใช้วิธีการประเมินผลในชั้นเรียนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.88$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้ในเนื้อหา ทักษะการสอน และเทคโนโลยีด้วยความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.86$)

ตาราง 32 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะ
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: ความเป็นครูเชิงพลวัต

3. สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล 3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการปรับเปลี่ยนบทบาท จากผู้ถ่ายทอดความรู้ สู่ผู้อำนวยความสะดวก และผู้ออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ตามบริบท	4.14	0.55	มาก	4.90	0.30	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องด้าน เนื้อหาวิชา ทักษะการ จัดการเรียนรู้ และเจตคติ ที่ดีต่อวิชาชีพ	4.13	0.54	มาก	4.90	0.29	มากที่สุด

ตาราง 32 (ต่อ)

3. สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต						
3. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการ จัดการเรียนรู้ได้อย่าง เหมาะสมกับบริบท	4.08	0.52	มาก	4.96	0.20	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการวิจัยและปรับปรุงการ จัดการเรียนรู้บนฐานข้อมูล และหลักฐานเชิงประจักษ์	4.02	0.52	มาก	4.82	0.38	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการส่งเสริมผู้เรียนให้มี ทักษะศตวรรษที่ 21 ด้วยกิจกรรมและ การสื่อสารที่เน้นความ ยั่งยืนและประสิทธิภาพ	4.21	0.64	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด
รวม	4.11	0.43	มาก	4.89	0.15	มากที่สุด

จากตาราง 32 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล : ความเป็นครูเชิงพลวัต ทุกข้ออยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 4.11$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริม
ผู้เรียนให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ด้วยกิจกรรมและการสื่อสารที่เน้นความยั่งยืนและ
ประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.21$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอด
ความรู้สู่ผู้อำนวยความสะดวกและผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามบริบท ($\bar{x} = 4.14$)

และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้านเนื้อหาวิชา ทักษะการจัดการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.13$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะ
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: ความเป็นครูเชิงพลวัต ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{x} = 4.89$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สอง
มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบท
($\bar{x} = 4.96$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน
ความสะดวกและผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามบริบท ($\bar{x} = 4.90$) และครูผู้สอนภาษา
ที่สองมีการส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ด้วยกิจกรรมและการสื่อสารที่เน้น
ความยั่งยืนและประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.86$)

ตาราง 33 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะ
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู

3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะ ส่วนบุคคล 3.3 การมีศรัทธาต่อ วิชาชีพครู	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
1. ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการ แสดงความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพ ครูผ่านการสื่อสารที่ชัดเจน และสร้างแรงบันดาลใจ	4.02	0.60	มาก	4.88	0.32	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง ตระหนักในคุณค่าและเห็น ความสำคัญของวิชาชีพครู ต่อสังคม	4.07	0.63	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด

ตาราง 33 (ต่อ)

3. สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล 3.3 การมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครู	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
3. ครูผู้สอนภาษาที่สอง ยึดมั่นในมาตรฐาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ พร้อมสื่อสารหลักการและ จริยธรรมได้อย่างชัดเจน	4.10	0.63	มาก	4.79	0.41	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความทุ่มเท เสียสละและ มุ่งมั่นพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้น้อยอย่างต่อเนื่อง รวมถึงถ่ายทอดและแบ่งปัน แรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น	4.07	0.58	มาก	4.79	0.41	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีส่วนร่วมในกิจกรรม พัฒนาวิชาชีพครู เผยแพร่ ปกป้องเกียรติภูมิ ของวิชาชีพ และบูรณาการ ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องยุคสมัย เพื่อเป็นแบบอย่าง การสื่อสารที่ดีในสังคม	4.03	0.52	มาก	4.82	0.38	มากที่สุด
รวม	4.06	0.44	มาก	4.82	0.17	มากที่สุด

จากตาราง 33 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองยึดมั่นในมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ พร้อมสื่อสารหลักการและจริยธรรมได้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.10$) ครูผู้สอนภาษาที่สองตระหนักในคุณค่าและเห็นความสำคัญของวิชาชีพครู ต่อสังคม ($\bar{x} = 4.07$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความทุ่มเท เสียสละ และมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงถ่ายทอดและแบ่งปันแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น ($\bar{x} = 4.07$)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน

มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.82$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการแสดงความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพครูผ่านการสื่อสารที่ชัดเจนและสร้างแรงบันดาลใจ ($\bar{x} = 4.88$) ครูผู้สอนภาษาที่สองตระหนักในคุณค่าและเห็นความสำคัญของวิชาชีพครู ต่อสังคม ($\bar{x} = 4.86$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู เผยแพร่ ปกป้องเกียรติภูมิของวิชาชีพ และบูรณาการความรู้ในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้อง ยุคสมัย เพื่อเป็นแบบอย่างการสื่อสารที่ดีในสังคม ($\bar{x} = 4.82$)

ตาราง 34 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง สมรรถนะ
 ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3. สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู						
1. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการปฏิบัติตามหลัก จริยธรรมและจรรยาบรรณ วิชาชีพครูโดยรักษาวินัย และแสดงความรับผิดชอบ ต่อตนเอง	4.00	.556	มาก	4.82	.38	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรับผิดชอบสูงสุด ต่อผู้เรียนและวิชาชีพ	4.10	.572	มาก	4.88	.32	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการให้บริการทาง การศึกษาด้วยความ เสมอภาค เป็นธรรม และใช้ภาษาในการสื่อสาร อย่างสม่ำเสมอ ตรงไปตรงมาและ สร้างสรรค์	4.14	.606	มาก	4.88	.32	มากที่สุด

ตาราง 34 (ต่อ)

3. สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล 3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีการสร้างความร่วมมือ และปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วม วิชาชีพและผู้เกี่ยวข้อง ทางการศึกษาโดยใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารที่สร้างสรรค์ และสร้างความสามัคคี	4.17	.612	มาก	4.88	.32	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีส่วนร่วมพัฒนาและ ยกระดับสังคมและคุณภาพ การศึกษา โดยเผยแพร่ใช้ ภาษาในการยกย่องคุณค่า และเกียรติภูมิของวิชาชีพ ครูอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	4.04	.554	มาก	4.77	.46	มากที่สุด
รวม	4.09	0.46	มาก	4.84	0.16	มากที่สุด

จากตาราง 34 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู
สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สมรรถนะด้าน
คุณลักษณะส่วนบุคคล: คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ทุกข้ออยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูผู้สอนภาษาที่สอง

มีการสร้างความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมวิชาชีพและผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา โดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างสรรค์และสร้างความสามัคคี ($\bar{x} = 4.17$) ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการให้บริการทางการศึกษาด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ ตรงไปตรงมาและสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 4.14$) และครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบสูงสุดต่อผู้เรียนและวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.10$)

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ตามลำดับ”

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกัน”

ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นจำแนกตาม สถานภาพ ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe – Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

2.2.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ
ตาราง 35 – 38

ตาราง 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. สมรรถนะด้านความรู้						
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.983	2	.492	3.829*	.023
	ภายในกลุ่ม	25.936	202	.128		
	รวม	26.919	204			
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	3.544	2	1.772	18.977**	.000
	ภายในกลุ่ม	18.863	202	.093		
	รวม	22.407	204			
1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.319	2	.159	2.475	.087
	ภายในกลุ่ม	13.013	202	.064		
	รวม	13.332	204			
1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	5.415	2	2.708	20.462**	.000
	ภายในกลุ่ม	26.730	202	.132		
	รวม	32.146	204			
2. สมรรถนะด้านทักษะ						
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	ระหว่างกลุ่ม	1.236	2	.618	9.534**	.000
	ภายในกลุ่ม	13.096	202	.065		
	รวม	14.332	204			

ตาราง 35 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสาร ร่วมสมัย	ระหว่างกลุ่ม	.629	2	.315	2.774	.065
	ภายในกลุ่ม	22.919	202	.113		
	รวม	23.548	204			
2.3 การวัดและ ประเมินผลการจัดการ เรียนรู้และผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.402	2	.201	1.623	.200
	ภายในกลุ่ม	25.021	202	.124		
	รวม	25.423	204			
2.4 การใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.208	2	.104	.498	.609
	ภายในกลุ่ม	42.263	202	.209		
	รวม	42.471	204			
2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	.305	2	.153	1.024	.361
	ภายในกลุ่ม	30.092	202	.149		
	รวม	30.397	204			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล						
3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.264	2	.132	.935	.394
	ภายในกลุ่ม	28.492	202	.141		
	รวม	28.756	204			
3.2 ความเป็นครู เชิงพลวัต	ระหว่างกลุ่ม	.783	2	.392	2.103	.125
	ภายในกลุ่ม	37.607	202	.186		
	รวม	38.390	204			
3.3 การมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	1.466	2	.733	3.842*	.023
	ภายในกลุ่ม	38.551	202	.191		
	รวม	40.018	204			
3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.455	2	.227	1.060	.348
	ภายในกลุ่ม	43.334	202	.215		
	รวม	43.788	204			

ตาราง 35 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.657	2	.329	8.604**	.000
	ภายในกลุ่ม	7.717	202	.038		
	รวม	8.375	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมพบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ในส่วนสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน และสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในส่วนสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในส่วนสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน และสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา และสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรมใช้วิธีของ Scheffe (Scheffe Method) ในส่วนของสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครูใช้วิธีการ LSD (LSD Method) ดังตาราง 36

ตาราง 36 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายคู่

สภาพปัจจุบัน ของสมรรถนะ ครูผู้สอน ภาษาที่สอง	สถานภาพ	สถานภาพ			
			ผู้บริหาร สถานศึกษา (n = 22)	หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ (n = 22)	ครูผู้สอน ภาษาที่สอง (n = 161)
1.1 ความรอบรู้ ในศาสตร์ ทางภาษา และวัฒนธรรม		$\bar{x}$	4.10	4.26	4.32
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	4.10	-	-.16	-.22*
	หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ	4.26		-	-.05
	ครูผู้สอนภาษา ที่สอง	4.32			-
1.2 ความรอบรู้ ด้านเทคนิค และการจัดการ เรียนรู้ทาง ภาษาเพื่อการ สื่อสาร		$\bar{x}$	4.01	4.34	4.44
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	4.01	-	-.32*	-.42*
	หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ	4.34		-	-0.9
	ครูผู้สอนภาษา ที่สอง	4.44			-
1.4 ความรอบรู้ ด้านการพัฒนา ผู้เรียน		$\bar{x}$	3.55	4.03	4.08
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	3.55	-	-.48*	-.52*
	หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ	4.03		-	-.04
	ครูผู้สอนภาษา ที่สอง	4.08			-

ตาราง 36 (ต่อ)

สภาพปัจจุบัน ของสมรรถนะ ครูผู้สอน ภาษาที่สอง	สถานภาพ	สถานภาพ			
			ผู้บริหาร สถานศึกษา (n = 22)	หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ (n = 22)	ครูผู้สอน ภาษาที่สอง (n = 161)
2.1 การ ประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยี ดิจิทัลและ นวัตกรรม ที่ส่งเสริม การสอนภาษา		$\bar{x}$	3.81	4.12	4.04
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	3.81	-	-.30*	-.22*
	หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ	4.12		-	.08
	ครูผู้สอนภาษา ที่สอง	4.04			-
3.3 การมี ศรัทธาต่อ วิชาชีพครู		$\bar{x}$	3.93	3.86	4.10
	ผู้บริหาร สถานศึกษา	3.93	-	.07	-1.6
	หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ	3.86		-	-.23*
	ครูผู้สอนภาษา ที่สอง	4.10			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายคู่พบว่า

สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาที่สอง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตาม
สถานภาพ

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. สมรรถนะด้านความรู้						
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.058	2	.029	1.142	.321
	ภายในกลุ่ม	5.158	202	.026		
	รวม	5.216	204			
1.2 ความรอบรู้ด้าน เทคนิคและการจัดการ เรียนรู้ทางภาษาเพื่อ การสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	.405	2	.202	3.842*	.023
	ภายในกลุ่ม	10.635	202	.053		
	รวม	11.039	204			
1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.440	2	.220	4.795**	.009
	ภายในกลุ่ม	9.274	202	.046		
	รวม	9.714	204			
1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.617	2	.309	7.875**	.001
	ภายในกลุ่ม	7.914	202	.039		
	รวม	8.532	204			
2. สมรรถนะด้านทักษะ						
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.234	2	.117	4.436*	.013
	ภายในกลุ่ม	5.320	202	.026		
	รวม	5.554	204			

ตาราง 37 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและ การสื่อสารร่วมสมัย	ระหว่างกลุ่ม	.178	2	.089	2.367	.096
	ภายในกลุ่ม	7.615	202	.038		
	รวม	7.794	204			
2.3 การวัดและ ประเมินผลการจัดการ เรียนรู้และผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.134	2	.067	2.494	.085
	ภายในกลุ่ม	5.431	202	.027		
	รวม	5.565	204			
2.4 การใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.011	2	.005	.229	.795
	ภายในกลุ่ม	4.792	202	.024		
	รวม	4.803	204			
2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	.074	2	.037	.908	.405
	ภายในกลุ่ม	8.206	202	.041		
	รวม	8.280	204			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล						
3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.020	2	.010	.319	.727
	ภายในกลุ่ม	6.426	202	.032		
	รวม	6.446	204			
3.2 ความเป็นครู เชิงพลวัต	ระหว่างกลุ่ม	.004	2	.002	.080	.923
	ภายในกลุ่ม	4.589	202	.023		
	รวม	4.592	204			
3.3 การมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.163	2	.081	2.617	.075
	ภายในกลุ่ม	6.273	202	.031		
	รวม	6.436	204			

ตาราง 37 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.045	2	.022	.807	.447
	ภายในกลุ่ม	5.607	202	.028		
	รวม	5.652	204			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.130	2	.065	8.133**	.000
	ภายในกลุ่ม	1.610	202	.008		
	รวม	1.739	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพพึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพโดยรวม พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ในส่วนของสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา และสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในส่วนสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร และสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในส่วนของสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร และสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ใช้วิธีการ LSD (LSD Method) ดังตาราง 38

ตาราง 38 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ เป็นรายคู่

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	สถานภาพ	สถานภาพ			
			ผู้บริหารสถานศึกษา	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ครูผู้สอนภาษาที่สอง
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร		$\bar{x}$	4.84	4.65	4.76
	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.84	-	.19*	.08
	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	4.65		-	-.10*
	ครูผู้สอนภาษาที่สอง	4.76			-
1.3 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา		$\bar{x}$	4.91	4.71	4.82
	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.91	-	.20*	.09*
	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	4.71		-	-.10*
	ครูผู้สอนภาษาที่สอง	4.82			-
1.4 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน		$\bar{x}$	4.97	4.73	4.84
	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.97	-	.23*	.12*
	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	4.73		-	-.11*
	ครูผู้สอนภาษาที่สอง	4.84			-

ตาราง 38 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	สถานภาพ	สถานภาพ			
			ผู้บริหารสถานศึกษา	หัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ครูผู้สอนภาษาที่สอง
1.4 ความรอบรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน		$\bar{x}$	4.97	4.73	4.84
	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.97	-	.23*	.12*
	หัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	4.73		-	-.11*
	ครูผู้สอนภาษาที่สอง	4.84			-
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา		$\bar{x}$	4.93	4.79	4.85
	ผู้บริหารสถานศึกษา	4.93	-	.14*	.07*
	หัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	4.79		-	-.06
	ครูผู้สอนภาษาที่สอง	4.85			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ พบว่า

สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง และครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาที่สองมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

2.2.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ตาราง 39 – 42

ตาราง 39 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. สมรรถนะด้านความรู้						
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.170	2	.085	.641	.528
	ภายในกลุ่ม	26.749	202	.132		
	รวม	26.919	204			
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	.399	2	.200	1.832	.163
	ภายในกลุ่ม	22.008	202	.109		
	รวม	22.407	204			
1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.111	2	.056	.849	.429
	ภายในกลุ่ม	13.221	202	.065		
	รวม	13.332	204			
1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.043	2	.021	.134	.874
	ภายในกลุ่ม	32.103	202	.159		
	รวม	32.146	204			
2. สมรรถนะด้านทักษะ						
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.920	2	.460	6.929**	.001
	ภายในกลุ่ม	13.412	202	.066		
	รวม	14.332	204			

ตาราง 39 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสาร ร่วมสมัย	ระหว่างกลุ่ม	.892	2	.446	3.978*	.020
	ภายในกลุ่ม	22.656	202	.112		
	รวม	23.548	204			
2.3 การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.228	2	.614	5.128**	.007
	ภายในกลุ่ม	24.195	202	.120		
	รวม	25.423	204			
2.4 การใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.736	2	.368	1.781	.171
	ภายในกลุ่ม	41.735	202	.207		
	รวม	42.471	204			
2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	.463	2	.232	1.563	.212
	ภายในกลุ่ม	29.934	202	.148		
	รวม	30.397	204			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล						
3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.593	2	.297	2.127	.122
	ภายในกลุ่ม	28.163	202	.139		
	รวม	28.756	204			
3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต	ระหว่างกลุ่ม	.801	2	.401	2.153	.119
	ภายในกลุ่ม	37.589	202	.186		
	รวม	38.390	204			
3.3 การมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.230	2	.115	.584	.559
	ภายในกลุ่ม	39.788	202	.197		
	รวม	40.018	204			

ตาราง 39 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.989	2	.495	2.335	.099
	ภายในกลุ่ม	42.799	202	.212		
	รวม	43.788	204			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.094	2	.047	1.148	.319
	ภายในกลุ่ม	8.281	202	.041		
	รวม	8.375	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน ในส่วนของสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา และสมรรถนะด้านทักษะ: การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้และนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในส่วนของสมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในส่วนของสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ใช้วิธีการ Scheffe (Scheffe Method) และในส่วนของสมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัยและการวัดและสมรรถนะด้านทักษะ: ประเมินผลการจัดการเรียนรู้และนักเรียน ใช้วิธีการ LSD (LSD Method)

ดังตาราง 40

ตาราง 40 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอนภาษา ที่สอง	ขนาดโรงเรียน	ขนาดโรงเรียน			
			ขนาด กลาง	ขนาด ใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา		$\bar{x}$	4.20	4.08	3.98
	ขนาดกลาง	4.20	-	.11	.21*
	ขนาดใหญ่	4.08		-	.10*
	ขนาดใหญ่พิเศษ	3.98			-
2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและ การสื่อสารร่วมสมัย		$\bar{x}$	4.17	4.08	3.97
	ขนาดกลาง	4.17	-	.89	.19*
	ขนาดใหญ่	4.08		-	.10*
	ขนาดใหญ่พิเศษ	3.97			-
2.3 การวัดและ ประเมินผลการจัดการ เรียนรู้และผู้เรียน		$\bar{x}$	4.27	4.19	4.05
	ขนาดกลาง	4.27	-	.07	.21*
	ขนาดใหญ่	4.19		-	.13*
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.05			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่ พบว่า

สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มากจากโรงเรียนขนาดกลางและ

ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากโรงเรียน ขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความคิดเห็น มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

และสมรรถนะด้านทักษะ: การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มาจากโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มาจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ตอบ แบบสอบถามที่มาจากโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 41 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษา ที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. สมรรถนะด้านความรู้						
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.047	2	.024	.927	.397
	ภายในกลุ่ม	5.169	202	.026		
	รวม	5.216	204			
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	.110	2	.055	1.013	.365
	ภายในกลุ่ม	10.930	202	.054		
	รวม	11.039	204			

ตาราง 41 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.032	2	.016	.337	.714
	ภายในกลุ่ม	9.682	202	.048		
	รวม	9.714	204			
1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.007	2	.004	.083	.920
	ภายในกลุ่ม	8.524	202	.042		
	รวม	8.532	204			
2. สมรรถนะด้านทักษะ						
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.005	2	.002	.083	.920
	ภายในกลุ่ม	5.549	202	.027		
	รวม	5.554	204			
2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสาร ร่วมสมัย	ระหว่างกลุ่ม	.060	2	.030	.785	.457
	ภายในกลุ่ม	7.734	202	.038		
	รวม	7.794	204			
2.3 การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.040	2	.020	.727	.485
	ภายในกลุ่ม	5.525	202	.027		
	รวม	5.565	204			
2.4 การใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.048	2	.024	1.027	.360
	ภายในกลุ่ม	4.755	202	.024		
	รวม	4.803	204			
2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	.148	2	.074	1.843	.161
	ภายในกลุ่ม	8.132	202	.040		
	รวม	8.280	204			

ตาราง 41 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล						
3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.258	2	.129	4.210*	.016
	ภายในกลุ่ม	6.188	202	.031		
	รวม	6.446	204			
3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต	ระหว่างกลุ่ม	.008	2	.004	.181	.834
	ภายในกลุ่ม	4.584	202	.023		
	รวม	4.592	204			
3.3 การมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.012	2	.006	.190	.828
	ภายในกลุ่ม	6.424	202	.032		
	รวม	6.436	204			
3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.004	2	.002	.075	.928
	ภายในกลุ่ม	5.647	202	.028		
	รวม	5.652	204			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.035	2	.017	2.073	.129
	ภายในกลุ่ม	1.704	202	.008		
	รวม	1.739	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพพึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ในส่วนของสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการ

ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe (Scheffe Method)
ผลดังตาราง 42

ตาราง 42 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษา
ที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาด
โรงเรียน เป็นรายคู่

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	ขนาดโรงเรียน	ขนาดโรงเรียน			
			ขนาด กลาง	ขนาด ใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ
3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้		$\bar{x}$	4.97	4.83	4.85
	ขนาดกลาง	4.97	–	.14*	.12*
	ขนาดใหญ่	4.83		–	-.01
	ขนาดใหญ่พิเศษ	4.85			–

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์
ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน
เป็นรายคู่ พบว่าสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากโรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นที่มากกว่าผู้ตอบ
แบบสอบถามที่มาจากโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ
มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

2.2.3 ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์
ในการปฏิบัติงาน ตาราง 43 - 47

ตาราง 43 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษา
ที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. สมรรถนะด้านความรู้						
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.083	2	.041	.311	.733
	ภายในกลุ่ม	26.836	202	.133		
	รวม	26.919	204			
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	.757	2	.378	3.530*	.031
	ภายในกลุ่ม	21.650	202	.107		
	รวม	22.407	204			
1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตร การสอนภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.099	2	.049	.753	.472
	ภายในกลุ่ม	13.233	202	.066		
	รวม	13.332	204			
1.4 ความรอบรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.229	2	.615	4.015*	.019
	ภายในกลุ่ม	30.916	202	.153		
	รวม	32.146	204			

ตาราง 43 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. สมรรถนะด้านทักษะ						
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.116	2	.058	.821	.441
	ภายในกลุ่ม	14.217	202	.070		
	รวม	14.332	204			
2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและ การสื่อสารร่วมสมัย	ระหว่างกลุ่ม	.205	2	.102	.885	.414
	ภายในกลุ่ม	23.344	202	.116		
	รวม	23.548	204			
2.3 การวัดและ ประเมินผลการจัดการ เรียนรู้และผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.467	2	.234	1.890	.154
	ภายในกลุ่ม	24.956	202	.124		
	รวม	25.423	204			
2.4 การใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.063	2	.032	.151	.860
	ภายในกลุ่ม	42.408	202	.210		
	รวม	42.471	204			
2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	.025	2	.013	.085	.919
	ภายในกลุ่ม	30.371	202	.150		
	รวม	30.397	204			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล						
3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.414	2	.207	1.474	.231
	ภายในกลุ่ม	28.342	202	.140		
	รวม	28.756	204			
3.2 ความเป็นครู เชิงพลวัต	ระหว่างกลุ่ม	.548	2	.274	1.462	.234
	ภายในกลุ่ม	37.843	202	.187		
	รวม	38.390	204			

ตาราง 43 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3.3 การมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	1.685	2	.842	4.439*	.013
	ภายในกลุ่ม	38.333	202	.190		
	รวม	40.018	204			
3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.905	2	.453	2.132	.121
	ภายในกลุ่ม	42.883	202	.212		
	รวม	43.788	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ในส่วนของสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล: การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD (LSD Method) ผลดังตาราง 44

ตาราง 44 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ใน
การปฏิบัติงาน เป็นรายคู่

สภาพปัจจุบันของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	ประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน			
			น้อยกว่า 5 ปี	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
1.2 ความรอบรู้ด้าน เทคนิคและการจัดการ เรียนรู้ทางภาษา เพื่อการสื่อสาร		$\bar{x}$	4.44	4.42	4.30
	น้อยกว่า 5 ปี	4.44	-	.02	.14*
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.42		-	.12*
	มากกว่า 10 ปี	4.30			-
1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน		$\bar{x}$	4.07	4.07	3.90
	น้อยกว่า 5 ปี	4.07	-	-.00	.16*
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.07		-	.16*
	มากกว่า 10 ปี	3.90			-
3.3 การมีศรัทธา ต่อวิชาชีพครู		$\bar{x}$	4.18	4.07	4.02
	น้อยกว่า 5 ปี	4.18	-	.09	.23*
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.07		-	.13
	มากกว่า 10 ปี	4.02			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะ
ครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการ
ปฏิบัติงานเป็นรายคู่ พบว่า สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการ
เรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการ
ปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล : การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 46 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. สมรรถนะด้านความรู้						
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ ทางภาษาและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.119	2	.060	2.359	.097
	ภายในกลุ่ม	5.097	202	.025		
	รวม	5.216	204			

ตาราง 46 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1.2 ความรอบรู้ด้าน เทคนิคและการจัดการ เรียนรู้ทางภาษา เพื่อการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	.273	2	.136	2.558	.080
	ภายในกลุ่ม	10.767	202	.053		
	รวม	11.039	204			
1.3 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาหลักสูตรการสอน ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.164	2	.082	1.740	.178
	ภายในกลุ่ม	9.549	202	.047		
	รวม	9.714	204			
1.4 ความรอบรู้ด้านการ พัฒนาผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.008	2	.004	.089	.915
	ภายในกลุ่ม	8.524	202	.042		
	รวม	8.532	204			
2. สมรรถนะด้านทักษะ						
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา	ระหว่างกลุ่ม	.181	2	.091	3.409*	.035
	ภายในกลุ่ม	5.373	202	.027		
	รวม	5.554	204			
2.2 การจัดการเรียนรู้ ทางภาษาและการสื่อสาร ร่วมสมัย	ระหว่างกลุ่ม	.217	2	.108	2.888	.058
	ภายในกลุ่ม	7.577	202	.038		
	รวม	7.794	204			
2.3 การวัดและ ประเมินผลการจัดการ เรียนรู้และผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.024	2	.012	.446	.641
	ภายในกลุ่ม	5.540	202	.027		
	รวม	5.565	204			
2.4 การใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.003	2	.002	.068	.934
	ภายในกลุ่ม	4.800	202	.024		
	รวม	4.803	204			

ตาราง 46 (ต่อ)

สภาพที่พึงประสงค์ของ สมรรถนะครูผู้สอน ภาษาที่สอง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2.5 การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	.141	2	.070	1.746	.177
	ภายในกลุ่ม	8.139	202	.040		
	รวม	8.280	204			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล						
3.1 การเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.119	2	.060	1.903	.152
	ภายในกลุ่ม	6.327	202	.031		
	รวม	6.446	204			
3.2 ความเป็นครูเชิง พลวัต	ระหว่างกลุ่ม	.009	2	.004	.197	.821
	ภายในกลุ่ม	4.583	202	.023		
	รวม	4.592	204			
3.3 การมีศรัทธาต่อ วิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.080	2	.040	1.270	.283
	ภายในกลุ่ม	6.356	202	.031		
	รวม	6.436	204			
3.4 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	.066	2	.033	1.188	.307
	ภายในกลุ่ม	5.586	202	.028		
	รวม	5.652	204			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.065	2	.032	3.914*	.021
	ภายในกลุ่ม	1.674	202	.008		
	รวม	1.739	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์

ในการปฏิบัติงานโดยรวม พบว่าต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในส่วนของ
สมรรถนะด้านทักษะ :การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอน
ภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD (LSD Method) ผลดังตาราง 47

ตาราง 47 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นรายคู่

สภาพที่พึงประสงค์ ของสมรรถนะ ครูผู้สอนภาษาที่สอง	ประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน			
			น้อยกว่า 5 ปี	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมที่ส่งเสริม การสอนภาษา		$\bar{x}$	4.81	4.89	4.86
	น้อยกว่า 5 ปี	4.81	-	-.07*	-.04
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.89		-	.03
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	4.86			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 47 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของ
สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ใน
การปฏิบัติงาน เป็นรายคู่ พบว่าสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการ
ปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์
ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถาม
ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปีและมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็น

ที่ไม่แตกต่างกัน และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จากสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกัน” ผลการวิจัย สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยเฉพาะในส่วนสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามสถานภาพ และสภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ส่วนสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามขนาดโรงเรียนและสภาพปัจจุบัน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 “ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในแต่ละด้านของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง แต่ละด้านมีลำดับที่แตกต่างกัน” โดยสถิติที่ใช้ในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็น ใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ซึ่งใช้สูตรดังนี้

$$PNI_{modified} = (I - D) / D$$

ตาราง 48 การหา'ค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ในการพัฒนา

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	I	D	ค่า PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. สมรรถนะด้านความรู้				
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม	4.81	4.30	0.118	9
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.75	4.39	0.082	13
1.3 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษา	4.82	4.35	0.108	10
1.4 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน	4.84	4.02	0.203	1
2. สมรรถนะด้านทักษะ				
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา	4.85	4.03	0.203	2
2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษา และการสื่อสารร่วมสมัย	4.82	4.02	0.199	3
2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน	4.84	4.12	0.174	7
2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	4.87	4.27	0.140	8
2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย	4.87	4.40	0.106	11
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล				
3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้	4.85	4.43	0.094	12
3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต	4.89	4.11	0.189	4
3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู	4.82	4.06	0.187	5
3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	4.84	4.09	0.183	6

จากตาราง 48 พบว่า การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($PNI_{modified} = 0.203$) สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ($PNI_{modified} = 0.203$) และ สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ($PNI_{modified} = 0.199$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.082$) สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง แต่ละด้านมีลำดับแตกต่างกัน

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยการเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยตามลำดับ แล้วผู้วิจัยลงพื้นที่ศึกษาดูงานเก็บข้อมูลภาคสนามโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. การเข้าไปศึกษาการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง

2. การพิจารณาโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ดำเนินการดังนี้

- 2.1 คัดเลือกโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในแต่ละเขตของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์

2.2 โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ได้แก่ โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากทั้ง 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ โดยผู้วิจัยได้ไปศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) โดยเก็บข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ในรูปแบบการศึกษาเอกสาร และสอบถามอย่างเป็นทางการ เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง และนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ผลการแสดงความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สองเกี่ยวกับการจัดลำดับความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จากการลงพื้นที่ศึกษาดูงานเก็บรวบรวมข้อมูล โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาดูงานโรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ได้ข้อสรุปดังนี้

1.1 สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

1.1.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการได้ข้อสรุปดังนี้ สถานศึกษามีนโยบายมุ่งเน้นการส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เน้นความเข้าใจในความแตกต่างด้านพื้นฐานทางภาษาและการเรียนรู้ ครูต้องมีความสามารถในการออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อศักยภาพที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองอย่างยั่งยืน

1.1.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ จะต้องมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลความถนัดด้านภาษาของนักเรียน และส่งเสริมให้ครูใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ในการจัดการกับนักเรียนกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารภาษาต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

1.1.3 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ จากการปฏิบัติการสอนจริง ครูได้นำความรู้เรื่องพัฒนาการตามวัยมา
ประยุกต์ใช้ในการสร้างบรรยากาศห้องเรียนที่ปลอดภัยเพื่อลดความประหม่าในการใช้
ภาษาที่สอง ครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
โดยพบว่า การให้ Feedback ที่สอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน
ช่วยให้ผู้เรียนกล้าที่จะก้าวข้ามขีดจำกัดทางภาษาของตนเองได้มากขึ้น

1.2 สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

1.2.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการจัดหา Platform การเรียนรู้ออนไลน์
และสื่อดิจิทัลที่ทันสมัย พร้อมทั้งผลักดันให้ครูสร้างนวัตกรรมการสอนที่เป็นต้นแบบ
(Best Practice) โดยมีเป้าหมายให้ครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้สร้างสรรค์เนื้อหา
ดิจิทัลที่มีคุณภาพ

1.2.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ ภายในกลุ่มสาระฯ มีการจัดกิจกรรม
แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันและนวัตกรรมส่งเสริมการสอนภาษาเป็นประจำ
เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เพื่อให้การ
เรียนภาษาไม่ใช่เพียงการท่องจำ แต่เป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน

1.2.3 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ มีการประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันเพื่อการฝึกออกเสียงและการใช้เกมรูปแบบ
ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจ อีกทั้งยังมีการใช้ระบบบริหารจัดการการเรียนรู้
ในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน

1.3 สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษา
และการสื่อสารรวมสมัย

1.3.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสื่อสาร เช่น การมีครูเจ้าของ
ภาษา และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ
เพื่อให้ผู้เรียนได้สื่อสารในสถานการณ์จริง

1.3.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ โรงเรียนจะเน้นการพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่บูรณาการทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันเข้ากับเนื้อหาเชิงวิชาการ ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมที่เน้นทักษะการสื่อสารร่วมสมัย เช่น ภาษาต่างประเทศเพื่อการเป็นมัคคุเทศก์

1.3.3 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ

ได้ข้อสรุปดังนี้ ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การวิพากษ์ข่าวสารจากสื่อต่างประเทศ หรือการจำลองสถานการณ์การประชุมนานาชาติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างบูรณาการ ครูให้ความสำคัญกับการประเมินผลตามสภาพจริง โดยวัดจากความสามารถในการสื่อสารที่สื่อความหมายได้ถูกต้องตามกาลเทศะและบริบทสังคมร่วมสมัย

2. การศึกษาคุณภาพโรงเรียนอาภาคารอนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ได้ข้อสรุปดังนี้

2.1 สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

2.1.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ

ได้ข้อสรุปดังนี้ โรงเรียนจะมุ่งพัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นความรอบรู้ในด้านพัฒนาการทางสมองและความฉลาดทางอารมณ์ที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษา

2.1.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้จะส่งเสริมให้ครูศึกษาทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองเพื่อนำมาวิเคราะห์อุปสรรคในการเรียนของนักเรียนในพื้นที่ และร่วมกันทำ PLC เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียนที่ติดขัดด้านการสื่อสาร

2.1.3 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ

ได้ข้อสรุปดังนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลผู้เรียนระหว่างครูผู้สอนเพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น โดยเน้นการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนในการใช้ภาษาที่สอง

2.2 สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

2.2.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ส่งเสริมให้ครูใช้ทรัพยากรดิจิทัลที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด
และสนับสนุนการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการขยายขอบเขตการเรียนรู้
นอกห้องเรียน

2.2.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ ที่โรงเรียนจะมีการจัดอบรม
เชิงปฏิบัติการด้านการสร้างสื่อมัลติมีเดียแบบง่ายแต่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูสามารถ
ผลิตสื่อที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและเข้าถึงผู้เรียนได้ง่าย

2.2.3 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ พัฒนาให้มีการใช้เทคโนโลยีในการสร้างแบบฝึกหัดออนไลน์ที่นักเรียน
สามารถเข้าถึงได้ผ่านสมาร์ทโฟน และนำ Content จาก YouTube หรือ TikTok
ภาษาต่างประเทศมาเป็นสื่อการสอนเพื่อความน่าสนใจ

2.3 สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษา
และการสื่อสารร่วมสมัย

2.3.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ มีเป้าหมายในการพัฒนาภาษาเพื่ออาชีพโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถนำ
ภาษาไปใช้ได้จริงในงานท้องถิ่น เช่น การสื่อสารเพื่อแนะนำสินค้า OTOP หรือการต้อนรับ
นักท่องเที่ยว นโยบายนี้เน้นให้ครูต้องมีทักษะการสอนที่เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

2.3.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ มีการเน้นทักษะการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสารที่มีความยืดหยุ่น ครูได้รับการส่งเสริมให้ลดการเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อน
แต่เพิ่มการฝึกสถานการณ์จำลองที่พบเจอได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การสั่งอาหาร
การซื้อขายสินค้า และการให้ข้อมูลทิศทาง

2.3.2 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ ครูเน้นการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนได้โต้ตอบกันอย่างเป็น
ธรรมชาติ ครูมีการใช้สื่อจริง เช่น ฉลากสินค้า เพลงฮิต หรือเมนูอาหาร มาเป็นฐานในการ
เรียนรู้ทักษะการฟังและการพูด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการสื่อสารภาษาที่สองเป็นเรื่องใกล้ตัว
และจับต้องได้

3. การศึกษาดูงานโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉยงเหนือ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ได้ข้อสรุปดังนี้

3.1 สมรรถนะด้านความรู้ : ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

3.1.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ มุ่งยกระดับสมรรถนะครูให้เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาศักยภาพ
ผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ ครูต้องมีความรู้ด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะตาม
มาตรฐานสากล (เช่น CEFR, IELTS, HSK) และมีความเข้าใจลึกซึ้งในเรื่องความฉลาด
ทางพหุปัญญา เพื่อส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาให้ไปถึงขีดสุด
ของศักยภาพ

3.1.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ครูต้องมีความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้
สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ โดยเฉพาะการเข้าใจความต้องการเชิงลึกของนักเรียน
เตรียมอุดมศึกษาที่มุ่งหวังความเป็นเลิศทางวิชาการ ครูได้รับการส่งเสริมให้วิจัย
และพัฒนาหลักสูตรรายวิชาที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง และการเป็นผู้แนะแนวทาง
การศึกษาต่อในระดับนานาชาติ

3.1.3 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ ครูจะต้องมีความรอบรู้ในการออกแบบการเรียนรู้แบบสืบเสาะที่จะกระตุ้น
ให้นักเรียนเกิดความสงสัยและแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เป็นผู้ร่วมเรียนรู้
และให้คำปรึกษาโดยใช้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาบูรณาการความเข้มข้น
ของเนื้อหาให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน

3.2 สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

3.2.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ที่จะสนับสนุนการสร้างสภาพแวดล้อมดิจิทัลแบบครบ
วงจร ครูได้รับการส่งเสริมให้ใช้นวัตกรรมต่าง ๆ เช่น การเรียนผ่านระบบออนไลน์ การใช้
AI ในการวิเคราะห์และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษา

3.2.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ โรงเรียนจะเน้นย้ำสมรรถนะครู
ในการเป็นครูที่ฉลาดในการใช้เทคโนโลยี คือ การเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่สนับสนุน

การเรียนรู้ ครูต้องสามารถออกแบบสื่อที่ส่งเสริมทักษะการสร้างสรรค์ มีการสร้างฐานข้อมูลสื่อและนวัตกรรมที่ทันสมัยร่วมกันในกลุ่มสาระฯ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ

3.2.3 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ ครูใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อสร้างห้องเรียน มีการใช้ระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อติดตามและวิเคราะห์สมรรถนะผู้เรียนแบบรายทักษะ ครูจะต้องเชี่ยวชาญการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำสื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกในห้องเรียน

3.3 สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

3.3.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ สถานศึกษามีนโยบายมุ่งเน้นการยกระดับทักษะภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงและการศึกษาต่อ โดยสนับสนุนให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในตำรา แต่ให้นำเหตุการณ์ปัจจุบันหรือประเด็นที่น่าสนใจในสังคมโลกมาเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญว่าภาษาคือเครื่องมือในการรับรู้ข่าวสารทั่วโลก นโยบายนี้ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่สร้างความตระหนักในความเป็นพลเมืองดีและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจและมีมารยาททางสังคม

3.3.2 การสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ ได้ข้อสรุปดังนี้ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการสื่อสารในยุคดิจิทัล โดยส่งเสริมให้ครูรู้จักเลือกใช้ “สื่อร่วมสมัย” เช่น บทความจากโซเชียลมีเดีย ข่าวบันเทิง หรือประเด็นทางวัฒนธรรมที่เด็กกำลังสนใจ มาออกแบบเป็นบทเรียนให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น ครูได้รับการสนับสนุนให้ทำงานร่วมกันในการสร้างคลังความรู้ที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการนำเสนอและการโต้ตอบอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาที่เพียงพอต่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น

3.3.2 การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาที่สองอย่างเป็นทางการ
ได้ข้อสรุปดังนี้ระดับปฏิบัติการ ครูได้ออกแบบการเรียนรู้ที่จำลองสถานการณ์การสื่อสารที่เด็กมีโอกาสพบเจอจริงในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ เช่น การนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาที่สอง การฝึกพูดสุนทรพจน์ในหัวข้อที่เกี่ยวกับความสนใจ

ของเยาวชน หรือการจำลองการสัมภาษณ์เป็นภาษาต่างประเทศ ครูเน้นการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อให้เด็กสามารถคัดกรองข้อมูลจากสื่อออนไลน์และนำมาจัดลำดับความคิดเพื่อสื่อสารได้อย่างเป็นระบบ กิจกรรมในชั้นเรียนจะมุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่มที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนทัศนคติและฝึกการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลายและเป็นสากลมากขึ้น

ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาดูงานเก็บข้อมูลภาคสนามโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ทั้ง 3 โรงเรียน ที่มีความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในรูปแบบการศึกษาเอกสาร และสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง มาทำการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 49

ตาราง 49 ผลที่ได้จากการศึกษา Best Practice ทั้ง 3 โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในองค์ประกอบสมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
โรงเรียนที่ 1	
สถานศึกษามีนโยบายมุ่งเน้นการส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เน้นความเข้าใจในความแตกต่างด้านพื้นฐานทางภาษาและการเรียนรู้ ครูต้องมีความสามารถในการออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อศักยภาพที่ต่างกัน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองอย่างยั่งยืน	สถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านพื้นฐานทางภาษาและการเรียนรู้ เพื่อออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองอย่างยั่งยืน ควบคู่กับการจัดทำฐานข้อมูลความถนัดด้านภาษาและการประยุกต์ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ในการดูแลผู้เรียนทั้งกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งอย่างเหมาะสม ในระดับ
จะต้องมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลความถนัดด้านภาษาของนักเรียน และส่งเสริมให้ครูใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ในการจัดการกับนักเรียนกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการสื่อสารภาษาต่าง ๆ อย่างหลากหลาย	

ตาราง 49 (ต่อ)

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
จากการปฏิบัติการสอนจริง ครูได้นำความรู้เรื่องพัฒนาการตามวัยมาประยุกต์ใช้ในการสร้างบรรยากาศห้องเรียนที่ปลอดภัยเพื่อลดความประหม่าในการใช้ภาษาที่สอง ครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยพบว่า การให้ Feedback ที่สอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน ช่วยให้ผู้เรียนกล้าที่จะก้าวข้ามขีดจำกัดทางภาษาของตนเองได้มากขึ้น	การจัดการเรียนรู้ ครูนำความรู้ด้านพัฒนาการตามวัยมาใช้ในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ลดความประหม่าในการใช้ภาษาที่สอง และใช้ผลจากการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการให้ข้อมูลป้อนกลับที่สอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งช่วยส่งเสริมความกล้าในการสื่อสารและการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอย่างต่อเนื่อง
โรงเรียนที่ 2	
โรงเรียนจะมุ่งพัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นความรอบรู้ในด้านพัฒนาการทางสมองและความฉลาดทางอารมณ์ที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้จะส่งเสริมให้ครูศึกษาทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองเพื่อนำมาวิเคราะห์อุปสรรคในการเรียนของนักเรียนในพื้นที่ และร่วมกันทำ PLC เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียนที่ติดขัดด้านการสื่อสาร	โรงเรียนมุ่งพัฒนาสมรรถนะครูให้มีความเชี่ยวชาญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเสริมสร้างความรอบรู้ด้านพัฒนาการทางสมองและความฉลาดทางอารมณ์ที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาที่สอง ควบคู่กับการส่งเสริมให้ครูศึกษาทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองเพื่อนำมาวิเคราะห์อุปสรรคในการเรียนของผู้เรียนในบริบทพื้นที่ และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกระบวนการ PLC เพื่อพัฒนาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเหมาะสมในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลผู้เรียนระหว่างกัน
โรงเรียนจะมุ่งพัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นความรอบรู้ในด้านพัฒนาการทางสมองและความฉลาดทางอารมณ์ที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษา กิจกรรมการเรียนการสอนจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลผู้เรียนระหว่างครูผู้สอนเพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น โดยเน้นการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนในการใช้ภาษาที่สอง	เพื่อออกแบบแผนการสอนที่ยืดหยุ่นและมุ่งสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
โรงเรียนที่ 3	
มุ่งยกระดับสมรรถนะครูให้เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ ครูต้องมีความรู้ด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะตามมาตรฐานสากล (เช่น CEFR, IELTS, HSK) และมีความเข้าใจลึกซึ้งในเรื่องความฉลาดทางพหุปัญญา เพื่อส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาให้ไปถึงขีดสุดของศักยภาพ	การยกระดับสมรรถนะครูมุ่งพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ โดยครูต้องมีความรู้ด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะตามมาตรฐานสากล และมีความเข้าใจแนวคิดความฉลาดทางพหุปัญญา เพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา ควบคู่กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง และบทบาทการแนะแนวการศึกษาต่อในระดับนานาชาติ ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูออกแบบกิจกรรมแบบสืบเสาะและทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา โดยบูรณาการข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อปรับระดับความเข้มข้นของเนื้อหาให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนอย่างเหมาะสม
ครูต้องมีความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ โดยเฉพาะการเข้าใจความต้องการเชิงลึกของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษา ที่มุ่งหวังความเป็นเลิศทางวิชาการ ครูได้รับการส่งเสริมให้วิจัยและพัฒนาหลักสูตรรายวิชาที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง และการเป็นผู้แนะแนวทางการศึกษาต่อในระดับนานาชาติ	
ครูจะต้องมีความรอบรู้ในการออกแบบการเรียนรู้แบบสืบเสาะที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย และแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เป็นผู้ร่วมเรียนรู้และให้คำปรึกษาโดยใช้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาบูรณาการความเข้มข้นของเนื้อหาให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน	

จากตาราง 49 ผลการสังเคราะห์การศึกษา Best Practice ทั้ง 3 โรงเรียนที่มี ความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในองค์ประกอบ สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน พบว่า สถานศึกษามีนโยบาย ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านพื้นฐานทางภาษาและการเรียนรู้ เพื่อออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพ ของผู้เรียนแต่ละคนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองอย่างยั่งยืน ควบคู่กับ

การจัดทำฐานข้อมูลความถนัดด้านภาษาและการประยุกต์ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ ในการดูแลผู้เรียนทั้งกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งอย่างเหมาะสม ในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูนำความรู้ด้านพัฒนาการตามวัยมาใช้ในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ลดความประหม่าในการใช้ภาษาที่สอง และใช้ผลจากการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนา การให้ข้อมูลป้อนกลับที่สอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งช่วยส่งเสริม ความกล้าในการสื่อสารและการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมุ่งพัฒนา สมรรถนะครูให้มีความเชี่ยวชาญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านกระบวนการจัดการ เรียนรู้ โดยเสริมสร้างความรอบรู้ด้านพัฒนาการทางสมองและความฉลาดทางอารมณ์ ที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาที่สอง ควบคู่กับการส่งเสริมให้ครูศึกษาทฤษฎีการรับรู้ภาษา ที่สองเพื่อนำมาวิเคราะห์อุปสรรคในการเรียนของผู้เรียนในบริบทพื้นที่ และร่วม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกระบวนการ PLC เพื่อพัฒนาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียน อย่างเหมาะสม ในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลผู้เรียนระหว่างกัน เพื่อออกแบบแผนการสอนที่ยืดหยุ่นและมุ่งสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สอง ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และมีการยกระดับสมรรถนะครูมุ่งพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญ ในการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ โดยครูต้องมีความรู้ด้านการวัดและ ประเมินผลสมรรถนะตามมาตรฐานสากล และมีความเข้าใจแนวคิดความฉลาดทาง พหุปัญญาเพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา ควบคู่กับความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนา หลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง และบทบาทการแนะแนวการศึกษาต่อในระดับ นานาชาติ ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูออกแบบกิจกรรมแบบสืบเสาะและทำหน้าที่ เป็นผู้ให้คำปรึกษา โดยบูรณาการข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อปรับระดับ ความเข้มข้นของเนื้อหาให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

ตาราง 50 ผลที่ได้จากการศึกษา Best Practice ทั้ง 3 โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในองค์ประกอบสมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
โรงเรียนที่ 1	
โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการจัดหา Platform การเรียนรู้ออนไลน์และสื่อดิจิทัลที่ทันสมัย พร้อมทั้งผลักดันให้ครูสร้างนวัตกรรมการสอนที่เป็นต้นแบบ (Best Practice) โดยมีเป้าหมายให้ครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้สร้างสรรค์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพ	โรงเรียนสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมการสอนที่เป็นแบบอย่าง เพื่อยกระดับบทบาทครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้สร้างสรรค์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพ ควบคู่กับการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มสาระเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันและนวัตกรรมการสอนภาษา เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ในการจัดการเรียนรู้ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชันฝึกออกเสียง เกมการเรียนรู้ และระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ เพื่อติดตามความก้าวหน้าและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน
ภายในกลุ่มสาระฯ มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันและนวัตกรรมส่งเสริมการสอนภาษาเป็นประจำ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เพื่อให้การเรียนภาษาไม่ใช่เพียงการท่องจำ แต่เป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน	
การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันเพื่อการฝึกออกเสียงและการใช้เกมรูปแบบต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจ อีกทั้งยังมีการใช้ระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน	
โรงเรียนที่ 2	
ส่งเสริมให้ครูใช้ทรัพยากรดิจิทัลที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสนับสนุนการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการขยายขอบเขตการเรียนรู้นอกห้องเรียน	โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้ทรัพยากรดิจิทัลอย่างคุ้มค่า โดยสนับสนุนให้ครูประยุกต์ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และใช้

ตาราง 50 (ต่อ)

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
โรงเรียนจะมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการสร้างสื่อมัลติมีเดียแบบง่าย แต่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูสามารถผลิตสื่อที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและเข้าถึงผู้เรียนได้ง่าย	สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางขยายการเรียนรู้ นอกห้องเรียน ควบคู่กับการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการสร้างสื่อมัลติมีเดียที่เรียบง่ายแต่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูสามารถผลิตสื่อที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและเข้าถึงผู้เรียนได้สะดวก ในการจัดการเรียนรู้ ครูใช้เทคโนโลยีสร้างแบบฝึกหัดออนไลน์ที่เข้าถึงได้ผ่านอุปกรณ์พกพา และคัดเลือกเนื้อหาภาษาต่างประเทศจากสื่อร่วมสมัยมาใช้เป็นสื่อการสอน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน
โรงเรียนที่ 3	
โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ที่จะสนับสนุนการสร้างสภาพแวดล้อมดิจิทัลแบบครบวงจร ครูได้รับการส่งเสริมให้ใช้นวัตกรรมต่าง ๆ เช่น การเรียนผ่านระบบออนไลน์ การใช้ AI ในการวิเคราะห์และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา	โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสภาพแวดล้อมดิจิทัลแบบครบวงจร โดยส่งเสริมให้ครูประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ เช่น ระบบการเรียนออนไลน์และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนภาษา ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดในการคัดเลือกและออกแบบสื่อดิจิทัลที่ส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ มีการสร้างฐานข้อมูลสื่อและนวัตกรรมร่วมกันภายในกลุ่มสาระเพื่อสนับสนุนความเป็นเลิศทางวิชาการ ในการจัดการเรียนรู้ ครูใช้แพลตฟอร์มและระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ในการสร้างห้องเรียน ติดตาม วิเคราะห์ และพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนเป็นรายทักษะ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
โรงเรียนจะเน้นย้ำสมรรถนะครูในการเป็นครูที่ฉลาดในการใช้เทคโนโลยีคือการเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่สนับสนุนการเรียนรู้ ครูต้องสามารถออกแบบสื่อที่ส่งเสริมทักษะการสร้างสรรค์ มีการสร้างฐานข้อมูลสื่อและนวัตกรรมที่ทันสมัยร่วมกันในกลุ่มสาระฯ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ	
ครูใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อสร้างห้องเรียน มีการใช้ระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อติดตามและวิเคราะห์สมรรถนะผู้เรียนแบบรายทักษะ ครูจะต้องเชี่ยวชาญ	

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำสื่อ การเรียนการสอนและอำนวยความสะดวก ในห้องเรียน	ผ่านการใช้เครื่องมือดิจิทัล อย่างมีประสิทธิภาพ

จากตาราง 50 ผลการสังเคราะห์การศึกษา Best Practice ทั้ง 3 โรงเรียนที่มี
ความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในองค์ประกอบ
สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริม
การสอนภาษา พบว่า โรงเรียนควรสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัล โดยจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และส่งเสริมให้ครู
สร้างนวัตกรรมการสอนที่เป็นแบบอย่าง เพื่อยกระดับบทบาทครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้
สู่ผู้สร้างสรรค์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพ ควบคู่กับการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายใน
กลุ่มสาระเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันและนวัตกรรมการสอนภาษา เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้
อย่างมีความหมาย ในการจัดการเรียนรู้ ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชัน
ฝึกออกเสียง เกมการเรียนรู้ และระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ เพื่อติดตามความก้าวหน้า
และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน อีกทั้งยังต้องส่งเสริมการพัฒนา
สมรรถนะครูด้านการใช้ทรัพยากรดิจิทัลอย่างคุ้มค่า โดยสนับสนุนให้ครูประยุกต์ใช้
ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทาง
ขยายการเรียนรู้นอกห้องเรียน ควบคู่กับการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการสร้างสื่อ
มัลติมีเดียที่เรียบง่ายแต่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูสามารถผลิตสื่อที่สอดคล้องกับบริบท
ท้องถิ่นและเข้าถึงผู้เรียนได้สะดวก ในการจัดการเรียนรู้ ครูใช้เทคโนโลยีสร้างแบบฝึกหัด
ออนไลน์ที่เข้าถึงได้ผ่านอุปกรณ์พกพา และคัดเลือกเนื้อหาภาษาต่างประเทศจากสื่อ
ร่วมสมัยมาใช้เป็นสื่อการสอน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
ของผู้เรียน และมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสภาพแวดล้อมดิจิทัลแบบครบวงจร โดยส่งเสริม
ให้ครูประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ เช่น ระบบการเรียนรู้ออนไลน์และเทคโนโลยี
ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนภาษา ควบคู่กับการพัฒนา
สมรรถนะครูด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดในการคัดเลือกและออกแบบสื่อดิจิทัล
ที่ส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ มีการสร้างฐานข้อมูลสื่อและนวัตกรรมร่วมกันภายใน

กลุ่มสาระเพื่อสนับสนุนความเป็นเลิศทางวิชาการ ในการจัดการเรียนรู้ ครูใช้แพลตฟอร์ม และระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ในการสร้างห้องเรียน ติดตาม วิเคราะห์ และพัฒนา สมรรถนะผู้เรียนเป็นรายทักษะ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ผ่านการใช้ เครื่องมือดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 51 ผลที่ได้จากการศึกษา Best Practice ทั้ง 3 โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศในด้าน การบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในองค์ประกอบ สมรรถนะ ด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
โรงเรียนที่ 1	
ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ สื่อสาร เช่น การมีครูเจ้าของภาษา และสร้าง เครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ในสถานการณ์จริง	มุ่งเสริมสร้างความสามารถในการจัดการ เรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารของผู้เรียน ในสถานการณ์จริง ผ่านการจัดสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการใช้ภาษา การพัฒนากิจกรรมการ เรียนรู้แบบ Active Learning ที่บูรณาการทักษะ ภาษาเข้ากับบริบทชีวิตและวิชาการ รวมถึง การออกแบบกิจกรรมและการประเมินผล ตามสภาพจริงที่สอดคล้องกับสถานการณ์ และบริบทสังคมร่วมสมัย
โรงเรียนจะเน้นการพัฒนาสมรรถนะครูในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่บูรณาการทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันเข้ากับเนื้อหาเชิงวิชาการ ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติมที่เน้นทักษะการสื่อสารร่วมสมัย เช่น ภาษาต่างประเทศเพื่อการเป็นมัคคุเทศก์	
ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การวิพากษ์ข่าวสาร จากสื่อต่างประเทศ หรือการจำลองสถานการณ์ การประชุมนานาชาติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างบูรณาการ ครูให้ความสำคัญกับการประเมินผลตามสภาพ จริง โดยวัดจากความสามารถในการสื่อสาร ที่สื่อความหมายได้ถูกต้องตามกาลเทศะ และบริบทสังคมร่วมสมัย	

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
โรงเรียนที่ 2	
มีเป้าหมายในการพัฒนาภาษาเพื่ออาชีพโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงในงานท้องถิ่น เช่น การสื่อสารเพื่อแนะนำสินค้า OTOP หรือการต้อนรับนักท่องเที่ยว นโยบายนี้เน้นให้ครูต้องมีทักษะการสอนที่เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่ออาชีพโดยส่งเสริมให้ครูออกแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงมากกว่าทฤษฎี ผ่านกิจกรรมการสื่อสารที่เชื่อมโยงกับบริบทท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำสินค้า การบริการนักท่องเที่ยว หรือการซื้อขายสินค้า ครูควรจัดการเรียนรู้
มีการเน้นทักษะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความยืดหยุ่น ครูได้รับการส่งเสริมให้ลดการเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อน แต่เพิ่มการฝึกสถานการณ์จำลองที่พบเจอได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การสั่งอาหาร การซื้อขายสินค้า และการให้ข้อมูลทิศทาง	ที่ยืดหยุ่น ลดการเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อน และเพิ่มการใช้สถานการณ์จำลอง กิจกรรมกลุ่ม และสื่อจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้โต้ตอบและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองมีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง
ครูเน้นการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนได้โต้ตอบกันอย่างเป็นธรรมชาติ ครูมีการใช้สื่อจริง เช่น ฉลากสินค้า เพลงฮิตหรือเมนูอาหาร มาเป็นฐานในการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการสื่อสารภาษาที่สองเป็นเรื่องใกล้ตัวและจับต้องได้	
โรงเรียนที่ 3	
สถานศึกษามีนโยบายมุ่งเน้นการยกระดับทักษะภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงและการศึกษาต่อ โดยสนับสนุนให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในตำรา แต่ให้นำเหตุการณ์ปัจจุบันหรือประเด็นที่น่าสนใจในสังคมโลกมาเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาคือเครื่องมือในการรับรู้ข่าวสารทั่วโลก นโยบายนี้ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่สร้างความตระหนักในความเป็น	สถานศึกษามีนโยบายมุ่งยกระดับทักษะภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงและการศึกษาต่อ โดยส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ปัจจุบันและประเด็นร่วมสมัยในสังคมโลก เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือในการรับรู้ข่าวสาร การเป็นพลเมืองดี และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้สื่อร่วมสมัยและบริบทดิจิทัลมา

ตาราง 51 (ต่อ)

การศึกษา Best Practice	ผลการสังเคราะห์
โรงเรียนที่ 3	
พลเมืองดีและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ และมีมารยาททางสังคม	ออกแบบกิจกรรมที่เน้นการวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การนำเสนอ และการโต้ตอบอย่างสร้างสรรค์ ในระดับ การจัดการเรียนรู้ ครูออกแบบกิจกรรม จำลองสถานการณ์ที่ผู้เรียนพบเจอจริง ทั้งในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ โดยบูรณาการทักษะการคิดวิเคราะห์และ การทำงานกลุ่ม เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษาอย่างเป็นระบบ เหมาะสม และเป็นสากล
มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการสื่อสารในยุคดิจิทัล โดยส่งเสริมให้ครูรู้จักเลือกใช้ “สื่อร่วมสมัย” เช่น บทความจาก โซเชียลมีเดีย ข่าวบันเทิง หรือประเด็นทางวัฒนธรรม ที่เด็กกำลังสนใจ มาออกแบบเป็นบทเรียนให้ผู้เรียน ได้ฝึกวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น ครูได้รับการ สนับสนุนให้ทำงานร่วมกันในการสร้างคลังความรู้ ที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการนำเสนอ และการโต้ตอบ อย่างสร้างสรรค์ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน มีทักษะภาษาที่เพียงพอต่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น	
ในระดับปฏิบัติการ ครูได้ออกแบบการเรียนรู้ ที่จำลองสถานการณ์การสื่อสารที่เด็กมีโอกาสพบเจอ จริงในชีวิตประจำวันและในการศึกษาต่อ เช่น การ นำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาที่สอง การฝึกพูด สุนทรพจน์ในหัวข้อที่เกี่ยวกับความสนใจของเยาวชน หรือการจำลองการสัมภาษณ์เป็นภาษาต่างประเทศ ครูเน้นการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อให้ เด็กสามารถคัดกรองข้อมูลจากสื่อออนไลน์และนำมา จัดลำดับความคิดเพื่อสื่อสารได้อย่างเป็นระบบ กิจกรรมในชั้นเรียนจะมุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่มที่เปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนทัศนคติและฝึกการใช้ ภาษาในบริบทที่หลากหลายและเป็นสากลมากขึ้น	

จากตาราง 51 ผลการสังเคราะห์การศึกษา Best Practice ทั้ง 3 โรงเรียนที่มี
 ความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ในองค์ประกอบ
 สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย พบว่า
 ต้องมุ่งเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารของผู้เรียน
 ในสถานการณ์จริง ผ่านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษา การพัฒนากิจกรรม
 การเรียนรู้แบบ Active Learning ที่บูรณาการทักษะภาษาเข้ากับบริบทชีวิตและวิชาการ
 รวมถึงการออกแบบกิจกรรมและการประเมินผลตามสภาพจริงที่สอดคล้องกับ
 สถานการณ์และบริบทสังคมร่วมสมัย อีกทั้งมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่ออาชีพ
 โดยส่งเสริมให้ครูออกแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงมากกว่าทฤษฎี ผ่านกิจกรรม
 การสื่อสารที่เชื่อมโยงกับบริบทท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำสินค้า
 การบริการนักท่องเที่ยว หรือการซื้อขายสินค้า ครูควรจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ลดการเน้น
 โครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อน และเพิ่มการใช้สถานการณ์จำลอง กิจกรรมกลุ่ม
 และสื่อจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้โต้ตอบและพัฒนาทักษะการฟังและการพูด
 อย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองมีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง
 และสถานศึกษาควรมีนโยบายมุ่งยกระดับทักษะภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงและ
 การศึกษาต่อ โดยส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ปัจจุบันและประเด็น
 ร่วมสมัยในสังคมโลก เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือ
 ในการรับรู้ข่าวสาร การเป็นพลเมืองดี และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ควบคู่กับ
 การพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้สื่อร่วมสมัยและบริบทดิจิทัลมาออกแบบกิจกรรมที่เน้น
 การวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การนำเสนอ และการโต้ตอบอย่างสร้างสรรค์
 ในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูออกแบบกิจกรรมจำลองสถานการณ์ที่ผู้เรียนพบเจอจริง
 ทั้งในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ โดยบูรณาการทักษะการคิดวิเคราะห์และ
 การทำงานกลุ่ม เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นระบบ เหมาะสม
 และเป็นสากล

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนา
สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร สรุปผลตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในแต่ละด้านของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง

4. เพื่อหาแนวทางพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
และครูผู้สอนภาษาที่สอง อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ตามลำดับ

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์
ในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกัน

3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในแต่ละด้านของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง แต่ละด้านมีลำดับที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
และครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 358 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร
สถานศึกษา จำนวน 87 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน
และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 249 คน จาก 22 โรงเรียน

2. ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ในปีการศึกษา 2568 ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) จำนวน 189 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน จาก 22 โรงเรียน เพื่อให้ได้สัดส่วนระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน และ ครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 161 คน รวมทั้งสิ้น 205 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากการศึกษาหลักการ กรอบแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 3 กลุ่มสมรรถนะ 13 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) สมรรถนะด้านความรู้ 1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม 1.2 ความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร 1.3 ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา 1.4 ความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน 2) สมรรถนะด้านทักษะ 2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา 2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย 2.3 การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้และผู้เรียน 2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย 3) สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 3.2 ความเป็นครูครูเชิงพลวัต 3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู และ 3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 คน คีษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำนวน 1 คน ตรวจสอบความถูกต้อง ทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ จากนั้น นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 50 ชุด แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและรายด้าน (Item Total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยเลือกข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยสภาพปัจจุบันของแบบสอบถาม สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.291 – 0.891 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.952 แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.276 – 0.552 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.920

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการตอบ แบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ และแบบออนไลน์

6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

6.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบ

ความถูกต้อง และความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

6.1.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อ และรายด้านตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121)

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัด สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย ของคะแนน เป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึง ประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึง ประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึง ประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึง ประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึง ประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป ทดสอบตามสมมติฐานการวิจัย

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.1.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

7.1.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

7.1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach' s Alpha coefficient)

7.2 สถิติพื้นฐาน

7.2.1 ร้อยละ (Percentage)

7.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

7.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3.2 สมมติฐานข้อ 2 ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนที่ 2 ในโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe – Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

7.3.3 สมมติฐานข้อ 3 สถิติที่ใช้ในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็น ใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) โดยใช้สูตรดังนี้

$$PNI_{modified} = (I - D) / D$$

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง

1.1 สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกองค์ประกอบ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.43$) การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย ($\bar{x} = 4.40$) ความรอบรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.39$) ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.35$) ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.30$) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.27$) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และนักเรียน ($\bar{x} = 4.12$) ความเป็นครูเชิงพลวัต ($\bar{x} = 4.11$) คุณธรรม จริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{x} = 4.09$) การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู ($\bar{x} = 4.06$) การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.03$) ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.02$) และการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารรวมสมัย ($\bar{x} = 4.02$)

1.2 สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$) เมื่อพิจารณาเป็นองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความเป็นครูเชิงพลวัต ($\bar{x} = 4.89$) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.87$) การทำงานเป็นทีม และการสร้างเครือข่าย ($\bar{x} = 4.87$) การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.85$) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.85$) ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.84$) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และนักเรียน ($\bar{x} = 4.84$) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{x} = 4.84$) ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ($\bar{x} = 4.82$) การจัดการเรียนรู้

ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ($\bar{x} = 4.82$) การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู ($\bar{x} = 4.82$) ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.81$) และ ความรอบรู้ด้านเทคนิค และการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.75$)

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1.2 ความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.2.2 ความแตกต่างสภาพพึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.3.2 ความแตกต่างสภาพพึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($PNI_{modified} = 0.203$) สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ($PNI_{modified} = 0.203$) และสมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ($PNI_{modified} = 0.199$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.082$)

4. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน

มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ที่ได้จากการศึกษาดูงาน Best Practice ของ 3 โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ถ้าผลของการวิจัย พบว่า สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล ในด้านใดที่มีความต้องการจำเป็นจัดอยู่ใน 3 ลำดับแรก ผู้วิจัยจะนำด้านนั้น ๆ เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ในโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง จนประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์กับผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยเก็บข้อมูลต่าง ๆ จากผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ผ่านกระบวนการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากลที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ซึ่งโรงเรียนที่เข้าไปเก็บข้อมูลภาคสนาม ประกอบด้วย ดังนี้ 1) โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา 2) โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา และ 3) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง จากการศึกษาดูงาน ได้ข้อมูลดังนี้

4.1 สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

4.1.1 โรงเรียนที่ 1: สถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์

ผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านพื้นฐานทางภาษาและการเรียนรู้ เพื่อออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนและ สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองอย่างยั่งยืน ควบคู่กับการจัดทำฐานข้อมูลความถนัดด้านภาษาและการประยุกต์ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ในการดูแลผู้เรียนทั้งกลุ่มอ่อน และกลุ่มเก่งอย่างเหมาะสม ในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูนำความรู้ด้านพัฒนาการตามวัย

มาใช้ในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ลดความประหม่าในการใช้ภาษาที่สอง และใช้ผลจากการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการให้ข้อมูลป้อนกลับที่สอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งช่วยส่งเสริมความกล้าในการสื่อสารและการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอย่างต่อเนื่อง

4.1.2 โรงเรียนที่ 2: โรงเรียนมุ่งพัฒนาสมรรถนะครูให้มีความเชี่ยวชาญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเสริมสร้างความรอบรู้ด้านพัฒนาการทางสมองและความฉลาดทางอารมณ์ที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาที่สอง ควบคู่กับการส่งเสริมให้ครูศึกษาทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองเพื่อนำมาวิเคราะห์อุปสรรคในการเรียนของผู้เรียนในบริบทพื้นที่ และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านกระบวนการ PLC เพื่อพัฒนาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเหมาะสมในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลผู้เรียนระหว่างกันเพื่อออกแบบแผนการสอนที่ยืดหยุ่น และมุ่งสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

4.1.3 โรงเรียนที่ 3: การยกระดับสมรรถนะครูมุ่งพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ โดยครูต้องมีความรู้ด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะตามมาตรฐานสากล และมีความเข้าใจแนวคิดความฉลาดทางพหุปัญญาเพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา ควบคู่กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง และบทบาทการแนะแนวการศึกษาต่อในระดับนานาชาติ ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูออกแบบกิจกรรมแบบสืบเสาะ และทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา โดยบูรณาการข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อปรับระดับความเข้มข้นของเนื้อหาให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

4.2 สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

4.2.1 โรงเรียนที่ 1: โรงเรียนสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมการสอนที่เป็นแบบอย่าง เพื่อยกระดับบทบาทครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้สร้างสรรค์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพ ควบคู่กับการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มสาระเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันและนวัตกรรมการสอนภาษา เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ในการจัดการเรียนรู้ ครูประยุกต์ใช้

เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชันฝึกออกเสียง เกมการเรียนรู้ และระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ เพื่อติดตามความก้าวหน้าและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน

4.2.2 โรงเรียนที่ 2: โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะครู ด้านการใช้ทรัพยากรดิจิทัลอย่างคุ้มค่า โดยสนับสนุนให้ครูประยุกต์ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางขยายการเรียนรู้ นอกห้องเรียน ควบคู่กับการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการสร้างสื่อมัลติมีเดียที่เรียบง่าย แต่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูสามารถผลิตสื่อที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและเข้าถึง ผู้เรียนได้สะดวก ในการจัดการเรียนรู้ ครูใช้เทคโนโลยีสร้างแบบฝึกหัดออนไลน์ที่เข้าถึงได้ ผ่านอุปกรณ์พกพา และคัดเลือกเนื้อหาภาษาต่างประเทศจากสื่อรวมสมัยมาใช้เป็นสื่อ การสอน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

4.2.3 โรงเรียนที่ 3: โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสภาพแวดล้อม ดิจิทัลแบบครบวงจร โดยส่งเสริมให้ครูประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ เช่น ระบบการเรียนออนไลน์และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนภาษา ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดในการคัดเลือก และออกแบบสื่อดิจิทัลที่ส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ มีการสร้างฐานข้อมูลสื่อและ นวัตกรรมร่วมกันภายในกลุ่มสาระเพื่อสนับสนุนความเป็นเลิศทางวิชาการ ในการจัดการ เรียนรู้ ครูใช้แพลตฟอร์มและระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ในการสร้างห้องเรียน ติดตาม วิเคราะห์ และพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนเป็นรายทักษะ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ผ่านการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสาร รวมสมัย

4.3.1 โรงเรียนที่ 1: มุ่งเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์จริง ผ่านการจัดสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการใช้ภาษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่บูรณาการ ทักษะภาษาเข้ากับบริบทชีวิตและวิชาการ รวมถึงการออกแบบกิจกรรมและการ ประเมินผลตามสภาพจริงที่สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทสังคมร่วมสมัย

4.3.2 โรงเรียนที่ 2: มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่ออาชีพ โดยส่งเสริมให้ครูออกแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงมากกว่าทฤษฎี ผ่านกิจกรรม การสื่อสารที่เชื่อมโยงกับบริบทท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำสินค้า

การบริการนักท่องเที่ยว หรือการซื้อขายสินค้า ครูควรจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ลดการเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อน และเพิ่มการใช้สถานการณ์จำลอง กิจกรรมกลุ่ม และสื่อจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้โต้ตอบและพัฒนาทักษะการฟังและการพูด อย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองมีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง

4.3.3 สถานศึกษามีนโยบายมุ่งยกระดับทักษะภาษาที่สอง

เพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงและการศึกษาต่อ โดยส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ปัจจุบันและประเด็นร่วมสมัยในสังคมโลก เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือในการรับรู้ข่าวสาร การเป็นพลเมืองดี และการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรม ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้สื่อร่วมสมัยและบริบทดิจิทัลมา ออกแบบกิจกรรมที่เน้นการวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การนำเสนอ และการโต้ตอบ อย่างสร้างสรรค์ ในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูออกแบบกิจกรรมจำลองสถานการณ์ ที่ผู้เรียนพบเจอจริง ทั้งในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ โดยบูรณาการทักษะการคิด วิเคราะห์และการทำงานกลุ่ม เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นระบบ เหมาะสม และเป็นสากล

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีประเด็นสำคัญ ที่น่าสนใจนำมาอภิปราย ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง

1.1 สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกองค์ประกอบ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.1.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอน ภาษาที่สองในสังกัด สพม.สกลนคร ตระหนักถึงความสำคัญของการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ

เพื่อนำมาพัฒนาตนเองให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนมาตรฐานสากลที่ต้องมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ ครูจึงมีนิสัยรักการเรียนรู้ และพยายามปรับปรุงทักษะทางภาษาและเทคนิคการสอนของตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562, หน้า 9) ที่ระบุว่าสมรรถนะเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงานและการดำรงชีวิต การที่ครูเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้จึงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามที่ รัชนิการักกาญจน์ (2560, หน้า 28) ได้อธิบายไว้ว่าสมรรถนะคือแบบแผนพฤติกรรมและความสามารถที่ช่วยผลักดันการทำงานของบุคคล

1.1.2 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และให้ความสำคัญกับการประสานงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยเฉพาะการร่วมมือกันภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอนและสื่อการเรียนรู้ การทำงานเป็นทีมช่วยให้เกิดการกระจายความรู้และร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องสมรรถนะของ เกรียงไกร แสนสุข (2564, หน้า 39) ที่มองว่าสมรรถนะคือการผสมผสานความสามารถและแรงจูงใจในการทำงานร่วมกันจนทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานและบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังแสดงถึงบทบาททางสังคมและการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง (Social Role) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในงานตามแนวคิดของ McClelland (1973) อีกด้วย

1.1.3 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร สาเหตุที่ด้านนี้อยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูผู้สอนให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student – Centered) และมุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงมากกว่าการท่องจำไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว เพื่อตอบสนองต่อนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 220) ที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และแสวงหาความรู้ได้ การที่ครูรอบรู้เรื่องเทคนิคการสอนทำให้สามารถจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชพงษ์ อุยวงศ์ (2561, หน้า 21) ที่กล่าวว่า

สมรรถนะคือความสามารถเฉพาะตนที่เกิดจากความรู้อะทักษะที่หลอมรวมกันเพื่อช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1.1.4 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนมาตรฐานสากลได้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูต้องทำหน้าที่ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย ซึ่งความสามารถนี้เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายตามที่ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 100 – 101) ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 2 เรื่องการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพและตอบสนองต่อพลวัตของโลก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561, หน้า 125) ในเรื่อง การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานที่ครูต้องรู้จักปรับปรุงและประยุกต์ใช้ความรู้เชิงวิชาการให้เกิดผลสัมฤทธิ์จริงในการพัฒนาหลักสูตร

1.1.5 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม ครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งไม่เพียงแต่ตัวภาษา แต่ยังรวมถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้น ๆ ด้วย ซึ่งจุดนี้สำคัญมากเพราะการสอนภาษาโดยปราศจากวัฒนธรรมจะทำให้ผู้เรียนสื่อสารได้ไม่เป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของ อักษราพิบูล (2566, หน้า 3) ที่เน้นว่าการใช้ภาษาจำเป็นต้องคำนึงถึงความหมายและวัฒนธรรมของทั้งสองภาษาควบคู่กันไป และยังตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้ของ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 221) ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

1.1.6 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ในสภาพปัจจุบัน ครูสามารถสื่อสารและเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเป็นครูภาษาที่สองตามคำนิยามของ Richards & Schmidt (2010, p. 67) ที่ว่าภาษาที่สองคือภาษาที่ใช้สื่อสารในบริบทสังคมหรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ การที่ครูใช้ภาษาได้ดีจะช่วยลดปัญหา ดังนั้นการที่ผลวิจัยอยู่ในระดับมากจึงสะท้อนถึงคุณภาพของครูในสังกัด สพม.สกลนคร ที่มีความพร้อมในการสื่อสารตามนโยบาย “3 ต้อง” (ต้องได้) ที่เน้นความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ

1.1.7 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน กล่าวคือ ครูมีการนำเครื่องมือประเมินผลที่หลากหลายมาใช้ ไม่ได้พึ่งพาเพียงการสอบข้อเขียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นการปรับตัวเพื่อลดปัญหาการประเมินผลที่ไม่สอดคล้องกับการใช้จริง ดังที่ กิตติชัย สุทธาสิโนบล (2564, หน้า 137) กล่าวว่า เป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน การที่ครูประเมินผลได้ดีช่วยให้ทราบระดับความสามารถของผู้เรียน และนำข้อมูลมาวางแผนพัฒนาต่อไป สอดคล้องกับ ภัทรสุดา เกิดแสง (2563, หน้า 26) บอกว่าสมรรถนะช่วยให้ทราบว่าต้องพัฒนาในเรื่องใดเพิ่มเติม

1.1.8 ความเป็นครูเชิงพลวัต คือ ความเป็นครูที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงถือเป็นจุดแข็งในยุคปัจจุบัน ครูในสังกัดมีความยืดหยุ่นและพร้อมแสวงหานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561, หน้า 8) ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้มีนิสัยรักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และตรงกับนิยามของ ยวียส มาอยู่ (2566, หน้า 11) ที่มองว่าคนที่มีสมรรถนะจะเป็นตัวขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวหน้าได้ การเป็นครูเชิงพลวัตจึงเป็นสมรรถนะส่วนบุคคลที่ยากจะลอกเลียนแบบแต่ส่งผลสูงต่อความสำเร็จตามแนวคิดของ McClelland (1973)

1.1.9 คุณธรรม จริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพครู คือ ครูให้ความสำคัญกับการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความซื่อสัตย์และรับผิดชอบหน้าที่ ซึ่งเป็นสมรรถนะหลักที่ข้าราชการทุกคนต้องมีตามเกณฑ์ของ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) ที่ระบุเรื่อง “จริยธรรม” ว่าเป็นการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักกฎหมายและคุณธรรมเพื่อนำพาภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับจุดเน้น “ต้องดี” ของ สพม.สกลนคร ที่ต้องการให้ผู้เรียนและครูมีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมโลก

1.1.10 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู เป็นความภูมิใจในวิชาชีพเป็นแรงผลักดันหลัก ๆ ที่ทำให้ครูทำงานได้อย่างเต็มที่ แม้จะมีความท้าทายมากเพียงใด ดังที่ รัชนิดา รักกาญจน์ (2560, หน้า 28) ระบุว่าสมรรถนะอาจหมายถึงแรงขับที่ช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้

1.1.11 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ซึ่งในโลกยุคดิจิทัล ครูมีความสามารถในการใช้เครื่องมือสมัยใหม่ เช่น AI หรือแพลตฟอร์มออนไลน์มาช่วยในการสอน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ (2567, หน้า 11 – 13) ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

(AI) เป็นตัวช่วยในการเรียนการสอนสองภาษา และจุดเน้น “ต้องก้าวล้ำ” ของ สพม. สกจนครที่เน้นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อช่วยทลายกำแพงภาษา

1.1.12 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน คือ ครูมีความเข้าใจ ในธรรมชาติและศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นพัฒนาการได้รอบด้าน สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561, หน้า 8) ที่มีเป้าหมายพัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ และตรงกับ ความหมายสมรรถนะของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562, หน้า 9) ที่ว่า เป็นความสามารถในการใช้ความรู้และทักษะเพื่อทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ ในการดำรงชีวิตและแก้ปัญหา

1.1.13 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย คือ ครูสามารถนำประเด็นที่เป็นปัจจุบันและน่าสนใจมาเป็นเนื้อหาในการสอน ทำให้การเรียน ภาษาไม่น่าเบื่อ ซึ่งช่วยแก้ปัญหาทัศนคติที่มองว่าภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องยาก ดังที่ Kirmayer (2012, p. 156) กล่าวว่า ความสามารถในการแสดงออกอย่างเหมาะสมตาม บริบทที่เปลี่ยนไป

1.2 สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียน มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.2.1 ความเป็นครูเชิงพลวัต คือ ความต้องการสูงสุดในด้านนี้สะท้อน ว่าทุกฝ่ายเห็นตรงกันว่าครูต้องไม่หยุดนิ่งและต้องปรับตัวให้เร็วกว่าการเปลี่ยนแปลง ของโลก เพื่อสร้างนวัตกรรมและนักคิดตามเป้าหมายของ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี การเป็นครู เชิงพลวัตคือสมรรถนะที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้องค์กรก้าวหน้าตามแนวคิดของ ยวียส มาอู (2566, หน้า 11) และเป็นคุณลักษณะที่ Spencer & Spencer (1993, p. 9) มองว่าช่วยให้ การทำงานมีประสิทธิภาพดีขึ้นกว่าเดิม

1.2.2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดจากความ ต้องการปิดช่องว่างเรื่องความไม่มั่นใจในการใช้ภาษา สอดคล้องกับ แผนการศึกษาชาติ (2560 – 2579) ที่มุ่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อรองรับพลวัตของโลกในศตวรรษที่ 21 และตรงกับหน้าที่ของครูที่ต้องมี “การส่งเสริมความเชี่ยวชาญ” ตามแนวทางของ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561)

1.2.3 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย คือ ครูอยากให้มีการร่วมมือกันที่เหนียวแน่นกว่าเดิมเพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอนใหม่ ๆ สอดคล้องกับสมรรถนะหลักเรื่อง “ความร่วมมือแรงร่วมใจ” (Teamwork) ของ ก.พ. (2561) ที่เปรียบเทียบว่าความสำเร็จของทีมคือพื้นฐานที่แข็งแกร่งเหมือนทีมฟุตบอลบราซิล และตรงกับแนวคิดของ เกรียงไกร แสนสุข (2564, หน้า 39) ที่ว่าการผสมผสานทักษะของคนในองค์กรช่วยให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.4 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ในอนาคตอันใกล้ ครูต้องเก่งเรื่องเทคโนโลยีมากขึ้นไปอีก เพื่อตอบสนองนโยบายการใช้ AI มาสนับสนุนการสอน สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ (2567, หน้า 25) ระบุว่า การใช้สื่อดิจิทัลจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

1.2.5 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ เพราะครูตระหนักว่าความรู้มีวันหมดอายุ จึงต้องหมั่นอัปเดตตนเองเสมอ สอดคล้องกับแนวคิดของ ฉัตรชัย หวังมีจมี และองอาจ นัยพัฒน์ (2560, หน้า 47) ที่เห็นว่าครูต้องได้รับความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดสมรรถนะที่สูงขึ้น และตรงกับจุดมุ่งหมายของ ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ต้องการให้คนไทยมีนิสัยรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.2.6 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน เพราะครูต้องการพัฒนาผู้เรียนให้ตรงจุดและรอบด้านมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กรในระยะยาว สอดคล้องกับแนวคิดของ ภัทธสุดา เกิดแสง (2563, หน้า 26) ที่ว่าสมรรถนะช่วยให้องค์กรคัดสรรและพัฒนาบุคคลให้เหมาะสมกับงาน และตรงกับ แผนพัฒนาการศึกษาของ สพม. สกนศร ที่เน้นคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ (Great Quality)

1.2.7 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน เพราะการมีระบบประเมินที่โปร่งใสและตรวจสอบได้จริง สอดคล้องกับการที่ ญัฐนิชา หล่อประดิษฐ์ (2564, หน้า 20) ระบุว่าสมรรถนะเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการประเมินและพัฒนาพนักงาน และช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทราบระดับความสามารถของตนเอง

1.2.8 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพราะครูคือผู้วางรากฐานจิตวิญญาณให้เด็ก สอดคล้องกับนโยบายของ สพฐ. (2567, หน้า 100) ที่เน้นการพัฒนาสมรรถนะครูด้านจิตวิญญาณความเป็นครู และตรงกับที่ มหาตมะ คานธี (อ้างถึงใน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2561) กล่าวว่า คุณธรรมคือสิ่งที่พิสูจน์ได้ด้วยกาลเวลาและเป็นสิ่งที่สังคมต้องการ

1.2.9 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา เพราะครูต้องการหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย สอดคล้องกับแนวทางของ กระทรวงศึกษาธิการ (2567, หน้า 120) ที่มุ่งพัฒนาระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่นทั้งในและนอกระบบ และสอดคล้องกับ กิตติชัย สุชาลีโนบล (2564, หน้า 100) ที่มองว่าความเชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตรเป็นส่วนประกอบสำคัญของสมรรถนะครู

1.2.10 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย เพราะการสอนต้องก้าวทันโลกเพื่อเพิ่มมูลค่าให้ผู้เรียน สอดคล้องกับที่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (2566) ระบุว่าภาษาเป็นทักษะที่เพิ่มโอกาสการทำงานในอนาคต และตรงกับความสำคัญของการเรียนภาษาที่สองที่เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดไว้

1.2.11 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู เพราะครูที่มีศรัทธาจะทำงานด้วยความสุขและสร้างผลงานที่โดดเด่น สอดคล้องกับ วราภรณ์ ทิพสุข (2564, หน้า 16) นิยามว่า สมรรถนะช่วยให้บุคคลสร้างผลงานได้สูงสุดตามที่องค์กรต้องการ และเป็น “ภาพลักษณ์ที่บุคคลมองเห็นตนเอง” (Self Image) ตามโมเดลภูเขาน้ำแข็งของ McClelland

1.2.12 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม เพราะความต้องการเข้าใจลึกถึงรากเหง้าวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้อง สอดคล้องกับ UNESCO (2003, pp. 16 – 18) ที่ระบุว่าภาษาแม่เป็นเครื่องมือตามธรรมชาติในการคิด และการสื่อสาร การที่ครูเข้าใจวัฒนธรรมของภาษาที่สองจะช่วยให้ถ่ายทอดความเป็นธรรมชาติได้ดี

1.2.13 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษา เพื่อการสื่อสาร แม้จะเป็นลำดับสุดท้ายแต่ก็อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนว่าครูต้องการเทคนิคการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student – Centered) เพื่อแก้ปัญหาการสอนแบบบรรยายเดิม ๆ และสอดคล้องกับสมรรถนะหลักด้าน “การมุ่งผลสัมฤทธิ์” (Achievement Motivation) ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561, หน้า 598) ที่ต้องการสร้างสรรค์ผลงานให้เหนือกว่ามาตรฐานเดิม

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์
ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่า การที่ผู้บริหารสถานศึกษา
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง มองเห็นสภาพ
ปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะแตกต่างกันอย่างชัดเจนนั้น ทั้งนี้
อาจเนื่องมาจาก “มุมมองต่อบทบาทหน้าที่” และ “ความรับผิดชอบ” ที่ต่างกัน
โดยผู้บริหารสถานศึกษามักมองภาพรวมตามนโยบายโรงเรียนมาตรฐานสากล
ซึ่งมุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและการจัดการศึกษาให้เทียบเคียงมาตรฐานสากล
อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเสริมสร้างความเป็นเลิศและศักยภาพในการแข่งขันระดับ
นานาชาติ (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2561, หน้า 2 – 3) ขณะที่
ครูผู้สอนต้องเผชิญกับปัญหาในการปฏิบัติงานจริงในชั้นเรียน เช่น ผู้เรียนขาดความสนใจ
และแรงจูงใจ มีเวลาในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ตลอดจนรับรู้ว่ามีภาระงานสูง
ซึ่งอาจนำไปสู่ความเหนื่อยหน่ายและความไม่พึงพอใจในการทำงาน (Pfister & Paljevic,
2024, p. 40) ความแตกต่างในการประเมินสมรรถนะระหว่างผู้บริหารและครูจึง
อาจเกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์ ตลอดจนการรับรู้บทบาทและความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน
โดยคุณลักษณะภายในของบุคคลมีส่วนกำหนดพฤติกรรมและผลการปฏิบัติงาน (Spencer
& Spencer, 1993, pp. 9 – 11)

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษา
ที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน

2.2.2 ความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน

ในทางกลับกัน เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงเรียนแต่ละขนาดมีความคิดเห็นต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนมาตรฐานสากลในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครต่าง ดำเนินงานภายใต้กรอบนโยบาย มาตรฐานการศึกษา และหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานฉบับเดียวกัน ส่งผลให้ครูผู้สอนภาษาที่สอง มีเป้าหมายและความคาดหวัง ด้านสมรรถนะวิชาชีพในทิศทางใกล้เคียงกัน แม้บริบทและทรัพยากรของโรงเรียนแต่ละขนาดอาจแตกต่างกันก็ตาม นอกจากนี้ กิตติชัย สุธาสีโนบล (2564, หน้า 137) อธิบายว่า ครูมืออาชีพควรมีคุณลักษณะสำคัญ เช่น ความรู้ความสามารถ การใช้วิธีสอนที่หลากหลาย การมีวิสัยทัศน์ และการเข้าใจความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งเป็นคุณลักษณะ ที่ครูทุกคนควรพัฒนา ขณะเดียวกัน แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 กำหนด เป้าหมายด้านคุณภาพ ความเท่าเทียม และการตอบสนองต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้ง มุ่งให้ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเสมอภาค (สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 9 – 28) จึงอาจทำให้ครูในโรงเรียนขนาดต่าง ๆ มีทิศทางการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกัน ทั้งนี้ สมรรถนะเป็นความสามารถเฉพาะ บุคคลที่เกิดจากการผสมผสานความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งช่วยให้บุคคลปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย (วิชพงษ์ อัยวงศ์, 2561, หน้า 21)

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ความแตกต่างสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า

ไม่แตกต่างกัน การที่ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน แต่มองสภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูภาษาที่สองไม่แตกต่างกันนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูทุกคนในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ต่างก็ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้สภาพแวดล้อมและระเบียบแบบแผนเดียวกัน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องปฏิบัติภายใต้นโยบายและมาตรฐานเดียวกันในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติชัย สุทธิโนบล (2564, หน้า 137) ที่มองว่าสมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ขององค์กร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ รัชพงษ์ อึ้งวงศ์ (2561, หน้า 21) ที่อธิบายว่าสมรรถนะ คือความสามารถเฉพาะตนที่หลอมรวมความรู้และทักษะเพื่อความสำเร็จของงาน ดังนั้นเมื่อทุกคนอยู่ในระบบนิเวศทางการศึกษาเดียวกัน มีการอบรมและพัฒนาทักษะดิจิทัลหรือเทคนิคการสอนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเหมือนกัน จึงทำให้การรับรู้ถึงสภาพปัจจุบันของสมรรถนะในภาพรวมออกมาไม่แตกต่างกัน

2.3.2 ความแตกต่างสภาพพึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวม พบว่าต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ซึ่งพบว่ามีความแตกต่างกันตามประสบการณ์การทำงานนั้น อาจเนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีการรับรู้ปัญหา ความมั่นใจในการปฏิบัติงาน และความคาดหวังต่อสมรรถนะที่ต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์น้อยอาจให้ความสำคัญกับสมรรถนะที่ช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในบริบทปัจจุบัน เช่น การใช้สื่อดิจิทัลและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมความสนใจของผู้เรียน ขณะที่ครูที่มีประสบการณ์สูงอาจให้ความสำคัญกับความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม ทั้งนี้ ความแตกต่างของการรับรู้อาจเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะภายในของบุคคล เช่น อึดทน อดทน แรงจูงใจ และทัศนคติ ซึ่งได้รับการหล่อหลอมจากประสบการณ์ และมีส่วนกำหนดพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน (Spencer & Spencer, 1993, pp. 9 – 11) นอกจากนี้ ครูยังต้องเผชิญปัญหาจากผู้เรียนที่ขาดความสนใจ ขาดจำกัดด้านเวลา และภาระงาน ซึ่งอาจส่งผลต่อทัศนคติและความคาดหวังในการพัฒนาตนเอง (Pfister &

Paljevic, 2024, p. 40) ประสบการณ์ที่สะสมแตกต่างกันจึงอาจทำให้ครูแต่ละกลุ่มกำหนดระดับความคาดหวังต่อสมรรถนะที่พึงประสงค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครโดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.203$) สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.203$) และ สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย ($PNI_{\text{modified}} = 0.199$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ($PNI_{\text{modified}} = 0.082$) ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด อาจเนื่องมาจากผู้เรียนภาษาที่สองมีความแตกต่างทั้งด้านพื้นฐานภาษา ความสามารถ แรงจูงใจ ความสนใจ และวิธีการเรียนรู้ ครูจึงต้องสามารถวิเคราะห์ผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความแตกต่าง และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน ดังที่ Richards (2006, pp. 25 – 29) อธิบายว่า ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้และจุดแข็งแตกต่างกัน การสอนภาษาจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างดังกล่าว สอดคล้องกับ Redecker (2017, pp. 70 – 73) เน้นว่าครูควรสามารถจัดการเรียนรู้แบบแตกต่างและเฉพาะบุคคล รวมทั้งใช้เทคโนโลยีส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ความซับซ้อนของการพัฒนาผู้เรียนดังกล่าวจึงอาจทำให้ระดับการปฏิบัติในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับระดับที่คาดหวังอย่างเต็มที่ และการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษามีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุดรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.203$) อาจเนื่องมา จากสมรรถนะดิจิทัลของครูไม่ได้จำกัดอยู่ที่ความสามารถในการใช้เครื่องมือ แต่ครอบคลุมการเลือก สร้าง ดัดแปลง และบูรณาการทรัพยากรดิจิทัลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การประเมินผล และความแตกต่างของผู้เรียน (Redecker, 2017, pp. 16 – 17, 44 – 45, 70 – 73) ขณะเดียวกัน UNESCO (2023, p. 9) เน้นว่าเทคโนโลยีทางการศึกษาต้องใช้เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน และครูต้องได้รับการเตรียมความพร้อมให้สามารถจัดการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีจึงอาจทำให้ความคาดหวังต่อสมรรถนะด้านนี้เพิ่มขึ้นเร็วกว่าระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน และการจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสาร

ร่วมสมัย มีค่าความต้องการจำเป็นในลำดับถัดมา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาปัจจุบันขยายจากความถูกต้องด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การปฏิสัมพันธ์ การทำงานร่วมกัน การสื่อสารออนไลน์ และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ดังที่ Council of Europe (2020, pp. 28 – 30) เสนอให้มองผู้เรียนเป็นผู้กระทำการทางสังคม และจัดการเรียนรู้จากความต้องการกับภาระงานในชีวิตจริง ส่วน Richards (2006, pp. 23 – 24) เน้นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร เจาะความหมาย และมีปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมาย การปรับเปลี่ยนดังกล่าวต้องอาศัยทักษะการออกแบบกิจกรรมและการบริหารการเรียนรู้ที่ซับซ้อน จึงอาจทำให้ยังปรากฏช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์ ส่วนความรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสารมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นแนวคิดพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการผลิตและพัฒนาครูภาษามาอย่างต่อเนื่อง ดังที่ Richards (2006, pp. 13 – 15) อธิบายว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์จริง พัฒนาทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้อง และมีปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมาย ครูจึงอาจมีพื้นฐานและประสบการณ์ในสมรรถนะด้านนี้จากการศึกษา การฝึกอบรม และการปฏิบัติงานอยู่แล้ว ทำให้ช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์ต่ำกว่าสมรรถนะด้านอื่น อย่างไรก็ตาม ข้ออธิบายนี้ควรได้รับการยืนยันจากค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันและข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม

4. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียน

มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ที่ได้จากการศึกษาดูงาน Best Practice ของ 3 โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ถ้าผลของการวิจัย พบว่าสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล ในด้านใดที่มีความต้องการจำเป็นจัดอยู่ใน 3 ลำดับแรก ผู้วิจัยจะนำด้านนั้น ๆ เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ในโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง จนประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์กับผู้บริหารสถานศึกษาและครู

ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยเก็บข้อมูลต่าง ๆ จากผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ผ่านกระบวนการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของ ครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากลที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ซึ่งโรงเรียนที่เข้าไป เก็บข้อมูลภาคสนาม ประกอบด้วย ดังนี้ 1) โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา 2) โรงเรียนอากาศ อำนวยศึกษา และ 3) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาควิชาตะวันออกเฉยเหนือ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงการพัฒนา สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร แล้วนำข้อมูลมาสรุปเป็นความเรียงการพัฒนาสมรรถนะ ครูผู้สอนภาษาที่สอง จากการศึกษาดูงาน ได้ข้อมูลดังนี้

4.1 สมรรถนะด้านความรู้: ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

4.1.1 โรงเรียนที่ 1: สถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ ผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านพื้นฐานทางภาษาและการเรียนรู้ เพื่อออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนและสร้าง แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองอย่างยั่งยืน ควบคู่กับการจัดทำฐานข้อมูลความถนัด ด้านภาษาและการประยุกต์ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ในการดูแลผู้เรียนทั้งกลุ่มอ่อนและ กลุ่มเก่งอย่างเหมาะสม ในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูนำความรู้ด้านพัฒนาการตามวัย มาใช้ในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ลดความประหม่าในการใช้ภาษาที่สอง และใช้ผลจากการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการให้ข้อมูลป้อนกลับที่สอดคล้องกับระดับ พัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งช่วยส่งเสริมความกล้าในการสื่อสารและการพัฒนาศักยภาพ ทางภาษาอย่างต่อเนื่อง

4.1.2 โรงเรียนที่ 2: โรงเรียนมุ่งพัฒนาสมรรถนะครูให้มีความ เชี่ยวชาญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเสริมสร้าง ความรอบรู้ด้านพัฒนาการทางสมองและความฉลาดทางอารมณ์ที่สัมพันธ์กับการเรียน ภาษาที่สอง ควบคู่กับการส่งเสริมให้ครูศึกษาทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองเพื่อนำมา วิเคราะห์อุปสรรคในการเรียนของผู้เรียนในบริบทพื้นที่ และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผ่านกระบวนการ PLC เพื่อพัฒนาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเหมาะสม ในระดับ

การจัดการเรียนรู้ ครูมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลผู้เรียนระหว่างกันเพื่อออกแบบแผนการสอนที่ยืดหยุ่นและมุ่งสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

4.1.3 โรงเรียนที่ 3: การยกระดับสมรรถนะครูมุ่งพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ โดยครูต้องมีความรู้ด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะตามมาตรฐานสากล และมีความเข้าใจแนวคิดความฉลาดทางพหุปัญญาเพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา ควบคู่กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง และบทบาทการแนะแนวการศึกษาต่อในระดับนานาชาติ ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูออกแบบกิจกรรมแบบสืบเสาะและทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา โดยบูรณาการข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อปรับระดับความเข้มข้นของเนื้อหาให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาของทั้ง 3 โรงเรียน พบว่ามีจุดร่วมที่สำคัญคือการให้ความสำคัญกับ “ความแตกต่างระหว่างบุคคล” ซึ่งถือเป็นหัวใจของการพัฒนาผู้เรียนในยุคใหม่ โรงเรียนที่ 1 และ 2 เน้นการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ (Learning Path) ที่เหมาะสมกับพื้นฐานภาษาที่ต่างกัน โดยนำจิตวิทยาการเรียนรู้และทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองมาใช้เพื่อลดความประหม่าของผู้เรียน ในขณะที่โรงเรียนที่ 3 มุ่งไปที่การส่งเสริมความเป็นเลิศผ่านแนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูจำเป็นต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียนที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562, หน้า 9) ที่ระบุว่าสมรรถนะช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาและดำรงชีวิต การที่ครูมีความรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียนจึงเป็น “สมรรถนะประจำสายงาน” ที่สำคัญตามที่ ยวียส มาอยู่ (2566, หน้า 11) ได้อธิบายไว้ว่าช่วยขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวหน้า นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับปัญหาที่ Nicole (2024) ระบุว่าทัศนคติของผู้เรียนไทยต่อภาษาที่สองมักเป็นเชิงลบ การที่ครูใช้จิตวิทยาและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัยจึงเป็นแนวทางแก้ปัญหาที่ตรงจุด และช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้อย่างยั่งยืน

4.2 สมรรถนะด้านทักษะ: การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

4.2.1 โรงเรียนที่ 1: โรงเรียนสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะครู

ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมการสอนที่เป็นแบบอย่าง เพื่อยกระดับบทบาทครูจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้สร้างสรรค์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพ ควบคู่กับการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มสาระเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันและนวัตกรรมการสอนภาษา เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ในการจัดการเรียนรู้ ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชันฝึกออกเสียง เกมการเรียนรู้ และระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ เพื่อติดตามความก้าวหน้าและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ และยั่งยืน

4.2.2 โรงเรียนที่ 2: โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะครู

ด้านการใช้ทรัพยากรดิจิทัลอย่างคุ้มค่า โดยสนับสนุนให้ครูประยุกต์ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางขยายการเรียนรู้ นอกห้องเรียน ควบคู่กับการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการสร้างสื่อมัลติมีเดียที่เรียบง่าย แต่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูสามารถผลิตสื่อที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและเข้าถึงผู้เรียนได้สะดวก ในการจัดการเรียนรู้ ครูใช้เทคโนโลยีสร้างแบบฝึกหัดออนไลน์ที่เข้าถึงได้ผ่านอุปกรณ์พกพา และคัดเลือกเนื้อหาภาษาต่างประเทศจากสื่อร่วมสมัยมาใช้เป็นสื่อการสอน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

4.2.3 โรงเรียนที่ 3: โรงเรียนมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสภาพแวดล้อม

ดิจิทัลแบบครบวงจร โดยส่งเสริมให้ครูประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ เช่น ระบบการเรียนรู้ออนไลน์และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนภาษา ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดในการคัดเลือกและออกแบบสื่อดิจิทัลที่ส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ มีการสร้างฐานข้อมูลสื่อและนวัตกรรมร่วมกันภายในกลุ่มสาระเพื่อสนับสนุนความเป็นเลิศทางวิชาการ ในการจัดการเรียนรู้ ครูใช้แพลตฟอร์มและระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ในการสร้างห้องเรียน ติดตามวิเคราะห์ และพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนเป็นรายทักษะ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ผ่านการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาในด้านนี้สะท้อนให้เห็นว่า ทั้ง 3 โรงเรียนมองว่าเทคโนโลยีไม่ใช่เพียงอุปกรณ์เสริม แต่เป็น “นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้” โรงเรียนที่ 1 มุ่งเน้นการยกระดับครูให้เป็นผู้สร้างเนื้อหาดิจิทัล (Content Creator) โรงเรียนที่ 2

เน้นความคุ้มค่าและการใช้สื่อสังคมออนไลน์ขยายการเรียนรู้นอกห้องเรียน ส่วนโรงเรียนที่ 3 ก้าวไปถึงการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และระบบบริหารจัดการการเรียนรู้แบบครบวงจร การที่โรงเรียนมุ่งพัฒนาในทิศทางนี้ สอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ (2567, หน้า 11 – 13) ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาช่วยในการเรียน การสอนภาษา และตรงกับจุดเน้นของ สพม.สกลนคร (2568) เรื่องการ “ต้องก้าวล้ำ” ทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย การพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูตามแนวทางของทั้ง 3 โรงเรียน ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Vakaliuk et al. (2021, p. 77) ที่ยืนยันว่าสื่อดิจิทัลเป็นปัจจัย สำคัญในการยกระดับความสามารถของครูในโลกยุคใหม่ ซึ่งถือเป็น “การส่งเสริมความ เชี่ยวชาญในงานอาชีพ” ตามมาตรฐานของ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) ที่ต้องการให้ข้าราชการพัฒนาตนเองให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

4.3 สมรรถนะด้านทักษะ: การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสาร รวมสมัย

4.3.1 โรงเรียนที่ 1: มุ่งเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์จริง ผ่านการจัดสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการใช้ภาษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่บูรณาการ ทักษะภาษาเข้ากับบริบทชีวิตและวิชาการ รวมถึงการออกแบบกิจกรรมและ การประเมินผลตามสภาพจริงที่สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทสังคมร่วมสมัย

4.3.2 โรงเรียนที่ 2: มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่ออาชีพ โดยส่งเสริมให้ครูออกแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงมากกว่าทฤษฎี ผ่านกิจกรรม การสื่อสารที่เชื่อมโยงกับบริบทท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำสินค้า การบริการนักท่องเที่ยว หรือการซื้อขายสินค้า ครูควรจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ลดการเน้น โครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อน และเพิ่มการใช้สถานการณ์จำลอง กิจกรรมกลุ่ม และสื่อจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้โต้ตอบและพัฒนาทักษะการฟังและการพูด อย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองมีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง

4.3.3 สถานศึกษามีนโยบายมุ่งยกระดับทักษะภาษาที่สองเพื่อการ สื่อสารในชีวิตจริงและการศึกษาต่อ โดยส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับ เหตุการณ์ปัจจุบันและประเด็นร่วมสมัยในสังคมโลก เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของ ภาษาในฐานะเครื่องมือในการรับรู้ข่าวสาร การเป็นพลเมืองดี และการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรม ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้สื่อร่วมสมัยและบริบทดิจิทัลมา

ออกแบบกิจกรรมที่เน้นการวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การนำเสนอ และการโต้ตอบอย่างสร้างสรรค์ ในระดับการจัดการเรียนรู้ ครูออกแบบกิจกรรมจำลองสถานการณ์ที่ผู้เรียนพบเจอจริง ทั้งในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ โดยบูรณาการทักษะการคิดวิเคราะห์และการทำงานกลุ่ม เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นระบบเหมาะสม และเป็นสากล

ผลการวิเคราะห์แนวทางจัดการเรียนรู้พบว่า ทั้ง 3 โรงเรียนมุ่งเน้นการสอนภาษาที่ “ใช้ได้จริงในชีวิตและอาชีพ” โรงเรียนที่ 1 เน้น Active Learning ในบริบทวิชาการ โรงเรียนที่ 2 เน้นภาษาเพื่อการอาชีพและการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ส่วนโรงเรียนที่ 3 เน้นการเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) และการศึกษาระดับนานาชาติ แนวทางเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการแก้ปัญหาที่ Nicole (2024) ระบุว่า การสอนภาษาในไทยมักเน้นไวยากรณ์จนเด็กสื่อสารไม่ได้จริง การเปลี่ยนมาเน้นสถานการณ์จำลอง (Simulation) และประเด็นร่วมสมัย จึงสอดคล้องกับนิยามของภาษาที่สองตาม Richards & Schmidt (2010, p. 67) ที่ต้องใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ และการสื่อสารในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังตรงกับเป้าหมายของโรงเรียนมาตรฐานสากล ที่มุ่งเน้นการมีศักยภาพเป็นพลโลกตามที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) กำหนดไว้ ซึ่งครูต้องแสดงออกถึงสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไปตามแนวคิดของ Kirmayer (2012, p. 156)

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครสามารถนำไปเป็นสารสนเทศสำหรับการพัฒนาปรับปรุงสมรรถนะครูภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาที่สอง ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครสามารถนำไปเป็น
สารสนเทศสำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนา
สมรรถนะครูภาษาที่สอง ให้เกิดประสิทธิผลโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการศึกษาต่อไป

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ครูผู้สอนภาษาที่สองสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการนำความต้องการจำเป็น
ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง มาใช้ในการจัดการเรียนสอนในโรงเรียน
มาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษา
ที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ด้านที่มีระดับความต้องการจำเป็นมาก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาได้ตรงกับ
ความต้องการอย่างแท้จริง

2.2 ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์
ของสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร อย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลการนำเอาความรู้
มาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ฉัญญลักษณ์ เวชกามา. (2562). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
ดุสิตนิพนธ์ ค.ด. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นพพร ศรีสุข และยุวารี ยันปรีชาเศรษฐ. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอน
ภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษา. *Silpakorn Educational Research Journal*, 12(2),
360 – 375.
- บุญชม ศรีสะอาด และสุริทอง ศรีสะอาด. (2552). *การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา*.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์. (2562). การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนา
สมรรถนะ ของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปิ่น ภูววรรณ. (2558). นวัตกรรมการเรียนการสอนกับการศึกษาระบบ 4.0. *วารสาร
สังคมศาสตร์ สุรนารี*, 9(2), 133 – 156.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคู. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลักษณ์พร เข้มขัน. (2563). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วัลภา พงษ์พันธ์, จันทชีลี มาพุทธ และสมหมาย แจ่มกระจ่าง. (2558) การส่งเสริม
สมรรถนะของครูสอนภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 11(1), 98 – 111.
<http://dspace.lib.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/3266>

สรสิริ วรวรรณ และ อติเรก นวลศรี. (2560) การพัฒนาคุณลักษณะครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตามแนวคิด การเรียนรู้ควบคู่การปฏิบัติในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 9(1), 197 – 208.

<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/85041>

สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

_____. (2553). *คู่มือการพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู* (ฉบับปรับปรุง 2). <https://www.tw-tutor.com/downloads/competency.pdf>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *เข้าใจสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับประชาชน และเข้าใจ หลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

อมรรัตน์ ทับทิมทอง. (2563). *ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะ ของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้า กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.*

อัจศรา ประเสริฐสิน, กมลทิพย์ ศรีหาเศษ และอารีรัตน์ ลาวน้อย. (2563). *แนวทางการวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะในศตวรรษที่ 21. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 27(2), 135 – 146.

Council of Europe. (2020). *Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment – Companion volume*. Strasbourg: Council of Europe Publishing.

- Mc Clelland, David C. (1973). *Testing for Competence rather than Intelligence*. American Psychologist. Retrieved December 11, 2005, from www.ei.haygroup.com.
- Pfister, C. C., & Paljevic, S. (2024). Listening to teachers' voices: Challenges and attitudes toward teaching. *Educational Research: Theory & Practice*, 35(2), 37 – 44.
- Redecker, C. (2017). *European framework for the digital competence of educators: DigCompEdu* (Y. Punie, Ed.). Luxembourg: Publications Office of the European Union. <https://doi.org/10.2760/159770>
- Richards, J. C. (2006). *Communicative language teaching today*. New York: Cambridge University Press.
- Spencer, L. M., Jr., & Spencer, S. M. (1993). *Competence at work: Models for superior performance*. John Wiley & Sons.
- Spencer, L. M., & Spencer, S. M. (1993). *Competence at Work: Model for Superior Performance*. New York: Wiley & Sons.
<https://ejournal.um.edu.my/index.php/MOJEM/article/view/29359/12931>.
- UNESCO. (2023). *Global education monitoring report 2023: Technology in education – A tool on whose terms? Summary*. From <https://www.unesco.org/gem-report/en/publication/technology>
- Zhen, Li. (2016). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูสอนภาษาจีนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารวิทยาลัยครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*, 2(3), 113 – 125.
<https://opacdb02.dpu.ac.th/cgi-bin/koha/opacdetail.pl?biblionumber=196379>

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และรายชื่อโรงเรียนที่ศึกษากรณีศึกษา
สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและ
หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.กัญญา ทองเหลา ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
โรงเรียนกุดบากพัฒนาศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
4. นายสุพร พงษ์สุวรรณ คีษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
5. นายประ ภาส ส มยาภักดิ์ ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร

โรงเรียนที่มีความเป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านการบริหารและ
การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครเพื่อแนวทางการพัฒนา
สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง

1. โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
2. โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร
3. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาควิชาวันออกเฉียงเหนือ อำเภอสว่างแดนดิน
จังหวัดสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกนกทวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๑๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารณโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกนกทวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๕๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวิรี คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บดินทร์ นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวิรี คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสุรพร พงษ์สุวรรณ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บดีนทร์ นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๕๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ภิญโญ ทองเหลา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกนกวรรณ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บดินทร์ นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกนกวรรณ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ใช้วิชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายประภาส สมยาภักดิ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บดินทร์ นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๙๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารณโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ตำบลเมือง
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนครพนมวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญญา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารณโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารลโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์สวรรค์ราษฎร์พัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปลาปากวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา บัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธาตุพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวิรี คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวิรี คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุเทนพัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวิรี คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวิรี คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวิร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวิร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๕๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านผึ่งวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวีร์ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๔๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิตพร นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวีร์ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๙๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพระซองสามัคคีวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกันตวิรี คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง โรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บดินทร์ นารถโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกันตวิรี คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๔๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน ๒๒ โรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกนกวรรณ คำชนะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๐๑๒๒๕๑๑๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.บัณฑิต นารณโคษา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกนกวรรณ คำชนะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๘๓๐ ๒๒๕๓

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน
ภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร”

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ผู้ประเมิน.....ตำแหน่ง.....

คำชี้แจง

ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญโปรดอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ซึ่งเป็น
แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนา
สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ขอให้พิจารณาแบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยจะนำผลจากการประเมินของท่านมาพิจารณาปรับปรุง
แบบสอบถามให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตัวเลขแต่ละช่องประเมินมีความหมาย ดังนี้

+ 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเครื่องมือ “ใช้ได้”

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเครื่องมือ “ไม่แน่ใจว่าใช้ได้”

- 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเครื่องมือ “ใช้ไม่ได้”

หรือท่านเห็นควรเพิ่มเติมประการใด กรุณาเขียนข้อมูลลงในช่องเสนอแนะ
ของผู้เชี่ยวชาญเพื่อผู้วิจัยจะได้ปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่าน

นางสาวกัณต์วีร์ คำชนะ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น			
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1	สถานภาพ 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา 1.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 1.3 ครูผู้สอนภาษาที่สอง				
2	ขนาดโรงเรียน 2.1 ขนาดกลาง 2.2 ขนาดใหญ่ 2.3 ขนาดใหญ่พิเศษ				
3	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 3.1 น้อยกว่า 5 ปี 3.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี 3.3 มากกว่า 10 ปี				

ตอนที่ 2 สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
1. สมรรถนะด้านความรู้		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม					
นิยามศัพท์เฉพาะ	องค์ความรู้ในการเข้าใจ วิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ทั้งในมิติของรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ พลวัตของการเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ โดยสามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือที่กำหนดความคิดและวาทกรรมทางสังคม รวมถึงสามารถบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษาและวัฒนธรรมที่ซับซ้อน				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการเข้าใจ วิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ พลวัตของการเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษาและวัฒนธรรมที่ซับซ้อน				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือที่กำหนดความคิดและวาทกรรมทางสังคม				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
1. สมรรถนะด้านความรู้	1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
นิยามศัพท์เฉพาะ	ความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการองค์ความรู้ เทคนิควิธี และเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ โดยผสมการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม และเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงปัญญาประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง จัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ พัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป มีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล บูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบททางสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการองค์ความรู้ เทคนิควิธี และเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม และเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงปัญญาประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมการฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และพัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการบูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบททางสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.3 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
นิยามศัพท์เฉพาะ	องค์ความรู้ในการสร้าง ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคม การกำหนด จุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการ ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) การนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินผลหลักสูตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิดทางการศึกษาสมัยใหม่เข้ากับการ พัฒนาหลักสูตร มีทักษะการคิดขั้นสูง และสามารถประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่าง เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับความต้องการในศตวรรษที่ 21				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ ความต้องการของผู้เรียนและสังคมในการพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษา				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการออกแบบ โครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะ ทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน)				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการประเมินผล หลักสูตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการปรับปรุงหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการบูรณาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิดทางการศึกษา สมัยใหม่เข้ากับการพัฒนาหลักสูตร				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการสร้าง หลักสูตรที่ส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง และสามารถ ประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสมกับบริบท ทางสังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับความต้องการ ในศตวรรษที่ 21				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
1. สมรรถนะด้านความรู้		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
1.4 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน					
นิยามศัพท์เฉพาะ	องค์ความรู้ แนวคิด และหลักการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ผ่านการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ และการบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และความเท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา การประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งครู ผู้บริหาร และชุมชน เพื่อสร้างระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่น และสามารถใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ แนวคิด และหลักการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการใช้เครื่องมือการวัด และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผู้เรียน				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอน และการใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำ				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งครู ผู้บริหาร และชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
2. สมรรถนะด้านทักษะ					
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
นิยามศัพท์เฉพาะ	กระบวนการที่ผู้สอนวางแผน ออกแบบ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ากับวิธีการสอนภาษา ในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ (ไฮบริด) มีการใช้ภาระงานเป็นฐานในการพัฒนาทักษะทางภาษา กำหนดให้ผู้เรียนได้ใช้เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ออกแบบ ชี้นำ และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษาในบริบทดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ				
1	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ากับวิธีการสอนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ				
2	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ (ไฮบริด) ที่เน้นการใช้ภาระงานเป็นฐาน				
3	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล				
4	ครูผู้สอนภาษาที่สองทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง				
5	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาทักษะทางภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษาในบริบทดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
2. สมรรถนะด้านทักษะ		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย					
นิยามศัพท์เฉพาะ	กระบวนการออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทที่หลากหลายของสังคมร่วมสมัย ผ่านการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กระบวนการเรียนรู้คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการประเมินผลตามสภาพจริงที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต				
	1	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการบูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อออกแบบและจัดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ			
	2	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อพัฒนาทักษะภาษา			
	3	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม			
	4	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปรับกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน และการประเมินผลตามสภาพจริงที่หลากหลาย			
	5	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต			

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			ข้อ เสนอแนะ
2. สมรรถนะด้านทักษะ		+1	0	-1	
2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และนักเรียน					
นิยามศัพท์เฉพาะ	กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความสามารถ และพฤติกรรมของ ผู้เรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสิ่ง ที่ต้องการวัด แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ แปลความหมาย และตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อสะท้อนระดับความสำเร็จของผู้เรียนและคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ของครู โดยผลการวัดและประเมินผลนั้นจะถูกนำไปใช้ในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ตัดสินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย มีการประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อพัฒนา ควบคู่ไปกับการประเมินผลการเรียนรู้				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับคุณลักษณะ ความสามารถ และพฤติกรรม ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวิเคราะห์ แปลความหมาย และตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ล่วงหน้า อย่างมีหลักการและเหตุผล				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประเมินที่สะท้อนระดับ ความสำเร็จของผู้เรียนและคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ของครู โดยครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทุกด้าน				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการนำผลการวัดและประเมินผล ไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอน ตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาและประเมินผลการเรียนรู้				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
2. สมรรถนะด้านทักษะ	2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
นิยามศัพท์เฉพาะ	ความสามารถในการเลือกใช้และประยุกต์ใช้ระบบสัญลักษณ์ทางภาษาทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาอย่างเหมาะสม เพื่อถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และทัศนคติระหว่างบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมกับบริบทและผู้รับสาร ความชัดเจนในการนำเสนอ และประสิทธิผลในการสื่อความหมาย รวมถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายในยุคดิจิทัล เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ระดับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และระดับสังคม ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ การทำงานร่วมกัน สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม และการถ่ายทอดองค์ความรู้และวัฒนธรรมสู่สังคม				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการใช้ระบบสัญลักษณ์ทางภาษาอย่างเหมาะสม				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลและความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการปรับการสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทและผู้รับสาร				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารในยุคดิจิทัล				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความรู้				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
2. สมรรถนะด้านทักษะ		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
	2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย				
นิยามศัพท์เฉพาะ	กระบวนการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความหลากหลายในด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถ โดยมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามความเหมาะสม มีการวางแผน สื่อสาร ประสานงาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ สมาชิกในทีมมีปฏิสัมพันธ์และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการร่วมกันแก้ไขปัญหาและตัดสินใจ ภายใต้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม มีการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการทำงาน และมีวัฒนธรรมการทำงานที่เน้นความร่วมมือและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดนวัตกรรม และสร้างความผูกพันของสมาชิกต่อทีมและองค์กร พร้อมทั้งมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล				
1	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจนและแบ่งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบตามความเหมาะสม				
2	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวางแผน สื่อสาร และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ				
3	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ ความไว้วางใจ และวัฒนธรรมการทำงานที่เน้นความร่วมมือและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง				
4	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและตัดสินใจร่วมกัน ภายใต้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม				
5	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสนับสนุนและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
นิยามศัพท์เฉพาะ	พฤติกรรมที่ครูแสดงออกถึงการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในทุกมิติทั้งด้านความรู้ ในเนื้อหาวิชา ทักษะการสอน และเทคโนโลยี มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดขั้นสูงของผู้เรียน มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงาน สร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีภาวะผู้นำทางวิชาการที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทของผู้เรียน ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้เรียน				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้ในเนื้อหา ทักษะการสอน และเทคโนโลยี ด้วยความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ ใช้ความรู้ในการออกแบบกิจกรรมส่งเสริมการคิดขั้นสูง				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการดำเนินการวิจัยและใช้วิธีการประเมินผลในชั้นเรียนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาอย่างเป็นระบบ				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทของผู้เรียน และเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้ตลอดชีวิต				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต					
นิยามศัพท์เฉพาะ	การปฏิบัติงานในวิชาชีพครูที่มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามบริบทและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป โดยครูมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้ให้คำปรึกษาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เป็นรายบุคคล ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอทั้งด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา ทักษะการจัดการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีความเป็นนักวิจัยที่สามารถพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้บนฐานของข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้อำนวยความสะดวกและผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามบริบท				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้านเนื้อหาวิชา ทักษะการจัดการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบท				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวิจัยและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้บนฐานข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ด้วยกิจกรรมและการสื่อสารที่เน้นความยั่งยืนและประสิทธิภาพ				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู					
นิยามศัพท์เฉพาะ	การแสดงออกถึงความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพครูอย่างมีเหตุผล และปัญญา ซึ่งประกอบด้วยการตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพครูต่อสังคม การเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการปฏิบัติหน้าที่ครู และการยึดมั่นในมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้มีศรัทธาต่อวิชาชีพครูจะแสดงออกผ่านการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความทุ่มเท เสียสละ และมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู เผยแพร่และปกป้องเกียรติภูมิของวิชาชีพครู อีกทั้งยังบูรณาการความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม				
	1 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการแสดงความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพครูผ่านการสื่อสารที่ชัดเจนและสร้างแรงบันดาลใจ				
	2 ครูผู้สอนภาษาที่สองตระหนักในคุณค่าและเห็นความสำคัญของวิชาชีพครูต่อสังคม				
	3 ครูผู้สอนภาษาที่สองยึดมั่นในมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ พร้อมสื่อสารหลักการและจริยธรรมได้อย่างชัดเจน				
	4 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความทุ่มเท เสียสละ และมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงถ่ายทอดและแบ่งปันแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น				
	5 ครูผู้สอนภาษาที่สองมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู เผยแพร่ ปกป้องเกียรติภูมิของวิชาชีพ และบูรณาการความรู้ในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องยุคสมัย เพื่อเป็นแบบอย่างการสื่อสารที่ดีในสังคม				

ข้อ	สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง	ระดับความคิดเห็น			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล		+1	0	-1	ข้อ เสนอแนะ
3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู					
นิยามศัพท์เฉพาะ	พฤติกรรม การแสดงออก และการปฏิบัติตนของครูที่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม และหลักการที่องค์กรวิชาชีพกำหนด ประกอบด้วย การปฏิบัติที่สะท้อนความรับผิดชอบใน 5 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านวิชาชีพ ด้านผู้รับบริการ ด้านผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านสังคม โดยครูแสดงออกถึงการยึดมั่นในหลักการและอุดมการณ์ของวิชาชีพ มีจิตวิญญาณความเป็นครู รักษาระเบียบวินัย พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบสูงสุดต่อผู้เรียน ให้บริการด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม ใช้วิชาชีพในทางที่ถูกต้องเหมาะสม สร้างความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม การส่งเสริมให้วิชาชีพครูได้รับการยอมรับในฐานะวิชาชีพชั้นสูง และยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน				
1	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยรักษาวินัยและแสดงความรับผิดชอบต่อตนเอง				
2	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียนและวิชาชีพ				
3	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการให้บริการทางการศึกษาด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ ตรงไปตรงมาและสร้างสรรค์				
4	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการสร้างความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมวิชาชีพและผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา โดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างสรรค์และสร้างความสามัคคี				
5	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีส่วนร่วมพัฒนาและยกระดับสังคม และคุณภาพการศึกษา โดยเผยแพร่ ใช้ภาษาในการยกย่องคุณค่าและเกียรติภูมิของวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

3. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สองในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความจริง ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อนานใด ๆ ทั้งสิ้น และขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบคำถามครั้งนี้

นางสาวกัณติวีร์ คำชนะ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพ

- ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
- ☐ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- ☐ ครูผู้สอนภาษาที่สอง

2. ขนาดโรงเรียน

- ☐ ขนาดกลาง
- ☐ ขนาดใหญ่
- ☐ ขนาดใหญ่พิเศษ

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

- ☐ น้อยกว่า 5 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 5 – 10 ปี
- ☐ มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ตามสภาพความเป็นจริงที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยแบบสอบถามแบ่งเป็นสภาพปัจจุบันและสภาพ
ที่พึงประสงค์ จึงขอให้ท่านทำเครื่องหมายทั้งสองประเด็น ตามระดับดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ
มากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ
มาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ
ปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ
น้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ
น้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. สมรรถนะด้านความรู้											
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษา											
และวัฒนธรรม											
0	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ ความสามารถในการเข้าใจ วิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา และวัฒนธรรม			✓			✓				

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล											
3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู											
61	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยรักษาวินัยและแสดงความรับผิดชอบต่อตนเอง										
62	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียนและวิชาชีพ										
63	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการให้บริการทางการศึกษาด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ ตรงไปตรงมาและสร้างสรรค์										
64	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการสร้างความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมวิชาชีพ และผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาโดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างสรรค์และสร้างความสามัคคี										
65	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีส่วนร่วมพัฒนาและยกระดับสังคมและคุณภาพการศึกษา โดยเผยแพร่ ใช้ภาษาในการยกย่องคุณค่า และเกียรติภูมิของวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน										

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

กันตวิรุ คำชนะ

ภาคผนวก ง

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 51 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม									
1.	สถานภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2.	ขนาดโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3.	ประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

จากตาราง 51 พบว่า การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสอดคล้องทั้งหมด 3 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ตาราง 52 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ
ครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
1. สมรรถนะด้านความรู้									
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาและวัฒนธรรม									
1	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการเข้าใจวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้าทางประวัติศาสตร์พลวัตของการเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์เชิงอำนาจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาทางภาษาและวัฒนธรรมที่ซับซ้อน								
5	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความตระหนักถึงบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือที่กำหนดความคิดและวาทกรรมทางสังคม								

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
1. สมรรถนะด้านความรู้									
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร									
6	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการองค์ความรู้ เทคนิควิธี และเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อดิจิทัล สื่อดั้งเดิม และเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงปัญญาประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมการฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและพัฒนาทั้งทักษะทางภาษาและความเข้าใจทางวัฒนธรรมควบคู่กันไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
10	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการบูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบททางสังคมเพื่อสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าของภาษาที่เรียนรู้ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
1. สมรรถนะด้านความรู้									
1.3 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา									
11	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคมในการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ความสามารถในการประเมินผลหลักสูตรด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
14	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ ความสามารถในการบูรณาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี และแนวคิดทางการศึกษาสมัยใหม่ เข้ากับการพัฒนาหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ ความสามารถในการสร้างหลักสูตร ที่ส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูงและ สามารถประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริง ได้อย่างเหมาะสมกับบริบททาง สังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับ ความต้องการในศตวรรษที่ 21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

1. สมรรถนะด้านความรู้

1.4 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน

16	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ แนวคิด และหลักการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน อย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการ ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ยืด หยุ่นเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและ ความเท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาส ทางการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
18	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการบูรณาการเทคโนโลยีในการเรียนการสอน และการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และลดความเหลื่อมล้ำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความรู้ในการประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งครู ผู้บริหาร และชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีทักษะจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

2. สมรรถนะด้านทักษะ

2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา

21	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ากับวิธีการสอนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
----	---	----	----	----	----	----	---	---	--------

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
22	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนออนไลน์ (ไฮบริด) ที่เน้นการใช้ภาระงานเป็นฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
23	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รู้เท่าทันเทคโนโลยี มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
24	ครูผู้สอนภาษาที่สองทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
25	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาทักษะทางภาษาและดิจิทัลไปพร้อมกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้ภาษาในบริบทดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

2. สมรรถนะด้านทักษะ

2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อสารร่วมสมัย

26	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการบูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์จิตวิทยาการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อออกแบบและจัดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
----	---	----	----	----	----	----	---	---	--------

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
27	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริงสอดคล้องกับชีวิตประจำวันและให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อพัฒนาทักษะภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
28	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปรับกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน และการประเมินผลตามสภาพจริงที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล	
		1	2	3	4	5				
2. สมรรถนะด้านทักษะ										
2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน										
31	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะ ความสามารถและพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
32	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวิเคราะห์แปลความหมายและตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อย่างมีหลักการและเหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
33	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประเมินที่สะท้อนระดับความสำเร็จของผู้เรียน และคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู โดยครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ทุกด้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
34	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการนำผลการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
35	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประเมินตามสภาพจริง และเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

2. สมรรถนะด้านทักษะ

2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

36	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการใช้ระบบสัญลักษณ์ทางภาษาอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
37	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลและความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
38	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการปรับการสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทและผู้รับสาร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
39	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
40	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความสามารถในการสื่อสารเพื่อการสร้างความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
2. สมรรถนะด้านทักษะ									
2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย									
41	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจนและแบ่งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบตามความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
42	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวางแผนสื่อสาร และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
43	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ ความไว้วางใจและวัฒนธรรมการทำงานที่เน้นความร่วมมือและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
44	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและตัดสินใจร่วมกันภายใต้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
45	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสนับสนุนและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล	
		1	2	3	4	5				
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล										
3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้										
46	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้ในเนื้อหาทักษะการสอน และเทคโนโลยีด้วยความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
47	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวิเคราะห์สังเคราะห์ และประยุกต์ ใช้ความรู้ในการออกแบบกิจกรรมส่งเสริมการคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
48	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการดำเนินการวิจัยและใช้วิธีการประเมินผลในชั้นเรียนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
49	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
50	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทของผู้เรียน และเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้ตลอดชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล	
		1	2	3	4	5				
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล										
3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต										
51	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้อำนวยความสะดวกและผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามบริบท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
52	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้านเนื้อหาวิชาทักษะการจัดการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
53	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
54	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการวิจัยและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้บนฐานข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
55	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ด้วยกิจกรรมและการสื่อสารที่เน้นความยั่งยืนและประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล	
		1	2	3	4	5				
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล										
3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู										
56	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการแสดงความเชื่อมั่น ความรัก และความภาคภูมิใจในวิชาชีพครูผ่านการสื่อสารที่ชัดเจนและสร้างแรงบันดาลใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
57	ครูผู้สอนภาษาที่สองตระหนักในคุณค่าและเห็นความสำคัญของวิชาชีพครูต่อสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
58	ครูผู้สอนภาษาที่สองยึดมั่นในมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ พร้อมสื่อสารหลักการและจริยธรรมได้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
59	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีความทุ่มเท เสียสละ และมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงถ่ายทอดและแบ่งปันแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
60	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู เผยแพร่ปกป้องเกียรติภูมิของวิชาชีพ และบูรณาการความรู้ในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องยุคสมัย เพื่อเป็นแบบอย่างการสื่อสารที่ดีในสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล									
3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู									
61	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยรักษาวินัยและแสดงความรับผิดชอบต่องานของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
62	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบสูงสุดต่อผู้เรียนและวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
63	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการให้บริการทางการศึกษาด้วยความเสมอภาคเป็นธรรม และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอตรงไปตรงมาและสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
64	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีการสร้างความร่วมมือและปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมวิชาชีพและผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาโดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างสรรค์และสร้างความสามัคคี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
65	ครูผู้สอนภาษาที่สองมีส่วนร่วม พัฒนาและยกระดับสังคมและ คุณภาพการศึกษา โดยเผยแพร่ ใช้ภาษาในการรณรงค์คุณค่า และเกียรติภูมิของวิชาชีพครู อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

จากตาราง 52 พบว่า การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
ในการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็น
และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง ในโรงเรียนมาตรฐานสากล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีความสอดคล้องทั้งหมด 65 ข้อ
มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ที่ 1.00

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 53 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สกลนคร

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่ พึงประสงค์
1. สมรรถนะด้านความรู้	1	.725	.421
1.1 ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษา และวัฒนธรรม	2	.638	.354
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .812 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม สภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .762	3	.666	.512
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .489 – .725 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง .288 – .441	4	.521	.288
	5	.489	.441
1. สมรรถนะด้านความรู้	6	.540	.385
1.2 ความรอบรู้ด้านเทคนิคและการจัดการ เรียนรู้ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร	7	.582	.452
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .785	8	.479	.331
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพ ที่พึงประสงค์ เท่ากับ .745	9	.627	.410
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .479 – .646	10	.646	.394
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .331 – .452			

ตาราง 53 (ต่อ)

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.3 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษา ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .728 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .811 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .291 – .552 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง .382 – .524	11	.291	.524
	12	.315	.441
	13	.552	.419
	14	.487	.382
	15	.366	.505
1. สมรรถนะด้านความรู้ 1.4 ความรอบรู้ด้านการพัฒนาผู้เรียน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .905 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .684 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .611 – .891 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง .284 – .425	16	.778	.332
	17	.756	.284
	18	.787	.425
	19	.891	.357
	20	.611	.319

ตาราง 53 (ต่อ)

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
2. สมรรถนะด้านทักษะ	21	.635	.478
2.1 การประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล	22	.671	.512
และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษา	23	.638	.446
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ .843	24	.635	.421
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .796	25	.687	.389
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .635 – .687			
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .389 – .512			
2. สมรรถนะด้านทักษะ	26	.702	.364
2.2 การจัดการเรียนรู้ทางภาษา	27	.474	.391
และการสื่อสารร่วมสมัย	28	.614	.455
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ .833	29	.764	.320
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .732	30	.615	.417
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .474 – .764			
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .320 – .455			

ตาราง 53 (ต่อ)

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
2. สมรรถนะด้านทักษะ			
2.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และผู้เรียน	31	.663	.552
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ .817	32	.590	.481
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .825	33	.734	.529
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .344 – .734	34	.719	.504
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .448 – .552	35	.344	.448
2. สมรรถนะด้านทักษะ			
2.4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	36	.677	.314
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ .793	37	.677	.276
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .697	38	.576	.355
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .397 – .679	39	.397	.381
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .276 – .420	40	.679	.420

ตาราง 53 (ต่อ)

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
2. สมรรถนะด้านทักษะ			
2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย	41	.573	.441
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ .710	42	.547	.468
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .771	43	.466	.395
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .377 - .573	44	.378	.412
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .395 - .468	45	.377	.453
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล			
3.1 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้	46	.382	.501
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ .706	47	.404	.524
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .809	48	.339	.485
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .298 - .404	49	.351	.457
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .422 - .524	50	.298	.422

ตาราง 53 (ต่อ)

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล			
3.2 ความเป็นครูเชิงพลวัต			
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .714	51	.355	.428
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .758	52	.381	.445
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .292 - .416	53	.416	.384
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง .384 - .461	54	.292	.402
	55	.347	.461
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล			
3.3 การมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู			
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .728	56	.415	.281
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .662	57	.475	.322
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .415 - .618	58	.618	.368
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง .281 - .368	59	.450	.301
	60	.477	.359

ตาราง 53 (ต่อ)

สมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	61	.512	.495
3.4 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ			
ครูค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .730	62	.493	.450
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .784	63	.557	.426
ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง .429 – .557	64	.464	.518
และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง .426 – .518	65	.429	.481
ค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบันของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง เท่ากับ 0.952 และค่าความเชื่อมั่นสภาพที่พึงประสงค์ของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง เท่ากับ 0.920			

จากตาราง 53 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบันของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง เท่ากับ 0.952 และค่าความเชื่อมั่นสภาพที่พึงประสงค์ของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูผู้สอนภาษาที่สอง เท่ากับ 0.920 และค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.291 – 0.891 และค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระหว่าง 0.276 – 0.552

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

size * status Crosstabulation

			status			Total
			ผู้บริหารสถานศึกษา	หนม.	ครู	
size	กลาง	Count	4	4	8	16
		% within size	25.0%	25.0%	50.0%	100.0%
		% within status	18.2%	18.2%	5.0%	7.8%
		% of Total	2.0%	2.0%	3.9%	7.8%
	ใหญ่	Count	9	9	45	63
		% within size	14.3%	14.3%	71.4%	100.0%
		% within status	40.9%	40.9%	28.0%	30.7%
		% of Total	4.4%	4.4%	22.0%	30.7%
	ใหญ่พิเศษ	Count	9	9	108	126
		% within size	7.1%	7.1%	85.7%	100.0%
		% within status	40.9%	40.9%	67.1%	61.5%
		% of Total	4.4%	4.4%	52.7%	61.5%
Total	Count		22	22	161	205
	% within size		10.7%	10.7%	78.5%	100.0%
	% within status		100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
	% of Total		10.7%	10.7%	78.5%	100.0%

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
D1total	Between Groups	.983	2	.492	3.829	.023
	Within Groups	25.936	202	.128		
	Total	26.919	204			
D2total	Between Groups	3.544	2	1.772	18.977	.000
	Within Groups	18.863	202	.093		
	Total	22.407	204			
D3total	Between Groups	.319	2	.159	2.475	.087
	Within Groups	13.013	202	.064		
	Total	13.332	204			
D4total	Between Groups	5.415	2	2.708	20.462	.000
	Within Groups	26.730	202	.132		
	Total	32.146	204			
D5total	Between Groups	2.920	2	1.460	17.493	.000
	Within Groups	16.857	202	.083		
	Total	19.776	204			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons								
Dependent Variable		(I) status	(J) status	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
D1total	Scheffe	ผู้บริหารสถานศึกษา	หนม.	-.16364	.10804	.320	-.4301	.1028
			ครู	-.22298*	.08145	.025	-.4238	-.0221
		หนม.	ผู้บริหารสถานศึกษา	.16364	.10804	.320	-.1028	.4301
			ครู	-.05935	.08145	.767	-.2602	.1415
		ครู	ผู้บริหารสถานศึกษา	.22298*	.08145	.025	.0221	.4238
			หนม.	.05935	.08145	.767	-.1415	.2602
	LSD	ผู้บริหารสถานศึกษา	หนม.	-.16364	.10804	.131	-.3767	.0494
			ครู	-.22298*	.08145	.007	-.3836	-.0624
		หนม.	ผู้บริหารสถานศึกษา	.16364	.10804	.131	-.0494	.3767
			ครู	-.05935	.08145	.467	-.2199	.1013
		ครู	ผู้บริหารสถานศึกษา	.22298*	.08145	.007	.0624	.3836
			หนม.	.05935	.08145	.467	-.1013	.2199
D2total	Scheffe	ผู้บริหารสถานศึกษา	หนม.	-.32727*	.09214	.002	-.5545	-.1001
			ครู	-.42530*	.06946	.000	-.5966	-.2540
		หนม.	ผู้บริหารสถานศึกษา	.32727*	.09214	.002	.1001	.5545
			ครู	-.09802	.06946	.371	-.2693	.0733
		ครู	ผู้บริหารสถานศึกษา	.42530*	.06946	.000	.2540	.5966
			หนม.	.09802	.06946	.371	-.0733	.2693
	LSD	ผู้บริหารสถานศึกษา	หนม.	-.32727*	.09214	.000	-.5089	-.1456
			ครู	-.42530*	.06946	.000	-.5623	-.2883
		หนม.	ผู้บริหารสถานศึกษา	.32727*	.09214	.000	.1456	.5089
			ครู	-.09802	.06946	.160	-.2350	.0389
		ครู	ผู้บริหารสถานศึกษา	.42530*	.06946	.000	.2883	.5623
			หนม.	.09802	.06946	.160	-.0389	.2350

ภาคผนวก ข

ภาพประกอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามในการศึกษากรณี
โรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ภาพประกอบ 4 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามในการศึกษากรณีโรงเรียนที่มี
การปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ภาพประกอบ 5 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามในการศึกษากรณีโรงเรียนที่มี
การปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวกัณต์วีร์ คำชนะ
วัน เดือน ปีเกิด	5 มกราคม พ.ศ. 2541
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	39 หมู่ 10 ตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาควะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2559	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2564	ปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2569	ปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2565	ครูผู้ช่วย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาควะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
พ.ศ. 2567	ครู โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาควะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร